

CHRISTIAN JACO

IŞIK TAŞIYI HAKİKAT MEYDANI

Christian Jacq

İşık Taşı Dizisi

Hakikat Meydanı

Çeviren: Ali Cevat AKKOYUNLU

IŞIK TAŞI HAKİKAT MEYDANI

Orijinal adı: La Pierre de Lumiere /La Place de Verite

© Xo Editions, 2000

Yazan: Christian JACQ

Fransızca aslından çeviren: Ali Cevat AKKOYUNLU

Türkçe yayın hakları: © Doğan Kitapçılık AŞ

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Onk Ajans Ltd. Şti. aracılığıyla satın alınmıştır

1. baskı / temmuz 2001

2. baskı / eylül 2001 / ISBN 975-6612-20-7

Baskı: Altan Matbaacılık

Doğan Kitapçılık AŞ Hürriyet Medya Towers, 34544 Gûneşli-İSTANBUL

Tel. (212) 677 06 20 - 677 07 39 Faks (212) 677 07 49

Christian Jacq
(Işık Taşı)
Cilt 4
Hakikat Meydanı

Işık Taşı Dizisi

Hakikat Meydanı

Işık Taşı dizisinden yayımlanmış diğer kitaplar:

- Suskun Nefer
- Bilge Kadın
- Cesur Paneb

İçindekiler

[Birinci bölüm](#)

[İkinci bölüm](#)

[Üçüncü bölüm](#)

[Dördüncü bölüm](#)

[Beşinci bölüm](#)

[Altıncı bölüm](#)

[Yedinci bölüm](#)

[Sekizinci bölüm](#)

[Dokuzuncu bölüm](#)

[On birinci bölüm](#)

[On ikinci bölüm](#)

[On üçüncü bölüm](#)

[On dördüncü bölüm](#)

[On beşinci bölüm](#)

[On altıncı bölüm](#)

[On yedinci bölüm](#)

[On sekizinci bölüm](#)

[On dokuzuncu bölüm](#)

[Yirminci bölüm](#)

[Yirmi birinci bölüm](#)

[Yirmi ikinci bölüm](#)

[Yirmi üçüncü bölüm](#)

[Yirmi dördüncü bölüm](#)

[Yirmi beşinci bölüm](#)

[Yirmi altıncı bölüm](#)

[Yirmi yedinci bölüm](#)

[Yirmi sekizinci bölüm](#)

[Yirmi dokuzuncu bölüm](#)

[Otuzuncu bölüm](#)

[Otuz birinci bölüm](#)

[Otuz ikinci bölüm](#)

[Otuz üçüncü bölüm](#)

[Otuz dördüncü bölüm](#)

[Otuz beşinci bölüm](#)

[Otuz altıncı bölüm](#)

[Otuz yedinci bölüm](#)

[Otuz sekizinci bölüm](#)

[Otuz dokuzuncu bölüm](#)

[Kırkıncı bölüm](#)

[Kırk birinci bölüm](#)

[Kırk ikinci bölüm](#)

[Kırk üçüncü bölüm](#)
[Kırk dördüncü bölüm](#)
[Kırk beşinci bölüm](#)
[Kırk altıncı bölüm](#)
[Kırk yedinci bölüm](#)
[Kırk sekizinci bölüm](#)
[Kırk dokuzuncu bölüm](#)
[Ellinci bölüm](#)
[Elli birinci bölüm](#)
[Elli ikinci bölüm](#)
[Elli üçüncü bölüm](#)
[Elli dördüncü bölüm](#)
[Elli beşinci bölüm](#)
[Elli altıncı bölüm](#)
[Elli yedinci bölüm](#)
[Elli sekizinci bölüm](#)
[Elli dokuzuncu bölüm](#)
[Altmışınca bölüm](#)
[Altmış birinci bölüm](#)
[Altmış ikinci bölüm](#)
[Altmış üçüncü bölüm](#)
[Altmış dördüncü bölüm](#)
[Altmış beşinci bölüm](#)
[Altmış altıncı bölüm](#)
[Altmış yedinci bölüm](#)
[Altmış sekizinci bölüm](#)
[Altmış dokuzuncu bölüm](#)
[Yetmişinci bölüm](#)
[Yetmiş birinci bölüm](#)
[Yetmiş ikinci bölüm](#)
[Yetmiş üçüncü bölüm](#)
[Notlar](#)

Bu roman, Altın Evi'nin sırlarını bilen ve bunu eserlerine yansıtmayı başaran, Hakikat Meydanı'nın tüm zanaatkarlarına ithaf olunur.

Birinci bölüm

Krallar Vadisi'ndeki mezarları kazıp süslemekle görevli zanaatkarların gizli köyü Hakikat Meydanı bir süredir endişe içindeydi. Ustabaşı Suskun Nefer'in öldürülmesinden bu yana erkekler, kadınlar, çocuklar, hatta köpek Kapkara ile bekçi kaz Çirkin Hayvan gibi evcil hayvanlar güneşin batmasından korkar olmuşlardı.

Güneş yer altı dünyasının bağrında gece yolculuğuna başlamak üzere dağın arkasından batar batmaz, köy sakinleri küçük beyaz evlerine sığınır olmuştu. Birazdan Nefer'in mezarından kötülük dolu bir gölge çıkacak, kendine yeni bir av arayacaktı kuşkusuz.

Genç kızlardan biri gölgenin pençesinden son anda kurtulmuştu, ama kimse kocasının ölümünden sonra yasa ve umutsuzluğa gömülen Işık'ı, köyün bilge kadınına rahatsız etmeye cesaret edemiyordu. Işık ve Nefer loncanın resmî söylemiyle, "Teb'in batısındaki milyon yıllık ulu ve soylu mezarın" gizemini birlikte öğrenmişler, "çağrıyı duyan" otuz kadar zanaatkar ile ailelerinin oluşturduğu küçük topluluğun ana babası olmuşlardı.

- Bu böyle süremez! diye bağırdı kara gözlü bir deve benzeyen Cesur Paneb, genç ve narin karısı Lekesiz Uabet'i olduğu yere çivileyen bir öfkeyle. Sıçanlar gibi saklanmaktan başka bir şey düşündüğümüz yok, hayattan keyif almayı çoktan unuttuk.

- Belki de o hayalet sonunda buradan çeker gider, dedi Uabet, iki yaşındaki kızı Selena'nın yatağında mışıl mışıl uyduğunu görüp rahatlayarak.

Herkesin belalısı, on beş yaşındaki oğullan Aperti, korkusunu unutabilmek için bir parça kireçtaşının üzerine karikatür çiziyordu.

- Sadece bilge kadın ölü kocasının ruhunu sakinleştirebilir, dedi Paneb, oysa onun da hiç gücü yok... Göreceksin, sonunda yine beni suçlayacaklar!

Büyük bir sevgiyle bağlandığı Suskun Nefer ile bilge kadının manevî oğulları Paneb, Hakikat Meydanı hizmetkârlarının bilime ve Büyük Eser'e varmalarına yardım eden sembolik geminin "sağ ekip" şefliğine seçilmişti. Ne var ki loncanın içine sızmış bir hain, Paneb'in, manevî babasının katili olarak suçlanmasına neden olmuştu.

Bizzat bilge kadın tarafından aklanan genç dev, kuşku dolu bakışların ağırlığını hâlâ üzerinde hissediyordu.

- Bu işi kendim halletmem gerekiyor, dedi sonunda. İriyarı kocasının tam tersine, çok narin bir kadın olan Uabet, Paneb'in kollarına atıldı.

- Böylesi bir tehlikeye atılma sakın, diye yalvardı. Nefer'in gölgesi çok tehlikeli.

- Korkulacak ne var ki? Bir baba oğluna zarar vermez.

- O gölge, intikam peşinde koşan bir hayaletten farksız. Herhangi bir şekilde insanın vücuduna girip, kanın dolaşmasını engelliyor. Hiç kimse, sen de dahil hiç kimse, o gölgeyi yenemez!

Kırk bir yaşında ve gücünün doruğunda olan Paneb o güne dek onunla boy ölçüşecek bir rakibe rastlamamıştı hiç.

- Kendi köyümde bir tutsak gibi yaşamaktan bıktım! Artık burada istediğimiz gibi dolaşabilmemiz gerek. Hem gündüz, hem de gece!

- İki çocuğun var Paneb, iki çocuğun ve ekip şefi olduğun için de güzel bir evin. Kaybedeceğin bir kavgaya atamazsın bu elindekileri.

Dev adam karısının elini tuttu, en küçük bir toz zerreciğini bile affetmeyen Uabet'in süsleyip güzelleştirdiği ikinci odaya götürdü.

- Kendi elimle yontup duvara yerleştirdiğim şu taşa bir bak. Bu taş Nefer'in ışıltılı ve güçlü aklını, güneş kayığında yolculuk ederken üzerimize iyilik saçan ölümsüz ruhunu temsil ediyor. Bu loncayı ustabaşı yaşattı, şimdi kendi eliyle asla öldüremez.

- Ama o hayalet...

- Babamın gizli adı Neferhotep'ti. Hotep "gün batımı, huzur, doygunluk" anlamına gelir... Eğer o gölge hâlâ buradaysa bu, cenaze töreninde bir eksiklik yapıldı demektir. Ölümü bizi öylesine sarstı ki, ciddi bir yanlış yaptık. Nefer'in ruhu da özlediği huzura kavuşabilmek için dolaşıyor.

- Yani, kan içici bir hayalet değil mi?

- Olamaz ki.

Paneb böylesine tehlikeli bir macerada ihtiyaç duyacağı iki muskanın, göz ile bokböceğinin yerlerinde olup olmadığına baktı. Steatitten yapılmış göz, ressamlığın sırlarını öğreten ustası Kurtarıcı Şed'in armağanıydı. Bilge kadın da gökten aldığı güçle zenginleştirmişti o değerli muskayı; bu muska sayesinde Paneb'in gözü, öteki insanların farkına bile varamadığı gerçekleri görebiliyordu. Hakikat Meydanı'nın gerçek hazinesi olan Işık Taşı'ndan yontulmuş bokböceği ise ebedî ahenk yasalarının ve görünmez algılanmasını sağlıyordu.

- Adım iyice görünüyor mu?

Uabet genç devin sol omzuna kırmızı mürekkeple çizilmiş "Cesur Paneb" yazısının kolayca okunup okunmadığına baktı.

- Son bir kez yalvarıyorum, dedi kocasına, lütfen vazgeç.

- Hem kendimin, hem de Nefer'in suçsuzluğunu sonsuza dek kanıtlamak istiyorum. Ürkütücü bir rüzgâr çıkmışü; kapılan sıkıca kapanmış evlere sızıyor, tehditkâr bir sesle homurdanıyordu.

Korkudan çılgına dönen Aperti çamaşır sepetine saklanmayı denedi; ne var ki köyün en iri çocuğu olarak gösterilmesine neden olan kocaman vücudunun sadece üst kısmını sığdırabilirdi sepete.

Paneb oğlunu belinden yakalayıp ayaklarının üzerine dikti.

- İnsanın midasını bulandmyorsun, Aperti! Mışıl mışıl uyuyan kardeşinden de mi utanmıyorsun?

İşte o anda Selena hıçkırarak uyandı. Anası kızını kucağına alıp sakinleştirmeye çalıştı. - Döneceğim, dedi Paneb.

Yeniayın gecesi karanlık, Hakikat Meydanı da sessizdi. Yüksek duvarlarınınardındaki köy, uyuyor gibiydi. Ne var ki kuzeyden güneye giden ana yola girdiğinde, konuşmalar, mırıltılar, sesler duydu Paneb.

En yüksek taşkın izinin beş yüz metre ötesine yerleşmiş olan köy, çevresini saran tepelerin ortasındaki eski bir sel yatağının tümünü kaplıyordu. Nil Vadisi'nden ayrı, Büyük Ramses'in milyon yıllık tapınağı ile tanrıların dinlendiği Ceme Tepesi'nin tam ortasında kurulan Hakikat Meydanı, dünyadan soyutlanmış gibiydi; kendi tapınakları, sunakları, atölyeleri, sarnıçları, siloları vardı zanaatkarların, bir de çocuklarını gönderdikleri bir okul ile ölen meslektaşlarını, aile üyelerini gömdükleri iki mezarlıkları. Paneb durdu.

Yan sokaklardan birine giren bir şey görmüştü sanki. Korkusuz bakışlarını, batı gömütlüğünde, çoğu beyaz kireçten yapıma sivri piramitlerle süslü ebedî istirahatgâhlara dikti. Ra gökte görüldüğünde, bazen insanın gözünü kör edecek şekilde parıldardı küçük piramitler. Çarpıcı renkli sütunlar, çiçek ve bodur ağaç dolu bahçecikler, beyaz cepheli küçük sunaklar, loncanın atalarının haleflerini seyrettikleri gömütlükteki ölüm gölgesini yok ediyorlardı. Ne var ki o gece, Suskun Nefer'in mezarına giden patikada, düşman bir varlık hissetti Paneb.

Ya bu varlık, onu tuzığa düşürüp yok etmek için hayalet kılığına bürünmüş hainse? Bunu düşününce, içini bir sevinç dalgası kapladı; o haini yakalayıp kafasını kırmaktan ne keyif alacaktı!

Suskun Nefer'in son evi görkemli olduğu kadar da genişti. Işık'ın fanilere açık sunağın girişine diktiği persea, merhumun ruhunu onurlandırmak için şölenler düzenlenecek avluyu gölgelendirmek için acele ediyormuşçasına, insanı şaşkırtacak bir hızla büyüyordu.

Paneb tapmaktakini andıran anıt kapıyı geçti, avlunun ortasında durakladı. Düşman varlık yakınındaydı şimdi. Peki ama, Nefer'in canlı heykelinin dünyayı görebilmesi için duvarda bırakılan yarıktan değilse, nereden çıkacaktı o gölge?

Genç dev dikkatli adımlarla duvara yaklaştı, sanki hiç bilmediği bir yeri ilk kez görüyor gibiydi. Oysa manevî babasının ebedî istirahatgâhını kendi elleriyle süslemişti.

Her zamanki aceleciliğiyle atılmış olsa, taşlarla tıklı kuyudan süzülen kırmızı gölgeyi göremeyecekti kuşkusuz. Gölge Paneb'in gırtlığını sıkmaya çalıştıysa da genç adam zamanında kurtuldu, yumruğunu düşmanının yüzüne salladı. Yumruk boşluğu dövdü.

Kızıl gölge bir yılan gibi salınarak yeni bir saldırı açısı arandı. Paneb sürekli olarak bir meşalenin yandığı sunağa koştu. Meşaleyi aline alıp düşmanının üzerine yürüdü.

- Bahse girerim, ışıktan hoşlanmıyorsun!

Kızıl gölgenin yüzü, Nefer'inki değildi. Sanki korkunç acılar çekiyormuşçasına, durmaksızın somurtuyor gibiydi.

Meşalenin ucuna değer değmez, gölge kuyuya dalıp, kayboldu.

- Orada saklanmayı düşünmüyorsun ya!

Dev adam meşaleyi yerlerinden söktüğü iki taşın arasına sıkıştırdı, kötü gölgenin sığındığı

deliği bulmakta kararlı, kuyudaki toprağı boşaltmaya girişti.

İkinci bölüm

Gizemlerin kutlanması sırasında sembolik olarak dul İsis'in kişiliğine bürünen, Hakikat Meydanı'nın bilge kadını, şimdi de o korkunç tecrübeyi kendi bedeninde yaşıyordu. Suskun Nefer hayattaki tek aşkı olmuştu, öyle de kalacaktı. Onun ölümünden beri, Işık yaşama isteği duymuyordu artık. En kötüsünün gelmesinden ürken Kapkara, bir an bile ayrılmıyordu sahibesinin yanından. Her zamankinden daha dikkatli, tek gözü açık uyuyordu uzun kafalı, kısa tüylü kara köpek. Gözünü sahibesinden ayırmıyor, gezintiye çıkmayı, oyun oynamayı aklından bile geçirmeden, evdeki yası paylaşıyordu.

Işık, Nefer'in yanında yoğun ve sürekli bir mutluluk yaşadığı evi ayakta tutabilmek için gerekli işlerden pek azını yapıyordu sadece. Evin göz kamaştırıcı eşyası, doğal kararlılığı, sağlam kişiliği ve olağanüstü beceriyle insanları başarıya götüren ustabaşlarını onurlandırmak için zanaatkarların verdikleri bir armağandı.

Kırk sekiz yaşındaki Işık zarif ve esnek vücudu, duru çizgileri, san parıltılı ipeksi saçlarıyla muhteşem bir kadındı. Yüzünden yumuşak ve sakinleştirici bir ışık yayılırdı; sesi ahenkli, gözleri de büyümlü gibiydi. Köyün bütün sakinleri, örnek gösterilecek bir fedakârlıkla kendilerini tedavi eden bilge kadına karşı katıksız bir sevgi ve saygı duyuyorlardı.

Oysa bilge kadının, görevinin gereklerini yerine getirecek gücü kalmamıştı artık. Nefer'in yokluğu Işık'ın kendi hayatını yutuyor, içini onunla yeniden buluşmak özlemiyle doldurup yavaş yavaş ölüme doğru itiyordu.

Oda tek bir lambayla, loncanın marangozu Cömert Did-ya'nın elinden çıkma bir şaheser olan tek bir lambayla aydınlanıyordu; kireçtaşından yapılmış bir tabanın üzerine oturtulmuş, papirüs biçimindeki sütunun üzerinde duran kaptaki yağ, keten fitili ısıtıyor, tıpkı mezarlarda kullanılan kandil-lerdeki gibi, bu kandilden de is tütmiyordu.

Işık'ın uykusuz geceler boyunca sığındığı tek ışık buydu; alevin yumuşaklığında bazen kocasının yüzünü görür gibi oluyordu, ama düş hemen uçup gidiyor, geriye sadece umutsuzluk kalıyordu.

Kapkara, sahibesinin korkunç kararını sezmişçesine, patisini bilge kadının koluna koydu. Işık daha fazla devam edemeyecek, bu durumu daha fazla kabullenemeyecekti; öte tarafın içinde boğularak, çektiği işkenceye bir son verecekti. Köpek patisinin teması, kahverengi gözlerdeki sevgi bir çeşit mucize yarattı; Nefer ışıktaki görünüşünü konuştu. "Eğer ben başarısızlığa uğrar, ya da kaybolursam" diyordu ustabaşı, "Hakikat Meydanı'nın alevinin sönmesine izin verme. Aşkımız için, Işık, devam edeceğine söz ver bana." Ustabaşı bu sözleri hayattayken de söylemişti, ama Işık unutmuştu bu söylenenleri. Oysa şimdi Nefer öte taraftan gelip ona görevini ve sözünü hatırlatıyor, kendi yasını tutup gözyaşı dökmesine fırsat bile vermiyordu. Kafasının içinde şiddetli darbeler yankılandı. Kapkara endişeyle dikildi, havlayarak kapıya koştu. Biri kapıyı vuruyordu.

-Aç, Işık! Yalvarırım, aç!

Dul kadın Lekesiz Uabet'in sesini tanıdı. Kapkara havlamayı kesti, Işık kapıyı açtı.

- Gel, durum ciddi.

- Anlat, Uabet.

- Paneb Nefer'in mezarına gitti. Eğer hayaletle savaşmak ta ısrar ederse, ölecek. Onu ancak sen vazgeçirebilirsin.

Işık'ın yüzünde üzüntülü bir tebessüm belirdi.

- Hâlâ birine yardım edebileceğime inanıyor musun?

- Paneb senden başkasını dinlemez... Onu kaybetmek istemiyorum !

- Bekle beni.

Ustabaşının dul karısı odasına gitti, fildişi kakmalarla süslenmiş bir mücevher kutusu açtı. Kocasının ölümünden beri ilk kez gerdanlığını, küpelerini ve bileziklerini takarak, sapı yaşam gücünü betimleyen papirüse benzetilmiş bakır aynaya baktı.

Aynada, güç ve gençlik görüntüsüne kavuşturabilmek için özenle makyaj yapılması gereken, acıdan bitkin düşmüş bir kadın yüzü gördü.

Değişim o denli başarılıydı ki, Lekesiz Uabet gözlerine inanamadı.

- Hiç bu kadar güzel olmamıştın! Çabuk gel... Önlerinde Kapkara ile Çirkin Hayvan, Suskun Nefer'in mezarına giden patikaya saptılar. Doğu kızılaşıyordu. Uabet rüzgârdan ürperdi, adımlarını sıklaştırdı.

Paneb saatler süren bir çalışmanın sonunda, mezar kuyusunu boşaltmayı başarmıştı. Yorgunluk nedir bilmeksizin, kilden bir mühürle kapatılmış tahta kapıya, Suskun Nefer'in diriliş odasının kapısına ulaşmıştı.

Başını kaldırdığında, pembeleşmeye yüz tutmuş göğün görüntüsü önünde, Lekesiz Uabet'in yüzünü gördü.

- Yukarı çık, Paneb!

- Kesinlikle olmaz.

- Mezara saldırmaya hakkın yok!

- Gölge buraya sığındı, onu bulacağım.

- Bilge kadın bunu yasaklıyor.

- Bilge Kadın mı? Ama...

- O da burada.

Paneb kayadaki çıkıntılara tutundu, yırtıcı bir hayvan gibi tırmandı. Uabet'in sözüne inanmamış, kendi gözleriyle görmek istemişti.

Işık gerçekten de oradaydı. Hathor rahibelerinin sembolik giysisi olan kırmızı, uzun elbisesini giymiş, en güzel mücevherlerini takmıştı.

- Daha... daha ileri gitmemi yasakladığın doğru mu?

- Ben de seninle gelmeliyim.

- Çok tehlikeli! Kızıl gölgeyi gördüm, korkunç bir şey. Üstelik Nefer'e de benzemiyor.

- O sadece tören sırasındaki bir yanlışlıktan doğan kötü bir güç.
- Ben de öyle düşünüyorum, onun için saklandığı delikten çıkaracağım onu. Eğer elimden kurtulursa, kaçmasına izin verme.

Paneb yine kuyunun dibine indi.

Tereddüt etmeden mührü söktü, mezara giden kapıyı açtı.

Aletleri, çamaşır sandıklarımı, mumyalanmış yiyeceklerle dolu sepetleri, heykelcikleri kenara iterek lahte yaklaştı. Kızıl gölge her an saklandığı yerden fırlayıp, üzerine atılabilirdi. Hakkından gelebileceğinden emin olmadığı bir hayvanın izini süren avcı gibi tetikte, önündekileri dikkatle, usulca itiyordu Paneb. İnanılmaz kas gücüne rağmen, olağanüstü yumuşak davranıp, bir kedi kadar sessiz olmayı beceriyordu usta ressam.

İncecik yeşil bir kumaşla kaplı tabut, bir yatağın üzerine yerleştirilmişti. Mumyanın boynunda beş sıra beyaz nilüfer ve söğüt yaprağından yapılmış bir kolye, göğsünün üzerinde de persea ve asma çiçeğinden yapılmış bir demet vardı. Kapıdan giren solgun ışığın aydınlatamadığı mezarın büyük bölümü karanlığın pençesindeydi. Gölge o karalığın içinde gizleniyordu, ama henüz bulamamıştı Paneb onu.

Kuşkusuz en iyisi, yeniden yukarıya çıkıp meşale getirmek, mezan aydınlatarak hayaletin gücünü yok etmek olacaktı; iyi de genç dev gerilerse, düşman fırsattan yararlanıp saldırmaz mıydı?

Birden, bir düzensizlik dikkatini çekti; mumyanın başının altına yerleştirilmiş bakır gök çemberi neden hiç ışık yaymıyordu? Hieroglif metinlerle kaplı gök çemberinin, ölüyü karanlıkların iblislerinden koruyacak bir aydınlık saçması gerekmiyor muydu?

Dev adam çembere dokunmak için yaklaştığında gerçeği anladı, çember yerindeydi yerinde olmasına ama, ters konulmuştu. Bu bir yanlışlık değil, bile bile yapılmış bir kötülüktü. Hain, Nefer'i öldürmekle yetinmemiş, bir de hayaletin doğması için çemberi ters yerleştirmişti.

Paneb elini gök çemberine değdirir değdirmez, kızıl gölge saklandığı yerden fırladı.

Ağzı çapılmış, alnı yukarıdan aşağıya inen tek bir kırışıkla bölünmüştü, zanaatkarı bir kere daha boğmaya çalıştı.

Eline geçiremediği düşmanıya boğuşmak yerine, Paneb mumyanın başı altındaki çemberi alıp, doğru yerleştirmekle yetindi.

Saldırganın pençesi gevşemeye, soluğu daralmaya başlamıştı bile. Birden gök çemberinden bir alev parlayıp uzadı, kızıl gölgeye dokundu. Hay; tetin gözleri acıdan öylesine büyüdü ki, önce kafasını, sonra da tüm vücudunu yutacak iriliğe ulaştı.

Paneb soluk almayı başardı, ne var ki boynundaki korkunç acıdan tiz bir çığlık attı. İçinden gelen bir tepkiyle hayalete vurdu, kızıl gölge önce alevden bir küreye dönüştü, sonra da toprağa karışıp yok oldu. Genç dev sendeleyerek kapıya, temiz havaya yöneldi.

Mezar kuyusunun duvarlarının birbirlerine yaklaştığını görünce, öleceğini anladı.

- ık, Paneb, diye haykırıyordu Lekesiz Uabet, abuk ık!

Üçüncü bölüm

General Mehi aşçısının uzatığı tabağı burnuna götürüp kokladıktan sonra pirzolarını adamın yüzüne fırlattı.

- Fazla kızartmışsın, salak!

- Ama, dediklerinizi uyguladım ve...

- Hıyar salatan yenilmeyecek gibiydi, üstelik mantar kokan bir şarap sunmaya bile cüret etün! Yıkıl karşımdan, bir daha da evime ayak basma.

Mehi'nin öfkesi yapmacık değildi, aşçı ikiletmeden kayboldu. Varlıklı Teb bölgesinin en güçlü adamının kararları tartışılmazdı pek.

Oldukça kısa boylu, yuvarlak yüzlü, koyu kahverengi gözlü, tombul el ve ayaklı biriydi, askerlik hayatına savaş arabaları üzerinde başlayan Mehi. Kapkara saçlarını özenle kafasına yapıştırır, geniş ve güçlü göğsünü gererek dolaşırdı. Kendinden emin ve hırslıydı; Teb orduları başkomutanı olmuş, bunun yanı sıra baü yakası başkanlığı göreviyle Hakikat Meydanı'nın güvenlik ve refahından da sorumlu duruma gelmişti.

Hakikat Meydanı!.. Daha genç bir adamken adaylığını geri çevirme cüretini gösteren, inanılmaz bir hazineye, ülkenin efendisi olmak için eline geçirmek zorunda olduğu Işık Taşı'na sahip o uğursuz lonca!

O taşı bir gece, zanaatkarların kutsal bir tören düzenledikleri Krallar Vadisi'ne hakim bir tepeden görmüştü Mehi; ne var ki köyün güvenlik görevlilerden birine yakalanmış, adamdan kurtulmak için de kafasını kırıp öldürmek zorunda kalmıştı.

İlk cinayeti bu; düşlerini dolduran hazineye ulaşmak için yürüdüğü yolda karşısına çıkan engelleri kaldırmak amacıyla kendi eliyle işlediği ya da başkalarına işlettiği bir dizi cinayetin, birincisi.

- Parmaklarını yıka, öfkeli aslanım, dedi Serketa kocasına, içinde kokulu su bulunan gümüş bir testi uzatarak.

Soluk renk gözlü, görkemli göğüslü, sahte bir şansındı Serketa, kendini bildi bileli zayıflamak telaşındaydı üstelik. Doğuştan katildi hem, iktidara giden yolda Mehi için doğal bir müttefik olmuştu bu sayede. Öz babasının Mehi tarafından tuzağa düşürülmesini onaylamış, adamın servetine konmak isteyen kocasının, babasını öldürmesini desteklemişti. İnsan öldürmekten büyük bir zevk alıyordu.

Kocasına hiç ilgilenmediği iki kız doğurabilmişti sadece; bu nedenle boşanmayı bile düşünmüştü general. Ne var ki Serketa Mehi'nin kafasından geçenleri sezmiş, kocası için korkunç bir tehlike olabileceğim göstererek, sonunda işbirlikçiliğine soyunmuştu. O günden beri birbirlerinden hiçbir şey gizlemiyor, kusursuz bir ahenk içinde çalışıyorlardı.

Mehi kokulu otlarla tatlandırılmış, 18 derecelik sert hurma şarabından bir yudum içti. Bu şarap alışkın olmayanların çoğunu yere yıkacak güçteydi, ama general içkiyi kaldırıyordu. Sağlığı da yerindeydi, sıkıldığı zaman sol bacağına görülen kırmızı lekeler hariç. İşte yine başlamıştı kaşınmaya...

Serketa kocasının bacaklarını öpmek için Mehi'nin önünde diz çöktü.

- Neden böyle gerginsin, yumuşak timsahım? dedi küçük kız sesiyle.

- Çünkü Suskun Nefer'in ölümü beklediğimiz sonuçlan sağlamadı da, ondan!

- Biraz sabret... Bir kere, baş düşmanımız gerçekten de öldü; sonra, onu bizim emrimizle öldüren hain, artık hiçbir sözümüzden çıkamaz; üstelik, verdiği son haberlere göre, lonca gerçek bir kargaşanın içindeymiş.

- Belki, ama o kahrolası lonca hâlâ ayakta...

- Ayakta da, nasıl? Adamımız mumyanın kafasının altındaki gök çemberini ters çevirerek, köyü endişeye boğan hayaletin doğmasını sağladı. Köy sakinleri Suskun Nefer'in intikam almak istediğinden öylesine emin ki, sonunda birbirlerinden nefret edecekler.

- Umarım, haklısındır! Yine de içlerinden bir heyetin buraya gelip zanaatkarların köyden ayrılmaya karar verdiklerini, Hakikat Meydanı'nı bana bıraktıklarım bildirmelerini yeğlerdim... O zaman tüm köyü tepeden tırnağa aramaya hakkımız olur, Işık Taşı'nı bulurduk.

- Zanaatkarlar Işık Taşı'nı yanlarında götüremezler mi?

- O zaman, benim yönlendireceğim bir saldırıya uğrarlardı! Neyse, bu dediğimi yapmadılar... Hâlâ o yüksek duvarlarının gerisine sığınıp, benim, yani General Mehi'nin güvenliklerini sağlamasını bekliyorlar!

- Suskun Nefer'i öldürmek gerekliydi, dedi Serketa. O olmayınca, loncanın ruhu da kayboluyor. Yerini alacak kimse de yok. Sol ekip şefi hiçbir parıltısı olmayan bir teknisyen, mezar kâtibi çok yaşlı, bilge kadın da kocasının ölümünün etkisinden kurtulamadı.

- Paneb'i, sağ ekibin yeni şefini unutmuş gibisin!

- Muhbirime kalırsa, ustabaşı seçilemeyecek kadar duygusal biriymiş. Manevî babasının ölümü onu da çılgına çevirecek, inan bana. Tahmin ettiğimiz gibi, Hakikat Meydanı içinden çatlayacak, bize de sırlarını ve hazinelerini toplamak kalacak.

General, Serketa'yı bati yakasındaki görkemli villanın kusursuz bahçesine götürdü. Firavuninciri ve keçiboynuzlan-nın çevrelediği kameriyeye gittiler. Mehi doğadan, yanığından korktuğu güneşten ve sıcaktan nefret ediyordu. Serketa bir hizmetkârın getirdiği soğuk biraya aldırmadı.

- O Paneb dediklerini uzun zaman önce, bir dericide görmüştüm, diye hatırladı Mehi. O zamanlar gençti, yabanî bir boğa gibi güçlü ve saldırgandı. Tam bir asker! Yine de emrim altında çalışmayı reddetti. Hakikat Meydanı'nın direklerinden biri olacağını nereden bilebilirdim?

- Hakikat Meydanı'nın tek direği Suskun Nefer'di. Çalış-malan yönlendirip, çekişmeleri önlüyordu. Emin ol, kimse onun yerini tutamaz. Hayalet birçok ailenin kaçmasına neden olacak, loncanın basma daha bir sürü felaket yaşacak. Villanın güvenliğinden sorumlu nöbetçilerden biri koşarak yaklaştı.

- General, Per Ramessu'dan bir mesaj!

Asker, mühürlü papirüsü Mehi'ye uzatıp, görevinin başına döndü.

- Başbakan Bay'dan, dedi Mehi. Firavun Sipta ile Kraliçe Tausert Teb'in ekonomik durumu hakkındaki raporumu dinlemek ve Suskun Nefer cinayetinin soruşturmasıyla ilgili ayrıntıları öğrenmek için beni görmek istiyorlarmış.

- Oysa köye girmeye hakkının olmadığını pekâlâ biliyorlar!

- Tabî biliyorlar, yine de suçlunun bulunması ve loncanın güvenliğinin sağlanması için elimden geleni yaptığımdan emin olmak istiyorlar.

- Ya Tausert sana bir tuzak hazırlıyorsa?

- Ondan her şey beklenir... Ama asıl kaygısı o kahrolası Bay'ı, sakat Sipta'yı tahta geçirmeyi başaran başbakanı denetlemek, iktidarını sürdürmek değil mi? Per Ramessu Sa-rayı'nın yılanlı kuyudan farkı yok. Büyük Ramses'in ölümünden beri, firavunların gücü her gün biraz daha yıpranıyor. Bu da benim talihim işte, tatlı güvercinim! Işık Taşı'na sahip olduğumuzda, tüm ülke elimize düşecek. Keşke askerlerimi o kahrolası köye gönderip taş üstünde taş bırakmama imkânım olsa! Serketa kocasının sözünü ettiği katliamı düşününce, zevkten ürperdi.

- Şimdilik ne yapmayı düşünüyorsun?

- Önce yardımcıların bölümüne gidip mezar kâtibini bulmayı, köy içindeki soruşturma hakkında bilgi almayı, sonra da gemiye atlayıp, Per Ramessu'ya gitmeyi. Sen de geleceksin, tabî.

Serketa'nın beklediği ayrıntı, buydu. Kocasını yalnız bırakıp, dilediğince at koşturmasına göz yumması imkânsızdı. Hele genç bir kadına alıcı gözle bakmaya kalksın, önce o şıfıntıyı boğar, kocasını ondan sonra cezalandırırdı. Oysa mantıklı bir adamdı Mehi. Her çeşit insanca duygudan yoksun, en aşağılık görevleri bile üstlenmeye hazır Serketa'nın yardımını olmadan başarıya ulaşamayacağını kabullenmişti. Bir çingiraklı yilandan da tehlikeli olan katısı en az kendisi kadar hırslıydı, bu yüzden gelecek onların olacaktı.

- Köyün erzak sevkiyatını durdurman gerekmez mi?

- Düşündüm bunu, dedi Mehi, sonra da yardımcılarımdan birini beceriksizlikle suçlayıp, yerine yeni bir kâtip atamayı da düşündüm. Ama ayrık otlarının hepsini temizlemiştim zaten, üstelik bizim yokluğumuzda yaşlı mezar kâtibi öyle bir gürültü çıkarabilir ki, yankılan Per Ramessu'ya kadar yayılır. Hakikat Meydanı'nın resmî koruyucusu olduğumu, merkezî yönetimin gözüne kusursuz görünmem gerektiğini de unutma. Şimdiye kadar yaptıklarım için kutlama ve ödülünden başka bir şeyle karşılaşmadım.

Serketa gözlerine, tozdan koruyup böcekleri uzaklaştıracak pahalı bir rastık sürerken, kuşkularını gizlemeyi düşünmedi.

- Seni düşündüren, Kraliçe Tausert mi?

-Tehlikeli birisi olduğu kesin. Sanıyorum ki genç Sip-ta'nın çevresindekiler ondan kısa zamanda kurtulmayı başaracaklardır... Hayır, kafamı kurcalayan,

Panab. Haklısın... O dev öylesine ateşli ki, loncanın başına geçip istediğini yaptırmak için, elinden geleni deneyecektir.

- Ustaların yasaları hakkında bildiklerimize göre, bu dediğin imkânsız! diye itiraz etti Mehi.

- Panab insanların onu sevmemesinden çekinecek biri değil, üstelik köyün yasalarını çiğneyecek kadar da hırslı.

Generalin gırtlığı endişeyle kasıldı.

- Öyleyse... Hain, Suskun Nefer'i boşuna mı öldürdü?

- Tabî ki hayır! Panab'in köyün başına geçtiğini varsayalım... Kesinlikle manevî babasının yumuşaklığını gösteremeyecektir. Hele bir denesin, hızının kesilmesi için gerekeni yaparız.

- Yoksa aklında bir şey mi var?

- Tabî, dedi Serketa vahşi bir tebessümle.

Dördüncü bölüm

Taş yontucuları, dibinde Suskun Nefer'in mezarının bulunduğu kuyuyu yeniden doldurmaya girişmişti.

- Paneb mutlaka ölmüştür, dedi Somurtkan Karo, kısa ama güçlü kolları olan, kalın kaşlı tıknaz taş yontucu.

- Yanılıyorsun, diye itiraz etti meslektaşı Halat Kasa. Tapınağın içinde yaüyor, bilge kadının onu hayata döndüreceğinden eminim.

- Bir şey bitmişse, bitmiş demektir, dedi Burun Fened. Boşandığından bu yana hiç şişmanlamamıştı.

- Onu kuyudan ben çıkardım, dedi neredeyse Paneb kadar iri olan Güçlü Naht. Çıkardığımda hâlâ nefes alıyordu.

Saçları ve bıyıklan özenle taranmış, hiçbir angaryaya katılmamakla tanınan zarif Ressam Kurtarıcı Şed, meslektaşlarına küçümseyerek bakıyordu.

Geniş göğsüyle insanın hayranlığını uyandıran Başheykeltıraş Aslan Userhat, doldurma çalışmalarının gerektiği gibi yapılıp yapılmadığını denetliyordu. Şiş göbekli, muzip bakışlı Neşeli Renupe, Araştırmacı Ipuuy'un da yardımıyla kapak taşlarını yerleştirmeye hazırlanıyordu.

- Kuyumcu tapmaktan çıkıyor! diye haykırdı Renupe. Kırılacak kadar narin görünüşlü Âlim Tuti sağ ekipteki meslektaşlarına doğru koşuyordu.

- Paneb yaşıyor!

- Yaşıyor mu... Nasıl? diye sordu Fened. Bir taş gibi mi, bir sebze gibi mi, yoksa bir insan gibi mi?

- Tam bilinmiyor.

- Gidip görelim!

Taş yontucuları ile heykeltıraşlar kapısında üç zanaatkarın, her zamanki neşesinden eser kalmamış Pişkin Somun Pay'ın, uzun burnunun, beceriksiz hareketlerinin çirkinleştirdiği Kararlı Gau'nun ve adına yakışır görüntüsüyle Çakal Unes'in nöbet tuttuğu tapınağa yürüdüler.

Sağ ekibin yavaş hareketleriyle ünlü iri marangozu Cömert Didya ise sol ekibin konuşmaktan hoşlanmayan şefi Hay'm da yardımıyla Paneb'i oturtmaya, Işık'ın onu muayene edebilmesi için uygun bir konuma getirmeye çalışıyordu. Aslan Userhat, Unes ile Pay'ı sarstı.

- Konuşabiliyor mu?

- Biraz sussan, dedi Gau. Bilge kadın Paneb'in kalbini dinliyor.

Gözleri açık olmasına rağmen, hareketsiz oturan Paneb bir heykeli andırıyordu. Sanki

üzerine kaynar su dökülmüş gibi, kıpkırmızıydı derisi.

Talihi yaver gitmiş, ne gözünü ne de yüreğini yitirmişti. Işık da iki muskasını parmaklarının arasına almış, etkisini artırmak için ovuşturuyordu. Bilge kadın daha tek bir söz bile etmemişti; bakışlarında da bir iyimserlik ışığı yoktu henüz. Daha önce dev adamın ensesi belini ovmuş, ama içindeki enerjiyi harekete geçirememişti.

Birden, beyaz tüyleri siyah ve pas rengi lekelerle kaplı dev gibi bir kedi Paneb'in bacaklarına sıçradı; evcil bir hayvandan çok, bir vaşağı andırıyordu, genç devin dizlerinin üzerine kıvrılıp mırıldanmaya başladı.

Paneb'in gözleri o anda canlandı, Işık derin bir nefes aldı. Güneşin karanlıklar karşısındaki zaferini simgeleyen dev kedi, hayaletin ressamın vücuduna boşalttığı kötü sıvıların son izlerini de yok etmişti. Genç dev sonunda uyandı.

- Gölge... Duvarlar... Beni boğuyorlar... Neredeler?

- Sadece bir düştü, dedi Işık tatlı bir sesle. İşte yine aramıza döndün.

- Biliyordum işte, onun yıkılmaz olduğunu biliyordum!

diye haykırdı Neşeli Renupe. Büyük Ramses'in ica'sından bir bölümünün Paneb'e geçtiğini söylemiyorlar mı? O enerji sayesinde, loncayı kurtardı! Zafer Paneb'in olsun!

Heykeltıraşın heyecanı yayıldı, Paneb arkadaşlarının alkışları arasında ayağa kalktı.

- Bırakın da, geçeyim! diye homurdandı kısık ve kararlı sesiyle Kenhir, yetmiş yedi yaşındaki mezar kâtibi.

Merkezî yönetimin Hakikat Meydanı'ndaki temsilcisi, kendini, sayısız kusurlarını ortaya dökmekten geri kalmadığı, ama dünyada her şeyden fazla sevdiği bu zanaatkarların köyüne adamak için Karnak'taki parlak mesleğini tepmiş, fedakârlığıyla merkezî yönetiminin onu emekliye ayırmasını bile engellemişti. İriyarı, beceriksiz görünüşlü biriydi Kenhir, gideceği yere bir an önce varmak için acele ettiği, vücudu ağrıdan kıvranan bir ihtiyar olduğunu unuttuğu zamanların dışında, bas-tonsuz adım atamıyordu. Köy hayatının büyük küçük tüm olaylarını kaydettiği mezar günlüğünü tutmakla görevliydi ve bu haliyle de zanaatkarların gözüne, en ufak bir kaytarmayı bile hoş görmeyecek bir bekçi gibi görünüyordu. İşe gelmeme nedenlerini büyük bir dikkatle araştırıyor, hastalık durumunda da bilge kadından şikâyetçinin işe gitmeyecek kadar rahatsız olduğunu doğrulamasını istiyordu.

Firavun malı olarak tanınan aletlerin bakımı, dağıtımı, iş bittiğinde toplanması da onun göreviydi. Öte yandan zanaatkarlar kendi özel işlerinde kullanmak üzere alet yapma hakkına sahiplerdi; aletlerin birbirine karışmaması için, Kenhir'e danışmaktan daha güvenli bir yol da yoktu.

- Gölgenin Paneb'i yıktığını söylüyorlar, dedi endişeli bir sesle. Fare suratlı Kâtip Yardımcısı İmuni söylenenleri kaydetmeye hazırdı.

- Tam tersi oldu, dedi dev adam.

- Doğrusu, gözüme oldukça sağlıklı görünüyorsun.

- Paneb köyü kurtardı! diye haykırdı Güçlü Naht. O gölge bizi korkutmayı sürdürseydi, bir sürü aile köyden ayrılırdı.

- Hayatını bizim için tehlikeye attı, dedi Burun Fened. Böylesi bir hareket onu sadece tüm suçlamalardan arındırmakla kalmaz, Paneb'i tek önderimiz yapar. Mezar kâtibi gözleriyle bilge kadını ve Sol Ekip Şefi Hay'ı sorguladı. Her ikisi de bir baş hareketiyle onayladıklarını belirttiler.

Hain yıkılmıştı.

Daha Büyücü'yü görür görmez, Işık Taşı'nı araştırırken karşılaştığı, pençelerinden kurtulamadığı dev kediye tanıyıp gerilememek için güç tutmuştu kendini. Şimdi de Paneb kızıl gölgeyi yenmiş, onu ustabaşığına seçmeye hazır loncanın kahramanı oluvermişti.

Yine de önemli olan, herkesin saygı duyduğu, kararlarını tartışmaya bile gerek görmediği Suskun Nefer'in ölmesiy-di. Mumyanın başı altındaki gök çemberini ters yerleştirmekle, Nefer'i ikinci kez öldürmek istemişti hain; manevî oğlu hayaleti yok etmiş olsa da, Suskun bir daha geri dönemeyecekti.

Belki de köy mahkemesi Paneb lehine oluşan heyecanı onaylamaz, mantıklı düşünüp adaylığını geri çevirirdi. Yoksa Paneb'i seçmek, korkunç bir hata olurdu; Paneb'in sert bir ustabaşı olacağı, zanaatkarlar arasında ayrılık yaratıp köyü birbirine düşüreceği kesindi. Kargaşadan yararlanmak da, hainin görevi olacaktı. Hakikat Meydanı'nı yönetmek ona düşerdi oysa, hem de uzun zamandan beri. Ona hakkını vermemişlerdi, bu yüzden intikamını almak, bir suç olarak görülmemeliydi!

General Mehi ile karısı, verdiği bilgilerin karşılığında köy dışında hazineler biriktirmesini sağlamışlardı. Daha şimdiden varlıklı biriydi. Şimdi sıra, Işık Taşı'nı bulmak, pazarlığı sıkı yürütmekteydi.

- Paneb sayesinde, dedi Işık ciddi bir sesle, Nefer sonunda huzura kavuştu. Işık başının altında parlıyor, diriliş vücudu güneşin gizli ışınlarını topluyor, Neferhotep adı görevini tamamladı. O artık loncamızın iyiliksever atalarından, her evde, her sabah saygılarımızı sunacağımız ışıltılı ve etkili ruhlardan biri oldu. Onun sıkıntıları sona erdi. Hakikat Meydam'nın yaşamını sürdürmesi için, onun onuru ve öğretisi uğruna, mücadele edeceğiz.

Hepsi de Işık'ın gözlerindeki umutsuz üzüntünün bir daha kaybolmayacağını anladı; ne var ki bilge kadın yeniden işinin başındaydı, küçük toplumuyla ilgilenebilmek için, yas duygusunu yenmişti. Büyüsünün de yardımıyla, aşamayacağı hiçbir engel yoktu.

- Kötü bir soğuk algınlığına yakalandım, diye yakındı Burun Fened. Beni iyileştirecek misin?

- Muayenehanem açıldı, diye cevap verdi Işık geniş bir tebessümle.

- Benim, dedi Halat Kasa, sol ayağымda geçmek bilmeyen bir yara var, Fened'in soğuk algınlığından çok daha önemli!

Işık hastayı muayene etti.

- Bu, bildiğim ve tedavi edebileceğim bir rahatsızlık. Alim Tuti Paneb'e döndü.

- Niyetin ne?

- Manevî babam Suskun Nefer'in Aa'sının hizmetkârı ot-mak ve mezarına yaklaşılmasını önlemek. Ebedî istirahatgâhının bakımını yapmak, armağanlarını taşımak bundan böyle sadece benim görevim olacak.

- Nasıl istersen, dedi Çakal Unes. Ama Nefer'in tüm görevlerini üstlenmeyi de düşünüyor musun?

- Sağ ekibin şefi olmak, yeter de artar bile. Şimdi, artık gidin. Sevdiğimiz, yeri doldurulmayacak varlığın anısına saygılarımızı sunmak için, bilge kadınla baş başa kalmak istiyorum.

Kimse itiraz etmedi, uzaklaşmaya hazırlandılar.

- Paneb kusursuz bir ustabaşı olur, dedi hain mezar kâtibine.

- Buna köy mahkemesi karar verir, dedi Kenhir.

Daha evinin eşiğinden içeri adım atmamıştı ki, anlaşarak evlendiği genç eşi Güçlü Niut üzerine atladı.

- General Mehi köyün ana girişinde, sizinle hemen görüşmek istiyor.

Beşinci bölüm

General Mehi köyün ana girişine giden yol üzerindeki beş tabyadan her birinde adını ve görevini söylemek zorunda kalmıştı. Nübyeli polisler Şef Sobek'in uyguladığı disiplin kurallarından taviz vermedikleri için, gelen kim olursa olsun, düzene uymak zorunda kalıyordu.

5. Tabya'da, General Mehi'yi bizzat Şef Sobek karşıladı.

Dürüstlüğüyle meşhur dev Nübyeli yirmi yıldan beri bir sırnın peşindeydi; Krallar Vadisi'ne hakim tepede adamlarından birini öldüren, kimdi? Olay çok gerilerde kalmış, soruşturma durdurulmuştu; üstelik Suskun Nefer cinayeti de eskisini ikinci plana atmıştı doğal olarak; yine de birilerinin uzun zamandan beri loncaya bir komplo kurduğundan, iki cinayetin birbiriyle bağlantılı olduğundan emindi Sobek.

Mehi'den oldum olası hoşlanmıyordu. Onu fazlasıyla iddialı, kendini beğenmiş, hatta sonradan görme buluyordu, ama onu yardımcılarının Çömlekçi Beken'in emrinde loncanın refahı için çalıştıkları bölgeye almamak için bir nedeni yoktu.

- İletmek istediğin bir sorun var mı, Sobek? diye sordu Mehi somurtarak.

- Bildiğim kadarıyla, yok.

- Olursa, bana haber ulaştırmak için, tereddüt etme. Yönetimin kusursuz olması çok önemli.

- Yardımcılar maaşlarından memnun, çalışma koşullarını beğeniyorlar, anlaşıldığı kadarıyla da köyde hiçbir şeyin sıkıntısı çekilmiyor.

- Mezar kâtibine haber gönderip derhal görüşmek istediğimi bildir. Polis şefi söyleneni yerine getirmeye giderken, Mehi batan günle birlikte ekili toprakların kenarındaki evlerine dönen yardımcılarını izledi. Zanaatkarları angaryadan olabildiğince kurtarmak ve zamanlarının tümünü asıl görevlerine, eserlerini Işık Taşı'yla aydınlatıp Altın Evi'nin gizemlerini canlandırmaya ayırmalarını sağlamak için, yardımcılarının çalışması sıkı sıkıya düzenlenmişti. Bir süre sonra, bütün bu topraklar generalin olacak, emirleri sadece o verecekti.

Kenhir sarsak adımlarla ziyaretçiye yaklaştı. Mehi'nin önüne varınca, bastonuna dayandı.

- Sağlığınız nasıl, Kenhir?

- Kötü, çok kötü... Yılların ağırlığı her geçen gün daha fazla çöküyor omuzlarıma.

- Hak edilmiş bir emekliliği düşünmenin zamanı gelmedi mi sizce?

- Yapacak o kadar çok işim var ki, hele başımıza gelen felaketten sonra.

- Ben de buraya Nefer cinayeti için geldim. Firavun beni başkente çağırdı, soruşturmamın sonuçlarını öğrenmek istiyor... Oysa köy içinde soruşturma yapabilecek tek kişi, sizsiniz!

- Gerçekten de öyle, General.

- Suçluyu belirleyebildiniz mi?

- Ne yazık ki, hayır.
 - Kuşkulandığınız biri var mı? Kenhir rahatsız olmuş gibiydi.
 - Size doğruyu söyleyeceğim, General. Kimseye anlatmamanız kaydıyla, tabii. Mehi dikildi. Yoksa yaşlı kâtip hainin maskesini mi düşürmüştü?
 - Benden yapacağımdan fazlasını istiyorsunuz, Kenhir... Haşmetmeaplarından hiçbir şey saklayamam.
 - Firavun Sipta Per Ramessu'da, sizin ve benim korumakla görevli olduğumuz Hakikat Meydanı'ndan çok uzakta yaşayan bir genç. Firavun için, sürdürülmekte olan soruşturmayla ilgili ayrıntılı bir rapor hazırlayacağım, siz de loncanın sanki hiçbir şey olmamışçasına çalışmaya devam ettiğini söyleyerek onu rahatlatırsınız. Generalin kasları kasıldı, sol bacağı kaşınmaya başladı.
- Demek Nefer'in ölümü zanaatkarların belini kırmaya yetmemişti.
- Anlaştık, Kenhir. Kimseye bir şey anlatmayacağıma söz veriyorum.
 - Suçlunun lonca üyelerinden biri olduğundan neredeyse eminiz.
 - Bunun anlamı... aranızda bir hain var demek, öyle değil mi?
 - Maalesef, dedi ihtiyar fısıltıyla.
 - Buna inanmak güç... Ben çok daha basit bir açıklama düşünüyorum.
 - Anlatabilir misiniz? diye sordu Kenhir, merakla.
 - Bana kalırsa, ustabaşının katili bir yardımcıdan başkası olamaz.
 - Bir yardımcı mı?., iyi de, köye girmeleri yasak!
 - Suçlu, nöbetçilere görünmeden köye sızmış olamaz mı? Kuşkusuz, Nefer'in değerli eşyalarını çalmak için. Nefer üzerine gelince de, onu öldürdü.
 - Bir yardımcı... diye mırıldandı mezar kâtibi, canlılığından hiçbir şey yitirmemiş gözlerinde bir umut kıvılcımıyla.
 - Size onları sorgulamanızı öneririm. Eğer sonuç alamazsanız, onları oldukları yerde, Hakikat Meydanı toprakları dışında tutuklatır, uzmanlarımın önünde konuşmaya zorlarım. Eğer katil onlardan biriye, suçunu itiraf eder.
 - Söylediklerinizi köy mahkemesine önereceğim.
 - Ben de firavuna, gerçeği öğrenmek için çabalarımızı birleştirdiğimizi anlatırım.
 - Bir de ebedî istirahatgâhı ile milyon yıllık tapınağı için talimatını beklediğimizi ekleyin.
 - Döner dönmez bir araya gelir, vardığımız sonucu değerlendiririz. O zamana kadar, katili oyalayacağınızı umarım.
 - Ben de, General.

Mehi öfkesini gemleyerek savaş arabasına tırmandığında, asıl soruyu soramamış olmanın verdiği sıkıntıyla kaşındı; Suskun Nefer'in yerini kim almıştı, yoksa Cesur Paneb mi? Loncayı sadece o dev kurtarabilirdi. Hain çok geçmeden bunu doğrulayacak, Serketa da o

kahrolası devden kurtulmak için bir plan hazırlamak konusunda haklı çıkacaktı.

- Yardımcılardan biri mi? diye şaşkınlıkla sordu Şef Sobek, mezar kâtibini dikkatle dinledikten sonra.

- Neden olmasın?

- Nöbetçiye görünmeden köye giremez ki.

- En iyi nöbetçi bile her dakika dikkat edemez... Hem katil dikkat çekmeden duvarı aşacak bir yol bulmuştur.

- Köyün içinde, hemen yakalanır, diye itiraz etti Sobek.

- Bunu düşündüğü için, çok dikkatli davranmıştır.

- Ustabaşını öldürecek kadar çıldırmış bir yardımcı...

- Yakalanma korkusu.

- Mehi'nin haklı çıkmasını isterim doğrusu, diye itiraf etti polis şefi. Mehi'nin haklı çıkmasını, tüm zanaatkarların aldanmasını... yine de ne diyeceğimi bilemiyorum.

- Yardımcıları sorguya çek, anlattıklarını karşılaştır ve bir ipucu bulmaya çalış.

- Bana güvenebilirsiniz.

Yaşlı kâüp köye dönerken, Nübyelinin beynin kemiren bir soru vardı; Mehi soruşturma görevinin Sobek'e verileceğini bilmesine rağmen, neden düşüncesini ona açmıyordu?

Paneb kaymaktaşıdan yaptığı, Suskun Nefer'in mezarının sunağına, öteki dünyaya açılan hiyeroglif yazılı taş kapının dibine yerleştireceği armağan masasını tamamlamıştı. Dikdörtgen masanın içine sığır pirzoları, bir ördek, bir demet soğan, salatalık, lahana, incir, üzüm, hurma, nar, çörekler, ekmekler, süt, su ve şarap testileri kazımıştı.

Bilge kadının büyüyle harekete geçireceği armağan masası, insanlar uzaklaştıktan sonra Nefer'in Aa'sına kaymaktaşına kazılı yiyeceklerin duyarlı kokularını ulaştıracaktı. Kısacası, ustabaşının yakınları gittikten sonra da, onu beslemeyi sürdürecekti canlı taş.

Ne var ki merhum ustabaşının manevî oğlu, tüm ölümlere verilen bu armağanla yetinecek gibi değildi; heykeltıraşların çalışmasını izledikten sonra, uygulayacağı yeni yöntemler belirlemişti. Madde dünyasında daha önce yaptığı araştırmalarda olduğu gibi, elin ruh olduğunu görüyordu Paneb.

Bilge kadının öğütlerine uyup Nefer'e, olağanüstü gözlerle süslü bir heykelini sunmayı kararlaştırmıştı. Bunun için de gözün çeşitli bölümlerini belirlemeyi başaran Mısır tıbbının anatomik gerçeklerine dayanacaktı; bakışın keskinliğini belirtmek için kaya kristalinden yapılmış bir kornea, kılcal damarları göstermek için demir oksit içeren magnezyum karbonattan gözakı. Gözbebeğini de kahverengi reçineden yapacak, korneayla arasındaki farklılıkları da gözden kaçırmayacaktı.¹

Işık atölyeye girdiğinde minyatür sanatçısı elindeki aletleri bırakmak üzereydi; dışarıda hava ışımaya başlamıştı. Güneş, bakışıyla sonsuzluğu izleyen heykeli aydınlattı.

Merhumun karısı gözyaşlarını tutamadı.

Manevî oğlunun dehası sayesinde, ölümün ve çürümenin pençesinden uzak, canlıydı Nefer. Ayakta, sağ ayağı biraz önde, kollan sarkık, batının güzel patikalarında yürüyor, loncayı doğuya yöneltmeyi sürdürüyordu.

Işık heykelin önünde diz çökmeye yeltendi; ne var ki Paneb manevî anasını durdurdu.

- Ka'sı taşta yaşayacak, dedi Işık'a, ama Nefer sende yaşıyor, bilgeliğini de sana verdi. Sen ki Hakikat Meydanı'nın hükümdarısın, bizi bir daha terk etme.

Altıncı bölüm

Ne Mehi ne de Serketa, Büyük Ramses'in Delta'nın üzerinde, kuzey-güney istila yolunun yakınında kurduğu başkent Per Ramessu'nun güzellikleriyle ilgilenmedi. Firavun başkentini istila yolunun yakınında kurarak, en küçük bir uyanda harekete geçmeyi düşünmüştü. İhtiyaçlarını yük gemilerinin yanaşmasına imkân tanıyan rıhtımlarıyla karşılayan "turkuvaz kent" meyve bahçelerinin, parkların ve görkemli villaların çevrelediği kanallarla süslüydü; yaşamı tatlı olmakla birlikte, Per Ramessu, sınırın güvenliğini sağlamakla görevli birlikleri barındıran kışlası ve cephanelikleriyle de ünlüydü.

General ve eşi sonsuza dek evrende dolaşan firavun ruhunu temsil eden ovallerin içine yazılmış Ramses adlarıyla süslü saraya götürüldüler.

Başbakan Bay konuklarını rafları belgelerin ağırlığı altında bel vermiş papirüs dolaplarıyla kaplı çalışma odasına aldı hemen. Kısa boylu, zayıf, sinirli,

gözleri hareketli, keçi sakallı biriydi başbakan. Gölgede kalarak yönetimin dizginlerini tutuyor, bir taraftan Kraliçe Tausert'e hizmet ederken, diğer yandan da entrikaları ve çekişmeleri önlemek üzere tahta çıkardığı genç Sipta'ya olan hayranlığını sürdürüyordu.

-Sizi yeniden görmek beni mutlu etti, General... Güzel eşinizi de ağırlayabildiğime seviniyorum. Umarım yolculuğunuz fazla yorucu geçmemiştir?

- Benim için dinleme fırsatı oldu, diyebilirim.

- İyi, çok iyi... Saraydaki dairelerden birinde kalacaksınız, başkentteki konukluğunuzun olabildiğince rahat geçmesi için, gereken emirleri verdim. Eşinizin dinlenmeye ve biraz serinlemeye ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Kapıda iki kadın hizmetkâr görüldü. Serketa istemedi de olsa onları izlemek zorunda kaldı.

Çalışma odasının kapısı yeniden kapanınca, başbakanın zorlama nezaketi kayboldu. Mehi kendini ciddi ve kül yutmaz bir sorgucunun karşısında buluverdi.

- Teb'de tam olarak neler oluyor, General?

- Durum tam olması gerektiği gibi, içiniz rahat etsin. Daha şimdiden size olağanüstü bir hasadın ve inanılmaz vergi gelirinin müjdesini verebilirim.

- Kimse yöneticilik yeteneğinizden kuşku duymuyor zaten, sevgili Mehi, ama ya Suskun Nefer'in öldürülmesine ne demeli?

- O korkunç felaket beni de çok sarstı. Suçluyu belirlemek için mezar kâtibiyle çabalarımızı birleştirme kararı aldık.

- Bunu duyduğuma sevindim... Yine de, ciddi bir iz üzerinde olduğunuzu söyleyebiliyor musunuz?

- Köyün içindeki soruşturmayı sadece Kerihir yürütüyor, Sayın Başbakan. Eğer dışarıda bir girişime ihtiyacı olursa, gereken adamları emrine vereceğim.

- Bana kalırsa, oldukça kesin kuşkularınız var.

- Bunu iddia edemem... Yine de katilin yardımcılardan biri olduğundan eminim. Bay elindeki papirüsü inceledi.
- Doğru, Kenhir de öyle yazmış zaten. Bu bakımdan, fikrinizi paylaşıyor gibi. Mehi kendini hakarete uğramış hissetti. Generale haber vermeksizin, merkezî yönetimle yazışmayı sürdüren yaşlı kâüp, mesajını özel bir gemiyle ulaştırmış demek.
- Kenhir bana da loncanın her zamanki ciddiyetiyle çalıştığını, firavunun vereceği görevleri yerine getireceklerinden kimsenin kuşkulanmaması gerektiğini söyledi.
- Mektubuna bakılırsa, diye sürdürdü başbakan sözünü, bir hayalet köyün huzurunu bozmaya çalışmış, ama sağ ekibin yeni şefi Paneb, hayaleti karanlıklar dünyasına gönderip, köyün güvenliğini sağlamış. Ustabaşı Nefer artık huzur içinde dinlendiğinden, zanaatkarlar yeni hükümdarın ışığını yaymaya hazırmış.
- Tüm ülke hoşlanacak bundan, dedi Mehi, inançlı görünmeye çalışarak.
- Yine de katilin cezalandırılması ve loncanın güvenliğinin sağlanması gerekiyor.
- Bu, benim görevlerimden biri, Sayın Başbakan. O görevi yerine getirmekte de kararlıyım!
- İyice anlaşalım, General. Siz ve ben, daha önce iç savaşı önlemeyi başardık, şimdi de Firavun Sipta ile Kraliçe Tausert'in iktidarını pekiştirmek zorundayız.
- Yoksa... tehlikede olduklarını mı söylemek istiyorsunuz?
- Saflık gösterisinden vazgeçin, Mehi. Sipta'nın olağanüstü bir zekâsı var, ama yöneüm tecrübesi olmadı hiç, üstelik sağlığı da çok zayıf. Tausert'in desteği olmasa, görevinin ağırlığını kaldırmaması mümkün değil. Bizzat kraliçe de tehlikeli rakiplerle baş etmek zorunda... Sarayın bir bölümü kadın olmasını, diğer bölümüyse II. Seti'den dul kalmasını bağışlamıyor.
- Haşmetmeapları Teblileri hayran bırakan güçlü bir kişiliğe sahip... Bana kalırsa, onda bir firavun yeteneği var.
- Şüphesiz, ne var ki Per Ramessu'nun askeri çevreleri Mısır'ın başında istilacılara direnebilecek, hatta bir savunma savaşı ilan edebilecek güçlü bir erkek istiyor.
- Sözünü ettiğiniz güçlü erkek... kendini belli etti mi?
- Adı Setnaht. Doğru, oldukça yaşlı biri ama, Suriye ve Filistin'i avucunun içi gibi biliyor, üstelik seçkin birliklere de çok yakın.
- İktidarı zorla alacak kadar mı?
- Daha değil, General, şimdilik değil... Ne var ki, bu tümüyle imkânsız bir olasılık da değil. Setnaht'ın yasalara saygı göstereceğini, ülkeyi parçalayacak bir maceraya atılmayacağını umuyorum. Fazla iyimserlik, büyük bir hata olur, siz de öyle düşünmüyor musunuz?

Mehi bir süre düşündü.

Başbakan Bay böylesi önemli bilgileri boşuna açıklamıyordu ona. Per Ramessu'ya çağırmasının nedeni de sadece Teb'in ekonomik durumunu ve Suskun Nefer cinayetini

tartışmak değildi.

Böylesine ürkütücü bir rakibin karşısında, ölçülü bir tehlikeye atılmaya karar verdi.

- Güveniniz ve verdiğiniz bilgiler beni onurlandırdı, ama benden ne istediğinizi anlayamadım.

- İşte beklediğim soru, Mehi... Gerçekten de söylediklerimi devlet sırrı olarak görebilirsiniz. Size aktardığım bu bilgiler sizi ülkenin en bilgili yöneticilerinden biri yapıyor. Tabii, başbakanı olmak umuduyla Setnaht'a bağlılığınızı da bildirebilirsiniz şimdi.

- Başbakan, emin olun ki...

- İnsan doğasını iyi bilirim, General, onun için de tedavi etmektense uyarmayı tercih ederim. Eğer yasal firavuna ihanet ederseniz, acımasız olurum.

Mehi ve Serketa, Kraliçe Tausert'in varlığıyla onurlandırdığı görkemli bir şölenin konukları arasındaydı. Kraliçenin her zamankinden daha güzel, daha da tehlikeli olduğunu düşündüler. Serketa kadının çevresine yaydığı ışığı görüp, kıskandı. Karısının gözlerindeki parlıtyı gören Mehi, Serketa'nın öldürme tutkusunun ayaklandığını anladı.

- Sakin ol, tatlı sevgilim, diye fısıldadı kulağına. Kraliçe kendi topraklardayken, erişilmez biri olur.

Serketa yemeğin başından beri tek bir söz etmemiş olan yaşlı bir adama gülümsedi.

- Buralı mısınız? diye sordu, ağzını açmasını sağlamak için.

- Gerçekten de o talihe eriştim, güzel bayan, en ufak bir lekeye meydan vermeden, kusursuz bir meslek hayatı yaşadım. Böylece, gerçek önderlere hizmet etme fırsatını buldum.

- Firavun Sipta sözünü ettiğiniz önderlerden değil mi yoksa? diye şaşırdı Mehi.

- Şüphesiz hepimiz yasal firavuna saygıyla bağlıyız, yine de gençliği ve tecrübesizliği endişelendiriyor bizi. Umarım zaman müttefiki olur ve yönetmeyi öğretir ona.

- Böylesi kutlamalara katılmaz mı? diye sordu Serketa.

- Hiç. Şafak törenine katıldıktan sonra, zamanını tapınakta, eskilerin yazılarını okumakla geçiriyor. Böylesi bir kararlılık saygı verici bir şey ama, şimdiki duruma pek uygun görünmüyor.

- Ben Tebliyim, dedi Serketa küçük bir kız gibi mırıldanarak, onun için Per Ramessu Sarayı'nı fazla tanımıyorum... Sakın siz ülkenin gerçek hâMminin Kraliçe Tausert olduğunu söylüyor olmayasınız?

- Bundan kimsenin kuşkusu yok ki.

- Bu da sizin hoşunuza gitmiyor gibi, dedi Mehi.

Yaşlı adam kızarmış ördek sunmaya çalışan genç hizmetkârı elinin tersiyle itti.

- Fazla meraklı olmayın, General, elinizdekilerle yetinmeye çalışın. Teb güzel bir kent, üstelik orayı çelik pençeyle yönetiyorsunuz, aldığınız sonuçlar da gerektiği gibi değerlendiriliyor. Bundan fazlasını istemek, sizi hiçbir müttefik bulamayacağınız tehlikeli

yollara sürükler.

- Başbakan Bay'ın sırlarını açarak beni onurlandırdığını bilmiyor musunuz?

- Bu kentte olup da benim bilmediğim hiçbir şey yok. Onun için buradan bir an önce ayrılmanızı öneriyorum.

Mehi hakarete uğramıştı, dikildi.

- Kim oluyorsunuz da, benimle böyle konuşuyorsunuz? Yaşlı adam ayaklandı, Tebli çift onun yaşıyla hiç de bağdaşmayan çevikliğini görüp şaşırıldı.

- Sayısız görevim var, onun için resmî şöenlere katılmak âdetim yoktur pek, ama bu davet bana sizinle tanışma fırsatı verdi. Evime dönmeden önce, Setnaht'ın size ihtiyacı olmadığını ve gerçek bir generalin ilk görevinin firavununa itaat etmek olduğunu hatırlatmak isterim.

Yedinci bölüm

Yardımcıların şefi Çömlekçi Beken onlara ayrılan bölgeye henüz adımını atmıştı ki, Sobek'in sesini duydu.

-Tüm adamlarını Obed'in örsünün önünde topla, diye buyurdu Nübyeli polis. İnatçı çömlekçi dikildi.

- Ne oluyor?

- Birazdan öğrenirsin.

- Bir açıklama istiyorum.

Sobek, Nübye savanalarında bir leoparla karşılaşmasının anısı olan sol gözünün altındaki yara izini kaşdı.

Hakikat Meydanı'nın güvenlik sorumlusunu yakından tanıyan herkes bu hareketin yıkıcı bir öfkenin habercisi, can sıkınlığı işareti olduğunu bilirdi.

- Sinirlenme, dedi Beken. Ben sadece...

- Yardımcıları topla.

Beken itaat etmenin daha doğru olacağını düşündü, ama hepsi de köy sakinlerinin hayatlarını kolaylaştırmak için çalışan, çamaşırcılardan, kasaplardan, fırıncılardan, biracılardan, kazancılardan, dericilerden, dokumacılardan, odun kesicilerden, balıkçı ve bahçıvanlardan oluşan yardımcıları bir araya toplayana dek, akla karayı seçti.

Şiddetle itiraz edenlerin başında, Demirci Obed geliyordu.

- Bize, mezbahaya götürülecek sığırlar gibi davranıyorsun! Yapmak istediğin ne, Beken?

- Şef Sobek'in talimatı... Benim elimden gelen bir şey yok!

- Görevliler yetkilerini aşarsa, hakkımızı korumakla yükümlü değil misin?

- İstersen git, kendin şikâyet et.

Suriye asıllı, sakallı ve kısa boylu biri olan Demirci Obed, kişilik sahibiydi. Kargaşayı sabırsızlıkla izleyen Şef Sobek'in karşısına dikilmekte gecikmedi.

- Bizler özgür işçileriz, dedi demirci, bizim üzerimizde en ufak bir yetkin yok.

- Hafızan seni yanıltıyor, diye cevap verdi Nübyeli. Yardımcılardan biri ağır bir suç işlerse, onu tutuklamakla görevliyim.

Obed kaşlarını çattı.

- Yoksa, içimizden biri ağır bir suç mu işledi? Bizimle alay ediyorsun, Sobek, şimdi doğru mezar kâtibine gidiyorum!

- Bunu yapmamı o istedi, çünkü içinizden birinin Suskun Nefer'in öldürülmesinden sorumlu olabileceğini düşünüyor.

Demircinin ağzı açık kaldı. Sanki bir mucize olmuş gibi gürültü kesildi, yerini ağır bir sessizliğe bıraktı.

- Sıraya girin, diye buyurdu polis şefi, sakin olun. Hepinizi teker teker büromda sorgulayacağım.

- Beken'in beni savunmak için yanımda olmasını istiyorum, dedi kazancı. Senin yöntemlerini iyi biliriz... İsteddiğine istediğini itiraf ettirirsin sen! Sobek adamı tepeden tırnağa süzdü.

- Hatırladığın bir örnek var mı? Kazancı gözlerini yere indirdi.

- Hayır, hayır...

- Kesin cevaplara ihtiyacım var, o cevaplan almak için de, ne kadar zaman gerekiyorsa, ayıracağım. Suçsuzların elleri temiz olduğuna göre, korkacak bir şeyleri olmayacak, hemen serbest bırakılacaklar. Sakın yalan söylemeye kalkmayın, burnum bir av köpeğinkine kadar duyarlıdır.

Beken polis şefine yaklaştı:

- Baş başa konuşabilir miyiz?

- Bak bu iyi olur işte... zaten seninle başlamayı düşünüyordum.

İki adam demircinin dükkânına girdi. Burası, katilin yanacağı cehennem beklemeye odasına benzediğinden, Sobek'in özellikle hoşuna gidiyordu.

- Sen, Çömlekçi, bana açıklayacak bir şeylerin varmış gibi görünüyorsun!

- Yardımcılardan biri eksik.

- Emin inisin?

- Bir Libyalı kadın ile Tebli bir babanın oğlu, Çamaşırcı Libu. Elli yaşında, ailesini geçindirmek için çılgınlar gibi çalışıyor. Arada sırada kaba kumaş parçalan çalışıyor ama, göz yumuyorum.

- Belki de hastadır.

- O zaman, kansının haber vermesi gerekirdi. Yokluğu son derecede dikkat çekici, emin ol öyle!

- Evine gidiyorum. Ben dönene kadar, günlük işinizin başına dönün. Libu uyanırken düş görüyordu.

Her zaman yavaş işleyen kafası, başına gelenleri anlamakta zorlanıyordu. Hakikat Meydanı'na giden yolda bir köylü kadınla karşılaştığında, kadının onu bir başkasıyla kanştırdığını sanmıştı önce. Oysa kadının söylediği ad, kendi adıydı. Üstelik kadın, küçük hırsızlıklar da dahil, her şeyini biliyordu. Libu endişeye kapılmış, ailesinin ihtiyaçlarını, kazancının azlığını bahane ederek kendini savunmak istemişti.

Köylü kadın saMnleştirmişti onu. Onu Libu'nun meslektaşları göndermişti oraya, Ramesseum atölyelerinden bir parti yeni çamaşır çıktığını öğrenmişler, işe başlamadan önce de en iyi parçalan kendilerine ayırmayı kararlaştırmışlardı. Kaçırılmayacak bir fırsattı bu!

- Seni tanımıyorum ki... Nereden çıktın?

- Çömlekçi Beken'in yeğenlerinden biriyim, dedi Serketa tiz sesiyle. -Ya, öyle mi? Ondan iğrenmiyor musun?

- O kadar iyi ki! Çamaşırları onun sayesinde paylaşacağız ya!

Serketa yoldan ayrılıp çölün hemen kıyısındaki ılgın korusuna doğru yürüdü.

- Buluşma yeri burası, dedi Libu'ya. Burada kimse bizi görmez.

- Daha iyi ya! Şef Sobek'e yakalanırsak, hem işimizi kaybeder hem de ağır bir hapis cezası alırız.

- Korkma... Beken her şeyi düşündü.

Libu daha şimdiden getirdiği harika çamaşırları karısının nasıl değerlendireceğini düşünmeye başlamıştı. Çamaşırcılık zor iş de olsa, bazen böyle ayrıcalıkları oluyordu işte.

Yardımcının gözleri köylü kadının yuvarlak çizgilerine takıldı.

- Beken yeğenlerini iyi seçiyor, doğrusu... Bu aralarda, birini kaybetti bile. Aslında yeğenlerini yanında daha uzun süre tutar ya.

- Şu sıralar, çok güçlü.

- İhtiyar teke! Bir bilseydim, evlenmez, onun gibi yaşardım ben de.

- Biliyor musun, o kadar da yabanî değilim. Birine yeten, iki kişiyi de doyurur.

Libu nasırlı elini Serketa'nın memesinin üzerine koydu.

- Karım bir bilse...

- Kim söyleyecek ki? Çamaşırcı meme uçlarını öpmek için başını indirdi, sonra kadının karnına kayd. Duruşu kusursuzdu. Serketa peruğundan zehre bulanmış uzun bir iğne çıkardı, bir cerrah titizliğiyle Libu'nun ensesine sapladı.

Yardımcının vücudu birkaç saniye boyunca kasıldı. Serketa adamı şiddetle itti, can çekişmesini heyecan ve zevkle izlemeye koyuldu.

Sonra cinayet aletini aldı, kurbanını soyup geniş eteğinin altına sakladığı görkemli bir peştamala sardı. Suskun Nefer'e ait olan bu peştamalı hainden almıştı.

Çevrenin ıssız olduğunu görüp, tarlalara doğru yürüdü.

Artık hiç kuşku yoktu, Çamaşırcı Libu kaçmıştı işte. Karısı ağlıyor, Şef Sobek de adamlarına Hakikat Meydanı'nın çevresi ile yakın bölgeleri taramalarını söylüyordu. Soruşturmaları sonuç vermezse, Mehi'nin işe karışmasını istemek zorunda kalacaktı.

- Libu'nun ailesini böyle yüzüstü bırakıp kaçması için, büyük bir suç işlemiş olması gerek, dedi Beken.

- Daha Nefer'i öldürdüğüne dair hiçbir kanıt yok, diye itiraz etti Sobek. Ustabaşına düşmanlık besliyor muydu?

- Hayır, ama rastlantılar da hiç peşini bırakmadı doğrusu. Sana söylemiştim, Libu ufak çapta hırsızlıklar yapıyordu, bana kalırsa büyük bir voli vurmak için Nefer'in evine girdi, o sırada da ustabaşıyla karşılaştı.

- Kimseye görünmeden mi? Üstelik Libu'nun evinde ganimetten eser bile yok. Polis şefinin soruları çömllekçiyi hazırlıksız yakalamıştı. Verecek bir cevap ararken, Sobek'in yazıhanesine bir polis memuru girdi.

- Tamam, Şef! Bulduk onu! Asıl tatsız olanı, ölü olması. Nübyeli zaman kaybetmeden olay yerine gitti.

- Peştamalı gördünüz mü? diye sordu adamlardan biri. Ne muhteşem bir şey! Üzerinde hieroglifle marka bile işlenmiş...

Yürek ve atardamar, başka bir deyişle, "Nefer" sözcüğünü yazmak için kullanılan işaret. Sobek peştamalı aldı.

- Tabii, hiç tanık yok, değil mi?

- Yok, Şef. Sabahın bu erken saatinde, buraları ıssız olur. Işık peştamalı inceledi.

- Evet, dedi, Nefer'indi bu. İki yeni peştamalı vardı; biraz önce baktım, sadece biri kalmıştı.

- Olay kapandı, dedi Kenhir. Ustabaşını öldüren, gerçekten de Libu'ymuş. Şef Sobek'in yardımcılarını sorguya çekeceğini öğrenince, kaçmaya karar verdi. Ne var ki kader cezasız kalmasına izin vermedi, ölüm onu hırsızlığının meyvelerini toplamadan yakaladı.

- Raporunuzun içeriği böyle olacak demek, dedi Sobek.

- Raporumuzun, demek istedin, diye düzeltti mezar kâtibi.

- O rapora imza atmayacağım.

- Neden? diye sordu Işık.

-Çünkü çamaşırcının ölümünün doğal olmadığını düşünüyorum.

- Bu peştamal... Suçluluğunun kanıtı değil mi? diye ısrar etti Kenhir.

- Belki de biri bizi kandırmaya çalışıyor.

- Öyleyse, raporu imzala, dedi Işık. Bu cinayetin ardında saklanan canavar, hepimizi oyuna getirdiğini düşünsün.

Sekizinci bölüm

Güçlü Niut'un bitmek tükenmek bilmeyen çalışması sa-esinde, Kenhir'in evi yeni bir mücevher gibi, pırıl pırıldı. Zarif mobilyaların üzerinde tek bir toz zerresi bile görülüyor, genç kadın Kenhir'in arşivlerine dokunmadan çalışma odasını silip süpürmeyi başanyordu. Niut'un kusursuz bir aşçı da olduğu düşünülürse, Kenhir'in kocaların en mutlusu olduğuna, resmî görevlerinden artakalan zamandır., "Düşler Anahtarı" adını alacak edebî çalışmalarına eğilmekten memnunluk duyacağına inanmak gerekirdi. Oysa Niut'un bu kadar çok çalışmasına üzülyordu Kenhir.

- Rica ediyorum, bir dakika otur.

- Tembellik tüm kötülüklerin anası değil midir?

- Bu kadar hareket ederek başımı döndürüyorsun, oysa seninle ciddi bir konu konuşmak istiyorum.

Evin hanımı hasır bir iskemleye oturdu.

- Sizi dinliyorum.

- Ben yaşlı biriyim, sense genç bir kadın. Seninle sadece tüm varlığıma sahip olabilmen için evlendim, evlenirken de istediğin gibi yaşayabileceğini söyledim. Öyleyse neden kendi mutluluğunu tümüyle unutarak tüm zamanını bu eve, benim rahatıma harcıyorsun?

- Çünkü böylesi beni mutlu ediyor, tüm isteklerim de gerçekleşti. Mahkeme sırasında giymeniz için yeni elbiselerinizi hazırladım, doğru kararı alacağınızı umuyorum. Hakikat Meydanı'nın Paneb gibi gerçek bir öndere ihtiyacı var.

"Gönye ve Cetvel Kurulu" ya da Hakikat Meydanı'nın özel mahkemesi, Maat ve Hathor Tapınağı'nın üstü açık avlusunda toplandı. Mahkeme bilge kadından, sol ekip şefinden, mezar kâtibinden, Firuze'den ve kurayla belirlenmiş dört üyeden oluşuyordu. Bu duruşmanın dört üyesi Kurtarıcı Şed, Güçlü Naht, Kararlı Gau ve bir Hathor rahibesiydi.

Sekiz kişiden oluşan mahkemenin verdiği kararlar üzerinde kesinlikle tartışılmazdı. Doğruyu yalandan ayırmak, güçsüzü güçlüye karşı korumakla görevli üyeler, miras bildirimlerinden köylüler arasındaki çatışmalara kadar Hakikat Meydanı'yla ilgili tüm konularla ilgilenirdi.

- Birçok zanaatkarın imzaladığı resmî bir başvuru aldık, diye söze girdi Kenhir. Başvuru Cesur Paneb'i Suskun Ne-fer'in halefi ve ustabaşı seçmemizi öneriyor.

Sadece oybirliğiyle alınabilecek bu kararın ne kadar önemli olduğunu söylememe gerek yok.

- Paneb loncayı kurtarmak için hayatını tehlikeye attı, dedi Güçlü Naht. Ondand fazla hoşlanmıyorum, bu herkesin bildiği bir şey, ama reddedilemeyecek gerçekler var önümüzde. Yeniden kendimizi savunmamız gerektiğinde, Paneb arkamızdaki en sağlam dayanak olacaktır.

- Bir manevî oğul babasına sadık kalırsa, diye araya girdi bilge kadın, babasının yerini alması gerekmez mi zaten?

- Paneb sadece olağanüstü bir uzman değil, diye açıkladı Hay düşüncesini, aynı zamanda gerçek bir önderin özelliklerine de sahip. Belki yöntemleri Nefer'inkilere benzemeyecek, bir ölçüde karışıklık da yaratacak ama, başka bir seçeneğimiz yok, o yüzden ona güvenmemizi öneriyorum.

- Böylesi bir davranış pek uymuyor sana, dedi Kenhir.

- Önemli olan, lonca. Üstelik Paneb'in tüm gücüyle loncaya hizmet edeceğinden de eminim.

- Sol ekip şefinin söylediklerini destekliyorum, dedi Gau kısık sesiyle. Ben de Paneb'in nezaket eksikliğinin başlangıçta sürtüşmelere neden olacağı inancındayım, ama şu anda onun cesaretine ve enerjisine çok ihtiyacımız var. Firuze ve öteki Hathor rahibesi ağızlarını açmamışlardı.

- Eğer yanlış anlamıyorsam, diye özetledi Kenhir konuşulanları, burada hiç kimse Cesur Paneb'in ustabaşı seçilmesine karşı değil.

- Beni unuttun, diye araya girdi Kurtarıcı Şed.

- Paneb senin öğrencindi, onu başından beri destekledin.

- İyi ya.

- Ne demek istiyorsun, açıkla Şed.

- Daha ilk andan itibaren, Paneb'in büyük bir ressam olduğunu anladım. Yine de onu eğitmek, elinin ahenk kurallarına uyararak kendini özgürce ifade etmesini sağlamak için yıllar gerekti. Eğer Paneb bugün ekip şefi olmuşsa, çok iyi. Daha şimdiden öfkesini gemlemeyi, lonca ruhuna karşı gelmeden yönetmeyi öğrendi. Eğer gereğinden hızlı ilerlersek, Paneb'in kendi ateşiyle yanmasına neden oluruz. Bırakalım görevine iyice yerleşsin, sonra da onu hareketlerine göre yargılarız.

- Bizim o kadar zamanımız yok! diye itiraz etti Güçlü Naht.

- Mezar kâtibimizin sağlığı çok iyi. İki ekip şefi tüm güçlerini işlerine ayırırken, o bizi yetkililer karşısında kusursuzca temsil edecektir. Sonra, gereken kararı alırız.

- Eğer sadece bir karşı oy olursa, o da senin oyun ise, o zaman görüşünü değiştirmeyi kabul eder misin? diye sordu Kenhir.

- Böylesi, bağışlanamaz bir alçaklık olur. Paneb'in yüreğini ateşleyen Set gibi bir doğa alevi, yıldırım kadar korkunç bir alev; böyle bir alev yolunun üzerine ne çıkarsa devirir, ama eğer Paneb'den yapabileceğinden fazlasını istersek, o zaman o alev Paneb'in de sonu olur.

Bilge kadının bir daha söz almaya yeltenmediğini gören Kenhir için mahkemenin kararını yazdırmaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı; Paneb Hakikat Meydanı'nın usta-başısı olmayacaktı.

Firuze içinde galenit, pirit, odun kömürü, bakır ve arsenik karışımı değerli bir göz damlası bulunan küçük şişenin keten tıpasını çıkardı. Hakikat Meydanı'nın Hathor rahibelerinin başı olan Işık'ın yardımcısı olan bu kızıl saçlı ve kırk yaşlarındaki muhteşem kadın,

tapmakta kullanılan eşya-lann bakımından, basit ev kadınlarını değiştirip tanrıça hizmetkârına çeviren güzellik ürürüerinin hazırlanmasından sorumluydu.

Başka hiçbirine benzemeyen bu köyde herkes kutsal bir görevle uğraşıyordu; zanaatkarlar ve hayat arkadaşları kendi kendilerinin rahip ve rahibeleriydi, törenlerini yönetmek için dışarıdan bir görevliye ihtiyaçları yoktu kısacası. Eksiksiz bir özgürlükle kendi ast-üst ilişkilerini kurar, firavun ve onun büyük eşinden başka bir efendi tanımazlardı.

Firuze içlerinde eksik bulunmadığından emin olabilmek için bütün şişeleri saydı; hepsi de kireç, kaymak ya da yılan taşlarından oyulmuş, keten tıpalarla kapatılmış, kısa, sızdırmaz, devrilmez sanat eserleriydi.

Sayım işini tamamladıktan sonra, birazdan bilge kadının yönetiminde şafak töreninin yapılacağı tapınağın sunağma yerleştirilmiş çiçekleri düzenledi.

Eskiden olsa, şafak törenini kutlamak için ustabaşıyla birlikte gelirdi tapınağa bilge kadın. O sırada da her evde köy sakinleri ataların büstlerine ateş sunar, çiçeklerin kokularıyla ataların ka'lannı memnun etmesi için, çiçekleri sularlardı.

Oysa bugün, mahkeme yeni bir ustabaşı atamayı reddettiğinden, töreni yine tek başına yönetecekti Işık. Hem kral hem de kraliçe, hem zanaatkarların ustabaşısı hem de baş-rahibe olacaktı.

Boynunda Paneb'in çöl gezisinden dönerken getirdiği sü-leymantaşı kolye, dev adamlar arasındaki şaşırtıcı ilişkiyi düşünerek üstü açık avluyu boydan boya geçti Firuze.

Doğru, ikisi de birbirlerine ateşi hiç azalmayacak bir zevk veriyor, hiçbir gölgenin tutkularını karartmasına meydan bırakmıyordu. Paneb Firuze'nin bekâr kalma kararında dürüst olduğunu, geceyi onun evinde geçirmesine izin vermeyeceğini adı gibi biliyordu. Bilmediği, Firuze'nin ona, Lekesiz Uabet'te bulunmayan büyü bir güç verdiğiydi.

Firuze daha ilk karşılaşmalarında Cesur Paneb'in lonca tarihinde önemli bir yer tutacağını anlamış, onun bir önder ruhu kazanmasına, kendini aşır kusurlandan arınmasına yardım etmesi gerekeceğini görmüştü.

Paneb sadece Büyük Eser'in yatıştırabileceği bir ateşle yanıyordu. Kocasına dengeli bir ev hayati sunmak Uabet'in işiydi, Firuze ise Paneb'in tutkusunun sönmemesine çalışıyordu. Suskun Nefer'in tek bir kadında bulduğunu, Paneb iki ayn ilişki yaşayarak elde ediyordu. O manevî babası gibi ne bilgeliği ne de duruluğu arıyordu; onun peşinde olduğu, bu dünyaya ait olmayan yaratıcı bir güçtü.

Bazen Firuze'yi bile korkutuyordu bu tutku; ne var ki büyük bir çoğunluğun aksine, Paneb kendi kaderini kendi yaratıyordu. Dev adamın hırs batağına saplanmadan eserin tutkusuna, lonca sevgisine yönlendirilmesi, büyücü kadına düşüyordu.

Kurtarıcı Şed, Paneb'in adaylığını reddederken haklıydı. Eğer gerekseydi, onu destekleyecekti Firuze.

Ana yola çıktığında, tüm köy hâlâ uykudaydı. Karşıdan Cesur Paneb geliyordu.

- Sen de mi bu saatte kalkt ı n?

- Hava o kadar güzel ki... Üstelik seni görmek istiyordum.

- Şimdi tören zamanı Paneb, eğlenme zamanı değil.

- İyi ya... O zaman törenin güzelleştirilmesi gerekmez mi? Bir ekip şefi tüm yöntemleri öğrenmek zorunda olduğundan, son günleri Mücevherci Tuti'nin yanında geçirdim. Üstelik, bir Hathor rahibesi olarak, böyle bir süsün sana çok yakışacağını düşündüm.

Şafağın ilk ışıkları inanılmaz derecede zarif, ince bir altın bandı aydınlattı. İncecik bant, kusursuzca oyulmuş iki ceylan başı ve renkli gül goncalanyla süslenmişti.

Firuze şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemedi, dev adamın altın bandı alnına takmasını bekledi, köy halkı güne başlamadan önce atalara saygı sunmaya girişirken, Paneb'in uzaklaşmasını izledi.

Dokuzuncu bölüm

Kırmızıya boyalı, üzerlerinde sahiplerinin adı çizili, bir buçuk dirsekı boyunda ve yumurta biçimindeki hububat testileri, köylülerin kullandığı önemli eşyaların arasında sayılıyordu. Orta Mısır'dan getirilen kilden üretildikleri için, hem hafif, hem de kullanışlıydılar.

Karısının eline tutuşturduğu iki testi alan Başheykeltıraş Aslan Userhat ağır adımlarla köyün kuzeydoğusundaki hububat silolarına yöneldi. Ataları marnın içine dikaçılı, dik duvarlı çukurlar açmışlar, kayalık tabanı kaplayan harcın dümdüz olmasına özen göstermişlerdi. Tahıllar özelliklerine ve sevkiyat tarihlerine göre değişik bölümlerde depolanıyordu.

Mezar kâtibinin disiplinli yönetimi sayesinde silolar hep doluydu, buhranın en yoğun olduğu günlerde bile, Hakikat Meydanı'nın ekmek yapacak buğdayı eksilmemişti hiç.

İşte bu yüzden, Sol Ekip Şefi Hay'ı birinci silonun önünde, Pişkin Somun Pay ile Kararlı Gau'nun öfkeli eşleriyle hararetli bir tartışma içinde gören Userhat çok şaşırıldı.

İki kadm hazmedilmesi pek de kolay olmayan kelimelerle Hay'a saldırıyor, orada öyle fütursuzca durup hububat ambarının yolunu tıkamaktan vazgeçmesini istiyorlardı.

- Mesele ne? diye sordu Userhat, şaşkınlıkla.

- Vezir silolara el koydu, diye cevap verdi ekip şefi. Yeni bir emre kadar, silolara dokunmamız yasak.

- El koyması yasal değil! diye kükredi Paneb.

- Haklısın, diye onayladı mezar kâtibi. Yine de hırsını duvarlarımdan ya da eşyalarımdan çıkarmazsan, sevinirim. O mektubu ben değil, vezirin yardımcılarında biri imzaladı.

- İyi ama, Hay'ı bu angaryayla görevlendiren, sizsiniz!

- Durumun aydınlığa kavuşmasını beklerken, topluluğa zarar vermenin bir anlamı olmayacağını düşündüm. Silolardaki hububata ginceye kadar, elimizde ekmek ve bira yapmaya daha birkaç gün yetecek kadar hububat var.

- İyi de, hem romatizma hem de gut nedeniyle yataktan çıkamayacaksınız.

- Her zamanki tedaviyi daha da yoğunlaştırıyorum, dedi hastasını muayene etmeyi bitiren Işık. Yine de iki günden önce ayağa kalkamazsınız.

- Demek General Mehi'ye tek başıma gideceğim, dedi Paneb. Bu haksızlığa bir son vermek, gelecekte de böylesi saçmalıkların tekrarlanmasını önlemek ona düşüyor.

- Biraz diplomatça davranmaya çalış. Bu, yönetim hatasından başka bir şey olamaz.

- Bir resim ya da heykel yaratırken, diye homurdandı Paneb, bizim hata yapmaya hakkımız yok ama!

Paneb hızlı adımlarla yürüyor bir yandan da baü yakası başyöneticisine kendini haklı gösterme fırsatı tanımadan, onu iyice sarsmanın doğru olacağını düşünüyordu. El koyma ilanım onun gözleri önünde yırtacak, sonra da çektikleri sıkıntıların tazminatı olarak zaman geçirmeden köye birinci sınıf kozmetikler gönderilmesini isteyecekti.

Baldırında ıslak ve yumuşak bir dil hissetti.

- Kapkara! Senden bana eşlik etmeni istediğimi hatırlamıyorum... Köpeğin kocaman kahverengi gözleri yalvarır gibi bakıyordu. Hakikat Meydanı üe yönetim binası arasındaki yolun tam

yarısında, elli yaşlarında iriyan ve tıraşsız bir adam kesti Pa-neb'in yolunu.

- Selam arkadaş! Güzel bir gün, öyle değil mi?

- Bu, sana bağlı.

- Seninle biraz sohbet etmek istiyordum.

- Seni tanımıyorum, üstelik acelem de var.

- Pek dostça davrandığın söylenemez...

- Yolumdan çekil! Tekrar ediyorum, acelem var.

- Doğrusunu istersen, arkadaşlarım da sohbete katılmak istiyor.

Buğday tarlasından fırlayan adamlar Paneb'in çevresini sardı. Paneb dokuz kişi saydı, hepsinin de birbirine benzediğini gördü: aynı yapı, aynı duruş, aynı basık alın.

Her birinin elinde tahtadan sopalar vardı.

- Görüyorsun ya, dedi tıraşsız olanı, sakın olup başkalarının canını sıkmamak daha iyi olurdu. Oysa sen, kafamı kızdırdın. İşte o yüzden, arkadaşlarımla birlikte, sakın olmayı öğreteceğiz sana. Olabildiğince sakın.

- Eğer bir kelime söylesem, durumu düzeltebilecek tek bir kelime? Çete reisi şaşırıldı.

- Bir kelime mi... Hangi kelime?

- Hücum!

Kapkara fırladı, dişlerini tıraşsızın koluna geçirerek tiz bir çığlık atmasına neden oldu. Paneb en yakındaki herifin üzerine atıldı, adamın göğsüne kafa atı. Sonra yana çekilerek sopa darbesinden kaçtı, iki yumruğunu birleştirerek saldırganın boynunu kırdı.

Kaburgalarına şiddetli bir darbe alınca, düşecek gibi oldu. Ayakta kalabilmek için, acıya karşı inanılmaz dayanıklılığınan yararlandı, diziyile rakibinin çenesini dağıttı. Ne var ki bir sopa sol omzuna indi; o zaman karşısındaki çetenin yakın dövüş sanatında tecrübeli adamlardan kurulmuş olduğunu anladı. Böğründen vurulunca, yere attı kendini, ağır bir adamı hayalarından tutarak kaldırdı, diğer iki arkadaşının üzerine fırlattı. Vahşi bir hayvan gibi atıldı, yerdekilerden birinin burnunu topuğuyla ezerken, belinde bir acı duydu. Kapkara avını bıraktı, Paneb'in işini bitirmeye hazırlanan haydudun baldırına saldırdı. Adam şaşırıldı, elinden düşürdüğü sopayı Paneb kaptı. Bakışları bulanık, üstü başı kan içinde, ayağa kalkmayı, elindeki sopayı başının üzerinde çevirmeyi başardı yine de.

- Gidiyoruz! diye bağırdı reisleri.

Ayakta kalanlar bayılanları topladı, çete bir kırlangıç sürüsü gibi dağılıp yok oldu. Kapkara arkalarından koşmayı isterdi doğrusu, yine de Paneb'in yanında kalmanın daha doğru olacağına karar verdi, bu fedakârlılığın karşılığını uzun uzun okşanarak aldı.

Nöbetçiler batı yakası merkezî yönetim binalarının bulunduğu avluya giren, üstü başı yırtık ve kan içindeki devi görünce kısa kılıçlarını kaldırdılar. Korkudan beti benzi atan bir kâtip elindeki papirüs tomarlarını düşürdü, hızla koşarak üstünün yanına sığındı.

Kapkara homurdanıp dişlerini gösterdi; yeni bir kavgaya hazırdı hani.

- Ben Hakikat Meydanı zanaatkarlarından Cesur Pa-neb'im, derhal General Mehi'yle görüşmek istiyorum.

Dev adamın ünü köyünün duvarlarını çoktan aşmıştı, bu nedenle askerler karşılarındaki zanaatkarın tek basma bir manga askerin hakkından gelebileceğini iyi biliyorlardı.

- Gidip haber vereyim, dedi içlerinden birisi. Burada bekle, köpeğine de sahip ol.

Bekleyiş fazla sürmedi. Konuğunu karşılamaya gelen Me-hi'nin üzerinde en son moda giysiler vardı.

- Paneb! Ama siz...

- Üzerime saldırdılar. Elleri sopalı dokuz kişi. Üstelik köylü falan da değillerdi.

- Ne demek istiyorsun?

- Dövüşmeyi bilen profesyonellerdi. Mehi'nin yüzü karardı.

- İşte korktuğum başıma geldi... Paneb dikildi.

- Beni öldüreceklerini biliyordunuz demek?

- Hayır, tabii ki hayır, ama elimdeki raporlar silahlı Libya çetelerinin çölü geçtiklerini, soygun yapmak için bu bölgeye geldiklerini bildiriyor. Bu haydutların hemen yakalanması için, devriyeleri iki katına çıkaracağım. Dokuz kişi... Üstelik onları yenmeyi basardın, öyle mi?

- Kaçtılar, bazılarının kemikleri kırıktı.

- Seni revire götüreyim.

- Bilge kadın bana bakar. Sağ ekip şefi olarak, sizi ciddi bir sorun hakkında uyarmaya geldim. Görevimin önemini göz önünde bulundurarak, benimle daha ciddi olun, senli benli konuşmaktan da vazgeçin.

-Tamam, tamam... Yazıhaneme gidelim.

Mehi Kapkara'nın peşlerine takıldığını görünce, durdu.

- Bu köpek dışarıda bekleyemez mi?

- Kapkara cesur ve soylu bir savaşçıdır. Benimle gelecek.

- Anlaşıldı...

Paneb Mehi'nin iddialı vazolar, zevksiz resimlerle süslediği yazıhanesini hiç beğenmedi.

- Oturun, Paneb.

- Gerek yok.

- Susamışsınızdır...

- Adaletle susadım, evet. General gözlerini şaşkınlıkla açtı.

- Şikâyet ettiğiniz, nasıl bir adaletsizlik?

- Hakikat Meydanı'ndaki silolara el konulması.

- İyi ama, bu dediğiniz tümüyle yasadışı!

- Oysa bize vezir yardımcısının imzaladığı bir belge gönderdiler.

Mehi Paneb'in masanın üzerine bıraktığı, kan ve terden lekelenmiş belgeyi dikkatle inceledi.

- Bu belge sahte, dedi sonunda. Böyle bir vezir yardımcısı yok. Onuncu bölüm

Mehi o sabah beş saatten bu yana inanılmaz bir tutkuyla avlandığı papirüs ormanında balıkçılar, ördekler ve ça-vuşkuşlarına karşı korkunç bir katliama girişmişti. Ne var ki bu katliam Paneb'i dinlerken güçlkle gemlediği sınırlarını yatıştırmaya yetmemişti işte.

Konuşmalarını için ağırlıklanncâ altın ödemek zorunda kaldığı, çoktan Libya sınırındaki görevlerinin başına gönderdiği dokuz asker... Ne kadar güçlü olursa olsun, bir zanaatkar böylesine deneyimli dokuz kişiyle nasıl baş edebilir? Oysa Serketa'nın planı kusursuz işlemişti; sahte bir el koyma belgesiyle Paneb köyün dışına çıkarılmış ve tehlikeli bir haydudun yolunu kesip ortadan kaldırmakla görevli bir manga askerin tuzağına düşürülmüştü. Bire karşı dokuz, Paneb'in en ufak bir kurtulma şansı bulamayacağı açıktı yani! Tek bir açıklama vardı; Paneb Işık Taşı'ndan yayılan, insanüstü bir güce sahipti. O taşın enerjisiyle besleniyor, sonra da karşısında kimsenin duramayacağı bir güçle savaşıyordu.

Bu düşünce, Mehi'nin Hakikat Meydanı'ndaki inanılmaz hazineye sahip olma tutkusunu daha da artırdı! Loncanın güçlklere göğüs germesini, en zor sınavlardan bile başarıyla çıkmasını sağlayan, o taşı işte. O taş loncanın elinde bulunduğu sürece, en kusursuz planlar bile başarısız kalmaya mahkûmdu.

Hakikat Meydanı'nın resmî koruyucusu Paneb'in isteklerini karşılamakta en ufak bir tereddüt bile göstermemişti tabî; hatta o isteklerin ötesine de geçmiş, mezar kâtibine resmî bir özür mektubu göndererek yönetimin acınacak yanlışını unutturabilmek için güzellik ürünleriyle dolu şişeler, şarap dolu testiler armağan etmişti.

Kraliçe Tausert'in güzellik ve zarafeti Başbakan Bay'ı bü-yülüyordu. Kraliçe günün her anında pırl pırl parlıyor, Kuyumcu Tuti'nin üstün yeteneğinin ürünü olan sade mücevherleriyle baş döndürüyordu. II. Seti'nin anısına sadık kalmış, bir daha evlenmemişti Tausert; kararlılıkla, ama inat etmeksizin, Sipta taraftarlarıyla sürtüşmeksizin Mısır'ı yönetiyordu.

- Firavunun sağlığı düzeldi mi, Başbakan?

- Maalesef hayır, Haşmetmeapları. Firavun yine de eskilerin yazılarını okuyup tapınağın bilgeleriyle konuşabildiği için o kadar mutlu ki, durumundan yakınmıyor.

- Devlet işlerini tamamen unuttu mu?

- Size tümüyle güveniyor.

- Bu da beklenen bir şeydi, öyle değil mi? Bay gözlerini indirdi.
- Yaşlı Setnaht bu günlerde fazla hareketli, diye sürdürdü kraliçe sözlerini. "Muzaffer Set" anlamına gelen adı beni özellikle endişelendiriyor. Duruma hâkim misin?
- Tümüyle değil, Haşmetmeapları. O ihtiyarın sözünün çok ağırlığı var, kocanızın ölümünden sonra kesilen Set hanedanının devam etmesi gerektiğini düşünüyor.
- Neler söylüyor?
- Mısır'ın güç yitirdiğini, sizin orduyla gerektiği gibi ilgilenmediğinizi düşünüyor. Ona kalırsa, Suriye ve Filistin'de bir güç gösterisinde bulunmak gerekliymiş.
- Gerçekten de, bu bana uygun bir siyaset anlayışı değil. İktidarı zorla ele geçirmeye kalkacak kadar hırslı olduğunu düşünüyor musun?
- Setnaht ölçülü, ama kararlı bir adamdır; bu yüzden onu ciddiye almamız gerek.
- Kısacası, düşmanlarımın sayısı hiç azalmadı.
- Maalesef hayır, Haşmetmeapları, üstelik saray halkının bugünkü yapısı iyimser olmamızı güçleştiriyor. Yine de huzur içinde hüküm sürmenizi sağlamak için, istedikleri gibi hareket etmelerini engelleyip, güvenlik önlemlerini olabildiğince artırıyorum. Kraliçenin tebessümü başbakanın kızarmasına neden oldu.
- Seni şaşırtacağımı söylemiştim, hatırladın mı? Bu dünya gerçeğin sadece çok küçük bir parçası, Bay. Biz asıl ebedî istirahatgâhımıza hazırlanmak zorundayız.
- Bilge kadın Kraliçeler Vadisi'ndeki evimin yerini henüz belirlemedi, yine de senin mezarınla ilgili bir karar aldım.
- Başbakanın gırtlığı kurumuştu. Tek istediği, ölümden uzak, kraliçe Tausert'in yanında yaşamaktı.
- Krallar Vadisi'nde gömüleceksin, sadakatle hizmet ettiğin II. Seti'nin yanında.
- Başbakanın başı döner gibi oldu.
- Ben, Krallar Vadisi'nde, ama...
- Ülke için yaptığın fedakârlıklar, böylesi bir ödüle layık olduğunu gösteriyor. Yarın Hakikat Meydanı'na gitmek için yola koyulup, loncaya yeni talimatımı ileticeksin. Sipta'nın milyon yıllık tapınağıyla birlikte iki mezar yapmaya başlasınlar; biri firavun, öteki de senin için.
- Haşmetmeapları, size... Size nasıl teşekkür edeceğim?
- Kendin gibi kalarak, Bay.
- Bay heyecanla titremesine rağmen, içini yakan isteğini mırıldanma cesaretini buldu.
- Tanrılar size firavun olarak taç giydirdiğinde, Haşmetmeapları, ebedî istirahatgâhımın sizinkine yakın olmasını diliyorum.
- Tapmak, III. Tutmosis'ininki ile Ramesseum arasında inşa edilecek, dedi Sol Ekip Şefi Haybilge kadına, Paneb'e ve mezar kâtibine. Sipta'nın mezarına gelince, II. Seti'ninkinin biraz

kuzeyinde, uygun bir yer bulduk.

Başbakan Bay başıyla onayladı.

- Her iki firavunun da hizmetinde bulunduğunuza göre, diye sürdürdü Hay sözlerini, sizin mezarınız da Sipta'nın yanında, yani vadinin aynı bölgesinde kazılacak.

- Süslemesiz basit bir mezardan söz ediyorsunuz, değil mi?

- Kraliyet ailesinden gelmeyenler için gelenek böyledir, ama Kraliçe Tausert'in belirttiği, Firavun Sipta'nın da onayladığı talimat farklı, diye araya girdi Kenhir. İşte, hazırladığımız plan.

Birbirini izleyen koridorlar, lahit odası, süslenecek duvarlar... Bay gözlerine inanamıyordu.

- İyi ama... bir kral mezarı bu!

- Kraliçenin arzusu böyle, diye açıkladı bilge kadın. Bu ebedî istirahatgâh bir firavununki gibi kutsanmayacak kuşkusuz; yine de içindekinin başardığı görevlere uygun güzellikte olması gerekiyor.

Başbakan Bay, Mısır hizmetinde çalışmaya başladığından beri ilk kez, ne söyleyeceğini bilemedi.

Burun Fened, elinde Suskun Nefer'in çekici ile kalemini tutarak saygıyla yaklaştığı noktayı son kez gözden geçirdi. Kayaya ilk darbeyi vurarak onu yaralamayacaktı bilge kadın; tam tersine, sessizlikte korunan hayatını özgür bırakacaktı. Bu hayat da Firavun Sipta'nın ebedî istirahatgâhının biçimini alacaktı.

Sobek endişeyle Krallar Vadisi'nin girişindeki nöbetçilerin sayısını artırmış, orada yatan kralların ruhlarının sürekli olarak değişime uğradığı büyük çayır çevresindeki tepeleri bizzat denetlemişti. Paneb'in uğradığı saldırıdan sonra, oldukça tedirgindi; eğer saldırganlar gerçekten de Libya'dan gelen paralı askerlerse, altın bulmak umuduyla gömütlüğe girmekten çekinmeyeceklerdi. Bu yüzden, Krallar Vadisi çevresindeki önlemleri artırmaktan başka yolu yoktu. Yine de Mehi'nin anlattıklarına gözü kapalı inanmak, ne derecede doğrudu? Nübyeli polis hiçbir şeyi rastlantıya bırakmamaya kararlıydı, ama hırsından kuşkulandığı iddialı generalin gerçeği sakladığını düşünüyordu. Bilge kadının merhemleri sayesinde, Paneb'in vücudundaki yaralar birer anı olarak kalmıştı. Bu nedenle göğün ateşinin üzerine Set'in iki kulağı ile ağızını kazıdığı büyük kazmayı korkunç bir güçle kaldırdı.

Bu basit hareketiyle, arkadaşlarına işe başlamak ve eseri tamamlamak heyecanını aşıladı. Yerini taş yontucularına bıraktı, öteki zanaatkarlar heykel, resim ve mücevher işlerini tamamlamak için bir atölye kurdular.

Mucize o sırada gerçekleşti: aletlerin şarkısı, düşüncelerin birliği, güçlerin birbirlerine eklenmesi sayesinde, şantiye neşeye boğuldu. Paneb'in arkadaşlarını yönetirken olabildiğince yumuşak davranması herkesi şaşırttı; herkesin işini büyük bir ciddiyetle denetledi, fikir ayrılıklarını hiç sabırsızlığa kapılmadan çözümlendi, her konuda örnek oldu.

- Nefer onu manevî evlat olarak seçerken yanılmamış, dedi Somurtkan Karo.

- Dereyi görmeden paçaları sıvamayalım, dedi Çakal Unes. Paneb şimdilik kendine hakim oluyor, yine de doğası çok geçmeden üstün gelecektir.

- Yanılıyorsun, diye itiraz etti Kararlı Gau. Ekip şefi olarak, görevlerinin bilincinde.

- Sen düş görüyorsun, diye mırıldandı Burun Fened.

- Hiç de değil, diye araya girdi Güçlü Naht. Ben ki Paneb'in en güçlü rakibiydim, sorumluluğun onu olgunlaştırdığını, onu bu göreve getirmekle yanlış yapmadığımızı düşünüyorum.

Kenhir kayaya oyulmuş koltuğuna yerleşip, çalışmaların gelişmesini izlemeye başladığında, yüzünden düşen bin parçaydı. Gece gördüğü kâbusun etkisinden kurtulamamış, sabaha kadar uykusuz kalmıştı; şimdi de, önündeki saatlerin bir felaket hazırladığından emindi.

Bu felaketlerden birincisi, öğleye doğru, Halat Kasa yerinden doğrulamadığını söyleyince gerçekleşti.

- Belim tutuldu, diye yakındı yüzünü buruşturarak. Paneb hemen yaklaştı. Bilge kadından öğrendiği yöntemi uygulayarak, taş yontucusunu koltukaltlarından kavrayıp kaldırdı; omurlarının doğru hizaya gelerek, enerjinin hayat ağacı, diğer bir deyişle omurilik boyunca dolaşmasını sağlamaya çalıştı.

- Birkaç gün dinlenmeye ihtiyacı olacak, dedi Paneb mezar kâtibine. Birkaç dakika sonra, işi bırakma sırası Pişkin Somun Pay'a geldi.

- Bileğim burkuldu, dedi Pay. Sarmam gerek.

Kenhir giderek şişen bileğe bakarak başını sallarken,

Araştırmacı İpuy'un çığığım duyup irkildi; sağ ayağı Güçlü Naht'ın elinden kaçırdığı büyük kazmanın altında ezilmişti. Arkadaşları zavallı adamın çevresini sanp, bir sedyeye yatırdı.

- Neredeyse şantiyenin lanetli olduğunu düşüneceğim, diye homurdandı Somurtkan Karo.

On birinci bölüm

Panab sağ ekip şefi olarak seçildikten sonra taşındığı, köyün güneydoğusundaki yeni evinin ahşap kısımlarını sedir yağıyla parlatmış, abanoz görüntüsü vermek için kimi yerlerde yağ daha koyu sürmüştü, şimdi de yeşil gözlü küçük kızı Selena'yı kocaman kollarına almış, sallıyordu.

Sağ ekip şefi sonunda rahatlamıştı. Aslan Userhat'ın bileğinin burkulması, Burun Fened'in sıçrayan bir taşla yanağının yarılmasından sonra, bilge kadının duruma müdahale etmesini istemişti. Gece boyu süren bir törenden sonra, sonunda şantiyeye musallat olan kötü ruhu kovmayı başarmıştı Işık. Hakikat Meydam'ının hizmetkârları yeni kazalar beklemelerine rağmen, işi bıraktıkları yerden sürdürmeye razı olmuşlardı. Oysa devrilen bir moloz sepetinin dışında, başka bir felaket yaşamadılar; Neşeli Renupe de loncanın kurucusunun ululuğunu ortaya çıkaran bir şarkı tutturuğunda, çalışma heyecanı yeniden sarmıştı zanaatkarları.

Bilge kadın Panab'e kesin bir görev vermişti; Sipta'nın ebedî istirahatgâhı bir an önce tamamlanmalıydı. Herhangi bir açıklama yapmadan, bu şantiyenin kısa ömürlü olacağını seziyordu. Dev adamın Başbakan Bay'ın mezarını da kazmaya karar vermesi, dinlenme sürelerini kısaltmadan, arkadaşlarının daha sıkı çalışmasına neden olacaktı.

Bu yüzden, fazla mesai ödeyerek, dinlenme günlerinden fedakârlık etmeye hazır gönüllüler aramıştı; Güçlü Naht, Aslan Userhat, Halat Kasa ve Çakal Unes Panab'in çağrısına olumlu cevap vermiş, kanlarının itirazlarını gidermek de Lekesiz Uabet'e düşmüştü.

Aylardan beri ilk kez, evinde dinleniyordu Panab. Nilüfer ve asma resimlerinin süslediği yeni evini görüp, hayran olmamak elde değildi. Uabet öfkeyle odasından çıktı.

- Saçlarımı toplamak için kullandığım iğnelerden ikisi eksik! diye yakındı. Sen almış olmayasın?

Uabet tahtadan ve kemikten yapılmış, yaklaşık yirmi santim boyunda ve bir ucu sivri o iğnelere çok bağlıydı. İğnelere örgülerinin biçimini bozmadan kafa derisini kaşıyordu. Üstelik Panab o iğnelerin ucuna Uabet'in tüm tanıdıklarını kışkırtacak güzellikte şahin kafaları kazıyordu.

- Eşyana hiç dokunmadığımı biliyorsun.

- Öyleyse, Aperti'dir.

- Nerede o?

- Bilmiyorum. Alçı yapmayı öğrendiğinden beri, kendini ustabaşı sanıyor, söz dinlemiyor.

Selena usulca alnını öpen babasına bakıp, gülümsedi.

- Hayatın boyunca yanımda kalacak mısın?

- Tabii ki kalacağım... Ama şimdilik, abini bulmam gerek.

- Yine yaramazlık mı yaptı?

- Umarım, yapmamıştır.

- Aperti mi? bir saat önce şantiyeden ayrıldı, dedi Pişkin Somun Pay'ın karısı. Aslında iyi çalışıyor, çok yakında yepyeni bir cephemiz olacak ama, ne çocuk! En ufak bir eleştiri karşısında bile dikleniyor, tehdit eder gibi bakmaya başlıyor. Eğer onu zamanında yumuşatamazsan, basma gelecekler var, derim ben.

Dev adam ev kadınlarından birkaçını bulup sordu, hiçbiri Aperti'nin nerede olduğunu bilmiyordu. Aslan Userhat'ın karısı da daha o sabah sağ ekip şefinin oğluyla kapışan çocuğunu düşünüp, endişeleniyordu.

Paneb tüm köyü, köyün çevresindeki alanı boşuna aradı. Eğer Aperti Hakikat Meydanı topraklarından aynlmışsa, polise haber vermek gerekmeyecek miydi? Geriye sadece, doğu ve batıdakiler terk edildikten sonra, kuzeyde kazılan çöplüğe bakmak kalıyordu. Burada yakılan çeşitli atıklar sıkıştırılıp güneşin arındırdığı sert bir bloka dönüştürülüyor, onra da taşlarla örülü çukura gömülüyordu. Paneb gözlerine inanamadı. Aperti çöp yığınının tepesinde, Aslan Userhat'ın oğlunu tip kakıyor, biraz önce annesinden yürüttüğü iğneleri çocuğun vücuduna saplayacağını söyleyip onu korkutuyordu.

- Oradan çık! diye haykırdı babası.

Aperti uzunca bir süre donup kaldı, kurbanı onun şaştığından yararlandı, tabanları yağladı.

- O bacaksız bana küfretü, dedi, boyuyla babasına yeti-eceği şimdiden belli olan on yedi yaşındaki delikanlı.

- İğneleri neden çaldın?

Soru, Aperti'yi hazırlıksız yakaladı.

- Oynamak için...

- Sen kötülük meraklısı küçük bir hırsızısın, Aperti. Tan-ann sana bahsettiği gücü de acınacak bir biçimde kullanırsun. Genç adam çöplükten çıkarken titriyordu.

- Beni... beni yine dövmeyeceksin, değil mi?

- Önce iğneleri ver bana! Aperti diz çöktü.

- Al işte... Bana vurma! Annem seni asla bağışlamaz, ve... Tokat öylesine şiddetliydi ki, Aperti yere devrildi.

- Bu köyün kuralları var oğlum, bu kurallara sen de uyacaksın. Seni bir daha uyarmayacağım. Ya yann sabah, günün ilk ışıklarıyla birlikte işinin başına gidersin ya da Hakikat Meydanı'nı terk edersin.

- Eve... eve dönebilir miyim?

- Bu gece, eşikte yatacaksın, yemek yemeden. Mide boş olunca, insan yanlıklarını daha iyi görür.

Gut krizi geçmiş, romatizmaları yaşıymıştı, ama bu kez sırtının ortası ağrıyordu Kenhir'in, artık gecenin bir bölümünü "Düşler Anahtarı" yazmaya ayıramıyordu. Güçlü Niut'un

önerisiyle, fazla acı çekmeden oturabilmenin yolunu bulmuştu; bir minderin üzerine oturuyor, bacaklarından birini uzatıyor, yazıhanesinin duvarlarından birine asılmış levhaya yazı yazabilmek için, kolunu uzatıyordu. Hiyeroglifleri giderek okunmaz oldu; ne var ki yaşlı kâtibin zekâsı hâlâ eskisi gibiydi, üstelik mezar günlüğünü yazma işini de kimseye bırakmıyordu henüz.

- Yardımcınıza dikkat etmeniz gerekiyor, dedi Niut.
- İmuni becerikli ve ciddi bir uzman. Onun sayesinde, listelerimizde en ufak bir yanlışlık yok artık.
- Buna sevindim, ama yerinizde gözü var, üstelik hiç de iyi yürekli biri değil.
- Sana bir yanlışlık mı yaptı?
- İşte buna cesaret edemez! Hayır, ben sizi düşünüyorum...
- Öyleyse rahatla. İmuni henüz yerimi almaya hazır değil. Uzun zaman da olamayacak.
- Bu da onu sinirlendirmeyecek mi?
- Eğer sinirlenirse, meslek hayatını sakın bir kasabada geçirmeye gönderirim onu. Ya İmuni burada yaşamanın inanılmaz bir fırsat olduğunu kavrar ya da sıradan bir memur olmayı göze alır.
- Kahvaltınız hazır.

Tam kıvamında pişirilmiş yulaf, bal gibi tatlı incirler, içi hurma dolu bir çörek... Kenhir her sabah kahvaltının keyfini çıkarıyordu; aynı şey, öğle ve akşam yemekleri için de geçerliydi. Oysa İmuni yemekten tat almayı bilmiyor, bu ciddi kusur da gelişmesini engelliyordu.

Fare suratlı küçük kâtip ustasının yanına gelmek istedi. Niut, kocası kahvaltısını bitirinceye kadar bekletti onu.

- Şef Sobek'ten rapor!
- Neden böyle kişniyorsun, İmuni?
- Çünkü burada söz konusu olan, Hakikat Meydanı'nın adı! Hemen müdahale etmeliyiz.
- Hangi konuda?
- Kaybolan inek konusunda.
- Kaybolan bir inek, bizi neden ilgilendiriyor?
- Çünkü o inek Ramesseum'a ait ve gelecek törende Dey-rü'l Bahri Tapınağı'nda Tanrıça Hathor'u temsil edecek.
- Bu gerçekten de can sıkıcı bir haber. Peki, ne yapabiliriz?
- O inek bir zanaatkarın hatası sonucunda kaçmış, onun için sorumluluk tüm loncaya ait! Şef Sobek'in raporuna göre, olayın tanıkları var, susup duvarlarımızın ardına gizlenmek skandali unutturmaya yetmeyecek.
- Suçlanan zanaatkar kim?

- Rapor bu konuda dilsiz.

Tam da bir firavun ve Başbakan Bay'ın mezarını kazarken, gerçek bir felaketti bu!

- Bastonumu ver.

5. Tabya'daki yazıhanesinin dibinde, bir iskemleye çökmüş Sobek bitkin görünüyordu.

- Gerçekten de bu kadar ciddi mi? diye sordu Kenhir.

- Maalesef, evet! Bu yüzden bu raporu yazmak ve sizden bu sırrı aydınlatmanızı istemek zorunda kaldım.

- Suçlanan zanaatkarın adını belirtmeyi unutmuşsun.

- İftiralarından nefret ederim.

- Tanıklar var, diyorsun...

- Tanıklar, satın alınabilir! Özellikle de söz konu Hakikat Meydanı ekiplerinden birinin şefi, yani Cesur Paneb olursa.

On ikinci bölüm

- Hakikat Meydanı topraklarında kalırsan, emniyette olursun, dedi Kenhir Paneb'e. Tanıkların ifadelerini çürütmek için çalışacağım.
- İşlemediğim bir suç için, hareketlerimin kısıtlanmasını kabul edemem! Hem bu durum, loncayı zayıflatmaz mı?
- Korkarım öyle, ama senin asıl görevin, Firavun Sipta'nın ebedî istirahatgâhım tamamlamak.
- O ineği bulsak, yetmez mi?
- Bence öyle bir inek hiç yaşamadı!
- Bu konuda ayrıntılı bir soruşturma yürüten Şef Sobek öyle düşünmüyor ama.
- Dokuz saldırganın elinden kurtuldun, Paneb, talihini daha fazla zorlama istersen.
- Bir tutsak gibi yaşamayı kabul edemem, ama bunu bilge kadının kararına bırakıyorum.
- Benimle tapmağa gel, dedi Işık.

Daha şimdiden tüm köy Paneb'e karşı yeni bir komplo düzenlendiğinden haberliydi, bu nedenle yüreklendirici işaretler görünce, sevindi genç dev. Yürüyüşünden, bilge kadının rehberliğine güvendiğini, sonuna kadar mücadelede kararlı olduğunu herkes anlamıştı.

- Suskun Nefer lonca hakkında çok önemli bir karar almadan önce, buraya gelirdi, dedi Işık, cephesi firavunun ica'sı onuruna yontulmuş taşlar, Maat ve batı tepesinin aslan başlı 50'leri kraliçesine sunulan armağanlarla süslü, sü-tunlu avluya girerken.

Işık ve Paneb arındılar, kokulu yağlar süründüler, ince keten elbiselerini giydiler, ayaklarına beyaz sandaletler geçirip, başka hiçbir yerde eşi olmayan bir huzurun hüküm sürdüğü tapmağa girdiler.

- Sen tapınaksın ve yaşıyorsun, dedi bilge kadın alacakaranlıkta. Güney rüzgârını sakinleştirir, yakıcı güneşin yerine iyilik dolu gölgeni geçirirsin; iki duvarın doğu ile batıyı, kubben ise göğü temsil ediyor. Ve biz ışığından besleniyoruz.

Taşlarını toplayan, resimlerini yontan, hiyerogliflerini çizen insan olsa da, burada, kutsal olan kendiliğinden gerçekleşiyordu Böylelikle evrenin ahengine katkıda bulunan lonca, duvarların üzerine çizilmiş törenleri sonsuza dek uygulayacak olan tanrısal varlığa ebedî bir ev sunmuş oluyordu.

- Bu olay, görüldüğünden çok daha ciddi, dedi bilge kadın. Eğer inek gerçekten de kaçmışsa, bu, Hathor'un artık bizi korumadığı anlamına gelir. O olmadan, büyümüz hiçbir işe yaramaz.
- Sadece basit bir tuzak olduğunu düşünmüyor musun? Nefer'i öldürenler şimdi de beni ortadan kaldırmak istiyor!
- Kesin olan bir şey var; o da tehlikede olduğun, ama o hayvan bizi uyarıyor. Eğer uyarısını hafife alırsak, savunmamız zayıflar ve olabileceklerin en kötüsü gelip bizi bulur. O ineği bulup Hathor'un yanına götürmek gerek.

- İyi... ben ilgilenirim.

Kenhir bastonuna dayanmış, Ramesseum sürülerinin sorumlusunu, kâtip okulundan yeni çıkmış yüksek memuru süzüyordu.

Sürü sorumlusu, mezar kâtibini havanın kolayca dağılmasını sağlayan küçük pencerelerin tatlı bir serinliğe boğduğu kubbeli yazıhanesinde kabul etmişti. Papirüsler kusursuz bir düzenle yerleştirilmiş, koltuklar rahattı.

- Bu büyük bir onur. Ziyaretinizi beklemiyordum, doğrusu.

- Hakikat Meydanı hizmetkârlarından birini suçluyor, sonra da ziyaretimi beklemediğinizi söylüyorsunuz, öyle mi? Benim o köyün içinde devleti temsil ettiğimi, köy sakinlerinden birine saldırmakla beni karşınıza aldığınızı unutuyor musunuz?

- Siz... herhalde oturmayı kabul edersiniz?

- Hiç de değil, delikanlı. Bacaklarım beni buraya kadar taşıdı, bundan sonra da taşıyacaklarından erninirn.

Meslektaşları sürü sorumlusunu uyarmıştı oysa; Kenhir öyle kolayca çekip çevrilecek insanlardan değildi, ama belki de yaşının etkisiyle, daha uzlaşmacı, daha yumuşak davranabilirdi. Anlaşılan, yanılmışlardı.

- Ee, tanıklarınız nerede?

- Tanık sözcüğü biraz aşırı olabilir...

- Aşırı... Bunun anlamı ne?

- "Tanık" belirli bir yasal süreci çağırıştırır, oysa ben...

- Tanıklarınızı bana gösterecek misiniz, göstermeyecek misiniz?

- Bunlar konuşurken zorlanan, eğitimsiz, basit köylüler. Belki yargıç anlattıklarının gereğince açık olmadığına karar verip...

- Paneb'i Hathor'a adanmış ineği çalarken görmüşler mi, görmemişler mi?

- Daha farklı bir yorumum var, hele boyu Paneb'le karış-tırılabilir bir sığırtmacın varlığını öğrendikten sonra.

Mezar kâtibinin bakışı sertleşti.

- Yoksa suçlama dosyasının boş olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?

- Dosya... dosya gerçekten de pek ayrıntılı değil, üstelik yasal işlem yapmayı aklımdan bile geçirmediğimi bilmenizi isterim.

- Yine de bunca gürültü çıkardınız! Neden? Sürü sorumlusu bakışlarını kaçırdı.

- Fırsat gibi bir şey... Deneyimli bir kâtipsiniz, bu meslekte yükselmenin ne denli güç olduğunu bilirsiniz. Onun için, sandım ki...

- Maat yasasına aldırmadan, üstlerinizin size iyi gözle bakmalarını sağlamak için, ne pahasına olursa olsun kendinden söz ettirmeye çalışan genç yırtıcılardan birisiniz siz!

- Bakın, Kenhir, o inek gerçekten de kayboldu...

- Sizin yüzünüzden, burası kesin! Hatanızı kapatmak

için yeni bir yanlışa başvurmaktan, aklanmak için başkasına iftira atmaktan çekinmediniz.

- Kâtipler arasında bir ortak nokta bulabiliriz. Ne de olsa, Hakikat Meydanı sizin gerçek aileniz değil.

- Öyleyse, mezar kâtipliğinin farklı bir görev olduğunu, mezar kâtibinin sizin gibilerin haberi bile olmadığı bir kardeşlik içinde yaşadığını öğrenin, delikanlı. İstifa edin ve ilk fırsatta batı yakasından ayrılın. Yoksa sizinle bizzat ben ilgilenirim.

Sürü sorumlusu yıkılır gibi çöktü alçak koltuklardan birine.

- Ya... ya ineğim?

- Kendiniz bulun!

Kenhir köye döndüğünde, rahatlamıştı. Yürüyüş onu az da olsa yormuştu, ama vereceği müjdeyi düşünerek neşeleniyordu.

Işık muayenehanesinin kapısında belirince, yaşlı kâtip onu ilk kez gördüğünde duyduğu heyecanı yaşadı. Yaşına rağmen, bir ilkbahar güneşi gibi tatlı tatlı parlıyordu bilge kadın; sadece varlığıyla mutluluğun gerçek olduğuna inandırıyor insanı.

- Her şey halloldu, diye açıkladı Kenhir. Hatalarından birini bizim sırtımıza yüklemek için dolap çeviren bir yeniyet-me. O sefil komplosuna beni bile bulaştırmaya kalktı! Paneb rahat uyuyabilir artık.

- Gitti, dedi Işık.

- Gitti mi? İyi ama, nereye?

- Hathor'un ineğini aramaya.

- O iş bizi ilgilendirmiyor ki!

- Sanırım ilgilendiriyor, Kenhir. Ramesseum'daki görevli, kaderin aracısından başka bir şey değildi; bizi suçlamak isterken, tanrıçanın çağrısını ilettiler.

- Daha önce Paneb'i öldürmeye kalkıştılar, Işık! Onu bilinmez in ortasına salmak, korkunç tehlikelere atmak olmuyor mu?

- Hathor rahibeleri açısından bakıldığında, bu görevin yerine getirilmesi şart. Kenhir bastonuna dayandı.

- Galiba anlamaya başlıyorum... Onu belki de zirveye götürecek denemelerden birinden geçiriyorsunuz, öyle değil mi?

Işık gülümsemekle yetindi.

- O kutsal inek gerçek bir tehlike.

- Eğer Paneb ineği geri getiremezse, kendi de dönmeyecektir.

- Bunun karan, tanrıçaya ait.

"Mezar kâtipliği görevi bir eğlence değil" diye düşündü Kenhir, "yine de Hakikat Meydanı'nın ekip şefliğinden çok daha rahat."

- Hainden bir mesaj aldım, dedi Serketa dilini dudaklarının üzerinden geçirirken. Lonca Başbakan Bay ile Firavun Sipta'nın mezarlarını kazmaya devam ediyor, firavunun batı kıyısındaki tapınağını yapmaya da başlamışlar. Paneb olmadan...

Mehi irkildi.

- Şaka mı ediyorsun?

- Paneb köyden ayrıldı, kimse nereye gittiğini bilmiyor.

- Hemen sevinmeyelim...

- Hain bunun resmî bir yolculuk olmadığını bildiriyor. Ya Paneb'in sınırları bozulduysa? Hayatını yitirmek üzere olduğu saldırıdan sonra, belki de beladan başka bir şeyle karşılaşmadığı o köyden kesin olarak ayrılmaya karar verdi.

- İlginç bir davranış... Ama o herif kolay kolay vazgeçeceklerden görünmüyor.

- Her erkeğin zayıf bir noktası vardır, yumuşak aslanım, diye mırıldandı Serketa.

On üçüncü bölüm

Paneb sığırtmaçtan aldığı bilgi sayesinde ineğin geçtiği yolu bulmuş, hayvanın izlerini altı metre uzunluğunda ağaçlardan oluşan papirüs ormanının sınırına kadar sürmüştü.

Hasır iskemlesinin üzerine oturmuş bir balıkçı, elindeki çöreği kemiriyordu.

- Bir inek gördün mü? diye sordu dev adam.

- Hem de nasıl! Kocaman gözleri, altın gibi tüyleriyle görkemli bir hayvandı.

- Öyleyse, neden durdurmadın?

- Birincisi, bu benim görevim değil; ikincisi, o inek ötekilere hiç benzemiyor... Buralarda, Tanrıça Hathor'un onu koruduğu, kimsenin o hayvana dokunmaması gerektiği söylenir. Eğer öğüdümü dinlersen, sakın o ormana girme. Oradan çıkamayan bir sürü deneyimli avcı tanıdım ben.

Paneb önündeki yüksek otları bir kenara iterek, her adımında yeni tehlikelere doğru yol aldığı, düşman bir dünyaya daldı. Bilge kadın ona loncanın geleceğiyle ilgili son derece önemli bir görev vermişti; bu görevi başaramamaktansa, ortadan kaybolmayı yeğlerdi sağ ekibin şefi.

Sülükler, sivrisinekler, daha bir sürü kocaman böcekler aldı çevresini; öte yandan da adımlarından rahatsız olan binlerce kuş ve küçük memeli, papirüs dallarını titretecek kadar şiddetli bir gürültü çıkarmaya koyulmuştu. Bir suyılanı bacaklarına sürünerek geçti, ama Paneb adımlarını yavaşlatmadı. Eğer bu bir tuzaksa, saldırganların durumu kendininkinden daha iyi olmayacaktı kuşkusuz. Korku nedir bilmediğinden, ölüm ile hayatın amansız bir savaşa giriştikleri bu karanlık dünyanın bir parçası gibi hareket etmeye başladı. Umudunu yitirmek üzereyken, aradığını gördü dev adam.

İnanılmaz güzellikte, kusursuz çizgili, yumuşak yüzlü, duygulu bakışlı harika bir inek.

Karanlık suların çevrelediği, otlarla kaplı bir adacığın ortasında duruyordu. Paneb'in yaklaştığını görünce, kaçmadı. Ne var ki Paneb hayvanın endişeli olduğunu, en yakındaki papirüslerin altına kaçıp kurtulmasını engelleyen bir şey olduğunu hissetti.

Ağaç kütüğüne benzer, kara bir şey adacığa doğru uzanan bir çizgi çiziyordu. Birkaç saniye sonra timsah çenesini ineğin arka ayaklarının üzerine kapayacaktı. Paneb, saldırıya hazırlanan dev sürüngenin sırtına atladı. Hayvan öylesine silkindi ki, dev adam kerniklerinin kırıldığını düşündü, yine de pençelerini gevşetmedi.

Canavarın gücü Paneb'inkini de ateşledi; kendini aşmaya zorlayan böylesi bir rakiple karşılaştığı için, mutluydu neredeyse. Zafer ya da yenilgi işareti olarak adlandırılacak bir çığlık attı, tüm gücünü topladı ve sürüngenin alt ve üst çenesini yırtarcasına ayırdı birbirinden.

Tütsü dumanlarıyla arınmış, gözlerinin altına siyah ve yeşil rastık çekilmiş, başının üzerine iki tüyün çevrelediği altın bir taç, boynuna da fayanstan bir gerdanlık takılmış inek Hathor Tapınağı'nın avlusuna girdi.

Rahibeler koruyucu tanrıçalarını temsil eden ineğin önünde saygıyla eğildi, evreni

oluşturan maddeleri birbirlerine bağlayan, insanların yıldızların mesajlarını anlamasını sağlayan gizemli aşkın onuruna şarkılar söylediler. Hathor Hakikat Meydanı'ndan ayrılmıştı, ama geri gelmişti işte, bataklığın kenarını terk etmiş, tapınağına dönerek Deyrül Bahri'deki çitlerin ardına kapatılmadan önce, hizmetkârlarına başlangıcın ahengini göstermek istemişti. Bilge kadın ineğin alnını kutsal yağla sıvazlayınca, ona ülümsedi. Zedelenmiş kaburgalarını saran merhemli sargılara rağ-en, Paneb de gülümsüyordu. Sol Ekip Şefi Hay'm arzusu üzerine, Hakikat Meydanı'nın tüm zanaatkarları Firavun Sipta'nın milyon yıllık tapınağında çalışmaya koyuldu. Mütevazı boyutlardaki bu yeni tapınak, lonca ressamı? nın Krallar Vadisi'ndeki ebedî istirahatgâhları süslerken yararlandıkları "Yıldızların Kaynağı Kitabı"nın yazarı ünlü III. Tutmosis'in tapınağının hemen yanında inşa ediliyor, öte yandan da ulu Ramesseum'un korumasından yararlanıyordu.

- Bu küçük Firavun Sipta çok talihliymiş anlaşılan, dedi Burun Fened. Böylesi bir yer, inanılmaz bir şey!

- Öte tarafın, bu taraftan daha iyi olacağını umalım, diye homurdandı Somurtkan Karo. Anlatılanlara bakılırsa, hâlâ hastaymış, uzun süre yaşaması da beklenmiyormuş.

- Tapınağın burada yapılmasını, bir an önce de tamamlanmasını isteyen, Tausert, diye ısrar etti Aslan Userhat. Soylu bir kraliçe o.

- Sen öyle san, diye itiraz etti Çakal Unes. O sadece belirli bir strateji uyguluyor, hepsi bu. Yönetmekten âciz, sağlıksız delikanlıyı istediği gibi çekip çevirerek, taraftarlarının sevgisini kazanıyor.

- Siyaseti unutamam, diye öğütledi Pişkin Somun Pay. Bana kalırsa, Firavun Sipta'nın gelip köyümüzü ziyaret etmesini isterdim.

- Hiç güvenme, dedi Güçlü Naht. Per Ramessu'daki Amon Tapınağı'ndan çıkmıyormuş hiç, tek zevki eski yazıları okumakmış.

- İyi de, bütün bunları nereden biliyorsunuz? diye sordu Kararlı Gau şaşkınlıkla.

- Kanlarımız sayesinde, dedi Neşeli Renupe. Postacı ve yardımcılar nöbetçilere anlatıyor, onlar da kanlarımıza. Bu yolla, en az kenttekiler kadar haberdarız olan bitenden.

- Birer yudum içip, işlerimizin başına dönelim, dedi Âlim Tuü. Yeniden yapılacak birkaç ayrıntı dışında, neredeyse tamamlanmıştı tapınak, rahipler de en geç iki gün içinde gelip, törenlere başlayabileceklerdi.

Hain bir yandan meslektaşlarına uyup görevini eksiksiz yerine getiriyor, öte yandan da şantiyedeki en ufak bir hareketi gözden kaçırmamaya çalışıyordu. Bir gün önce, Hakikat Meydanı'nın öteki hizmetkarlarıyla birlikte, tapınak hayatına gerekli olan lacivert lapis, yeşim, mirra, taze tütsü, ince keten, akik, kaymaktaş ve diğer malzemeleri taşımıştı. Mezar kâtibi depoyu açuğında ağır bir tahta sandıkta korunan Işık Taşı'nı çıkarmış, tüm yaralarına rağmen sandığı Paneb'in sırtına yüklememiş miydi?

Işık Taşı'nı Sipta'nın tapmağında saklamak... Ne harika bir fikir! Yoksa hain boşuna arayacaktı köyün içini. Oysa Hay tek başına yapması gereken bir iş için Paneb'in ve sağ

ekibin yardımını istemekle hata etmişti. Hainin dikkatini çeken de, bu hataydı işte. Dev adam sadece paha biçilmez hazineyi saklamak için gelmişti şantiyeye.

iyi ama, nereye? Çalışmaların tamamlandığı güne kadar, istedikleri gibi dolaşabilirdi zanaatkarlar tapınağın içinde; hain de bu fırsattan yararlanmış, döşemenin altına kazılmış, heykeller ile tören eşyalarının konulduğu mahzene girmişti. Sandıkların birbiri ardına açtı, aradığını bulamadı, sonunda arkadaşlarının yanına dönmek zorunda kaldı.

- Heykeltıraşlar tapınağın duvarlarına ince çizgiler kazdı, dedi Hay. Böylece rölyefi kaplayacağımız altın plakaların kakıldığı taşların sınırları belli olacak.

Atlın plakaları Kenhir dağıttı. Hain plakaların yerleştirilmesine yardım etti, bilge kadim ile iki ekip şefinin kararlaştırdıktan planı anladığından emindi şimdi; plakalardan biri, ışıltısı altıninkiyle kanıştılabilecek Işık Taşı'nı gizlemek için kazılmış bir girintiyi örtüyordu. Şimdi bütün iş, girintinin hangi plakanın ardında saklandığını bulmaktı.

Talihi yaver gitti; Paneb ile Hay'm sırtlarında ötekilerden çok daha ağır bir plakayla tapınağın arkasına doğru yürüdüğünü fark etti. İki ekip şefi yabancı bakışlardan kaçmış, işlerini yalnız yapmak istemişlerdi. Hakikat Meydanı zanaatkarların işlerini bitirince yaşlı bir akasyanın altında toplanmış, Ramesseum'da görevli köylü kadınların hazırladıkları nevaleyi yiyorlardı. Soğanlar tam dişlerine göre taze, bira da soğuktu.

- Bu küçük tapınak muhteşem oldu, dedi Halat Kasa. Mezan da öyle olacağından, Firavun Sipta'nın kendini mutlu hissetmemesi için hiçbir neden yok.

- Ne kadar talihliyiz, dedi Cömert Didya. İnşa ederken, yaratılışın gizemini yaşıyor, dünyaların mimarının eserini bu toprak üzerinde devam ettiriyoruz.

- Ona kendi evini sunmak şartıyla, dedi Çakal Unes, bizimkini değil.

- Batan güneşin ışınları bir araya getirdiğimiz taşları aydınlattığında, diye mırıldandı Araştırmacı İpuy, çabalanımızın en önemsizi bile anlam kazanacak. Güneş dağın ardına geçince çevre sakinleşti, zanaatkarlar sessiz kaldı. İçlerinden bazıları, yalnız kalıp düşünebilmek için gruptan ayrıldı. Hain tapınağın arkasına yöneldi.

Duvarın yakınına, büyük altın plakanın tam karşısına çömeldi. Kimsenin onu görmediğini biliyordu ama, izlenmediğinden kesin emin olmak için uzunca bir süre bekledi.

Bakır keskinin ucuyla, plakanın köşesini kaldırdı. Girintiden en ufak bir aydınlık yayılmadı.

Ekip şeflerinin plakanın ardına gizledikleri Işık Taşı değil, Maat'ın, dürüstlük tanrısının heykelciğiydi.

On dördüncü bölüm

O nisan sonunda sıcaklık, dayanılmaz gibiydi. Mezar kâtibi su sevkiyatının iki katına çıkartılmasını emretmiş, zanaatkarlar da birazcık olsun serinlik hissedebilmek için, sokakların üzerini büyük palmiye yapraklarıyla kaplamışlardı. Somurtkan Karo Paneb'in kapısını çaldı. Kapıyı küçük Selena açtı.

- Babamı mı görmek istiyorsun?

Taş yontucunun doğal saldırganlığı uçup gidiverdi.

- Burada mı?

- Sabah temizliğini yapıyor, annemle birlikte. Girmeyecek misin?

- Eh... Gireyim bari.

- Öyleyse bana iyi ruhlar ile kötü ruhların masallarını anlat.

Küçük kız Somurtkan'ın elinden tutup hasırdan yapılmış sağlam bir iskemleye oturttu. - Bak... Ben... Masal...

- Mutlaka bildiğin masallar vardır. Babam gibi yasak yerlerde çalıştığına göre... Cinler de oralarda saklanıyorlar, öyle değil mi?

Karo düşünme fırsatı bulmak için, kırık burnunu kaşıdı.

- Evet, orada cinler var, ama...

Tıraş olmuş, kokular sürmüş Paneb'in odaya girmesi Karo yu içinde bulunduğu güç durumdan kurtardı.

- Önemli bir şey mi var, Karo? Taş yontucusu doğruldu.

- Bu sabah dışarı çıktın mı?

- Daha çıkmadım.

- Bu akşam, sıcaklık hiç azalmadı. Bugün hava kavurucu olacak.

- Bence de. İyi ama neden doğaya başkaldınıyorsun?

- Köylüler artık tarlalarda çalışmıyor, kimse işine yayan gitmiyor, herkes kendini sıcaktan koruma derdinde... Oysa biz, biz Krallar Vadisi fırınına girip sağlığımızı tehlikeye atıyoruz ! Arkadaşlarım, isteklerine sözcü olmamı istediler. Bu sıcaklar geçene kadar, ekibin köyde kalmasına izin ver. Somurtkan Karo Paneb'in şiddetli bir tepki göstereceğinden emin, ekip şefleri ile zanaatkarlar arasındaki görüş ayrılığının çözümlenmesi için köy mahkemesine başvurmaya hazırdı.

-Tamam, Karo.

- Ne demek, tamam. Yani?..

- İsteddiğini kabul ettim, demek. Başka?

- Başka... başka bir şey yok, gerçekten yok.

- Öyleyse cenaze eşyasını Şed ve Userhat'ın gözetiminde, atölyelerde hazırlarsınız.

- Olur, tabii... Ama sen...

- Ben, görevimi yerine getireceğim.

Paneb sırtında boya topakları ile fırçalarını doldurduğu ağır bir çuvalla, iki kazık araşma gerilmiş bezin gölgesinde oturan kapı nöbetçisinin şaşkın bakışları altında köyden çıktı.

- Krallar Vadisi'ne gidecek değilsin ya?

- Tabii ki gideceğim, dedi Paneb. İşim beni bekliyor.

- Eşekçiler sıcaktan yakındıklarında, güneş neredeyse doğmamıştı bile, üstelik hava karardıktan sonra dönecekler. Dağda sıcaktan ölebilirsin!

- Sakin ol, ne yaptığımı biliyorum ben.

Dev adam, ondan başka kimsenin sözünü dinlemeyen eşeği Kuzey Rüzgân'nın yonca yediği ahıra gitti. Paneb bir gün önce hayvanın inanılmaz derecede sert toynaklarını törpülemiş, eşek de her zamanki gibi sırtüstü uzanarak canı çok açıyormuş gibi yapmıştı. Sahibinin kocaman bir sepet söğüt kabuğu vereceğini anlayıp, toynaklarının törpülenmesine ses çıkarmamıştı Kuzey Rüzgârı.

Beyaz burunlu, beyaz karınlı hayvan göz alıcı kaslı, gerçek bir deve benziyordu. Üç yüz kiloluk eşek Paneb'in önce büyük burun deliklerini öpmesinden, sonra da başını okşamasından çok hoşlanıyordu.

- Benimle Krallar Vadisi'ne kadar gelecek misin? Badem gözler parladı, kulaklar dikildi.

- Yüküm çok, kolay bir yolculuk olmayacak.

Eşek ahırdan çıktı, kavurucu havayı soludu, büyük çayıra giden patikanın karşısında durdu. Paneb eşeğin iki yanına yan yarıya dolu iki sepet astı, bolca su almayı da unutmadı. Kuzey Rüzgârı öne düşüp tempoyu belirledi. Kuzey Rüzgârı ve Kapkara; ikisi de sağ ekip şefinin vefalı ve gerçek dostuydu. Bir de tabii nöbetçilik işini kimseye bırakmayan korkunç kaz Çirkin Hayvan ile evindeki kötülük dalgalarını yok eden dev kedi Büyücü.

Sağ ekip zanaatkarları haklıydı kuşkusuz; hava çalışılamayacak kadar sıcaktı. Üstelik Paneb son birkaç ay boyunca zanaatkarların işe gelmemek için ileri sürdüğü bahanelerden hiçbirini geri çevirmemişti: hastalık, yorgunluk, aile sorunları ya da herhangi başka bir neden.

Oysa o ekip şefiydi, koşullar ne olursa olsun, iş her şeyden önce gelirdi. Krallar Vadisi'ne inen patikaya açılan yüksek geçide tırmanırken, yalnızlığın ağırlığını duydu. Oysa Kurtarıcı Şed'den Somurtkan Karo'ya kadar, varlıklarını Hakikat Meydanı'na adanmış bu insanların hepsini çok seviyor, onlara karşı içten ve derin bir kardeşlik duyuyordu. Ne var ki şimdi bunlardan hiçbiri yoktu yanında; belki de böylesi daha iyiydi. Halinden yakınmadan, başkalarının yetersizliklerine sığınmadan kendi işini yapmak kalıyordu geriye.

Krallar Vadisi'nin iki nöbetçisi dağdan bir adam ile eşeğin indiğini, dahası, ne eşeğin ne de adamın yorulmuşşa benzemediğini gördüklerinde, şaşkınlıktan küçük dillerini yutacak gibi

oldular. Dev adamın bitmek tükenmek bilmeyen gücünü anlatan destan, yeni bir sayfa daha kazanacaktı kuşkusuz.

Paneb ve Kuzey Rüzgârı finnin içine daldı, Büyük Ramses'in ebedî istirahatgâhının önünden geçip şantiyenin yolunu tuttular. Zanaatkar önce yol arkadaşının sırtındaki yükü çözdü, içebileceği kadar su verdikten sonra, üzerine yatabilmesi için gölgeye bir de hasır serdi.

Paneb, otuz dereceyi aşmayan ısıyla, neredeyse tatlı bir serinlik veren Başbakan Bay'ın mezarıyla başladı işe. Ekip şimdilik sadece sütunlu salonu tamamlayabilmişti; onun ötesinde, sonradan Altın Evi'ni oluşturacak bölüm, şimdilik sadece kayaya kabaca oyulmuş girintilerden ibaretti. Yine de firavunun sadık hizmetkârının lahti huzur içinde dinlenebilirdi burada.

Paneb birinci koridorda başbakanı Firavun Sipta'nın arkasında gösteren sahneyi tamamladı, sonra da Bay'a saygı sunan şahin başlı bir tanrı çizdi. Bay bir hükümdar değildi kuşkusuz, ne var ki firavunun sembolik kişiliğindeki ışığı görebilmiş ve bu ışığın sonsuzluğun güzel yollarını aydınlatmasını sağlamıştı. Her çeşit yorgunluğu silen yaratıcı bir tutkuyla, oradan Sipta'nın mezarına geçti Paneb; burada fitilleri is çıkarmayan on kadar üç kollu kandil yaktı. Firavun ruhunun saflığını ve değişimini gösterebilmek için parlak bir beyaz ile altın gibi hareli bir kahverengi hazırladı.

Ustası Kurtarıcı Şed gibi on dokuz santimlik boya topakları kullanarak, havanın etkileyemeyeceği, suyun eritemeyeceği, ateşe dayanıklı renkler üretti; Kararlı Gau'nun verdiği ressam paleti de, keten ve haşhaşyağı ile fişik özünün belirlediği renklerin karıştığı üçüncü bir göz gibi oldu.

Şed'in açıkladığı kuralı hatırlayarak, resim çizerken aynı anda birçok açıdan bakmaya çalıştı, yanıltıcı perspektiflere aldırmadı. Aynı zamanda hem zarafet anları hem de donmuş hareketler çizen fırçaları, şekillerin ahengini olduğundan çok büyüterek gizli kalmış gerçekleri çıkardı ortaya.

Böylece mavi saçlı ve kırmızı elbiseli Tanrıça Maat, diz çökmüş İsis ve Neftis'in taptıkları bir güneş, ışık tanrısını ziyaretten dönen firavun ve mumyalanmış bir Anubis doğdu.

Sipta'nın duru yüzü son evinde dolaşan yaratıcı güçler tarafından sonsuza dek aydınlanacak, firavun da ebedî gençliğe kavuşmuş görünecekti. Tavanda beyaz taşlar tak— Jmiş kırmızı akbabalar, firavunun ruhunu bütün kötülüklerin uzağına, gökteki ananın bağrına taşıyorlardı.

Renkler sayesinde kişiler canlanıyor, hiyeroglifler konuşuyordu; küçük topal firavunun kaderi ne olursa olsun, burada en yüce firavunlara layık bir eksiksizlik bekleyecekti onu.

Koruyucu İsis'in elbisesine beyaz boyayla vurduğu son fırça darbesinden sonra, batan güneşin eğik ışıkları altında mezardan çıktı Paneb.

Bir iskemlenin üzerine oturmuş, ellerini bastonunun sapında bileştirmiş Kenhir, günün son ışıklarının keyfini çıkarıyordu.

- Ama... Burada ne yapıyorsunuz?

- Senin gibi, işimi. Kaç boya topağı ve kaç fitil kullandığını bildirmeyi unutma.
- Saymadım ki!
- Ben de bundan korkuyordum işte! Al sana yeni bir angarya daha... Hiç olmazsa mezarda ne kadar zaman çalıştığını biliyor musun bari?
- Hiç fikrim yok.
- Üç gün! Buraya gelip eşeğine su ve yiyecek vermemiş olsaydım, zavallı hayvan çoktan ölürdü! Bazen bağışlanamaz ölçüde aldırılmaz davranıyorsun.
- Bu sıcakta, buraya kadar bunun için mi geldiniz?
- İnsan benim yaşıma geldiğinde, sıcaktan hoşlanır oluyor. Üstelik zanaatkarlardan biri Krallar Vadisi'nde çalışırken, her zamanki denetimime boş vermem düşünülemez, değil mi? Susadın mı?
- Biraz. Kenhir dev adama bir kırba uzattı.
- Bana çizdiklerini göster. Mezar kâtibi Paneb'in kandilleri söndürmeyi unuttuğunu fark etti. Fırçalarıyla yarattığı harikaları gördükten sonra, onu suçlamak mümkün olabilir miydi?

On beşinci bölüm

Mehi'nin dörtlüğe koşturduğu atın, yolun kenarında oynayan küçük kızını ezmemesi ancak bir mucizeyle açıklanabilirdi. General öfkeden çılgına dönmüş bir halde, atını villasına doğru mahmuzlayıp kamçılıyarak koşurmaya koyulmuştu. Terden köpük köpük atının dizginlerini bir seyise fırlattı. Serketa'nın, Firavun Sipta'yı yerin dibine batıran ve Setnaht hakkında yüceltici sözler söyleyen varlıklı Teb kadınlarıyla sohbet ettiği misafir salonuna büyük bir hışımla daldı.

Meni bir iki nezaket sözcüğü mırıldanıp, kendi dairesine çekildi.

- Sizi rahat bırakalım artık, dedi konuklardan biri.

- Ne güzel oturuyoruz işte!

- Eşiniz oldukça sıkıntılı görünüyordu da.

- Kışlaların onarılması işi sandığından da güç çıktı. Hiç hesaba katmadığı bürokratik engellerle uğraşmak zorunda kalıyor.

Hanımefendiler anlayışla gülümsedi.

- Yarın akşam firavunun yeni yılı onuruna bir şölen düzenlendi, diye hatırlattı kaymakamın eşi. Umarım şöleni onurlandırırınız.

- Büyük bir zevkle, dedi Serketa bir kedi gibi miyavla-yarak. Boyalı, mücevherli kadınlar villadan ayrılır ayrılmaz yatak odasına koştu. Mehl'nin öfkesini çarşaflardan çıkardığını, incecik keten örtüleri dişleriyle parçaladığını gördü.

- Bu kadar yeter! diye buyurdu Serketa. Böylesi bir davranış, Mısır'ın gelecekteki hükümdarına yakışıyor mu?

- Yoksa sinirlerimi senin üzerinde mi yaşıtırmamı istersin?

- Eğer seni sakinleştirip mantıklı düşündürecekse, hiç çekinme.

General çarşaf parçalarının üzerinde tepindi, sonra yatağın üzerine bıraktı kendini.

- Sanki Suskun Nefer'i öldürmek bir işe yaramış gibi! Onun ölümü Paneb'i daha da yenilmez yaptı, koca lonca bu felaketten eskisinden de güçlü çıktı. Hakikat Meydanı, Sipta'nın milyon yıllık tapınağının tamamlandığını, hem onun hem de Başbakan Bay'ın mezarlarının bitmek üzere olduğunu bildirdi. Zanaatkarlar için muhteşem bir zafer! O kahrolası hainin hâlâ Işık Taşı'nı yerini bulamadığını düşündükçe...

- Umutsuzluğa kapılma, dedi Serketa kocasının omuzları ovarken. Paneb'in bu işten galip çıkmış gibi görüldüğünü kabul ediyorum, ama loncanın büyümesi olmazsa, Paneb'in gücü neye yarar? Peki, bu büyüğü etrafına yayan, kocasının ölümünden sonra yıkılan o zavallı dul değilse, kim?

- Bilge kadının ulaşılmaz olduğunu biliyorsun!

- Bundan pek emin değilim, sevgili çakalım.

Işık Burun Fened'in kuş yavrularını, yani bronşlarını ve Pişkin Somun Pay'ın ambarını,

yani bağırsaklarını iyileştirmişti. Sonra birbiri ardına dış şikâyetleri geldi: yarılması gereken ciddi bir cerahat; inek sütü, kurutulmuş keçiyoynuzu ve taze hurmadan yapılmış, yedi gün boyunca çiğnenecek bir macunla tedavisi şart bir dişeti kanaması; bal ve değirmen taşı kırıntılarında oluşan bir çeşit tozla tıkanacak diş çürükleri... Bu rahatsızlıklardan hiçbiri daha uzmanlaşmış bir heldmin müdahalesini gerektirmediğinden, bilge kadın köydeki herkesten diş sağlığı kurallarına kesinlikle uymalarını, dişlerini sodyum karbonatla arındırılmış suyla çalkalayıp yağ giderici bir macunla parlatmalarını öğütlüyordu.

- Size bir mektup var, dedi Neşeli Renupe'nin eşi. Postacının getirdiklerini dağıtmakla görevliydi.

Başı dönen Işık oturdu, gözlerini yumdu. Ust üste yaptığı nazik müdahalelerden bitkin düşmüştü; günlük sıkıntılarını Nefer'le paylaştığı, birbiri Merinin yüklerini omuzladıkları eski günlerdeki gibi çabuk toparlayamıyordu kendini. Yaşadıkları mutluluğu hatırlayınca yüreği burkuldu, onu kocasının yanına götüreceği bir düşe kapıamadığına üzüldü. Gücü tükenene dek, Nefer'in hayatını adadığı bu köyde yaşamalıydı.

Teb bölgesinin baştabibinden gelen mektubu okuyunca, göğün basma yıkıldığını sandı.

- Emin misiniz? diye sordu Kenhir.

- Kendiniz okuyun. Baştabip günlük de dahil, her türlü merhemi göndermeyi reddediyor! Elimde bunlar olmazsa, tedavi edemeyeceğim bir sürü hasta olacak.

- İlk kez böyle bir şeyle karşılaşıyorum! Bu beceriksiz kendini ne sanıyor?

- Kararının "ciddi ve tartışılmaz" nedenlere dayandığını açıklıyor. Bunun anlamı ne olabilir ki?

- Derhal saraya gidip sevkîyatın yeniden başlamasını sağlayacağım, dedi mezar kâtibi.

Tombul, normalden kısa bacaklı, kötü bakışlı Dakter her sabah kızıl sakalını tarıyor, kokular sürüyordu. Yunanlı bir matematikçi ile İranlı kimyager bir annenin oğluydu; merkezî laboratuvarın ve tabipler birliğinin basma gelebilmek için Mehi'nin gizli desteğinden yararlanmıştı. Uzun bir süre en değerli düşünüy, bilim tutkusunu gerçekleştirebileceğini sanmış, ne var ki gelenekler planlarını uygulamasına izin vermemişti.

Dakter, boş inançlardan arınmış ileriye dönük bir Mısır düşlemişti, ama bir süre sonra gerçeği kabul etmek zorunda kalmış, ona zenginlik ve saygınlık sağlayan resmî görevlerinin keyfini çıkarmaya girişmişti. General Mehi'nin rüyalarını süsleyen Işık Taşı'na inanmaktan vazgeçeli uzunca bir süre olmuştu üstelik. Ya Mehi'ye, iktidara gelebilmek için her şeye razı olan güçlü fatihe ne olmuştu? Düşlerinin sonuna gitmeyi beceremeyen, Teb bölgesinin güçlü ama basit bir yöneticisi, o kadar.

Dakter hayata küsmüş ve saraya bağlı uzman hekimler arasında fikir ayrılıklarını kışkırtmaya, bu arada da her gün daha fazla yemeğe başlamıştı; artık aşçısının hazırladıklarını, giderek daha seyrek kabul ettiği hayat kadınlarına tercih ediyordu.

Serketa doğrudan bilge kadını hedef alarak Hakikat Meydanı'na altından kalkamayacağı

bir darbe indirmeyi önerdiğinde, çoktan beri unuttuğu büyük bir zevk duydu sahtekâr bilim adamı. Mısır'ın, hatta bütün dünyanın kendisini bir dâhi olarak tanınması gerekirken basit bir yöneticilik göreviyle yetinmek zorunda kalmıştı, ama işte büyük bir iştahla hazırlandığı intikam fırsatı elindeydi artık.

Üstelik bizzat mezar kâtibi ayağına geliyor, ondan açıklama istiyordu. İki adam karşılaşınca, aralarındaki katıksız nefret kendini hemen belli etti. Kenhir'in gözünde Dakter işe yaramayan, yeteneksiz, saldırgan ve ikbal avcısı yöneticilerin bulunmaz bir örneği idi.

Dakter içinse Kenhir artık mazide kalmış bir bilgelikten beslenen, o kahrolası geleneklerin takipçisi kâtiplerden biri.

- Bu saçma mektubun anlamı nedir? diye sordu Kenhir.

- Kirninle konuştuğunuzu unutmuşa benziyorsunuz!

- Maalesef unutamıyorum; karşımdaki hak etmediği bir makamın ardına saklanan, Hakikat Meydanı'nı yöneten yasaları ayaklar altına alacak kadar çıldırmış, iğrenç birisi.

Saldırının şiddeti Dakter'i birkaç saniye soluksuz bıraktı, ama öfkesi cevap vermesini sağladı.

- O ünlü yasaları en az sizin kadar iyi biliyorum!

- Öyleyse, Hakikat Meydanı'na yapılması gereken tıbbî malzeme sevkiyatını durdurmanın yasaklandığını da biliyor olmanız gerek.

Dakter vahşice gülümsedi.

- Sadece görevimin beni duruma el koymaya zorladığı durumlar dışında. Rakibinin yüzündeki güven mezar kâtibini endişelendirdi.

- Aç ı klay ı n.

- Beni aptal sanmıştınız, değil mi? İşte yanıldınız, sevgili Kenhir! Sarayın baştabibi olarak, astlarımın üzerinde şaşmaz bir denetim uygulamam. Bu yüzden davranışlarında en ufak bir gevşekliği bağışlamadığım gibi, yanlış yaparlarsa gözlerinin yaşma bakmam.

- Bana kalırsa siz en basit bir hastalığı bile tedaviden âciz bir belge uzmanısınız!

Dakter'in yüzü kıpkırmızı oldu.

- Benimle böyle konuşmanıza izin veremem! Gülümseme sırası Kenhir'e gelmişti.

- Eğer içinizde bir onur kırıntısı kalmış olsaydı, zaman geçirmeden istifa ederdim; ama siz ayrıcalıklarına sıkı sıkıya bağlı insanlardasınız. Bu nedenle haşmetmeaplama bir rapor gönderip yetkinizi aştığınızı bildireceğim. Bu suçunuz da aklı başındaki tüm hekimlerin uzun zamandır beklediği gibi, görevden alınmanızla cezalandırılacak.

- Sizin yerinizde olsam, böyle bir şeye kalkışmazdım, diye tehdide yeltendi Dakter.

- Öyleyse itiraf edeyim, beni hiç korkutmuyorsunuz.

- Mektubumu hafife alırsanız, yanılırsınız Kenhir. Eğer kafanızın içinde bir beyin kırıntısı varsa, bilge kadını korumaktan vazgeçersiniz.

- Yaa, öyle mi? Peki, neden?

- Işık, Suskun Nefer'in dul karısı lonca tarafından köydeki hastaları tedavi etmekle görevlendirildi, öyle değil mi?

Mezar kâtibi başını salladı.

- Tedavi edemeyeceği ciddi bir durumla karşılaştığında, dışarıdan bir uzmana başvurması gerekiyor mu?

- Bilge kadının görevlerinden biri de, bu.

Dakter'in siyah küçük gözleri bir kötülük parıltısı saçtı.

- İşte sevgili Kenhir, Işık bu görevini yerine getirmedi. Bir hastayı ölüm tehlikesiyle karşı karşıya bıraktı, bu nedenle ağır şekilde cezalandırılacak. Yeteneksizliğini göz önünde bulundurup, beceriksiz birine yararlanamayacağı tıbbî malzeme göndermeyi durdurdum.

- Saçmalıyorsunuz!

- Yaptığım görev, saçmalamama izin vermez, diye alay etti Dakter. Elimde kanıt olmadan konuşmak aklımdan geçmez.

- Ne kanıtı?

- Hasta olup çok yanlış tedavi edilen zanaatkarın şikâyeti.

On altıncı bölüm

Kenhir sırtındaki ağnlardan yakınıp homurdanarak, yük-ek arkalıklı iskemleye yavaşça oturdu. Sağında bilge kadın, olunda da Paneb vardı. Karşılarında, dört köşe yüzünde umutsuzluk işareti-kunan, Halat Kasa.

- Tüm gerçeği duymak istiyoruz, dedi mezar kâtibi.
 - Tamam, tamam, diye onayladı taş yontucusu, ama gerek hiç de sandığınız gibi değil.
 - Geçen hafta, doğu yakasına gittin, değil mi?
 - Evet, tabii, cenaze heykelcikleri almak istediğini söyle-en müstakbel bir alıcıyla buluşmak için.
 - Sahildeki meyhanede epey zaman geçirdin, doğru mu?
 - Hava sıcaktı, çok da susamıştım.
 - Epey içtin, öyle değil mi?
 - Çok susamıştım, dedim ya.
 - Oradakilere canını yakan cerahati uzun uzun anlattın.
 - Anlatmış olabilirim, diye itiraf etti Kasa.
 - Bilge kadının seni tedavi edeceğini söylemeyi de unuttun, tabii.
 - Açık konuşmak gerekirse, neler anlattığımı pek iyi hatırlayamıyorum.
 - Baştabip Dakter'in topladığı ifadelerle göre, korkunç acılar çektiğinden, bilge kadının da seninle hiç ilgilenmediğinden yakınmışsın.
 - Bunu hatırlamıyorum.
 - Tanıklar senin tehlikede olduğunu düşünüp sağlık yetkililerine haber vermiş.
 - Böyle bir şey istemedim ki!
 - Emin misin? diye sordu Paneb.
 - Olabildiğim kadar!
 - Müşterin kimdi?
 - Bana verilen adreste kimse yoktu. Tamam, çok içmiştim, ama adres ararken yanlışlığı sanmıyorum.
 - Ciddi bir kusur işledin, dedi Kenhir, cerahatlenen yarayı bilge kadına göstermeden köyden çıktığın için, ciddi bir kusur işledin.
 - Bir kız çocuğuna bakıyordu, araya girip zamanını harcamak istemedim.
 - Oysa bugün, senin yüzünden bilge kadın işini savsaklamakla ve görevini yerine getirmemekle suçlanıyor.
- Halat Kasa gözlerini yere indirdi.
- Yargıçlar karşısında ifade verip, bu yanlışlığı düzeltirini.

- Dakter bilge kadının üp konusunda yeteneksizliğini öne sürerek, görevden alınması için yasal işlem başlattı bile.

Taş yontucusu yumruklarını sıktı.

- Gidip o herifin kafasını kıracağım!

- Sakın böyle bir salaklığa kalkışma, diye uyardı onu Kenhir.

- Geriye bir tek yol kalıyor, dedi Işık. Baştabibe ve saray uzmanlarına hekimlik yeteneklerimi kanıtlamak.

General Meni elindeki beyaz şarap kadehini bir dikişte boşalttı.

- Sudan başka bir şey içmediğini biliyorum, sevgili Dakter, ama bu kez kuralı boz. Böylesi bir zaferi kutlamak gerekmez mi?

- Bilge kadının çöküşü henüz resmîleşmedi.

- Seçeneklerden en zorunu istemedi mi? Bana kalırsa, kendini mahkeme önünde savunmak, daha kolay olurdu. İşte bu kendini beğenmişlik onun sonu olacak.

- Uzmanların tümünü rüşvete bulaştırmayı başaramadım, diye itiraf etti Dakter. İçlerinden bazıları bana düşman, bazıları da sadece dürüst. İnanırlılığımı yitirmemek için, bilge kadının uzmanların huzurunda tedavi edeceği hastayı da ben seçemeyeceğim. Hastayı seçmek, kurayla belirlenecek bir hekimin görevi olacak.

- Güç bir hastalıktan söz ediyorsun, umarım.

- İşte bundan emin olabilirsiniz! Bilge kadının ünü uzmanlardan çoğunu kızdırıyor, ama ben ciddi bir müdahalede bulunmazsam, yine de başarabileceğinden korkuyorum.

- Aklından geçen ne?

- Hasta belirlenir belirlenmez, yiyeceğine ya da içeceğine zehir katacağım. Bilge kadının yetenekleri ne denli inanılmaz olursa olsun, böyle bir hastayı kurtaramaz. Meslektaşlarının önüne, elinde bir cesetle çıkacak.

Mehi'nin göğsü keyifle kabardı.

- Hayranlık uyandırıcı bir bilginsin, sevgili dostum!

- Yine de yeteneklerimin giderek söndüğü, sıkıcı bir görevin başında pinekliyorum. O büyük projelerinizden neden vazgeçtiniz?

Birden ciddileşen general ayağa kalktı.

- Neler saçmalıyorsun, Dakter?

- Hakikat Meydanı'nın sonunda muzaffer olduğunu, tüm ülkenin bir krize saplandığını, sizin de Teb'i yönetmekle yetindiğinizi! Mısır'ı soluksuz bırakan eski geleneklere gelince, onlarla kimse mücadele etmiyor artık. Bu yüzden, düşlerimin bittiğinden başka, ne söyleyebilirim ki?

- Vazgeçtiğim hiçbir şey yok, Dakter, kim olduğunu da unutmadım. Benim sayemde, çok önemli bir makama geldin; içimizde uyuyan biri varsa, o da sensin! Yıllardan beri bir

savaş yürütüyorum; Işık Taşı'na sahip olduğu için, güçlü bir ordudan çok daha tehlikeli bir düşmana önemli kayıplar verdirdim.

- Bütün bunlar ham hayal, General!

- O taşı gördüğümü, gücünü bildiğimi unutma! Lonca Işık Taşı'nın gerçek gücünü kullanmadan da olsa, taşın sayesinde ayakta duruyor. O taşı ele geçirmek için, önce çevresindeki duvarları yıkmak gerekecek, o duvarlardan birincisi de bilge kadın. İşte senin işin bunun için çok önemli.

Mayıs sıcağı bunaltıcıydı. Bu yüzden Dakter ve hekimleri sabahın erken saatlerinde yola çıkmışlar, Mehi'nin askerlerinin sürdüğü savaş arabalarına binerek Hakikat Meydanı'nın yolunu tutmuşlardı. Biraz arkalarından, köye su getiren eşek kervanı geliyordu. Gelenleri 1. Tabya'da bizzat Şef Sobek karşıladı. Derinleştirilmiş bir soruşturmayla Halat Kasa'nın anlattıklarının doğru olduğunu ortaya çıkarmasına rağmen, hâlâ kuşkuluydu Nübyeli. Eğer hain Kasa'ysa, bu hareketiyle dikkati üzerine çekmiş olmayacak mıydı? Dakter polis şefine tepeden baktı.

- Bilge kadını getirin.

- Girmenizde bir sakınca olmayan yardımcılar bölgesinde bekliyor sizi.

Kısa kollu kırmızı bir elbise giymiş, boynuna altından ince bir gerdanlık takmış olan Işık hekimlerin gözlerini kamaştırdı. İçlerinde en yaşlı olanı, bir bağırsak uzmanı, bilge kadının karşısında saygıyla eğildi.

- Bu denemeden başarıyla çıkmanızı diliyorum, dedi heyecanla.

- Gevezelik istemez, diye araya girdi Dakter. Hastayı muayene etmeye hazır mısınız?

- Hastayı mezar kâtibine ayrılmış yazıhaneye taşısınlar.

Hasta elli yaşlarında, yüzü kül rengi, gözleri çukura kaçmış, iki büklüm bir erkekti. Bitkin olduğu her halinden belli, itiraz etmeden gösterilen yazıhaneye yöneldi.

- Neler yaptığınızı görmesi için, bir tanık bulundurmakta ısrarlıyım, dedi Dakter.

- Bence bir sakıncası yok.

Bir cerrah tanık oldu. Işık çeşitli organların sesini dinledi, cildi inceledi, gözlerin dibine bakıp karnı yokladı. Bu uzun muayenenin sonunda Işık'ın alnı kırıştı, hastanın idrarını ve kulakmemesinden aldığı kanı inceledi.

- Bitirdiniz mi? diye sordu cerrah.

Işık bir bakışla meslektaşına hastanın yanında konuşmak istemediğini belli etti. Işık'ın rahatsızlığını fark eden hasta, konuşmaya karar verdi.

- Teb'deyken, bana sadece sizin yardım edebileceğinizi söylemişlerdi.

- Bu doğru, onun için size ilaçlar yazacağım.

- Bitkinim, uzanmak istiyorum.

Suskun Nefer'in dul karısı hastayı yatırması için Demirci Obed'e teslim ettikten sonra, jürinin huzuruna çıktı.

- Dikkatini çeken bir şey oldu mu? diye sordu Dakter cerraha.
- Olmadı. Muayene tüm kurallara uygun yapıldı.
- Teşhisiniz, bilge kadın?
- Ciddi bir kalp yetmezliği, ama bu yakından tanıdığım ve tedavi edebileceğim bir rahatsızlık. Maalesef çok daha kötü bir bulgu var.
- Açıklayın, dedi hekimlerden en yaşlısı, şaşkınlıkla.
- Hastanın vücudunda bir zehir dolaşıyor.
- İmkânsız! diye itiraz etti kalp uzmanı. Hastayı bu sabah muayene ettim. Dediğiniz gibi olsaydı, görmüş olmam gerekirdi.
- Bir daha muayene edin onu, göreceksiniz, benimle aynı sonuca varacaksınız. Uzmanlar şaşırılmıştı, aralarında tartışmaya giriştiler.
- Bu konuyu saptırmak için yapılmış, adi bir hile, dedi Dakter. Bilge kadın gerekli olacağına inandığı ilaçları sıraladı sakince.
- Benim ekleyeceğim bir şey yok, dedi kalp uzmanı. Hemşiremizin yetenekleri konusunda en ufak bir kuşku kalmadığı açık.
- Becerilerimin yetersiz olduğunu biliyorum, dedi Işık. Getirdiğiniz hasta ölmek üzere ve onu iyileştiremiyorum.
- Bütün bu söylenenleri not edin! diye haykırdı Dakter. Hakikat Meydanı'nın bilge kadını, sizin huzurunuzda hasta tedavi etmek için gerekli becerilere sahip olmadığını itiraf etti! Demek yapılan suçlamalar doğruymuş; onun için hemen şimdi görevden alınmasını talep ediyorum.

On yedinci bölüm

Dakter'e göbeklerinden bağlı uzmanlar baştabibin önerisini şiddetle desteklediler; ne var ki içlerinden en yaşlı olanı ile kalp uzmanı aynı şiddetle karşı koydu meslektaşlarına.

Bilge kadın sükûnetini kaybetmeden, tartışmanın sona ermesini bekliyordu.

- Bizimle birlikte saraya geleceksiniz, diye buyurdu Dakter. Tedavilerinizdeki kuşkular nedeniyle, köy halkını da gereksiz tehlikelere atmamak için, gözetim altında bulunmanızın kaçınılmaz olduğuna inanıyorum.

- Asıl siz ve meslektaşlarınız, beni izleyin. Dakter parladı.

- Bizi tehdit etmeyi bırakın da, dediğimi yapın! Yoksa General Mehi'nin askerlerini çağırırım.

- Ben kimseyi tehdit etmeyi düşünmedim. Tek istediğim, bu hastayı iyileştirmek.

- Herkesin huzurunda bunu beceremeyeceğinizi itiraf etmişsiniz!

- Bildiklerimle, evet. Ama başka silahların da var. En yaşlı tabip bir kaçış kapısı gördüğünü sandı.

- Bu dediklerinizden, muayeneyi bitirir bitirmez, hastayı uzmanlara teslim edeceğiniz anlamını çıkarabilir miyiz?

- Tabî ki hayır, dedi bilge kadın yaşlı tabibe tatlılıkla.

- İşte görüyorsunuz ya! diye yeniden parladı Dakter. İnat etmesi bir yana, bir de bizimle dalga geçiyor!

- Böylesi durumlarda benim kadar uzmanlar da çaresizdir, dedi Işık hep aynı sükûnetiyle. Çünkü zehir bu arada önemli zararlar vermiştir. Bunun için, sonucundan tam olarak emin olamayacağımız son bir çare var. İşte peşimden gelmenizi de onun için istiyorum.

- Gereksiz, dedi Dakter.

- Olmazsa olmaz, dedi Kenhir bastonuyla yeri döverek. Eğer baştabip bilge kadının önerisini geri çevirirse, yardıma muhtaç birinin imdadına koşmamak suçundan yargılanmasını isteyeceğim.

Dakter böyle bir şikâyetin sonuç vereceğini, Işık'ın da aklanacağını biliyordu.

- Peki öyleyse, gidelim... Acele edin!

- Hastayı bir sedyeye alsınlar, dedi bilge kadın. Durmadan alnını ve dudaklarını ıslatsınlar. Hasat zamanıydı, arpanın yenilir altına dönüştüğü, gözü olan herkese doğanın simyasını gösterdiği hasat zamanı.

Kafile sıcağın altında yavaşça ilerledi. Bilge kadın ile mezar kâtibi önde yürüyor, Paneb ile Güçlü Naht sedyeyi taşıyorlardı. Sıcak tarlalardaki gezintiden hiç mi hiç hoşlanmayan Dakter terden sırlıklam olmuş, durmaksızın içecek bir şeyler istiyordu. Mehi gibi Dakter de kırlardan nefret ediyordu, başaklar ya da toprağın altın taneleri ve dirilmiş Osiris'in teni onun için değersizdi.

Görkemli bir tarlanın dibinde, başında bir güneş çemberi bulunan granitten yapılmış bir kobrayı barındıran küçük bir tapınak vardı. Onun karşısında da, küçücük bir sunak.

- Hasat tanrıçasına saygılarımızı sunalım, dedi Işık. Ürünümüzü ve ambarlarımızı korusun, varlıkları öte dünyanın aydınlığıyla beslesin, gizemlerin öğretilmesi sırasında doğanı emzirsin. Armağanlarımız onu yatıştırсын, iyileştirici ateşini kullanmamıza izin vermesini sağlasın.

Terden sırlıslam, soluk soluğa Dakter omuzlarını silkti. Demek son çare dedikleri buydu, köylülerin batıl inançlarını billurlaştırın bir yılan heykeli! Firuze ve Lekesiz Uabet sunağa yaklaştılar, ellerindeki armağanları birer birer başrahibeye uzatarak tanrıçaya sunmasını beklediler.

- Sana ilk su damlasını, ilk bira damlasını, ilk şarap damlasını, ilk buğday başağını ve ilk ekmek dilimini sunuyorum, dedi Işık yüksek sesle. Bu lahana ile bu nilüferi kabul et, bana büyüünü bağışla.

Armağanlar sunağın üzerine yerleştirildiğinde, bu maskaralığa dayanamayan Dakter dışında herkes diz çöküp, baş eğdi.

- Bu hastayı iyileştirecek misiniz, iyileştirmeyecek misiniz? Bilge kadın ona döndü.

- Siz neye saygı duyarsınız, Dakter?

- İlme, yoksa bu salak inançlara değil!

- Haklısınız, görüşünüze ben de katılıyorum. Baştabip şaşırılmış gibiydi.

- İyi ama, siz...

- Ne tanrıçaya ne de bu heykele inanıyorum; ama görünen dünyanın, yaratıcı güçlerin dolaştığı koskocaman görünmez sadece çok ufak bir parçası olduğunu öğrendim. O güçlerden sadece biri, bu canlı taşın içinde yaşayanı, hastayı iyileştirebilir.

Dakter bir kahkaha attı.

- Bir an için bu saçmalıklardan vazgeçtiğiniz umuduna kapılmıştım! Hapishane aklınızı başına getirecektir.

Panab altın varakla kaplı değerli ağaçtan yapılmış "kutsal sopayı" elinde oynatarak heykele yaklaştı. Sapanın ucuyla, heykelin gözlerine hafifçe dokundu. Töreni izleyenler gerilemek istedi birden. Bir an, tanrıçanın bakışlarının alevlendiğini görür gibi olmuşlardı.

- Heykeli tapmaktan çıkarıp ışığın altına koy, dedi bilge kadın sağ ekip şefine. Dev adam dikkatle yaptı söyleneni. Taş, sanki damarlarında hayat akıyormuşçasına, sıcaktı.

- Bu hastayı zehirlediler, diye suçladı bilge kadın, eldeki ilaçlar onu kurtaramaz. Ne bir uzman ne de ben kaçınılmaz sonu önleyemeyiz. İşte bu yüzden kendimi altın başaklan doğuran ve insanları besleyen tanrıçanın eline bırakıyorum.

Işık, heykelin bel kemiğini kaplayan hiyeroglif yazıların üzerine yavaşça su döktü. Hiyeroglifler yılanlara, akreplere, zehirli böceklere, insana zarar veren görünür görünmez yaratıklara karşı etkili, çok eski metinler içeriyordu.

Metinlerin büyüsünden süzülen su, piramitler döneminden kalma ve bu amaçla kullanılan diyorit bir kâsede toplandı.

- İçin, dedi bilge kadın zorlukla nefes alan hastaya. Paneb adamın doğrulmasına yardım etti, hasta birkaç yudum içtikten sonra, benzi kül gibi, gözleri kapalı, uzandı.

- Başka önereceğiniz bir şey? diye sordu Dakter alayla.

- Elimdeki son çareydi, dedi Işık.

- Öyleyse burada daha fazla zaman kaybetmeyelim. Hastayı saraya götürüp acılarını dindirmeye çalışalım. Yeteneksizliğiniz kanıtlandığına göre, gereken cezayı alacaksınız.

Paneb bilge kadın ile baştabibin arama dikildi.

- Çekilin! diye haykırdı Dakter. Beni korkutma çabanız gereksiz olduğu kadar da yararsız. Eğer devam ederseniz, siz de hapse atılırsınız!

- Bakın! diye bağırdı hekimlerin en yaşlısı. Bakın, doğruluyor!

Teni, sanki yüz damarlarına taze kan dolmuş gibi pembeleşmiş hasta doğrulup ayağa kalkmayı başardı. Hâlâ sendeliyordu, onun için Güçlü Naht'a dayanmak zorunda kaldı.

- Kalbim... Çarpıyor! Soluğumun kesildiğini sanmıştım, ama işte yine nefes alabiliyorum.

Kalp uzmanı zaman geçirmeden göğsünü dinledi. Işık ise midedeki nabzı saydı.

- Zehrin etkisi kayboluyor, dedi iyice dinledikten sonra, iyileştirici su bir zafer daha kazandı.

Tabiplerin bakışları, sinirden kızıl sakalının kıllarını geveleyen, ne söyleyeceğini bilemeyen Dakter'in üzerinde toplandı.

- Burada hazır bulunan tanıkların sayıları ve uzmanlıkları sayesinde, diye sevinçle açıkladı Kenhir, haşmetmeapla-anna ayrıntılı bir rapor yazacağım. Teb Sarayı'nın kısa zamanda adına layık bir baştabibe kavuşacağından eminini. Dakter sinirden tepmiyordu.

Bir saati aşkın bir süredir batı yakası merkez yönetim binasının salonunu arşınıyor, Mehi'nin huzuruna kabul edilmeyi bekliyordu. Bilgin randevusuz geldiğinden, generalin özel kalem müdürü iki üst rütbeli subay ile bir ambar kâtibinden sonraya aldı Dakter'i.

- General Mehi sizi şimdi kabul edecek, dedi özel kalem müdürü sonunda. Teb'in güçlü adamının üzerine bir papirüs yaydığı büyük masaya doğru yürüyen Dakter, öfkeden tir tir titriyordu.

- Benim lehime bir girişimde bulunmalısınız, General!

- Önce, bana ne yapacağımı söylemekten vazgeç, sonra, sesini alçalt ve sakinleş. Yoksa, seni dışarı attırırım.

- Biraz önce, baştabiplik görevimin sona erdiğini bildiren kararnameyi aldım!

- Biliyorum. Eğer dikkatle okumuş olsaydm, haşmetme-aplannın kararını tereddütsüz desteklediğimi, kararnamenin altına da imza attığımı görürdün. Şaşkın Dakter alçak bir iskemleye çöküp, altındaki sandalyeyi inletti.

- Demek... demek beni fırlatıp atıyorsunuz!

- O korkunç başarısızlığından sonra, başka seçeneğim yoktu. Bölgenin başyöneticisi olarak, Hakikat Meydanı'nın bilge kadınıyla başını derde sokan, beceriksiz bir yöneticiyi görevinde nasıl tutarım? Başarılı olmak zorundaydın, Dakter. Bugün artık bir hiçsin.

- O gülünç heykelin insanı iyileştirebileceğine inanmak mümkün değildi ki! Adamın yiyeceğine gerçekten de zehir kattım, uzmanların gözü önünde ölmesi için, elimden geleni yaptım. Anlaşılır gibi değil!

- Eski firavun bilimini çok hafife aldın, onlar da seni cezalandırdı. Hiç olmazsa hâlâ laboratuvarın yöneticiliğini sürdürüyorsun. Ama eğer yeni baştabip laboratuvarın başından da ayrılmanı isterse, haberin olsun, hiç karşı çıkamam. Seninle aramızda en ufak bir ilişki bulunmamalı.

Dakter hıçkınıyordu.

- Bana böyle davranmaya hakkınız yok... Hâlâ işinize yarayabilirim!

- Doğru, yarayabilirsin, ama hangi işe yarayacağına ben karar vereceğim. Şimdi buradan çık, bu konuşma gereğinden uzun sürdü.

Generalin çalışma odasından çıkan bilginin yüzünü, belinin büküldüğünü görenler, Mehi'nin bir kez daha acımasız davrandığını, her zaman olduğu gibi, dürüstlükten ödün vermediğini düşündüler.

On sekizinci bölüm

Bilge kadının yarattığı mucizenin akisleri Per Ramessu'ya, Firavun Sipta'nın sağlık haberlerinin dolaştığı, Kraliçe Tausert'in bir gün mutlaka iktidara el koyacağı söylentileriyle çalkalanan saraya kadar yayıldı. Başbakan Bay inanılmaz çaba göstererek birliği korumayı başanyordu, ama u durum daha ne kadar sürebilirdi?

Bekleme odasında uzun boylu, etkileyici derecede derin bakışlı olgun bir adamla birlikte yaşlı Setnaht'ı gördüğünde, işinin zor olacağını düşündü başbakan.

- Randevum yok, diye girişti Setnaht söze, yine de sizinle acilen görüşmek istiyorum.

- Bu sabah, ilgilenmem gereken oldukça çok dosya ve...

- Ne kadar gerekiyorsa, beklemeye hazırım.

Varlıklı ve etkin bir kabilenin önderi, yaşlı bir soyluyu dinlemeyi reddetmek, Tausert'in geleceği için korkunç sorunlar doğurabilirdi.

- İçeri girin, dedi Bay, keçi sakalını sıvazlayarak.

Setnaht'ın yanındaki adam yerinden kıınıldamadı. Adamın kişiliğinden öylesine büyük bir güç yayılıyordu ki, Bay daha önce hiç böyle birine rastlamadığını düşündü.

- Büyük oğlum bekleyecek, diye açıkladı Setnaht. Baş başa görüşmemiz gerek. Ziyaretçi davet beklemeksizin nilüfer oymalarıyla süslenmiş, zarif bir koltuğa kuruldu. Marangoz Didya'nın bu küçük şaheseri öylesine rahattı ki, başbakanın konuklan çoğu kez saldırganlıklarını unutuyorlardı.

- Bir çanak kokulu taze süt ister miydiniz?

- Nezaket kurallarını bir yana bırakalım, Bay. Buraya kesin bilgiler almak, size kesin bilgiler vermek üzere geldim, çünkü Mısır'ın tehlikede olduğunu görüyorum. Artık hiç kimse Amon Tapınağı'ndan dışarı çıkmayan Firavun Sipta'yı göremiyor, hatta can çekiştiğine dair söylentiler bile çıkmaya başladı. Doğru mu, bu söylentiler?

- Değil.

- Demek sağlığının iyi olduğunu iddia ediyorsunuz.

Bay gerçeği nereye kadar saklayabilirdi? Setnaht akıllıydı, hem de çok akıllı; isterse gerçeği öğrenmesini engellemenin yolu yoktu.

- Hayır, çok hasta. Her gün dikkatli bir tedavi görüyor, ama hayatı hakkında umut beslemek kolay değil.

Setnaht ellerini sandalyenin kollarına koydu.

- Beni şaşırtıyorsunuz, Başbakan! Sizden böylesine bir açık sözlülük beklemiyordum doğrusu. Bir başka deyişle, gerçek firavun Tausert mi?

- iktidar olmak için içinde en küçük bir isteği bulunmayan Sipta'nın taç giydiği günden beri böyle. Sipta tapınakta, bilgelerin ve onların rnetinlerinin arasında mutlu yıllar geçirmiş olacak. Mısır'a gelince, ülke birliğini koruyor, iyi yönetiliyor.

- Harika bir strateji, Bay, ama her stratejinin bir sınırı vardır! Ekonomi alanındaki basanlarınızı göz ardı edemem; yine de gerek sizin, gerekse de Tausert'in istila tehlikesi karşısında gözlerinizi yumduğunuzu söylemem gerek. İşte bu yüzden, Sipta ölünce, kraliçenin firavun seçilmesine karşı çıkacağım. Kraliçe İki Ülke'yi korumaktan âciz, bu kez tüm uygarlığımızı yıkabilecek yeni bir istilayla karşılaşacağız.

- Hangi güvenilir bilgilere dayanıyorsunuz?

- Bana gerçeği söylediniz, Bay. Ben de sizin gibi davranacağım! Dışişleri bakanınız yeteneksizin biri, haberalma örgütünüz de Filistinlilerin, Suriyelilerin ve Libyalıların bütün söylediklerini yutmaya hazır salaklarla dolu. Bu yüzden Suriye, Filistin ve Libya'nın müttefiğimiz olduğunu, bizimle dostluk ilişkilerini geliştirmekten başka bir şey istemediklerini düşünüyorsunuz... Korkunç bir hata, Başbakan! Onların tek hedefi, üstelik bu hedef hiç değişmedi, ülkemizi kana ve ateşe boğup, hazinelerimizi yağmalamak. Daha da kötüsü var; Asya prenslikleri önemli değişikliklere uğruyor, Ramses'in yarattığı denge tehlikede. Denetimimizden kurtulan savaşçı kavimler, sizin salak diplomatlar uykudayken üzerimize saldıracaklar!

Bay sürekli dayak yiyen, yenilmiş bir dövüşçüye benziyordu, ama yine de toparlanmayı başardı.

- Söyledikleriniz, kesin gerçeklere dayanıyor mu?

- Beni yanlış tanıdınız, Başbakan. Ben, düşü ve fantezileri ötekilere bırakmaya hazır, gerçekçi biriyim. Büyük oğlum yerel muhbirlerin de yardımıyla, kandırılması kolay diplomatik kanalların dışında, geniş bir araştırma yürüttü. Dikkatli ve kuşkucu olduğundan, aldığı bilgileri doğrulattı, abartılı gördüklerini elledi ve iktidara gelmek istemediğim, Mısır'ın güvenliğinden başka bir şey düşünmediğim için size açıkladığım ürkütücü sonuçlara vardı. Şimdi artık durumun ne denli tehlikeli olduğunu anlıyor musunuz?

- Bu anlattıklarınızı, sizden ve oğlunuzdan başka kim biliyor?

- Siz, Başbakan. Sizden başka bilen yok.

- Öğrendiklerinizi yayarak sarayı, hatta hükümeti bile sarsabilirdiniz.

- Tekrar ediyorum, tek kaygım, Mısır'ın güvenliği. Bu yüzden, Tausert'in firavun olmasını engelleyeceğim.

- İşte o zaman siz de bağışlanmaz bir yanlış yapmış olursunuz.

- Ne kadar cesur olursa olsun, bir kadın topraklarımızı koruyacak, ordumuzu zafere koşturacak kadar kararlı olamaz.

- Bana kalırsa, henüz oraya gelmedik. Düşünceniz doğru olsa bile, Setnaht, yakında bir savaş çıkacağına siz de inanmıyorsunuz.

- Kabul ediyorum, düşmanlarımız henüz bize saldırmaya hazır değil.

- Öyleyse, kraliçeye şöyle bir öneri götürmeyi düşünüyorum: oğlunuzu dışişleri bakanı olarak atamak, sizi de tüm birlikler ile silahlarından sorumlu başkomutanlığa getirmek.

- İyi ama, ben Tausert'le işbirliği yapmayı hiç düşünmedim ki!

- Bu iki atama kararnamesi Firavun Sipta'nın imzasını taşıyacak, siz de yaptıklarınızdan ona ve kraliçeye karşı sorumlu olacaksınız. Bu dosyaları benden çok daha iyi bildiğiniz ve İki Ülke'nin mutluluğu uğruna birlikte çalışmak zorunda olduğumuz için, hareketlerinize en ufak bir müdahalede bulunmayacağım. Her gerektiğinde, kısıtlı bir Bakanlar Kurulu toplantısı düzenleyeceğiz.

- Bana nasıl bir tuzak kuruyorsunuz, Başbakan?

Bay sanki geleceği okuyabilirmiş gibi, hafifçe kaldırdı gözlerini.

- Size ilginç gelecek Setnaht, ama size güveniyorum, üstelik şimdiye kadar böylesi bir duyguyu hiç yaşamadığımı da itiraf ediyorum. Önemli bir göreve geldiğim günden beri, Kraliçe Tausert'i Mısır tahtına oturtmaktan başka bir hedefim olmadı.

Oysa bugün siz yolumun üzerine çıkıyorsunuz, üstelik çekinilecek bir rakip olarak. Talihimiz varmış, ne siz ne de ben kişisel bir çıkar peşinde değiliz, ikimizin içinde, bizi harekete geçiren derin bir tutku var. Eğer haklıysanız, Mısır size çok şey borçlu olacak. Bu yüzden sizi müttefik olarak seçmek, size karşı dürüst olmak ve becerilerinizden yararlanmak zorundayım. Öte yandan, Kraliçe Tausert'e sadakatle hizmet ederken, onun yeni bir Horus olabileceğinin farkına varacaksınız. Niyetlerimi sizden saklamadım, Setnaht; karar sizin.

- Bu şaşırtıcı önerinizi büyük oğlumla konuşup, biraz düşünmem gerek.

- Ben de cevabınızı beklemeden, kraliçeye haber vereceğim.

- Ya önerinizi reddedersem?

- Bundan Mısır kaybeder. Siz mücadelenizi sürdürürsünüz, ben de Tausert'e sadakatle hizmet etmeyi. Sonunda karşı karşıya geldiğimizde, galibin de gücünden çok şey yitireceği bir dövüş zorlanırsınız.

- Dürüstlüğünüz için teşekkür ederim, Başbakan.

- Tanrılar, ikimizin de böylesine sevdiği bu toprak ve bu halk için, el ele çalışmasına izin versin.

Katı bir çalışma programından bir saati çalarak Amon Tapınağı'na, Firavun Sipta'yla görüşmeye gitti Başbakan Bay. Acıdan kıvranan genç adamla karşılaşmaktan çekiniyor, onu rahatlatmak için ne söyleyeceğini bilemiyordu; ne var ki hükümdar hastalığın kemirdiği yüzüne hiç de uymayan geniş bir tebessümle karşıladı Bay'ı.

- Size iyi haberler getirdim, Haşmetmeapları. Hasat çok bol oldu, sular gerektiği gibi yükseldi, bölge yöneticileri çevrelerinin ekonomik durumu hakkında parlak raporlar gönderiyor. Mısır'da ka. nı aç uyuyan tek bir çocuk yok, ilahlar artık huzur içinde dinlenebilir.

- Ebedî istirahatgâhım tamamlandı mı?

- Resimleri bitmek üzere, sonra geriye lahitlerin indirilmesi kalacak.

- Her koridorun, her odanın simgesini uzun uzun inceledim. "Güneş İlahilerfni,

"Yıldızların Kaynağı Kitabı"nı ve "Kapılar Kitabı"nı tekrar tekrar okudum. Bilgelerimiz öte tarafı öylesine ayrıntılı görmüşler ki, ressamın ruhumuzun güzergâhını en ufak ayrıntısına kadar çizebilir. Ne muhteşem, değil mi Bay? Bazen, bu fani dünyadan ayrılıp, ölümlü vücudun artık beni kısıtlayamayacağı yolculuğa başlamak için acele ediyorum. Kısa hayatım yalnızlıktan başka bir şey olmadı; yine de, bu tapınağın dinginliğini tanıyıp kendimi başka bir hayata hazırlayabildiğim için, hiç pişman değilim.

- Haşmetmeapları...

- Gereksiz sözleri bırakın, dostum; durumum hakkında hayal görmeyecek kadar çok şey öğrendim. Benim yerime bütün sorumluluğu üstlenen, büyük bir firavun olacağından kuşku duymadığım Kraliçe Tausert'e şükranlarımı ilet.

- Haşmetmeapları, ben...

- Bağışla beni Bay, ama konuşmak yoruyor. Seni bir daha görmek, büyük bir mutluluktur.

Sarayın merdivenlerinden tırmanırken göğsünü yırtan öksürük nöbeti, Bay'ı daha öncekilerden fazla endişelendirmedi. Öksürük kendi kendine geçecekti; nasıl olsa almayı unutacağı ilaçları yazması için bir hekime görünecek zamanı da yoktu. Gece olunca, Güney eyaletlerindeki yeni kanalların planıyla ilgili son ayrıntıları saptamak ve şarap üretiminin hakça dağıtılması için gerekli önlemleri almak zorundaydı.

Tausert ışık saçıyordu. Ona bakmak bile, hükümdarlık yapmak için yaratıldığını anlamaya yetmiyor muydu?

- İyi görünmüyorsun, Bay.

- Geçici bir yorgunluk, Haşmetmeapları. Size Setnaht'a ve oğluna yaptığım bir öneriden söz etmem gerekiyor.

- Gerek yok, Başbakan.

- Onlarla... onlarla her türlü işbirliğini reddedemezsiniz!

- Biraz önce gelen gizli bir mesajla, önerini kabul ettiklerini bildirdiler.

On dokuzuncu bölüm

Bilge kadının zaferi sanki iyi ruhların tümünü harekete geçirmiş gibi, suların huzurla yükselmesini izledi Hakikat Meydanı. Büyük eserler tamamlanmak üzere olduğundan, Kenhir de cömertliğini göstermiş, ekibe ek izin günleri tanımıştı. Zanaatkarlardan bazıları evlerinde kalmış, kimileri izinden yararlanıp uzak akrabalarını ziyaret etmiş, bazıları da dışarıda satılacak yataklar, lahitler, heykeller yapmıştı.

Alçak taş duvarın üzerine tünemiş Kenhir, güneşin yıkadığı mezarına bakıyordu.

- Bahçe iyice gelişti, dedi Paneb.

- Suskun Nefer'inki kadar değil ama... Oradaki ağaç, diğerlerine benzemiyor.

- Ustabaşını düşünmediğim tek bir gün yok.

- Bizim aramızdan hiç ayrılmadı, dedi yaşlı kâtip. Bizi korumayı sürdürüyor. Ataların onuruna tören düzenlediğimizde, ruhu üzerimize ışık saçıyor.

- Oysa katili hâlâ gölgelerin içinde bir yerde saklanıyor, diye hatırlattı Paneb. Onu da her gün düşünüyorum. O katil cezalandırılmadan, huzur bulmayacağım.

- Çektiklerini anlıyorum, bizi onun izi üzerine götürecek bir düş görmeyi dileyerek yatıyorum geceleri... Hiç göremedim o düşü! Bazen katilin o ölen yardımcı olup olmadığını düşünüyorum. O adamın ölümünden sonra, her şey düzene girdi.

- Sobek her zamankinden daha kuşkulu.

- Bir polis, doğal olarak kuşkuludur. Ama gerçekleri görmezden gelemeyiz; hain ya öldü ya da zarar vermekten vazgeçti.

Paneb Kenhir'in haklı olmasını tercih ederdi doğrusu.

- Postacı sizinle görüşmek istiyor, dedi evinin iç duvarlarını boyamakla meşgul Pişkin Somun Pay'ın eşi.

Sağ ekip şefi mezar kâtibinin ayağa kalkmasına yardım etti; güneş ışınlarının, yeniden okşar gibi yumuşadığı bu güzel ekim sabahında, Kenhir'in yaşı belli oluyordu.

- Umalım da kötü bir haber getirmiş olmasın. Söylentiler Firavun Sipta'nın yavaş yavaş söndüğünü, ondan sonra da Kraliçe Tausert ile Setnaht taraftarları arasında amansız bir taht mücadelesi çıkacağını gösteriyor. Kötü, bütün bunlar çok kötü... Ah! Büyük Ramses'in o kutlu yıllan ne kadar geride kaldı! O varken, yarınlar kimseyi korkutmazdı. Yaz sonunun sıcaklığından yararlanalım, Paneb... Gelecek çok daha sert olabilir.

Elinde Tot'un asası, her zamanki gibi ayakta dikilmiş bekliyordu Postacı Uputi. Mesleğinin gereklerine hiçbir zaman karşı gelmemiş, elindeki mektupları asla açıp okumamıştı. Bu yüzden gizli konularda akla ilk gelen ulak oydu. Upuü torbasından koca bir papirüs çıkardı.

- Bu da öyle ağır ki!

- Nereden geliyor?

- Teb kadastrısından.
- Bize gönderildiğinden emin misin?
- Hiç kuşku yok. Aldığınızı belirtmek için şu levhayı imzalayın.

Kenhir mührünü bastı, Paneb papirüsü mezar kâtibinin yazıhanesine taşıdı. Güçlü Niut odanın temizliğini tamamlamak üzereydi.

- Sanki burada yeterince belge yokmuş gibi! diye söylendi. Kenhir yakında ikinci bir odayı işgal edecek.

Dev adam cevap vermedi. Mührü söküp, belgeyi açtı. Hızla okudukları, her ikisini de çok şaşırttı.

- Kadastro topraklarımızın sınırlarına itiraz etme cüretini gösteriyor, dedi Kenhir öfkeyle. Sular çekilmişti, Hakikat Meydanı'na ait olan ya da Kenhir ve Paneb gibi miras yoluyla sahip olunan topraklar dışındaki bütün tarlalarda hurmalar dallarından koparılmaya, tohum ekilmeye başlanmıştı.

Kuzey Rüzgârı kadastro kâtiplerinin yanlışlarını düzeltmek için Paneb'in ihtiyaç duyacağı malzemeyi taşıyordu. Kenhir sancılarını unutmuş, kolları papirüslerle, fırça ve levhalarla yüklü yardımcısı İmuni'nin zorlukla yetişebildiği bir hızla yürümeye koyulmuştu.

Her yıl olduğu gibi yükselen sular bu sefer de tarlaların arasındaki sınırları silmiş, sınır taşlarını yerlerinden oynatmıştı. Gökteki nehrin yeryüzündeki aksi olan Nil, ilk sabahki gibi canlanan tarlaları tohumlamıştı. Ne var ki bazı sapıklar yaratılışın bu görkemli yinelenişiyile alay ediyor, bundan yararlanıp komşularından birkaç karış toprak çalmaya uğraşıyorlardı. Bu yüzden kadastro görevlileri duruma müdahale etmek, yasayı uygulayarak sahtekârları cezalandırmak zorunda kalıyorlardı.

Kenhir Batı Teb bölgesinin sorumlusunu, küt çeneli ve otuzlarında gösteren sıska yöneticiyi tanımıyordu. Kadastro sorumlusu General Mehi'den açık talimatlar almış, bu görevine yeni atanmıştı.

- Mezar kâtibisi, siz misiniz?

Kenhir karşısındakini tepeden tırnağa süzdü, gördükleri içini hiç de rahat ettirmedi.

- Evet, benim.

- Ben yeni kadastro yöneticisiyim. Şunu iyi bilin ki, Hakikat Meydanı olsun olmasın, kimseye ayrıcalık tanımak niyetinde değilim.

- Bunun için sizi kutlamaktan başka bir şey düşünemem.

- Bunun dışında, kimsenin kendini uzmanlarımın üzerinde görmesine izin veremem.

- İşte şimdi yanıldınız! Herkes yanılabilir, siz de dahil, herkes.

- Dikkatli olun, Kenhir! Sizi görevliye hakaret suçundan mahkemeye verebilirim.

- Ben de sizi yeteneksizlikten! Hangi cüretle topraklarımızın dörtte birini elimizden almaya ve bizi kaynaklarımızın önemli bir kısmından mahrum bırakarak köyün hayatını güçleştirmeye cesaret edebiliyorsunuz?

- Yaptığımız incelemeler böyle gösteriyor da, ondan. Çevresindeki uzmanlar başlarını sallayarak şeflerini onayladı.

- Öyleyse karşı bir inceleme yaptıracağız, dedi Kenhir.

- Ama... buna yetkiniz yok!

- Bir yanlış daha, sevgili meslektaşım. Kadastro inşaat biliminin farklı bir uygulamasından başka bir şey değil, üstelik mezar kâtibi de Hakikat Meydanı topraklarında istediği ölçüyü almakta özgürdür.

Panab yere bir plan çizdi, Kenhir'in yaydığı papirüs üzerindeki işaretleri belirledi. Kadastro yöneticisinin karşı gelemeyeceği basit bir yüzölçümü hesabı yaptı. Sonra, Kuzey Rüzgârı'nın sırtındaki çantalardan birinden çıkardığı ölçü aleti parçalarını bir araya getirdi. Bu alet, bir haç oluşturacak şekilde üst üste konan iki tahta parçasından oluşuyordu. Adı seba ya da "yıldız" olan alet bir kazığın üzerine yerleştirildi. Haçın uçlarına ağırlıklı kurşun teller astı. Bir hizanın görülebilmesi için, iki telin üst üste görülmesi yeterliydi. Dev adam daha sonra eşeğinin ses çıkarmadan taşıdığı, yüz dirsek² uzunluğunda düğümlü bir ip çıkardı. Bir ucunda bir koç başı taşıyan bu ip Elefantın Tapınağı'nda korunan ve Hnum'un insanlara bağışladığı arşın ipinin bire bir benzeriydi. Elefantın Tapınağı'ndaki ip "yaratılışın başını" ya da Yukarı Mısır'ın ilk eyaletini arşınlamakta kullanılmıştı.

Daha önceki yıllardan kalan ve resmî papirüslere kaydedilmiş ölçümlere dayanarak, kadastro kâtiplerinin şaşkın gözleri önünde köyün tüm topraklarını arşınlamaya girişti Panab. Hepsi Panab'in bir an sonra yorgunluğa yenik düşeceğini sanıyordu ama, dev ressam işini kısa sürede tamamladı.

- İşte gerçek ölçüm, dedi Kenhir.

- Bu ölçüye resmen itiraz ediyorum! dedi kadastro yöneticisi.

- Panab'in kullandığı aletlerden yararlanın, siz de aynı sonuca varacaksınız.

- Benim ölçümlerim bana yeter. Kenhir yöneticiye dik dik baktı.

- Başlangıçta, bunun, yönetimin artık o çok alıştığımız kaba yanlışlarından biri olduğunu sanmıştım. Şimdiyse, kötü niyetli birinin eseri olduğunu biliyorum.

- Siz saykılıyorsunuz!

- Sizi şaşırtacak yöntemlere sahip olduğumuzu bilmediğinizden, kolay bir zafer kazanacağınızı umuyordunuz.

- İddialarımın kanıtı var!

- Gösterin öyleyse.

Yardımcılardan biri, yöneticinin bir baş işaretiyle üzeri hiyerogliflerle kaplı bir sınır taşı getirdi.

- Bu taş şu aşağıda gördüğünüz akasya korusunun dibinde bulduk, bu taş toprağınızın sınırlarını belirtiyor. Toprağa oldukça gömüldüğü, taşların altında kaldığı için, su taşkını

onu yerinden oynatamamış. Kâtiplerim buna tanıklık edebilir.

- Öncelikle, bu taşı yerinden çıkarmamanız gerekirdi; ikincisi, bu taş sahte.

- Bu taş, Hakikat Meydanı'nın adını taşıyor.

- Doğru, ama üzerinde bu taşı yontan zanaatkarın özel işareti yok.

- Unutmuş olmalı, bu kadar basit! Mahkemeye çıktığımızda, bu kanıt söylediklerinizi çürütecek.

- Ya kendimizi göksel arşınlayıcının değerlendirmesine bıraksak? Bilge kadının tatlı sesi tartışmaları kesti, herkes Işık'a döndü.

Daha önce onu hiç görmemiş olmasına rağmen, kadastro yöneticisi karşısındakinin kim olduğunu hemen anladı, onun hoşuna gitmeyecek bir şey yapmak için yüreğinde en ufak bir arzu duymadı.

- Siz... Tanrı Tot'dan mı söz ediyorsunuz?

- Leyleğinden. Adımı bir dirsek boyu olup, kesinliğiyle inanların arasındaki anlaşmazlıkları ortadan kaldıran leyleğinden. Bizim gibi siz de onun kararına uyacak mısınız?

- Tabîî, tabîî, yine de o kuşun göklerden gelmesini bekleyemeyiz ve...

- Tot'un habercisi Hakikat Meydanı'nın topraklarını arşınlasın.

Görkemli kanatlarıyla beyaz bir leylek yaklaştı, kadastro yöneticisinin o kadar yakınına kondu ki, yönetici korkuyla geriledi, yardımcılarında birine takıldı ve boylu boyunca bir çamur birikintisine kapaklandı.

Tot'un kuşu Paneb'in arşınlamasını tekrarladı, genç devin çizdiği sınırları adım adım doğruladı.

Yirminci bölüm

- Yıkıldım doğrusu, dedi General Meni. Sevgili Kenhir, yeni kadastro müdürünün daha göreve başlar başlamaz çıldıracağını nereden tahmin edebilirdim? Hakkındaki tavsiyeler kusursuz, meslek geçmişi lekesizdi. Önceki müdür emekliye ayrılınca, karar verebilmek için incelediğim kusursuz dosyayı size de gösterebilirim.

- Gerek yok, dedi mezar kâtibi. Önemli olan, böylesi bir yanlışlığın gelecekte tekrarlanmaması.

- İşte firavunun mührünü taşıyan kadastro planının bir kopyası. Bu planı köyde saklarsanız, bundan böyle hiçbir sıkıntıyla karşılaşmazsınız. Topraklarınızda çalışan köylülerden memnun musunuz?

- Hiç şikâyetimiz yok.

- Bunu duyduğuma sevindim. Size zarar vermeye çalışan o sahtekâr yaptığı yanlışlıktan dolayı pişman olarak uzun yıllar geçireceği Filistin'e sürüldü, bundan sonra önemli bir göreve gelmesi de imkânsız. Mısır yeteneksiz memurlarına karşı pek yumuşak davranmaz, bana sorarsanız, bu da iyi bir şey. Eğer sizi rahatlatacaksa, Firavun Sipta'nın Hakikat Meydanı'na çok önem verdiğini, size karşı girişilecek hiçbir saldırıyı bağışlamayacağını söyleyeyim.

- Firavunun sağlığı hakkındaki söylentiler giderek artıyor.

- Korkarım, söylentiler gerçek. Neyse ki Kraliçe Tausert devlet gernisinin dümenini sağlam tutan, kusursuz bir yönetici.

Onun da sizin çalışmalarınıza büyük değer verdiğini şahsen duydum. Sizden bir iyilik isteyebilir miyim, Kenhir? Mezar kâtibi dikkatle doğruldu.

- Söyleyin hele.

- Batı yakasındaki villamdaki eşyalar artık hiç hoşuma gitmiyor. Loncaya çok kaliteli iskemleler, yataklar ve mücevher kutuları ısmarlamak istiyorum. Fiyat önemli değil.

- Bunu tam zamanında söylediniz, General. Şu sıralar işlerimiz hiç de yoğun değil, bu yüzden zanaatkarlar böyle işlere ayırabilecek zaman bulur.

- Çok sevindim, Kenhir!

Mezar kâtibini idarî binanın kapısına kadar götürürken, rahat ve mutlu bir adam gibi görünmek için elinden geleni yapü Mehi. Oysa daha bu sabah gelen mektuplar kanını beynine sıçratmıştı. Fravun, Setnaht'ı tüm Mısır ordularının başkomutanlığına atamış, Mehi de en kısa sürede yeni komutana Teb ordularının durumu ile silahlan hakkında ayrıntılı bir rapor yazmak durumunda bırakılmıştı. Böylesi bir acele ülkenin bir istila tehlikesiyle karşı karşıya olduğu anlamına gelebilirdi ancak; demek ki Libya'dan, Suriye'den, ya da diğer Kuzey kavimlerinden gelecek bir istila söz konusuydu. Böylesi bir istila, Aşağı Mısır'daki kargaşadan yararlanacak Mehi'nin de işine gelirdi; ne var ki Setnaht hakkında duydukları ürkütüyordu onu. Varlıklı, dürüst, inatçı ve çalışkan biriydi, üstelik büyük oğlunun dışişleri bakanı olarak atanmasını sağlayacak kadar da etkili.

Per Ramessu'da Setnaht'la tanıştıktan sonra onu çekip çevirmenin çok güç, hatta imkânsız olacağından emindi Mehi. Geriye sadece Kraliçe Tausert'in Başbakan Bay'm da desteğiyle Setnaht'a karşı amansız bir savaş yürütmesini, devletin zirvesindeki bu kargaşanın da Mehi'nin kullanabileceği fırsatlar yaratmasını dilemekten başka bir şey kalmıyordu.

Şimdi artık her zamankinden fazla ihtiyacı vardı Işık Taşı'na. Bütün araştırmalarına rağmen, o taşın yerini bulamayan o kahrolası haini düşündükçe iyice sinirleniyordu.

Mehi ve Serketa hem bilge kadına hem de Paneb'e saldırmışlar, ama yenilmişlerdi. Ne var ki ekibin tüm üyelerinin böylesi güçlü bir kişiliğe sahip olmaları imkânsızdı . O zincirde zayıf bir halka vardı mutlaka, loncayı gözden düşürmek için kolayca kırılacak bir halka.

İşte bu yüzden Mehi neredeyse ıslık çalacak kadar neşeli döndü evine. Orada yılın belirli dönemlerinde tapmakta yöneticilik yapan Karnak rahibiyle karşılaştı. Hakkında yapılan araştırmalara göre, rahip eşinden boşanmış, ödediği yüksek nafaka yüzünden de bir hayli borçlanmıştı. Zavallı adamın yapacağı küçük bir yardım karşılığında, onun iyilik meleği olacaktı general.

Halat Kasa bir kraliyet kâtibinin karısı için kaymaktaşın-dan bir vazo yapıyor; Burun Fened, Çakal Unes, Pişkin Somun Pay ve Cömert Didya da General Mehi için lüks mobilyalar hazırlıyor; Somurtkan Karo ile Güçlü Naht köyün içindeki duvarları sağlamlaştırıyor; Aslan Userhat Kenhir'in mezarında kullanılacak bir ka heykeli yontuyor; Araştırmacı İpuy, Neşeli Renupe, Kararlı Gau ve Kurtarıcı Şed de köyün ilk yıllarından kalma zanaatkar mezarlarını onanyordu. Âlim Tuti'ye gelince, o da Sipta'nın ebedî istirahatgâhında kullanılacak sandıkların üzerine altın varak tutturuyordu.

Hayat güzeldi; iş keyifli, Hakikat Meydanı da mutlu. Firavunun bitmek tükenmek bilmez ıstırabını ve ölümünden sonra başlayacak istikrarsızlığı, kimse düşünmek bile istemiyordu. Dikkatlerini bir an bile azaltmayan sadece Paneb ve Şef Sobek'ti. Onlara kalırsa, bu sükûnet geçiciydi; Suskun Nefer'in katili hâlâ aralarında gizleniyor, yeni bir kötülük yapmak için fırsat kolluyordu. Paneb kuyumcunun atölyesine girdiğinde, Tuti bir süre önce ortadan kaybolan, gelmediği için de kendisini endişelendirmeye başlayan oğlunu düşünüyordu.

- Sana dışarıdan bir iş.

- Hiç hevesim yok.

- Karnak'ta olsa bile mi?

Hakikat Meydanı'na gelmeden önce Tanrı Amon'un kutsal kenti için çalışmıştı Tuti; burada kapıları, heykelleri ve kayıkları altınla kaplamıştı.

- Karnak'sa, başka. Neymiş bu iş?

- Kesin ve duyarlı bir görev. Maat Tapınağı'ndaki bir kapının iç kanadının kaplanması.

- Karnak'ta son derecede yetenekli kuyumcular var.

- Hepsi bir yerlerde görevliymiş, tapınak yöneticisi acele ediyor. Kısa süre sonra mahkeme

o tapmakta toplanacağından, adalet tanrıçasının gereken saygıyı görmesini istiyor. Bunu Hakikat Meydanı'nın kuyumcusundan daha iyi başaracak kim var?

- Kenhir'in onayını almam gerek,

- Ben aldım bile.

Tuti rahatı ve yiyeceğiyle ilgilenen yöneticiden daha fazla konukseverlik bekleyemezdi doğrusu. Kuyumcu sunulan aletleri geri çevirdi, o sadece kendi yaptığı kişisel aletlerini kullanırdı. Onun için Maat'inki kadar küçük bir tapınağın kapılarından birini altın bir levhayla kaplamak çocuk oyuncağıydı, yine de işini olabildiğince ciddiye aldı.

İşi bir haftaya kalmadan bitti, Tuti de köyü özlemeye başladı. Doğru, Karnak tanrısal gücün her taşı aydınlattığı görkemli bir yerdi ama, eksikliğini hissettiği bir şey vardı Tuti'nin: lonca ruhu. Buna Kenhir'in asık suratı da dahildi.

Tuti aletlerini torbasına doldururken, yönetici hayranlığını belirtti.

- Olağanüstü... Üstelik bu işi beklediğimden de çabuk bitirdin! Hakikat Meydanı'nın seni neden seçtiği anlaşılıyor... Karnak kuyumcuları yöneticiliğinin yakında boşalacağını biliyor muydun? Eğer bu göreve aday olursan, kimse karşı gelemez.

- Söylediğiniz görev beni ilgilendirmiyor.

- Oysa meslek hayatını bitirmek için ne güzel bir iş olurdu!

- Ben zanaatkarım, meslek sahibi değil.

- Merakımı bağışla ama, Hakikat Meydanı senin kadar yetenekli bir kuyumcuyu tutabilmek için ne yapıyor?

- Çok basit, sadece yaşamakla yetiniyor. Beni içine kabul ettiği için, ona her sabah teşekkür eden, benim.

- Gitmeden önce, bana bir iyilik yap; en eski altın plakaların gerektiği gibi tutturulup tutturulmadığına bir bak. Eğer tutturulmamışlarsa, durumu atölyeye bildir. Gitmeliyim, bir sevkiyatla ilgilenmem gerek. İlahlar seni korusun, Tuti. Paneb şafak töreninin ardından Firuze'nin evine girdiğinde, sevgilisinin boynuna bal, sodyum karbonat, eşek sütü, çemen tanesi ve kaymaktaşı tozundan elde edilmiş bir merhem sürer buldu.

Dev adam ellerini usulca kadının çıplak göğüslerinin üzerine yerleştirip Firuze'nin ensesini öptü. Genç kadın arzusunu gemlemeye çalıştı.

- Seni beklemiyordum...

- Ama beni böyle seviyorsun, değil mi?

- Ya yapmam gereken acil bir işim olsaydı?

- Bu merhem ne işe yarar?

- Kırışıkları önlemeye.

- Buna ihtiyacın yok, Firuze, hiç yaşlanmıyorsun ki. Hat-hor yıllara seni unutmalarını buyurmuş.

- Beni tavlamaya çalıştığına yemin edebilirim.

- Sezgilerine hayranım... Bırak da bu duyarlı işe ben devam edeyim.

Dev adam kaymaktaşı kabı aldı, küçük parmağıyla aldığı kremi sevgilisinin göbek deliğine sürdü.

Firuze'nin savunması kısa zamanda yıkıldı.

Çırlıçılak, sırtüstü uzandı; Paneb de genç kadının cildini esnekletiren kremi sürerek Firuzeyi zevkin doruklarında dolaştırdı.

- Kap boşaldı, dedi dev adam üzüntüyle.

- Öyleyse, bana başka bir krem bul.

Böylesine kahredici bir tebessümle yapılan bu kadar açık bir çağrıya ne cevap verilir? Paneb Firuze'nin üzerine uzandı, vücutları her defasında biraz daha artan bir şiddetle birleşti.

Firuze giyinmeyi tamamlamış, ucunda mangoya benzer bir süs bulunan gerdanlığını boynuna takıyordu ki, biri hızla kapıya vurmaya başladı.

-Kim o?

- Neşeli Renupe... Beni mezar kâtibi gönderdi, çabuk kapıyı aç!

Hathor rahibesi kapıyı araladı.

- Paneb burada mı ?

- Gitmek üzereydi.

- Doğruca Kenhir'e gitsin... Çok ciddi bir şeyler oluyor.

Yirmi birinci bölüm

- Buna bir an bile inanmam! diye parladı Paneb. Hele Tuti... Üstelik Tuti! Onunla birlikte yolculuğa çıktım, çölde, yüreğinin en ince kıvrımına kadar tanıdım onu. Ciddi ve dürüst bir adamdır. Oğlunun ölümünden sonra, mesleğinden başka bir tutkusu kalmadı. Bu köy onun vatanı, ailesi.

- Ben de öyle düşünüyorum, dedi Sol Ekip Şefi Hay.

- Ben de, diye katıldı bilge kadın.

Kenhir önündeki ikinci sınıf papirüsü öfkeyle dürerek hışırıdattı.

- Sizinle aynı fikirdeyim, ama elimizde resmî bir suçlama var; suçlamaya göre Tuti Karnak'taki Maat Tapınağı'ndan iki altın levha çalmış. Orada resmî olarak, Hakikat Meydanı adına çalıştığından, söz konusu olan tüm loncanın namusu şimdi.

- Onu kim suçluyor? diye sordu Paneb.

- Tapınağın onarım çalışmalarından sorumlu bir yönetici.

- O adamla ilgili her şeyi bilmek istiyorum.

- Şef Sobek bu işle ilgilenmeye başladı bile, ama Karnak içinde soruşturma yapmaya yetkisi yok. Araştırmalarının kısa zamanda kesileceğinden endişeliyim.

- Ya Tuti aramızdaki hainse? Ya Suskun Nefer'i o öldür-düyse? diye sordu Hay. Böylesi korkunç bir soruyu sormaktan kendisi de rahatsızdı.

- Bunu da nereden çıkardın? dedi Kenhir şaşkınlıkla.

- Kendini böylesine suçlatarak, tüm Hakikat Meydam'ın lekeliyor da ondan. Sonra da hoşgörülü, hatta anlaşmalı bir mahkeme sonunda hafif bir cezayla kurtulurken, Hakikat Meydanı'nı sonsuza dek çamura gömmeyi düşünmüş olabilir.

- Bunun için, Karnak yönetiminde işbirlikçileri olması gerekir. .. Böyle bir komplonun nerelere varacağını düşünebiliyor musun?

- Umanm yanıyorumdur, Kenhir, ama içimizdeki hain gölgede hareket ederek ne kadar zararlı olabileceğini kanıtlamadı mı?

- Her şeyden önce, diye kesti sözlerini Paneb, Tuti'nin suçsuz olup olmadığını bir anlayalım.

- Soruşturmayı kim yapacak?

- Sağ ekip şefi olarak ben. Eğer suçluysa, size söz veriyorum, konuşacaktır. Paneb, duygusallığı her halinden belli olan mücevhercinin patlamak üzere olduğunu gördü.

- Ben, hırsız ha! Bana böylesi bir çamur atmak için, insanlar ne kötü olmalı?

- O yöneticiyi tanıyor musun?

- Hayır, ilk kez gördüm.

- Sana biraz tuhaf görünmedi mi?

- Tuhaf, hayır; anlayışlı, belki. Bana Karnak'ın başku-yumculuğuna aday olmamı bile söyledi ama, hayır cevabını alınca, üzüldü.

- Seni eski altın levhalardan ikisini çalmakla suçluyor.

- Onun isteği üzerine bütün levhaları gözden geçirdim, ben tapmaktan ayrılırken, bütün levhalar yerindeydi.

- Tanığın var mı ?

Tuti dayak yemiş bir köpek yavrusu gibi baktı.

- Hayır, maalesef hayır.

- Evini aramak zorundayım.

Mücevherci boğuluyormuşçasına gırtlığına götürdü elini.

- Suçlu olduğumu düşünüyorsun, değil mi?

- Tam tersine, ama seni yargılayacak mahkemeye sunulacak karşı konulmaz kanıtlara ihtiyacım var. Resmî bir aramada hiçbir şey bulunamadığını belirteceğim. Tuti duvarın dibinde dertop oldu.

- Ara, Paneb. Her yeri ara!

Sağ ekip şefinin hazırladığı raporun altına mührünü bakarken, Kenhir derin bir soluk aldı.

- İyi ki bir şey bulamadın.

-Tuti yıkılmış gibi, bilge kadın onu iyileştirmeye çalışıyor.

- Ne öğrendin ?

- Tuzağa düşürüldüğünü.

- Onunla birlikte, biz de! Lonca uçurumun kenarında, Paneb.

- Adalet suçsuz olduğumuzu gösterecektir.

- O kadar iyimser olmayalım... Amon büyük rahibiyle bir araya gelmedikçe, kendimi en kötüsüne hazırlayacağım.

Kendi soruşturmamızı yürüttüğümüzü bildiren bir mektup önderdim, cevabını bekliyorum. Eğer benimle görüşmeyi reddederse, sonumuz geldi demektir.

- Aklınızdan bile geçirmeyin bunu! diye itiraz etti dev adam. Ben bizzat gidip o yöneticiyi bulur, her şeyi itiraf ettiririm!

- Sakın böyle bir şey yapmaya kalkma! diye buyurdu Kenhir. Maat bizi korusun. Kenhir, büyük rahibin cevabını çok beklemedi, gelen cevap şaşırttı onu; güçlü yönetici mezar kâtibiyle Ramesseum'daki denetim noktasında buluşmayı kabul ediyordu.

Her iki adam da sadeliği tercih etmiş, eski usul peştamal ve basit keten gömlek giymişlerdi. Büyük rahip ile Kenhir nokta komutanının odasında, meraklı kulakların uzağına yerleştiler.

- Batı yakasına geçmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki, dedi Karnak yöneticisi, o yüzden

bu kısa ziyaretimin çok daha iyi koşullar altında gerçekleşmesini istedim. Sağlığın ne durumda, Kenhir?

- Her geçen gün biraz daha bozuluyor, ama çalışırken unutuyorum durumumu.

- Genç bir kadının seninle yakından ilgilendiğini duydum. ..

- Temizlik hastası olmasına rağmen, çok iyi bir ev kadını... Onu kızım gibi görüyorum, tüm mirasını ona bırakacağım. Ya sen? Yılların törpüsüne benden iyi dayanıyorsun, anlaşılır.

- Sadece görünürde dostum, sadece görünürde. Firavun izin verirse, yakında görevimi benden çok daha genç bir rahibe devredip, kutsal gölün çevresindeki küçük evlerden birine çekileceğim.

- Karnak'a hangi firavun emir veriyor, Sipta mı, Tausert mı?

- Tausert karar veriyor, Sipta da şimdilik kararnameleri imzalıyor. Kraliçeden korkmuyorum; buradaki konukluğundan beri, Hakikat Meydanı hizmetkârlarının da yardımıyla, Teb kentini muhtemel bir düşman olarak görmüyor artık. Hem ben hem de yanımdakiler size minnettarız.

- Oysa bugün, Hakikat Meydanı hizmetkârlarından biri hırsızlıkla suçlanıyor, üstelik de Maat'ın, kraliçemiz ve rehberimizin tapınağından. Böyle bir şey kanıtlanırsa, tüm lonca suçlu görülecek!

- Gerçekten de öyle, diye doğruladı büyük rahip.

- Kuyumcu Tuti'yi suçlayan yönetici, nasıl biri?

- Kaymakama yakın bir yönetici. Yılda iki ya da üç ay Karnak'ta çalışır, binaların bakımıyla ilgilenir. Şimdiye kadar, çalışmalarından memnunuz. Tuti gittikten sonra, tapınağı denetledi ve XVIII. Sülale'den kalma iki altın levhanın yerlerinde bulunmadığını belirledi. Zaman yitirmeksizin, güvenlik bölümünden bir yetkili çağırıp, rapor tutturdu. Tapınakta o sırada çalışan sadece bir kişi varmış, levhaları sadece bir kişi yerinden sökebilirmiş, yani Hakikat Meydanı'nın kuyumcusu.

- Evini aradık ama, hiçbir şey bulamadık.

- Bu yeterli bir kanıt olamaz, dedi büyük rahip.

- Tuti'yi Hakikat Meydanı Mahkemesi yargılayacak.

- Hırsızlık Karnak'ta gerçekleşti, Kenhir, onun için zanlıyı Maat Tapınağı'nda, korkunç suçunu işlediği yerde yargılamak, Karnak Mahkemesi'ne düşer.

- Özellikle de ölüm cezası istenirse, hakkımızda çıkacak bir sürü dedikoduyla, tabii.

- Böylesi önemli bir suç için, ölüm cezası istenecektir. Ama belki bir çözüm bulabiliriz.

- Seni dinliyorum.

- Karnak soruşturmacılarının Hakikat Meydanı'na girip, bütün evleri aramalarına izin ver. Eğer altın levhaların izini bulamazlarsa, Tuti belki de beraat eder. Kenhir'in yüzü asıldı.

- İmkânsız! Bu, en temel kurallarımızdan birini çiğnemek olur. Ondan sonra, önüne gelen

yönetici, akla ilk gelecek bahaneyle köye özgürce girme hakkı ister. Üstelik benim görevim andan çok, kovana korumak.

- Haklısın, dostum. Senin yerinde olsaydım, ben de böyle davranırdım. Ama şimdi Tuti'yi mahkûm ediyor, loncanın adını da batırıyorsun.

- Şef Sobek'in bu yöneticiyi sorguya çekmesine, hakkında araştırma yapmasına izin ver.

- Tapmakta kaldığı sürece, o yöneticinin, bizim topraklarımızda çalışma yetkisine bile sahip olmayan bir polis memuru tarafından sorguya çekilmesi, imkânsız. Kaldı ki böyle bir davranış, Tuti'yi yargılayacak jürinin de dikkatini çeker. Üyelerinden birini korumak için, Hakikat Meydanı'nın konuyu saptırmaya çalıştığı düşünülür.

- Kusursuz bir tuzak, diye homurdandı Kenhir.

- Tuti'yi mahkûm edip, köyden kovmaktan başka yapabileceğin bir şey göremiyorum, dedi büyük rahip.

- İyi ama, o suçsuz! İçimizden birini, hele bu koşullarda yalnız bırakmak, bağışlanamaz bir günah olur.

- Böyle konuştuğunu görmek, beni sevindiriyor, Kenhir.

- O yönetici, bizim sonumuzu isteyen bir iblise satılmış, dedi mezar kâtibi inançla.

- Kim, Hakikat Meydanı'na saldıracak kadar çılgın olabilir? dedi büyük rahip şaşkınlıkla.

- Bilmiyorum, ama o adamı bulacağız.

- Bulduğunuzda, Tuti için artık çok geç olacak, Kenhir.

- İnsanlar adil bir şekilde konuşmadıklarına göre, neden tanrılara başvurmuyoruz ?

- I. Amenofis'in kâhinini düşünüyorsun... Hırsızlık Karnak'ta yapıldığına göre, Tuti'yi kurtaramaz ki.

- Bunu biliyorum. Benim bir düş uzmanı olduğumu unuttun mu yoksa?

- Galiba anlamaya başladım... Suçlunun adım öğrenmek için, düşte görünme sınavından söz ediyorsun!

-Evet.

- Çok tehlikeli, Kenhir, üstelik sonuç alacağın da kesin değil.

- Benim yaşımda, insanın fazla korkacak bir şeyi olmuyor.

- Mahkeme senin bu alandaki uzmanlığım göz önünde bulundurarak, kendini bir denek gibi feda etmeni kabul etmeyecektir. Sezgi yetenekleriyle ünlü bilge kadının düşü de olmaz. Eğer düşüncende hâlâ ısrar ediyorsan, o zaman hayatım tehlikeye atacak kadar aldırılmaz birini bul.

Yirmi ikinci bölüm

- İki çocuğunun başı için Paneb, yalvarırım böyle bir tehlikeye atılma! Hafif bir koku sürmüş, mavi bir nilüfer kadar güzel Lekesiz Uabet kocasına sarıldı.
- Ben sağ ekibin şefiyim, Tuti'yi içine düşürüldüğü tuzaktan kurtarmak zorundayım.
- Olanlardan sen sorumlu değilsin ki! Üstelik o sınavda başarılı olamazsan, tüm lonca kaybedecek.
- Eğer kendimizi savunmazsak, loncanın adı lekelenecek, ondan sonra da köy çok fazla dayanamayacak.

- Seni kaybetmek istemiyorum, Paneb!

Dev adam o çok narin, çok kırılgan karısını kollarında sıkü.

- Uabet, Hathor rahibeleri arasında yüksek bir yerin var. Benim gibi. sen de Hakikat Meydanı'nı her şeyin üzerinde tutmalısın.

- Bu çok tehlikeli!

- Beni daha şimdiden yenik mi görüyorsun yoksa?

- Kimse seni zorlamıyor, dedi Güçlü Naht Şimdi vazgeçersen, kimse kınayamaz seni.

- İyi konuştun, dedi Pişkin Somun Pay.

- Hepiniz gerçekten de aynı fikirde misiniz? diye sordu Paneb, kapısının önünde toplanmış sağ ekip üyelerinin yüzlerine teker teker bakarak.

- Aynı fikirdeyiz. Cevap veren Kararlı Gau'ydu.

- Kurtarıcı Şed'i göremiyorum.

- Tam adamını buldun! diye haykırdı Somurtkan Karo. Hiç değişmeyecek. Bir şey söylemedi, ama bizimle aynı fikirde olduğu kesin.

- Ne söyleyeceğini bilmek isterdim.

- Atölyede çalışıyor.

Işık'ın bir dizi denemeden sonra uygulamaya başladığı tedavi sayesinde, Şed'in gözleri kurtulmuş gibiydi; ne var ki gücü giderek azalıyordu, bu yüzden işlerinden çoğunu meslektaşına, artık şefi olan Paneb'e bırakmıştı. Kurtarıcı artık bir iki ayrıntıyla, bir resmin şurasını ya da burasını renklendirmekle yetiniyordu. Eski mezarların bakımıyla uğraşıyordu, sanki loncanın ataları onu canlılardan daha fazla ilgilen-diriyormuş gibi...

- Ah, Paneb... Söylediklerine göre Karnak'a gidiyormuşsun.

- Sen fikrini söylemedin.

- Benim fikrimin ne önemi var? Sen bir karar alınca, bir daha geri dönmezsin.

- Kararıma karşısın, değil mi?

- Aslında neyle karşılaşabilirsin? Amon rahiplerinin hazırladığı tuzığa düşmenin ya da sınav sırasında aklını kaçırmamanın dışında... Gerçekten de, buna değer mi?

- Ya başarırsam?

- İşte benim tanıdığım Paneb; dolambaçsız, temiz! Eğer bir yol bulamazsan, yolu kendin açarsın. Üstelik bu güne kadar, yönünü de şaşırmadın. Ama eğer Hakikat Meydanı'nı şimdiye kadar gördüğü en büyük ressamlarından birinden mahrum bırakırsan, seni asla bağışlamam.

Paneb ve bilge kadın, loncanın, sessizlik tanrıçasına yani zirvenin kraliçesine adadığı dua odalarından birine kapanıp uzun uzun düşündüler. Meditasyon dev adama karanlıkların karşısına çıkmadan çarçur etmemeye karar verdiği yepyeni bir güç kattı.

Işık ve Paneb dua odasından çıktıklarında, güneş batıya devrilmişti bile.

- Birazdan, dedi bilge kadın, hotep anı, Nefer'in gizli adında taşıdığı huzurun anı gelecek. Ruhuna katılması, seni koruması için, ona yalvardım.

- Eğer sen, sen bu tehlikeye atılmamamı öğütlersen, seni dinlerim.

- Nefer'in kaybına hiç alışamayacağım. Eğer sen de ölürsen, oğlum da kalmayacak demektir. O zaman lonca sevgisi de göğsümü dolduramaz. Ama sadece kendimi düşünmem imkânsız... Tuti'nin mahkûm edilmesi, tüm Hakikat Meyda-nı'nın da mahkûm olması demektir, bizi böyle bir felaketten ancak sen kurtarabilirsin. Düşler odasına girdiğinde, sakın kafanın içini boşaltma, sadece Tuti'yi düşün. Gözlerinin önünde sadece onun yüzü olsun, gerçeği iste, sadece gerçeği. Işıklar ve karanlık senin içinde korkunç bir savaşa tutuşacak, ama sen sadece kuyumcuyu düşün. Bu geceden tezi yok, zirveye tırmanıp tanrıçadan seni ateşiyle beslemesini isteyeceğim.

Bilge kadın ile sağ ekip şefi birbirlerine sarıldı, sonra Paneb tüm köy halkının toplandığı ana kapiya yöneldi.

Tek bir kelime bile duyulmadı, Paneb Ramesseum'un yandan geçen çıkış yoluna girdi.

- Adın? diye sordu kafasını kazıtmış rahip.

- Paneb, Hakikat Meydanı'nın hizmetkârı.

- Tehlikenin bilincinde misin?

- Buraya gevezelik etmeye gelmedim.

- Söz konusu olan kendi hayatın, Paneb.

- Hayır, loncamınki.

- Arındıktan sonra, bu kapıdan geçeceksin. Öte tarafta, sınavın sonuna kadar gitmek zorundasın.

Sağ ekip şefi, rahibin onu kutsal gölün suyuyla arındırabilmesi için avuçlarını yukarı çevirerek, ellerini uzattı. Rahip sonra ayaklarını yıkadı, Paneb de Karnak'ın doğusunda yazılmış, "duaları dinleyen Ramses" adını taşıyan tapınağın eşiğinde beyaz sandaletler giydi. Bu tapınağın ortasında, ağılıklarını sadece tanrıların duyduğu dört maymunun çevrelediği ve her sabah güneşin ilk ışığının canlandığı dikilitaş duruyordu.

Paneb kafası kazınmış ikinci bir rahibin peşine takıldı, gerçeğin doğduğu temel suları

hatırlatan, gümüş döşemeli, sütunlu bir salona girdi.

Önünde Karnak'ın büyük rahibinin durduğu küçük kapıyı görünce, durdu. Dostum Kenhir bana senden çok söz etti, Paneb. Dikkate değer bir yönetici ve kusursuz bir ressam olarak görüyorlar seni. Manevî baban, Suskun Nefer seninle gurur duyuyor olmalı. Yine de seninki gibi ender bulunur bir yeteneğin çok değerli olduğunu, bunu böylesine tehlikeli bir sınavda harcamanın yazık olacağını söylemez miydi ?

- Artık inatlaşmanın zamanı geçti sanıyordum.

- Kişiliğini anlatırken, yalan söylememişler anlaşılın... Kişisel olarak, kuluçka odasına girmeden önce sana son bir kez düşünme fırsatı vermek istedim.

- Buraya Tuti'yi aklamaya geldim. Büyük rahip kenara çekildi.

- Eğer yorgunluk seni sararsa, vücudun uyusun, ama aklın değil. Yoksa, sonsuza dek yitip gidersin. Dilerim tanrıya ulaşırsın, Paneb, ulaşır ve gördüklerini hatırlarsın.

Dev adam su ve sodyum karbonatla yeni yıkanmış küçük bir odaya girdi. Odanın ortasında, akasyadan yapılmış bir kayığın bulunduğu basamak vardı. Kayığın içinde, tek fitilli bir kandil yanıyordu; zanaatkarların mezarlarda kullandıkları kandil gibi, ıssız. Kapı kapandı.

Paneb bağdaş kurup oturdu, gözlerini kandilin alevine di kerek, düşüncelerini bilge kadının ilaçları sayesinde dinlendirici bir uykuya dalmış kardeşi Tuti'nin üzerinde yoğunlaştırdı.

Fitil birden büküldü, alev sanki Paneb'in kontrolünden kurtulmuş gibi, dans etmeye başladı. Ressam aleve yaklaştı, yanmaktan korkmaksızın avuçlarını uzatıp alevi sakinleştirdi, yalının kızıl aynasında kuyumcunun yüzünü gördü.

- Anlat bana Tuti, her şeyi anlat...

Paneb vücudunun yandığını hissetti, ama ateşten çemberin içinde bir sahnenin belirmeye başladığını görünce, acı ya aldırmadı bile.

Kuyumcu, Maat Tapınağı'nın içinde yürüyor, duvara çakılı altın levhaların önünde teker teker duruyordu. O levhaların biri özellikle dikkatini çekiyordu.

- Hayır, Tuti, hayır... Bunu yapmadın!

Kuyumcu levhanın yerine sağlamca tutturulmuş olduğunu gördükten sonra, uzaklaşıyordu. Sırtında içine aletlerini koyduğu torbası, tapınaktan çıkıyordu. Alev Paneb'in alnını yaladı, ama dev adam geri çekilmeyi aklından bile geçirmede. Alev çemberinin içinde yeni bir yüz belirmişti, Tuti'nin ayrıntılı bir biçimde tarif ettiği yöneticinin yüzü.

Çevrede kimsenin bulunmadığından emin olmak için dört yanını dikkatle kolaçan ettikten sonra, elindeki bakır kalemle altın levhayı yerinden söktü yönetici. İkinci levha da aynı kaderi paylaştı, sonra hırsız tapınaktan ayrıldı. Paneb'in gözlerini sis örttü, uyumak isteği sardı içini. Uykuya direnmek öylesine büyük bir güç gerektirdi ki, tüm vücudu tere battı.

- Altın levhalar... nerede? diye sordu kesik kesik. Alevin ortasında çakal Anubis'in yüzü belirdi.

- Uyu Paneb, uyu... O zaman bütün sorularının cevabına kavuşacaksın.

- Tuti, bana yardım et... Benimle birlikte savaş, kardeşim! Kuyumcunun çizgileri tanrının yerini aldı, sonra da birbiri ardından karmakarışık resimler görüldü: N, tekneler, bir tim, oturmuş kadınlar, erzak dolu sepetler.

- Pazar! diye haykırdı Paneb.

Kapıya koşmak için davrandı ama fel olmuş gibiydi. Alev söndü, her yer karanlığa büründü. Dev adam zihni saplandığı ölümcül uykuya direnmeye çalıştı. Gözlerini kapamak üzereydi ki, kapı açıldı.

Yirmi üçüncü bölüm

Yönetici, tapınaktaki hizmet süresi dolar dolmaz pazarın yolunu tutmaya hazırlandı. Satılması imkânsız altın levhaları orada gümüş külçeleriyle değiştirecek, ondan sonra da borçlarını ödeyip daha rahat bir hayat sürme fırsatı bulacaktı. Doğru, bunun için hırsızlık yapmış, sonra da ağır cezaya çarptırılmak üzere masum bir zanaatkarın mahkemeye verilmesine neden olmuştu, ama hiç pişman değildi. Herkesin kazanmak zorunda olduğu kişisel bir kavgası yok muydu sanki?

Sırtındaki deri torbanın içinde, papirüse sarılmış iki altın levha... Sadece ana kapıdaki nöbetçiden geçmek kalmıştı.

- Hizmet süren bitti mi? diye sordu nöbetçilerin komutanı.

- Birkaç ay sonra geri döneceğim.

- Bu hırsızlık, pis iş...

- İyi ki sık olmuyor. Üstelik suçlu da yakalandı.

- Torbanı aç.

Yönetici terli elleriyle söyleneni yaptı.

- Torbanda ne var?

- Her zamanki gibi, tamamlanmış onarımların listesi ile gelecek sefer yapmak zorunda olduklarım. Sadece kopyası tabii; orijinal metni bu sabah üstlerime verdim.

- Hâlâ kaymakamlıkta mı çalışıyorsun?

- Şimdilik, öyle.

- Tamam, gelecek sefer görüşürüz.

Onu çok eğlendiren köylü kadim kılığına bürünmüş Serketa, öteki köylü kadınların arasına çökmüş, pazarlık etmeye kararlı alıcılar sökün etmeden, yanındaki saüicilerle dereden tepeden konuşmuştu. Tebli tanıdıklarından çoğunun hizmetçileri yanından geçerken onun farkına bile varmamışlardı; üstelik Serketa alışverişini bizzat yapacak kadar cimri, zengin bir toprak sahibesiyle pazarlık bile etmiş, yine de tanınmamıştı.

Yanıdakilere bakarak, bazen müşteriyle anlaşma yolu arıyor, bazen de geri adım atmıyordu generalin eşi. Rakiplerini öfkelenmemek için de elindeküeri hemen satmamaya özen gösteriyordu.

Uzaktan yönetici görüldü; sinirli ve rahatsızdı. Satıcılara yaklaşmak için, işsiz güçsüz dolaşan insanların arasından kendine güçlkle bir yol açtı. Daha önceden de konuştukları gibi, Serketa'nın incirleri parlak yeşil üç sepete yerleştirilmişti. Yöneticinin aradığı insanı karıştırması imkânsızdı, kısacası. Birden, Serketa'nın tüm sezgileri ayaklandı.

Genelde, pazarı denetleyen ve sahtekârların yakasına yapışan iki polis maymunu olurdu. Oysa bu kez dört hayvan vardı çevrede. Yanlarında da elleri sopalı bir kalabalık.

Ya örmüştü yönetici ya da izlendiğinin farkında değildi. Ne olursa olsun, başı fena halde

dertteydi Serketa'nın. Yönetici incirlerin önünde durdu.

- Karpuz da satıyor musun?

- Sadece olgun incirlerim var, dedi Serketa, kararlaştırdıkları gibi. Şunun bir tadına bak hele.

Yönetici inciri beğendi.

- Papirüslerine karşılık bir sepet al, diye fısıldadı Serketa. Polis bizi izliyor.

- Polis mi... ama...

- Acele et.

Yönetici yükünden kurtulduğuna memnun, söyleneni yaptı.

- Külçe sepetin dibinde, dedi Serketa. Yanımdakinden de meyve alıp pazarı dolaş. Sakın sükûnetini kaybetme.

Yönetici elleri titreyerek, boğazı kuruyarak yaptı üzüm pazarlığını. Suç ortağının hâlâ orada olup olmadığını görmek için başını çevirdiğinde, görüntü bulanıklaştı. Acı bir duygu tüm sindirim sistemini yaktı, yüreği hızlı çarpmaya başladı, soluk almakta güçlük çekiyordu. Müşterisinin rahatsız olduğunu gören satıcı doğruldu.

- Kendinizi iyi hissetmiyor musunuz?

- Ben... O...

Gözleri yuvalarından uğramış, taze soğan yığınının üzerine devrildi. Polisler atıldı. Şef Sobek çevredekileri kenara itti.

- Bu adam ölmüş, dedi.

Pazar önce bir sarsıldı, ne var ki keskin dişli maymunlar kısa zamanda düzeni sağladı.

- Komşun nereye kayboldu? diye sordu Sobek.

- İncir satıcısı mı? Ne bileyim... Daha önce hiç görmemiştim onu. Biraz önce ölen adamla konuştuktan sonra, gözden kayboldu.

- Adam ondan bir şey aldı mı?

- Şu devrik sepettekileri.

Sobek sepeti inceledi. İncirden başka bir şey yoktu içinde.

- Karşılığını nasıl ödedi?

- Sanırım papirüsle.

Polis şefi belki bir şey bulabilirim umuduyla katilin oturduğu yeri araştırdı. Yerde papirüsü, içinde de Maat Tapınağı'ndan çalınma iki altın levhayı buldu. Sahte satıcı maymunlardan korkmuş, altın levhaları yanına almamıştı.

- Nasıl? diye sordu Kenhir, Lekesiz Uabet'e.

- Dün gece olanlardan sonra, diye cevap verdi Uabet gülümseyerek, hâlâ çok güçlü görünüyor.

- İyi, iyi... Görebilir miyim? Güzel sarışının yüzü kapandı.

- Yine kötü bir haber değildir, umarım.

- Tam tersine!

- Öyleyse, girin.

Paneb, kızı Selena için, ayna sunan Hathor rahibesine

benzettiği hareketli bir bebek yapmış, kızıyla oynamaya girişmişti. Küçük kız babasının dikkatli bakışları arasında, bebeğinin kolunu oynatıyordu usulca.

- Harika, güzelim... İstersen bebeğini yürütebilirsin, biliyorsun, değil mi? Selena sanki dünyada daha değerli bir şey yokmuş gibi bakıyordu yeni oyuncağına.

- Ben de rahibe olacağım, değil mi?

- O zaman böyle güzel bir aynan olsun, ister misin?

- Sadece ayna değil.

- Ya başka?

- Dağın gizemini de öğrenmek isterim. Tanrıçadan bunu isteyebilecek tek bir Hathor rahibesi var. Anneme sordum, ama kim olduğunu söylemedi bir türlü.

- Doğrusu da bu, Selena.

- Yoksa sen de mi anlatmayacaksın bana?

- Ben zanaatkarım, rahibe değil.

Bu cevap küçük kızı, uzun süre kurtulamadığı bir şaşkınlığa düşürdü.

- Yine de beni zirveye götürebilirsin! Bu kadar güçlüyken, hiçbir iblis korkutamaz seni.

- Biraz daha sabırlı ol. Mezar kâtibi öksürdü.

- Oyununuzu bozduğum için üzgünüm, ama biraz önce Kamak Mahkemesi'nin Tuti'yi akladığını öğrendim. Büyük rahip meslektaşımızı davet ederek küçük Maat Tapınağı'nın süslemesini tamamlamasını isteyecek, bir de iki altın levha değerinde krem ve elbise hediye edecek.

- Tuti nasıl?

- Çok daha iyi. Bilge kadın onun birkaç günde işinin basma dönebileceğini düşünüyor. Her türlü suçlamadan arındığını öğrenmek, Tuti'ye yepyeni bir güç verdi. Ya sen, sen kendini nasıl hissediyorsun?

- Böylesi bir sınavı bir daha yaşamak istemem, diye itiraf etti dev adam küçük kızını kollarına alırken. Uykuya yenik düşerken, gördüğüm pazar sahnesinin bir işe yaramayacağından korktum. Sonra bir ışık gördüm, ellerimi kollarımı oynatabildim, Tuti'yi düşünmeye hiç ara vermedim... Yoksa kardeşlik ölümden de güçlü mü?

Kenhir uygulandığı gizlemek için, yeniden öksürdü.

- Yönetici gırtlığına kadar borçlanmış, diye anlattı, işte bu yüzden altın levhaları çalıp

pazarda değiş tokuş etmek istemiş. Polisin müdahalesi maalesef çok gösterişli olunca suç ortağı, o incir satıcısı ganimetini terk etme pahasına sıvışmayı başardı.

- Bir incir sacısı mı? diye sordu Paneb şaşkınlıkla.

- Evet, tarifinin hiçbir şeye yaramadığı bir köylü kadın.

- Bu anlattıklarınız mantıksız!

- şef Sobek'e göre, o kadın altın levhaları almak, sonradan muhtemelen eritmekle görevli bir aracı olabilir.

- Başka bir deyimle, tek amacı Hakikat Meydanı'nı yıkmak olan gerçek bir eteyle karşı karşıyayız! İçimizden biri, kardeşimiz olduğunu iddia eden biri de, bu çetenin yesi!

Küçük kız babasına sarıldı.

- Bunun anlamı, karanlıkların ışığı yutacağı mı? diye sordu endişeyle.

- Bunun anlamı, eserin sürmesi ve hıyanetin haini boğması için mücadele etmek zorunda olduğumuz.

Yirmi dördüncü bölüm

Kraliçe Tausert'in yönetiminde toplanan ve artık Setnaht ve büyük oğlunun da katıldığı büyük konsey tartışmaya başlamak için Başbakan Bay'ın gelmesini bekliyordu.

- Hiç gecikmezdi, diye mırıldandı kanallar sorumlusu. Haşmetmeapları bundan hiç...

Kraliçe maliye bakanıyla birkaç kelime etti, sonra çevresindekilere döndü.

- İçinizde Başbakan Bay'ın nerede olduğunu bilen var mı? Kimse cevap vermedi.

- Biz çalışmaya başlarken, mabeyinci de Bay'ın dairesine kadar gitsin. Kanallar sorumlusunun raporuyla başlayalım.

Mabeyinci konsey salonundan çıktı, koşarak başbakanın dairesine yöneldi. Bomboş.

Geriye sadece kapısı kapalı oda kalıyordu. Mabeyinci kapıyı vurdu. Bir cevap almayınca, kapıyı itmeye karar verdi. Sürgü çekilmemişti.

- Başbakan... Burada mısınız?

Başbakan Bay yatağının ayak ucunda, bir kan gölünün ortasında yatıyordu. Başbakan gözlerini açtığı anda, kendini öte tarafın cennet

tarlalarında sandı. Yaseminle karışık bir nilüfer kokusu burun deliklerini dolduruyor, Kraliçe Tausert'in kusursuz yüzü üzerine eğilmiş, bakıyordu.

- Bay... konuşabilecek misin?

- Ben... Ben ölmedim mi?

- Seninle ilgilenen birçok hekim var. Neler oldu?

- Hatırlıyorum! Bir öksürük nöbeti, diğerlerinden çok daha şiddetli... Sonra kan, durmadan boşalan kan... Sonra bayıldım... Eyvah! Şimdi hatırladım! Büyük konsey... Büyük konseyi kaçırdım.

Bay kalkmaya davrandı.

- Yatakta kal Başbakan, emrediyorum.

- Tamam Haşmetmeapları, tamam... Tartışmalar sonuçlandı mı bari?

- Güzel kararlar aldık.

- İyi... Ama yapılacak o kadar iş var ki! Emin olun, bu benimki sadece geçici bir yorgunluk. Yarından tezi yok, ayağa kalkarım.

- Biraz dinlenmeyi hak ettin.

- Bu da yeni bir emir mi, Haşmetmeap?

- Tabu.

- Büyük konseye katılamadığım için, üzgünüm... Bir daha olmaz.

- Söylediklerini uyguladık, Hazine memnun.

- Haşmetmeapları, demek istiyorum ki... Başbakanın sesi duyulmaz olmuştu. Kraliçe,

Bay'ın elini tuttu.

- Haşmetmeapları... Mısır'a dikkat edin. Tausert birkaç dakika boyunca hareketsiz durdu.

Bir hekim yaklaştı.

- Haşmetmeapları, başbakan öldü.

- Hayır Doktor, nihayet dinleniyor.

Topal bacağı yüzünden giderek daha büyük güçle yürüyen Firavun Sipta kraliçeyle buluşmak için Amon Tapına-ğYnda kaldığı sade odadan çıktı. Tausert çektiği acılara rağmen yüzü hâlâ dingin olan genç firavunun ne derecede çöktüğünü görünce, şaşırıldı.

- Beni görmek istemişsiniz, Haşmetmeapları, dedi Sipta.

- Kötü haberlerim var.

- Açık havada, avluda biraz yürümek istiyorum... Güneşi görmeyeli günler oldu. Bastonum sayesinde, daha kolay yürüyorum artık.

Hayranlık uyandırıcı bir cesaretle aylardır içini kemiren sancılan unutmayı, temiz hava solumak için tapınaktan çıkmayı başardı genç hükümdar.

- Gök ne kadar görkemli! Firavunların ruhu işte o yükseklerde yaşıyor... Bana verilecek kötü haberleriniz vardı, değil mi?

- Başbakan Bay öldü.

Sipta midesine bir yumruk yemişçesine ikiye büküldü.

- Bay, dostum ve koruyucum... Çalışmaktan bitkin düştü.

- Mumyası Krallar Vadisi'nde, ebedî istirahatgâhınızın yakınında dinlenecek.

- Bay ne muhteşem bir yolculuğa çıkıyor! Vadide beni karşılayacağından eminim. Firavun taştan yapılmış bir sıraya oturdu.

- Ne kadar silik bir hükümdarım! Siz bana Mısır'dan söz ediyorsunuz, ben sadece kendimi düşünüyorum.

- Bay'ın yerini alacak birini bulmak, imkânsız. Uzun çabalar sonucunda oluşturduğu, kendine özgü bir görev yapıyordu. Tüm hükümet üyelerinin saygısını kazanmıştı. Artık onların ve saray halkının karşısında yalnızız, siz ve ben.

- Size yardım etmekten âcizim, Tausert. Sandığınızdan da yalnızsınız. Size edebileceğim tek yardım, gözleri tahttan başka bir şey görmeyen leş kargalarına karşı sizi sonuna kadar desteklemek. Hazırladığınız kararnameleri imzalayacağım, çünkü sizin için ülkenin güvenliğinden daha önemli bir şey olmadığını biliyorum. Kraliçe firavunun karşısında eğildi.

Tausert Güney Mşiflerinin saraya hediye ettikleri değerli kuşların bulunduğu büyük kafese girdi. Kendi eliyle yemliklerini doldurdu, suluklarına taze su ekledi. San siyah ibikli bir çavuşkuşu omzuna kondu, başını yana eğerek kraliçeye baktı.

- Özgür olmak mı istiyorsun? dedi ardına kadar açık kafes kapısını göstererek. Çavuşkuşu

havalandı, bir süre havada asılı gibi durdu, sonra kafese döndü.

- Ben de kaçmayı başaramıyorum bir türlü, diye mırıldandı kraliçe Setnaht'ın her zamankinden de sert görünen, kararlı adımlarda yaklaşmasını izlerken.

- Benimle özel olarak görüşmeyi kabul eder misiniz Haşmetmeapları, yoksa resmî bir randevu başvurusu yapmam mı gerekecek?

- Önemsiz şeyler için buraya kadar zahmet etmeyeceğini ze göre, konuşalım.

- Bu kuşlar çok gürültülü... Kameriyenin altına gidelim.

Gölgelik olmasının dışında, bir iyi tarafı daha vardı kameriyenin; her şeyin uzağında bulunduğundan, bahçıvanlar bile kulak kabartmazdı orada konuşulanlara. Kraliçe ile Setnaht karşı karşıya, üzerinde bir sepet üzüm yerleştirilmiş alçak masanın iki yanına oturdu.

- Haşmetmeapları, Bay'ın ölümüyle hizipleri dizginlemeyi başaran adamınızı kaybettiniz.

- Kimse benim kadar bu kaybın bilincinde olamaz.

- Bana kalırsa, kimse onun yerini alamaz.

- Haklısınız.

- Cenaze törenine katılmayı düşünüyor musunuz?

- Cenaze töreni Teb'de yapılacak. Per Ramessu'dan ayrılmam mümkün değil.

- Bunu duyduğuma sevindim.

- Yoksa gitmemi engellemeyi mi düşündünüz?

- Kaldığınıza göre, Haşmetmeapları bu sorunun bir önemi yok artık. Bugünkü koşullarda, başka şekilde davranmanız, ciddi bir hata olurdu. Herkes Firavun Sipta'nın adım adım ölümüne yaklaştığını ve onun yerine iktidara geçmenizi istediğini biliyor. Firavun başka bir ülkeye gidiyor olsaydı, onun yerine hükmetmeniz istenecek, bunda da kimse şaşılacak bir şey göremeyecekti. İki Ülke'nin ilk naibesi olmayacaktınız, şimdi de İki Ülke'nin ihtiyacını duyduğu istikran temsil ediyorsunuz, ama başkentten uzaklaşmamak koşuluyla. Onun için büyük oğlum ve ben size tereddütsüz bağlı kalacağız.

- Bunu duyduğuma memnun oldum, dedi kraliçe hafif bir tebessümle.

- Yine de bu sadakatin bir sınırı olduğunu hatırlatmak istedim. Sipta'nın ölümünden sonra, naibenin tahttan uzaklaşması gerekir.

- Kimin eline bırakarak?

- Firavun iktidarını tüm görkemiyle yeniden canlandırarak güçlü bir erkeğin eline. Son yıllarda, endişe verici güçsüzlükte iktidarlara tanık olduk, bu gidişe bir kadının son verebileceğine inanmıyorum.

- Başarılı olacağınıza nasıl inanıyorsunuz?

- Çünkü kararlıyım.

- Bir iç savaş pahasına olsa da mı, Setnaht?

- İç savaş düşmanlarımızın oyununa gelmek, Mısır'ı ölüme mahkûm etmek olur. Zamanı geldiğinde, Haşmetmeap-ılan, çekilin ve bırakın, istediğim gibi hareket edeyim.

Hakikat Meydanı Mahkemesi'nin toplandığını duyunca, köylülerin çoğunun yüzü asıldı. Acaba nasıl bir güçlük bekliyordu onlar? Çözümlemiş Tuti davası olamazdı bu toplantının nedeni, iki zanaatkar arasında bir anlaşmazlık falan da olmamıştı son dönemlerde.

Pişkin Somun Pay'ın kansının aşın çörek yemesinden, Somurtkan Karo'nun eşinin sürekli küfretmesine kadar çeşit çeşit söylentiler çıktı, ama söylenenlerin hiçbiri inanılır gibi değildi.

- Mutlaka Başbakan Bay'ın ölümüyle ilgili olmalı, dedi Çakal Unes. Yetkililer sevkiyatı azaltmaya karar verdi!

- Ben, diye bağırdı Güçlü Naht, Karnak zanaatkârlarının bizi kışkırdığından, dışardan iş almamızı önlemek istediklerinden eminim.

- Ne olursa olsun, istediklerini yapmalarına izin vermeyeceğiz, dedi Burun Fened.

Mahkeme, herkesi şaşırtacak kadar kısa sürdü. Kenhir herhangi bir açıklama yapmaya yanaşmadı, tüm köy merakıyla baş başa kaldı.

- Bu kadar ciddi demek! dedi Güçlü Niut.

- Loncanın geleceği için son derecede önemli bir karar aldık, dedi mezar kâtibi umarım yanılmamışızdır.

Yirmi beşinci bölüm

Aynı zamanda ka rahibi olarak da görevli sol ekip şefi, Başbakan Bay'ın lahtinin üzerindeki son diriliş metinlerini okudu. Sonra kandilleri söndürdü ve ellerinde kumaşlar, kokular, ev eşyası, papirüsler ve mumyalanmış yiyeceklerle başbakanın ebedî istirahatgâhının girişinde bekleyen Hakikat Meydanı hizmetkârlarının yanına tırmandı.

Kendi firavun olmamış, iktidardaki firavunun da rahatsızlığı nedeniyle cenazesine katılmadığı bir adamın, Krallar Vadisi'ndeki cenaze töreni tuhaftı. Tebli seçkinler çevrede görünmekten çekinerek törene katılmamış, Bay'ın mumyasıyla ilgilenme işini zanaatkarlara bırakmıştı.

Panab mezarın kapısını kapatıp üzerine Hakikat Meydanı'nın mührünü bası.

- Kraliçe Tausert bile gelmedi.

- Başkentten ayrılamıyor, diye açıkladı Hay düşüncesini. Başbakanın desteğini yitirdikten sonra, nasıl bir belirsizliğin içine düştüğünü tahmin edebiliyor musun?

- Eğer hüküm sürebilecekse, işte kanıtlamanın tam zamanı.

- Kenhir'e gelen bilgilere göre, kraliçenin durumu gün geçtikçe daha da güçleşiyor. Sipta onun son siperi; o da öldükten sonra, iktidara savaşçı kabilelerden biri geçecek.

- Loncamızın hiçbir değer ifade etmeyeceği savaşçı bir kabile!

- Korkarım, öyle, demek zorunda kaldı Hay. Zanaatkarlar yavaş adımlarla Krallar Vadisi'nden ayrıldı.

Geçitten aşarken, gölgesinde krallar ile kraliçelerin, onların sadık hizmetkârlarının dinlendikleri batı zirvesine, güneşin kavurduğu tepelere hayran hayran bakmadan edemediler.

Panab köyün kapısından geçerken, mezar kâtibi bastonuyla dev adamın yolunu kesti.

- Üzgünüm, ama evine gitmiyorsun.

- Neden?

- Davranışın bizi karar vermeye zorladı.

- Karar vermeye mi? Ne kararı?

- Hakikat Meydanı Mahkemesi seni Suskun Nefer'in eserini sürdürecektir, lonca ustabaşısı olarak seçmeye karar verdi.

Koca dev şaşkınlıktan ne söyleyeceğini bilemedi.

- Bu görevi yerine getirmek ve en yüksek gizemlere ulaşabilmek için, diye sürdürdü Kenhir sözünü, yeni bir eğitimden geçmen gerekecek. Kendini rehberinin eline bırak.

Kenhir başka bir açıklamada bulunmadı, sırtını Panab'e döndü.

- Peşimden gel, dedi Ramesseum boyunca giden çıkış yoluna gelen Hay.

Panab törenin Ramses'in milyon yıllık tapınağının içinde yapılacağını sanmıştı, ama sol

ekip şefi rıhtıma varıncaya kadar yürümeye devam etti.

- Doğu yakasına mı geçeceğiz?

- Evet, ama her zamanki salla değil.

İki adam, bir teknenin beklediği ıssızca bir yere varana kadar kıyı boyu ilerledi. Teknenin dümeninde saçlarını kazıtmış, ensesine de sanki arkasını görüyormuş gibi iki göz çizdirtmiş tuhaf bir adam vardı.

- Karşılığını ödeyebilecek misiniz? dedi dümendeki.

- Karşıya geçiş ücreti, birliği içeren ve belirten tanrıların dokuzluğudur, dedi Hay on parmağını göstererek.

Tek bir insanın bile görünmediği Karnak rıhtımına kadar sessizce geçtiler nehri. Kutsal kent sessizliğe gömülmüştü.

- Burada evrenin efendisinin gözü açılır, diye açıkladı Hay, bu tapınak da kalbini açtığı yerdir. Dağınık olan, burada toplanır.

Hay Paneb'i, ana bina boyunca yürütüp Doğu Tapına-ğ'na götürdü. Dev adam tereddüt etti.

- Yine düşler odasına girmek mi gerekecek?

- Bu seni geriletir mi? Paneb önüne baktı.

- Temel tepeciğe bak diye öğütledi Hay, ilk kez başlangıçlar okyanusundan doğan adaya. O ada, taşın yaşamasını sağlayan ve ustaların ellerine güç veren ışıklı enerjiyi içerir. Güneş her sabah onun üzerine doğar, karanlıklarda başıboş gezenleri aydınlatır, ayaklarının altındaki yolu daha güvenli kılar.

Paneb ilerledi, tapınağın kapısı açıldı.

- Bağlarından kurtuldun, dedi bir rahibin ciddi sesi. Göğün kapıları senin için açıldı, sana her şey verildi, her şeye sahipsin. Şahin olarak giriyorsun, zümrüdüanka olarak çıkacaksın. Sabah yıldızı yolunu açsın, hayatın efendisini görmeni sağlasın.

Paneb elindeki uzun ve yaldızlı asayı yere vurarak yürüyüş adımını düzenleyen tören görevlisinin peşine takıldı, Ramses'in devlerinin önünden geçti, sonra da tepesindeki altının güneş ışıklarını yansıttığı dikilitaşın önünde saygıyla durdu.

- İşte Ra'nın soluğunun, boşluğun karşısına çıkmaya cesaret edeni korumak için mucizelerle yüklü nefesinin kaynağına vardın. Işıltısından beslen ve tanrısal atölyeye gir.

Ressam düşler odasına değil, ibis ve şahin maskesi takmış iki rahibin onu beklediği küçük bir odaya girdi. Rahipler daha sonra onu arındırıp "anıtları ışıkla parlayan" III. Tutmosis'in³ tapınağına götürdüler.

Karnak rahiplerinin mesleğe giriş törenini düzenledikleri, ustabaşılann elleri ile zihinlerini bir daha ayrılmamak üzere birleştirmeyi öğrendikleri yer, bu tapınaktı.

- Eseri yönlendirmek için, dedi şahin, ışığa girmen ve onun gördüğü gibi görmen gerekli. Güneşin gecenin bağrında parladığı bu gün, ne diliyorsun?

- Sana geldim, ey kutsal boşluğun hükümdarı; sana geldim, çünkü Maat yasasını uyguladım. Maiyetindekilerden biri olmama, hem gökte hem de yerde ışıdamana tanıklık etmeme izin ver.

- Işıklı varlık mertebesine ulaşabilmek için, fani olanı ölümsüzleştir, yeni ve değişmez bir varlığı oluşturacak maddeleri bir araya getir, hayat veren zanaatkar ol. Elin tanrının isteklerini bilecek, ağzın şekil değiştirme metinlerini söyleyecek, işte o zaman ananın, yani göğün karnında bir yıldız gibi hareket edeceksin, altın gibi parlayacak, eserini tamamlayacaksın. Maat'ın, eseri gerçekleştiren için tohumlayıcı ışık olduğunu unutma.

Paneb, firavunu ilahlarla bir arada gösteren resimlerle süslü sütunların bulunduğu geniş bir odaya girdi. Sıcak renklerden dev adamı sarsan bir aydınlık yayılıyordu.

- Işık göktedir, güç de yerde, dedi Amon'un büyük rahibi, Paneb'e Amon'un bir dirsek yüksekliğindeki altın heykelciğini uzatırken. Eğer becereceksen selefinin, Suskun Nefer'in eserini tamamla.

Büyük rahip çekildi, Cesur Paneb'i tanrıyla baş başa bıraktı. Paneb'in elinde tek bir alet bile yoktu, üstelik heykelcik öylesine kusursuzdu ki, tek bir ayrıntısına bile dokunmamak gerekirdi. Nefer her ayrıntıyı öylesine güzel işlemişti ki, yüreği kabardı.

İşte o zaman, o kocaman dev kırılğan heykelciğin önünde eğildi, heykelciğin taşıdığı güce tapındı.

Sütunlardaki firavun resimleri canlanır gibi oldu, armağanlar çoğaldı, sonra heykelciğin basma nüfuz eden bir ışın demeti oluşturdu.

Heykelciğin başı açıldı, içinden eserlerine tüm işlevlerini kazandırmak için Hakikat Meydanı'nın kullandığı Işık Ta-şı'na benzer bir taş görüldü. Paneb bir şeyi oluşturan maddelerin birbirlerinden ayrılıp başka biçimlerde birleşebileceklerini, zanaatkârların da taşı kullanmayı bilmek koşuluyla bu şekil değişimlerini gerçekleştirebileceklerini anladı.

Taş öylesine parlak, öylesine ışıltılıydı ki, mantığı gözlerini yummasını, elleriyle yüzünü korumasını buyuruyordu; ne var ki ressam evrenin dibinden gelen bu ışığın zevkini tüm varlığıyla çıkardı.

- Onu kaldır, dedi Amon'un büyük rahibinin sesi, onu aldır; o zaman ışığı ellerinin arasında tutacaksın.

Dev adam hem ağır hem de hafif taşı kaldırdı.

- Öğrenmeye başlayan kişi, ham taş gibidir, dedi büyük rahip. Tapınağa girdiğinde, dağın bağrında doğmuş maden gibi incilir, güne kavuşmak ve Işık Taşı'yla bütünleşmek için derinliklerden çıkar. Sırrı gördün, Paneb, artık sun inşa edip aktarman gerekiyor. Seleflerin burada, tapınakta, törenlerin yapıldığı ışık ülkesini inşa ettiler; Hakikat Meydanı'nda ataların varlığı, ışıltılı ruhları başlangıç taşının etkinliğini koruyor. Ve sen, ustabaşı, loncanın birliğini devam ettirmelisin.

Tapınağı, yorucu bir çalışma gününün sonunda batan güneşin yaydığına benzer derin bir huzur kapladı. Oysa Paneb kendi için, bu huzurun tadını çıkarmanın söz konusu olamayacağını bilincindeydi.

Tapınaktan çıktığında, kocaman bir mavi kuş, doğudan gelme bir zümrüdüanka, Hakikat Meydanı'na doğru uçuyordu. J

Yirmi altıncı bölüm

Paneb'in Suskun Nefer'in halefi ve Hakikat Meydanı usta başılığına seçilmesi ile ekim mevsiminin üçüncü ayının yirmi dokuzuncu gününde, köyün kurucusu ve efendisi Amenofis'in adına yapılan büyük kutlama aynı günlere rastladı. Köylüler sıralar oluşturup koruyucularının heykelini taşıdılar, sonra da görkemli bir şölen düzenleyip kızarmış bıldırcınlar, güvercin yahnileri, böbrekler, sığır pirzoları, çeşit çeşit balıklar, peynirler, hünnap ve incir hoşafı, allı ya da hurma likörlü çörekler yediler.

Zanaatkarlar etlerle, kadınlar da öteki yemeklerle ilgilenmişlerdi; atalardan kalma tencereler ile firavunların armaganı kaymaktaşı tabaklar, Kenhir'in mahzenden getirttiği, olağanüstü şarapların içileceği altın kupalar ortaya çıkarıldı. Aslan Userhat insanların şikâyetlerini ilettiği Tanrı on'u temsil eden koç başlı asayı kaldırdığında, kimse konuşmadı.

-Maat'ın sesine kulağını tıkayanın kardeşi, pintinin de bayramı olamaz, dedi mezar kâtibi. Bir ahenk döneminde yaşadığımız, başımıza eseri yürütecek, bizi düşmanlarımızdan koruyacak Cesur Paneb'i seçtiğimiz için talihliyiz. Hep birlikte, mutlu bir gün yaşayalım.

Birlikte, birlikte demektir. Bu yüzden köpek Kapkara, bekçi kaz Çirkin Hayvan'dan, yeşil maymundan ve Paneb'in dev kedisi Büyücü'den oluşan çetesıyla birlikte, insanlarla aynı ziyafete ortak oldu. Dev adamın eşeği Kuzey Rüzgârı ise, köyün içine girip kutlamalara katılmak için tamamen olağandışı bir izin kopardı.

Uzun kulaklarının pası üç Hathor rahibesinin konseriyle temizlendi. Rahibelerden biri sazdan yapılmış ince ve uzun iki borudan oluşan ikili bir obua, öteki klarnet, üçüncüsü de akasya gövdesinden yapılmış bir arp çalıyordu. Arpın başında, doğanın cimri davrandığı ev kadınlarının kıskançlığına neden olan güzelliği ve mücevherleriyle Firuze oturuyordu; oysa o sadece enstrümanı ile ilgileniyor, gözlerini yummuş, yedi teli çekip çekip bırakıyordu.

- Pek neşeli görünmüyorsun dedi göbeği neredeyse patlayacak gibi şişmiş Neşeli Renupe Paneb'e.

- Sorumluluklar sadece bilinçsizleri sevindirir, dedi Çakal Unes.

- İşte buna içilir, dedi burnu kızarmaya başlayan Kararlı Gau.

- Bunları yarın konuşuruz, dedi Cömert Didya. Şimdilik bu şölen yemeklerini ve eski şarap testilerini onurlandıralım.

Halat Kasa marangozla aynı düşüncede olduğunu söylemek isterdi kuşkusuz; ne var ki bir süreden beri çevresinde neler olup bittiğini seçemiyor, ağzını açıp bir kelime edemiyordu.

Güçlü Niut'un kül yutmaz gözleri nedeniyle her zamankinden daha ayık olmak zorunda kalan Kenhir, Hathor rahibelerinin sadece su içmediklerinin farkına vardı. Kuşkusuz bilge kadın mideleri rahatlatmak, karaciğerleri hafifletmek için akla kararı seçecekti!

Paneb gece boyunca, pek orada değilmiş gibiydi, sanki o şölen onu ilgilendirmiyordu.

- Nefer'i düşünüyorsun, değil mi? dedi Işık.

- Bu şölene o başkanlık etmeliydi, ben değil. Şaheserini gördüm, Karnak'ta. Hiçbir yerine dokunamadım, ekleyecek tek bir şey bulamadım.

- Aynı durumdayken, aynı sözleri söylemişti. Atölyesine çekilip aletleri ve maddeleriyle baş başa kalmaktan başka bir şey istemiyordu.

- Yani, Hakikat Meydanı'nın bir insana verdiği bir görevi reddetmek mümkün değil...

- Manevî babanın sonunda anladığı da buydu. Ama herkes kendi kaderini belirlemede özgür değil midir?

- Benim içimde başından beri tek bir arzu var; bu loncaya ait olmak, hayat ateşini çizmek, sonsuz ışığa erişmek... Ama bu loncaı yönetmeyi düşünmemiştim!

- Nefer de düşünmemişti... Bizim yolumuzdaki bir insan, güçten uzaklaştığı an kendine güç verildiğini görür. İşte insan kendi ağırlığını o anda ölçer. Ender şölen o gü ikü kadar neşeli olmuştur. Köyün yeni bir ustabaşına sahip olması, endişe ve tasaları dağıtmaya yetmişti.

Son testi de boşaltıldığında, meşaleler konuklara dağıtıldı. Dağıtılan meşaleler yıldızlı gecede parlayan Hakikat Meydanı'nı uzun süre aydınlattılar. Lekesiz Uabet hafif bir makyaj yapmak için Nü istiridyесinin kusursuz bir taklidi olan allık istiridyесini kullanmıştı. Uçuk yeşil renkli en güzel elbisesini giydiğinde, hazırda artık. Selena sabırsızlanıyordu oysa.

- Anne, geliyor musun?

Uabet geriye hiçbir şeyin kalmadığından emin olmak için, evi son bir kez dolaşu. Zanaatkarlar neredeyse mezar kâtibininki kadar büyük olan ustabaşı evine eşyayı taşımaya başlamışlardı çoktan. Uabet her eşyanın yerini göstermek, hizmetkârlara da talimat vermek zorundaydı. Köyün genç kızları ile delikanlıları Paneb'in karısının hizmetine girebilmek için birbirleriyle ya-nışmışlar, Uabet de başta sıkı temizlik olmak üzere, günlük işleri için aralarından beşini seçmişti.

- Paneb nerede? diye sordu, içi çamaşır dolu ahşap sandığı omuzlamış giden Güçlü Naht'a.

- Tapınakta, aletlerini alıyor.

- Aman dikkat et! En güzel sandığım bu.

Uabet hem gergin hem de sevinçliydi. Daha ilk karşılaştıkları an, Paneb'in bir önder olmak için yaratıldığını hissetmiş, kocasının cesareti ve yeteneğiyle kazandığı başarıdan mutlu olmuştu. Dev adama karşı beslediği aşk hayranlıkla karıştı, tek tasası ona layık bir eş olmaktı Uabet'in.

- Dikiş sepetlerini nereye bırakıyorum? diye sordu Somurtkan Karo.

- Peşimden gel.

Selena odasını teslim almış, bebeğiyle oynamaya başlamıştı. Aperti'ye gelince, arkadaşlarıyla güreş tutmayı tercih etmişti. Kaba çocuğun değerli eşyaları kırmasından korkan anası, bu tembellik belirtisine fazla itiraz etmeyi düşünmemişti.

Uabet Firuze'nin davranışından da memnundu. Şölen sırasında rahibe kardeşi bir kez bile

Paneb'e söz söylememiş, böylece sahneyi tümüyle ustabaşının yasal eşine bırakmıştı. Uabet kocasının ustabaşılığa seçilmesinin görkemli kızıda olmayacak isteklere yol açmasından korkmuştu, ama Firuze'nin şimdiye kadarki tutumu kusursuzdu doğrusu.

- Ne güzel ev! dedi Pişkin Somun Pay heyecanla. Kim bilir ne mutlusundur, Uabet... Doğru tahmin etmişsin, Paneb gerçekten de ötekilere hiç benzemiyor.

- İşte ustabaşının dirsek ölçüsü, dedi bilge kadın Paneb'e üzerine avuç ve parmakların da kazındığı alün aleti uzatırken. Kraliyet dirseği bu, dört tanrı tarafından, doğuda Ho-rus, baüda Osiris, kuzeyde Ptah, güneyde Amon tarafından kutsanmış bir alet. Yapacağın bütün eserlerde, bu yaratılış açılarım anacak ve bu sütunları canlandıracaksın. Evrenin efendisi Tot'un bize miras bıraktığı dirsek sayesinde, başlangıcın nefesini soluyacaksın. Dirseği kullanarak yararlı, etkili, güçlü, doğru sözlü, hayat taşıyıcısı bir varlık gibi hareket edeceksin. Bilge kadın daha sonra Paneb'e işbaşında kullanacağı, abanoz ağacından yapılmış ve üzerine Osiris ve Anubis'in adları kazınmış dirseği verdi.

- Bu dirsek doğru oranlar tutturmana yarayacak, ama yaptıklarına vereceğin ölçü, kendi kolundan gelecek. Böylece ebedî dirsek ile sendeki aksi bütünleşmiş olacak.

Bilge kadın ustabaşına en sonunda mesleğini yapmak için gerekli aletlerden en önemli üçünü verdi: bir adı da "yıldız" olan ve 3/4/5 üçgenini temsil eden gönye, tesviye aleti ve kurşun tel. Bu iki aletin ucunda, yürek hiyeroglifini temsil eden mühürlü küp şeklinde bir ağırlık vardı.

- İnşaatçıların tanrısı Ptah bu aletleri etkili kılsın. Bu aletlerle, dağılmış parçalarını bir araya getirip gözü yeniden yapacak, görülende ve görülmevende, belirginde ve gizlide görülmesi gerekeni göreceksin. Buna erişmek için ilk görevin, zamanın dışında yaşayacağın ebedî istirahatgâhını yapmaya başlamaktır. Bilge kadın dev adama yaklaştı, beline daha önce Suskun Nefer'in taşıdığı altın önlüğü bağladı.

- Doğru ve haklı olanı yap, Paneb, tutarlı ve sakin ol, mutluluğu olduğu kadar felaketi de kaldırabilecek sağlam bir yapın, dikkatli bir yüreğin ve son sözü söyleyebilecek bir dilin olsun. Büyük gizemleri yaşadığına göre, artık yaratıcı gücün uyanması törenini yönetecek, her sabah temel görevin yerine getirildiği tapınakta, var olan her şeyi canlı kılan ışığın dirilmesine tanıklık edebilecek durumdasın.

Paneb sanki onlarca ağır taş omuzlarına baskı yapıyormuş gibi hissetti kendini, yine de sadece tutkusunu tatmin etmek için ressam olmak istemiş o köylü çocuğu, yükün altında eğilmedi.

Bilge kadının rehberliğinde, Hakikat Meydanı'nın ana tapınağının sunağına girdi, kendinden önce manevî babasının yaptığı gibi, iki yolu, evrenin ebedî kuralı Maat'ın ve yaratıcı aşk Hathor'un yollarını izledi.

Yirmi yedinci bölüm

Nübyeli hizmetkâr Serketa'nın kalçalarına gereğinden fazla zayıflatıcı krem sürdü.

- Küçük salak! diye haykırdı Serketa kıza tokadı patlatırken. Cildimi yakacaksın!

Güzelliğiyle hanımının arkadaşlarım kıskançlıktan çatlatan genç zenci gözyaşlarına hâkim oldu. Düşük ücret alıyor, dayanılamayacak bir kabalıkla karşılaşıyordu, ama doğduğu köyden bunca uzak olsa da, bu lüks villadaki ilk işine dört elle sarılmaya kararlıydı. Bir köylü olarak kalmamayı, Teb'in zevMerinin tadına bakmayı isteyen oydu, o kahrolası hanımı önleyemezdi bunu.

- Size özürlerimi sunuyorum. Serketa omuzlarını silkti.

- Makyaj çubuklarımı getir.

Saçındaki ilk aktan, cildinin ilk kırışığı kadar çok korkan Serketa, giderek artan miktarda güzellik ürünü kullanmaya başlamıştı: gözler için yeşil ve siyah rastık, dudaklar için kırmızı aşıboyası, yüz için pudralar ile kremler, saçlar için canlandırıcı boyalar ve yağlar. Bu yüzden banyosu birbirinden pahalı şişe ve kaplarla doluydu; en pahalısı da tümüyle şeffaf camdan yapılmış bir parfüm şişesiydi.

- Kahvaltım, dedi emir sesiyle. Nübyeli taze krema ile çemen ve kimyon kanştınlmış tereyağına meraklı hanımını şımartıyordu; sıcak ekmeğin üzerine sürülen bu karışım, insanın yuvarlaklıklarını artırıyordu ama, yine de dayanamıyordu bu tada Serketa.

Görkemli bir pilili elbise giyiniş Mehi, karısının özel bölümüne gürültüyle girdi.

- Dışarı! dedi koşarak çıkan genç Nübyeliye.

- Hazırlandın mı sevgilim?

- Setnaht'ın istediği rapora son şeklini vermek için, üst rütbeli subaylarımla toplantı yapacağım.

- Umarım, sıkıcı bir şey yoktur.

- Basit bir idarî görev. Asıl önemli olan, Kraliçe Tausert ile bu ihtiyar arasında çıkacak önlenemez çatışma.

- Sen kimin üzerine oynayacaksın?

- İkisinin de birbirini yok etmesini dileyelim. Serketa kocasının boynuna sarıldı.

- Pazarda ne kadar heyecanlandığımı bir bilsen! O salak polislerin bana öylesine yaklaşımları... Anlayabiliyor musun?

- Gereğinden fazla tehlikeye atılıyorsun, tatlım.

- Tabî ki, hayır, yumuşak aslanım! Beni asla yakalayamazlar. Tehlikenin yaklaştığını vahşi hayvanlardan da iyi anlıyorum.

- Ne var ki polis artık işin içinde bir kadın bulunduğunu biliyor.

- İyi çalışan bir örgütün, gölgede kalarak iş çevirdiğinden başka bir şey bilmiyor.

- Hainden bir haber alabildin mi?
- Paneb Hakikat Meydanı ustabaşılığına seçildi. Demek er ya da geç taşı kullanacak; bu yüzden müttelikimiz onu dikkatle izliyor. Paneb yeni görevine başlarken loncanın huzurunu bozacak iyi bir planı var.
- Ben de aynı yönde başka bir şey düşündüm... O devî rahat bırakmamak lazım! Suskun Nefer gibi ölçülü olmadığı için, balyozlarla kırılan bir taş gibi patlayacaktır sonunda.
- Paneb çalışma koşullarındaki son gelişmeleri gözden geçiren, bazı zanaatkarların endişelerine cevap vermeye çalışan köy mahkemesine ilk kez başkanlık ediyordu. Somurtkan Karo en önemli konuya girmekte gecikmedi.
- Çalışma hızını artıracığın söyleniyor.
- Yanlış, dedi Paneb. Şantiyede geçirilecek sekiz gün, se-kizden on ikiye, on dörtten on sekize; onun peşinden de iki gün tatil; bayramlar ve özel tatillerin dışında tabî. Köyün geleneği böyle, bu geleneği değiştirmeyi aklımdan bile geçirmedim. Gerekirse Hay'la ve fazla çalışmalarını bol bol ödüllendireceğim kısıtlı sayıda gönüllüyle tamamlarım fazla işleri.
- Öyleyse maaşlardan söz edelim! dedi Çakal Unes. Maaşları düşüreceğin gibi bir şeyler duyduk da.
- Bu da yanlış. Dağıtım her ayın yirmi sekizinde yapılacak: mezar kâtibi, sol ekip şefi ve benim için beş çuval sert buğday ile iki çuval arpa, her zanaatkar için de en az dört çuval sert buğday ile bir çuval arpa.
- Bir yarımın yerine, bir bütün çuval... Zam mı yaptın?
- Kenhir yönetimin onayını aldı.
- Bu öteki tayınların azalması anlamına gelmiyor, değil mi? diye endişelendi Neşeli Renupe.
- Kesinlikle hayır. Her sabah, adam başına ekmek, taze meyve, süt, bira ve en az üç yüz gram balık.
- Her on günde bir tuz, sabun, yağ ve merhem?
- Tabî.
- Öyleyse, diye haykırdı Aslan Userhat, değişen bir şey yok!
- Hepimizin işine geleni neden değiştirelim?
- Açık konuşmak gerekirse, dedi Güçlü Naht biraz da sıkıntıyla, neredeyse gelenekleri değiştireceğine bahse girecektik...
- Biteviyelik, hem el hem de zihin için tehlikeli görünüyor bana; ama atalardan miras kalan bir sürü yapıcı geleneğimiz var, bunlar da, sizin desteğinizle korumak istediğim hazinemizin bir parçası.
- Söylemdeki sakinlik zanaatkarları şaşırttı.
- Ben bahsi kazandım, dedi Kurtarıcı Şed alayla. İçinizde kimse Paneb'in Suskun Nefer'in

gerçek halefi olabileceğine inanmıyordu. Bir ustabaşının söyleyecek tek sözü olduğuna göre, artık rahat uyuyabilirsiniz.

Setnaht büyük oğlunun en ufak bir tehlikede başkenti uyaracak, ciddi bir haberalma ağı kurmak için gittiği Suriye ve Filistin'den gönderdiği son raporu okuyordu.

- Kraliçe Tausert sizinle görüşmek istiyor, dedi kâhyası.

- Kraliçe burada, benim evimde mi? Kâhya başıyla onayladı.

Setnaht büyük bir şaşkınlıkla çalışma odasından fırladı, hamalların taşıdığı tahtırevana rahatça kurulmuş Tausert'i karşılamaya seğirtti.

- Haşmetmeapları, sizi burada göreceğimi hiç...

- Bana sadakat sözü vermişsiniz, değil mi?

- Evet, şimdiki koşullarda ve...

- Sözüünüzü sıkça unuttur musunuz? Setnaht hakarete uğramış gibi oldu.

- Asla, Haşmetmeapları! Bunu doğrulayacak onlarca tanık bulabilirim.

- Öyleyse, Suriye ve Filistin'den gelen son raporu neden bana göstermediniz?

- O raporu büyük oğlum yazdı ve...

- Büyük oğlunuz her şeyden önce dışişleri bakanı. Çalışmalarının sonucunu almak, gerekirse sizden bile saklamak firavuna ve bana ait bir hak.

Yasallık taraftarı Setnaht kraliçenin haklılığını kabul etmek zorunda kaldı.

- Ama Firavun Sipta böyle bir evrakın önemini kavramaktan âciz!

- Sakın yanılmayın. Her sabah yatağının başına gidiyor, dünyadan hiçbir şey beklemeyen bir adam olarak bilge görüşünü öğrenmek için, en önemli haberleri iletiyorum. Ben, Setnaht, sözümün arkasındayım.

Yaşlı soylu eğildi.

- Size hemen dışişleri bakanınızın raporunu ileticeğim, Haşmetmeapları.

- Okuduğunuza göre, dedi kraliçe hafif bir tebessümle, bana bir özetleyin. Böylesi bir güven karşısında duyulan Setnaht, Tausert'ten hiçbir şey saklamadı.

- Suriye ve Filistin şimdilik sakin ama orada burada, bölgenin refahını sağlayan Mısır mandasına karşı çeşitli gruplar kuruluyor. Şimdilik yerel polisin baş edebileceği ölçüde, basit olaylar bunlar. Oysa öte tarafta, Asya'daki durum endişe verici; krallıklar yıkılıyor, savaşçı hanedanlar tahta geliyor, kaynayan bu kazandan neyin çıkacağını kimse kestiremiyor. En azından, fethedilecek en güzel ülke olarak göze batan Mısır'ın yararına bir şey çıkmayacağı kesin.

- Ne öneriyorsunuz?

- Kuzeydoğu istila koridorundaki denetimi artırmak, iyi silahlandırılmış, iyi maaş alan garnizonlar oluşturmak, ilk savunma hattımız olan kuleleri güçlendirmek, yeni savaş gemileri yaptırmak ve Per Ramessu silahhanelerinden üretimlerini arttırmalarını istemek.

-Ya Libya tehdidi?

- Çok ciddiye alınması gereken bir tehdit. Kabileler hâlâ bölünmüş durumda, ama Delta'yı fethetmeye girişmeleri için, ötekilerden biraz daha heyecanlı bir savaş önderi yeterli olacaktır, özellikle de asıl tehlike doğudan geliyorsa.

- Orada yeterli sayıda ajanımız var mı?

- Maalesef, hayır! Çünkü, çok tehlikeli. Gönüllülerden çoğu bu uğurda hayatlarından oldu. Elimize geçen bölük pörçük haberlere göre, Libya kabileleri yakında silahlanmalarını tamamlayacaklarmış.

- Bizim kuvvetierinizin gerçek durumunu belirleyebildinizmi?

- Generaller hızlı ve ayrıntılı cevap verdiler, kendimizi savunabileceğimizden eminim. Yine de düşüncemi biliyorsunuz; savunmak için en iyi çare, hücumdur.

- Benim görüşüm böyle değil, Setnaht. Teb ordusu?

- General Mehi'nin elinde sayıca yeterli, iyi eğitilmiş birlikler var. Onun sayesinde Yukarı Mısır ile Güney güven altında.

- Dışişleri bakanı Per Ramessu'ya ne zaman dönecek?

- Birkaç ay sonra, Haşmetmeapları, her şeyi kendi gözleriyle doğrulamak istiyor çünkü.

- Bundan böyle, raporlarını doğrudan firavuna göndersin. Setnaht ikinci kez eğildi.

Yirmi sekizinci bölüm

Şef Sobek hayatında ilk kez bilge kadına muayene oluyordu. Hastalık nedir bilmeyen güçlü Nübyeli, birbiri ardına uykusuz geceler geçirdiğinden, bilge kadına görünmeye karar vermişti.

- Sağlığına söylenecek bir şey yok, dedi Işık muayenenin sonunda.
 - Artık hiç uyuyamıyorum, diye yakındı polis görevlisi.
 - Kanının durumuna bakılırsa, gözlerin açık da olsa, dinlenebildiğin anlaşılıyor. Uykunu kaçıran düşünceleri ilaçla kovamayız.
 - Köyün güvenliğinden sorumluyum, ama köyün içinde cezasız kalmış bir katil dolaşıyor! Suskun Nefer ile memurlarımdan birini öldüren aynı insandı, bundan eminim; üstelik bu kahrolası gölge sağ ekip üyelerinden biri.
 - Nasıl bu kadar emin olabilirsin?
 - Sezgi, sadece sezgi... Elimde ciddi bir ipucu bulunmaması da beni kudurtuyor!
 - Umudunu yitirme, Sobek.
 - Siz... sizin kuşkulandığınız biri var mı? Bilge kadın gözlerini kaldırdı.
 - Ben sadece senin haklı olduğunu, o hainin de hiçbir düşüncenin delemeyeceği kadar kalın gölgelere büründüğünü biliyorum. Bildiğim başka bir şey varsa, o da bu durumun sonsuza dek böyle sürmeyeceği...
 - Bunca yıldır, en ufak bir yanlış bile yapmadı! Şimdi neden birden dikkatsizlik etsin?
 - Kötülüğün verdiği bir kendini beğenmişlik vardır, Sobek. Aradığımız adam da er ya da geç bu tuzığa düşecek.
 - Köylü kadının kimliğini bile belirleyemedik! Boşuna yapılmış onca soruşturma, birbirinden tümüyle farklı tarifler; sonunda da tek bir iz yok... Köylerde, bize bir başlangıç noktası olacak bir söylenti bile yok. Neredeyse o incir satıcısının hayal ürünü olduğuna inanacağım.
 - Belki de doğrusu bu. Sobek kasıldı.
 - O kadın... o kadın öte taraftan gelme kötü bir ruh mu yoksa?
 - Hayır, sadece köylü değil.
 - Kılık değişikliği... Söylemek istediğiniz bu mu?
 - Kimliğini belli etmemenin daha iyi bir yolu olabilir mi? Eğer gerçekten de yakınlardaki bir köyde yaşayan bir incir satıcısı olsaydı, çoktan bulmuş olman gerekirdi.
 - Kılık değişikliği... İyi ama, kuşkuluyu bulmak için, her kadının peşine bir polis memuru koyamam ki! Hem, böylesine saklanan, kim? Bir kentli mi? Yoksa bir yabancı mı?
- Şaşkın da olsa, sonunda elinde bir ipucu bulunmasından muyluydu güvenlik şefi. Şiddetli bir tartışmanın gürültüsü düşüncelerini yarıda kesti.

- Taze erzak dağıtımında güçlükler var, anlaşılabilir mi?

- Muayene bitti, dedi Işık. Sakinleştirici bitkilerden bir şurup istersen, hazırlarım. Ama içer misin?

- Her şey için teşekkürler... Şimdi daha iyiyim, gidip ortalığı yatıştırmak da benim görevim!

Sobek köyün kadınları ile başlarında saç sakalı birbirine karışmış Nia'nın bulunduğu balıkçılar arasında çıkmak üzere olan bir kavganın ortasında buldu kendini. Tüm gürbüzlüğüne rağmen, elindeki süpürge sapım yardımcının sırtında paralamak istemiş gibi kaldıran Güçlü Mut'un saldırıları karşısında gerilemekten başka bir çaresi yoktu başbalık-çının. İri Nübyeli aralarına girdi.

- Durun bakalım! Ne oldu?

- Bu Nia haydudun teki! diye haykırdı mezar kâtibinin eşi.

- Balıklar teslim ettim, her zamanki gibi!

- Balık mı, şuna bak! Ne bir kefal ne bir sazan ne de alabalık! Levrek dediğin şu balığın bir haline bak!

Güçlü Niut sepetten gözü donuklaşmış, solungaçları ayrılmış, tuhaf kokulu bir balık çıkardı.

- Bu pisliğe taze balık mı diyorsun? Bizi zehirlemeye çalıştığın itiraf et!

- Teslim edilmesi söyleneni getirdim ben... Üstelik istediğiniz kadar kurutulmuş balık da var.

Niut sepetlerden birini açtı, içindekilerin yere dökülmesi için ayağıyla devirdi.

- Kötü hazırlanmış, yenmeyecek balıklar! Kiminle alay ettiğini sanıyorsun?

- Ben sadece bir yardımcıyım, aldığım emirlere uyarım!

- Kimin emirleri? dediği duyuldu, gürültüye yaklaşan Pa-neb'in. Balıkçı Nia adamlarının arkasına saklandı.

- Bana dokunma! diye yalvardı, Paneb'in yumruğunun tadına daha önce baktığını hatırlayarak.

- Sen soruma cevap ver, gerisini merak etme.

- Yönetimin emri.

- Bozuk mallarını al götür Nia, sonra da bize birinci sınıf taze ve kurutulmuş balık getir. Bu emirleri ben veriyorum. Sakın yolda oyalanma, yoksa gelir, seni bulurum!

Ellerinde sepetler, yardımcılarının bölgesinden çıktı balıkçılar. Ne var ki Paneb köyün ana kapısından girmek fırsatı bulamadan, Pişkin Somun Pay'ın öfkesi burnunda eşiyle karşılaştı.

- Hububat çuvallarında her zamanki miktar yok!

- Emin inisin?

- Gözüme güvenirim, inan bana. İstersen bir bak. Ustabaşının görevlendirdiği Kararlı Gau köyün resmî tartısını kullandı.

- Her zamankinden onda bir eksik, dedi tarttıktan sonra. Bu çuvalları dolduranlar, başka bir ölçü kullanmış olmalı.

- Zaman kaybetmeden merkezî yönetime gidiyorum, dedi Paneb. Güçlü Naht benimle gelsin.

Son derecede idmanlı olmasına rağmen, Güçlü Naht genç deve yetişmekte zorlanıyordu. Paneb ise henüz ustabaşı olmadığı günlerdeki gibi gergin, öfkeli görünüyordu.

- Senin için üzülüyorum Paneb... Bütün bu dertler, yeni makamının tadını kaçırmış olmalı.

- Dertler mesleğin bir parçası.

- Öyledir ama, bu kadan da fazla... Eğer seni umutsuzluğa yöneltmek istiyorlarsa, bundan daha iyi bir yol bulamazlar.

- Kimden söz ediyorsun?

- Belirli birilerinden değil... Ekip şefi olduğundan beri, aramızdaki rekabet bitti. Mahkemenin seni ustabaşı olarak seçmekle en doğru karar aldığını da inanıyorum.

- Bu görev sana düşmez miydi?

- Bana mı? Kesinlikle hayır! Ben bu loncaı, burada yaptığım işi seviyorum, köyde yaşamaktan mutluyum, ama sınırlarımı da biliyorum. Yönetmek, bana göre bir iş değil! Sana gıpta etmek bir yana, şu anda acıyorum! Bundan sonra küçük büyük bütün sorunlarla sen uğraşacaksın.

Merkezî yönetimin büyük yapıları her zamanki gibi tehditkâr görünüyordu.

- Hakikat Meydanı'nın ustabaşısı, General Mehi'yle görüşmek isüyor, dedi Paneb büyük bir sükûnetle. Çok acil.

Nöbetçilerden biri, Mehi'nin, savaş arabasına koşmak üzere yeni aldığı bir çift aü incelediği ahırlara koştu.

- İşe yaramaz, dedi sonunda. Seyis, bunları acemi bir arabacıya ver, bana da sağlam atlar bul.

Yeni elbiseleri içinde gösterişli, acele etmeksizin zanaatkarların yanına yaklaştı.

- Geleceğinizden haberim yoktu, onun için...

- Benim de köye kokuşmuş balık ile her zamanki miktarın altında hububat sevk edileceğinden haberim yoktu, diye cevap verdi Paneb.

Mehi şaşırılmış göründü.

- Emin misiniz, Ustabaşı? Çünkü artık size böyle hitap etmem gerekiyor, değil mi?

- Kesinlikle eminim. Bütün bunlar yönetiminizin ciddi bir hatası nedeniyle olduğundan, hemen tazmin edilmesini talep ediyorum.

- Benimle birlikte çalışma odama kadar gelir misiniz? Mehi tahta levhaları inceledi.
- Bir bakalım... İaşe idaresinden gelen bu rapora göre, balıklar Ma tarafından getirilmiş, hububat çuvalları da Ramesseum fırınında doldurulmuş.
- Kokuşmuş balık ile yetmeyecek ölçüde hububat, diye hatırlattı Paneb. Anlaşıldığı kadarıyla, birileri ölçüğü değiştirmiş.

General alayla gülümsedi.

- Söyler misiniz, Paneb... Gerçekten de Hakikat Meydanı'nı siz mi yönetiyorsunuz?
- Bu sorunun anlamı ne?
- Yönetiminizin sizin dertleriniz konusunda en ufak bir sorumluluğu yok; üstelik, kendi köyünüzde olanlardan habersiz görünüyorsunuz.

Dev adam damarlarındaki öfkenin kabardığını hissetti.

- Ne demek istediğinizi açıklayın, Mehi!
- Yardımcılarım, Hakikat Meydanı'nın mührünü taşıyan yazılı bir dilekçe aldılar. Bu dilekçede balıkçıdan elindekileri teslim etmesi, Ramesseum siloları yetkilisinden de çuval doldururken ölçüyü değiştirmesi isteniyor. Her iki istek de yerine getirildi tabî.
- Dediğiniz belgeyi gösterin bana.
- Memnuniyetle. Tahta levha gerçektir.

Hakikat Meydanı'nın mührü yanında, bir ikinci mühür daha vardı. Ustabaşının yerine emirleri veren zanaatkarın mührü.

Yirmi dokuzuncu bölüm

- Demek, diye özetledi Kenhir, üzüntüden yıkılacak gibi, demek oydu... Hain ve katil oydu!
 - Acele etmeyelim, diye öğütledi Paneb.
 - Bu levhanın üzerindeki, bizzat onun kişisel mührü!
 - Şimdilik onu sadece yetki aşımıyla suçlayabiliriz.
 - Yerini almak, cinayetlerinin meyvesini toplayabilmek için seni gülünç duruma düşürmek istediğini görmüyor musun? Hemen mahkemeyi toplamak gerekiyor.
 - Önce zanlıyı sorgulayalım, dedi bilge kadın.
 - Bu kanıt yeterli değil mi?
 - Gidip onu getireyim, dedi Paneb. Işık sakin, Kenhir sabırsızdı. Ustabaşı en korkunç suçları işlediğinden kuşkulanılan zanaatkarla birlikte dönünce, mezar kâtibi ayağa kalktı, gözlerini zanaatkânnkilere dikti.
 - Anlat bakalım Aslan Userhat, kendini savunmak için neler söyleyeceksin? Başheykeltıraş şaşkın gibiydi.
 - Kendimi savunmak için mi? Neyle suçlanıyorum?
 - Aslan başı ve göğsü... Bunlar senin işaretin değil mi? Kenhir buz gibi bir öfkeyle tahta levhayı Userhat'a uzattı.
 - Evet, benim imzam.
- Zanlı elindeki metni hızla okudu.
- Bunu ben yazmadım! Nereden geldi bu levha?
 - Sanki bilmiyormuş sun gibi!
 - Tabî ki bilmiyorum! diye dikildi geniş göğüslü heykeltıraş. Üstelik kimseye sözümden kuşkulanma izni vermem!
 - Bu levhayı bana General Mehi verdi, diye açıkladı Paneb.
 - Yönetim binalarına hiç gitmem ki. Bu, mezar kâtibi ile ekip şeflerinin görevi değil mi?
- Userhat'ın şaşkınlığı kısa sürdü.
- Biri imzamı taklit etmiş olmalı.
 - Bunu kanıtlayabilir misin? diye sordu Kenhir, hâlâ öfkeli.
 - Her şeyden önce, Hakikat Meydanı hizmetkârı olarak benim sözüm var. Eğer gerekirse, mahkemenin ve Maat'ın huzurunda bu levhayı yazmadığıma yemin ederim. İkincisi, kişisel mührümü kullandığımda, sadece taşın üzerine atarım imzamı, tahtanın üzerine değil. Öteki heykeltıraşlar da doğrulayacaktır bu dediğimi. Daha fazla kanıt gerekiyor mu?
- Kenhir dudaklarını büzdü.
- Bu kadarı yeterli, dedi Paneb.

- Biri seni ve beni gözden düşürmeye kalktı, dedi Aslan Userhat.

Başheykeltıraş başı yukarıda çıktıktan sonra, mezar kâtibi öfkeyle patladı.

- Aslan Userhat'ın hareketlerini izleyebilmesi için, Şef Sobek'e bu olanlardan söz etmemiz gerekecek.

Ustabaşı düşünceli düşünceli başını salladı.

O sabah Kenhir, çalışma odası dahil bütün evi tepeden tırnağa dumanlayıp tütsüleyecek olan Güçlü Niut'tan önce uyanmıştı. Basma geleceklerden haberli olduğu için, saçlarını bile yıkamadan evden fırladı, doğan güneşin aydınlattığı mezarına bakmaya gitti.

Basamak basamak inen mezarlığın ucunda, oldukça zayıf kayaya oyulan mezarda, sonsuza dek genç kalacak olan mezar kâtibini Osiris, Hathor ve İsis'in karşısında gösteren oyuğa bir sunak yapılmıştı. Bu inanılmaz ayrıcalık, "Düşler Anâhtarını tamamlamadığını unutturuyordu.

Ebedî istirahatgâhının tepesini, loncanın önemli üyelerine özgü rmarîye uygun olarak süsleyen piramide bakarken, en kusursuz eserinin, Hakikat Meydanı'nın varlığını belirleyen küçük büyük bütün olayları kaydettiği mezar günlüğü olduğunu düşündü yaşlı kâtip.

Işık birbiri ardından tepelikleri aydınlattı, küçük pencerelerin içine yerleştirilmiş sütuncukları ışıltattı; sütuncukların üzerinde güneş kayığının karşısında diz çökmüş tapınan atalar, çevrelerinde de günün doğuşunu kutlayan köpek aslı maymunlar çizilmişti.

- Demek uyandınız, Kenhir?

Ustabaşının güçlü sesi yaşlı adamı yerinden sıçrattı.

- İnsan yaşlandıkça, daha az uyuyor... Hem üstelik bunca mutluluk yaşadığım bu köydeki son sabahlarımın keyfini de çıkarmak istiyorum.

- Ebedî istirahatgâhınızı güzelleştirmemi ister miydiniz?

- Bana kalırsa, her şey uzun zamandan beri hazır. Bence kendi ebedî istirahatgâhıyla ilgilenmelisin. Bir ustabaşının mezarı, makamına layık olmalı.

- Haklısınız... Yine de mezarların çevrelerini temizlemeleri için Krallar Vadisi'ne bir grup göndereceğim.

- İyi fikir, Paneb. Ben kendimi oraya gidemeyecek kadar orgun hissediyorum... Benim yerime İmuni'yi gönder.

Ustabaşı gülümsedi.

- Biraz yürüyüş, küçük kâtime iyi gelecek. Papirüslerinin icinde otura otura, zamanından önce mumyalaşacak yoksa.

Kararlı bir bekâr olup, kadınlardan aslan Tanrıça Sehet'in gönderdiği hastalıklardan bile daha çok korkan Kâtip yardımcısı İmuni, doğu mahallesinde, sol ekip şefininkine komşu olan küçük evinin temizliğini kendi yapıyordu. Yaptığı göreve bakılınca, birkaç saatliğine

düşük ücret karşılığında bir hizmetkâr tutması mümkündü, ama fare suratlı, bıyıklı küçük adam maaşının tamamını kendine ayırmaya niyetliydi.

Birkaç aydan beri, nedenini iyice bildiği bir mide ekşimesinden yakınıyordu; Kenhir ölümsüz gibiydi, üstelik Paneb de ustabaşı olmuştu. Durum bundan daha kötü olamazdı sacası, fırçalarını günde on beş kez temizleyerek, levhaları kazıyarak mezar kâtibi olamayacağı, Paneb'e de haddini bildiremeyeceği açıktı. İhtiyar Kenhir yardımcısını halefi olarak seçip, neden emekliye ayrılmıyordu ki? İmuni kâtip yardımcılığı görevini kusursuz bir şekilde yürütüyor, muhasebeyi en ufak bir dalavereye imkân tanınmayacak şekilde tutuyordu. Onun sayesinde, lonca yönetimine yöneltilecek en küçük bir suçlama olamazdı. Üstelik, belli etmeden ötekilerin hareketlerini izleyebildiğinden, zanaatkarların yöntemleri hakkında epeyce bilgi sahibi de olmuştu; bir gün sadece mezar kâtibi değil, her iki ekibin şefi de olabilirdi. Bunun için ilk adım, yasal arzularının önüne çıkmaktan bıkmayan Paneb'den kurallara uygun bir şekilde kurtulmaktı.

Kapısı hızla çaldı. İmuni fırçasını bıraktı.

- Yola çıkıyoruz! diye buyurdu Güçlü Naht. Küçük kâtip kapıyı açtı.

- Nereye ?

- Krallar Vadisi'ne, temizlik için.

- İyi ama oraya mezar kâtibinin...

- Kenhir çok yorgun, onun yerini alacaksın. Biz hazırız ve bekletilmekten hoşlanmayız.

İmuni aceleyle gerekli malzemeyi topladı ve vadiye doğru yola çıkan küçük topluluğa yetişebilmek için koşmaya başladı.

- Emin misin? Kalp olmadığından emin misin? diye sordu Pişkin Somun Pay endişeyle.

- Kesinlikle, dedi bilge kadın. Sesi açık, yaydığı enerji hiçbir engelle karşılaşmadan vücudunun kanallarında dolaşılıyor.

- Yine de epey korkuttu!

- Haklısın, insanı endişelendiren bir belirti, ama yine de ciddi değil. Biraz aşırı sinirden başka bir şey değil.

- Tek... tekrarlanır mı?

- Her şey sana bağlı, Pay. Bana kalırsa pençesine düştüğün şiddetli öfkenin etkileri hâlâ dağılmamış.

Ressam ayak parmaklarına baktı.

- Bu dediklerinde doğruluk payı var...

- Neden kendine hâkim olamıyorsun?

- Karımın yüzünden... Köydeki hayatın zorluklarından, özellikle de Sobek ile poHslerinin bizi sürekli olarak izlemelerinden yakınıyor.

- Ve gitmek mi istiyor?

- Hemen hemen... Ben söylemem gerekenleri söyledim, sesimiz yükseldi, sonunda da yumruğumu çamaşır sandığıımıza vurdum.

- Eğer karın gerçekten de Hakikat Meydanı'ndan ayrılmak istiyorsa, gitmekte özgürdür, diye hatırlattı Işık. Öfkelenerek onu burada tutamazsın.

- Biliyorum, dedi Pay, ama tartışmamızın nedeni hiç de öyle ciddi değildi... Aslında karım beni öteki ressamlarla biraz fazla içtiğim ve evin yapılması gereken işleriyle yeterince uğraşmadığım için suçluyordu... Bir yıldan beri her gün yeni bir mutfak yapacağımı söylüyorum ama düzenlenecek o kadar şölen, kutlanacak o kadar bayram var ki!

Bilge kadın gülümsedi.

- Bir zanaatkar aile kurunca, ailenin ahengini sağlamak zorunda değil midir?

- Gerekeni yapsam, kalbim iyileşir mi?

- Hiç kuşkun olmasın.

Çok çaba gerektirmesine rağmen, İmuni mezar kâtibinin yerini almaktan, tek başına zanaatkarların çalışmasını denetlemekten mutluydu. Kral mezarlarının çevresini düzlemek, toplanan taş parçalarını Krallar Vadisi'nin dışına çıkarmak pek hafife alınacak bir iş değildi ama Halat Kasa, Burun Fened, Somurtkan Karo, Güçlü Naht ve Cömert Didya'nın güç bakımından eksiği yoktu doğrusu. Sağ ekibin diğer zanaatkarları Paneb'in mezarında çalıştıklarından, Krallar Vadisi'ndeki beş kişi işlerini bir an önce bitirip arkadaşlarının yanına varmak için acele ediyorlardı.

- Bu cüce sinirime dokunuyor, dedi Kasa Fened'e. Ayağının üzerine koca bir taş düşürsek, belki bizi rahat bırakır.

- Hiç aldırma, yeter.

- İşemeye gittiğimde, levhasına yazıyor! Kenhir de pek öyle eğlenceli bir değildi, ama hiç olmazsa nerede duracağını biliyordu.

- İmuni zararsız, dedi Somurtkan Karo. Tabiî çalışma yöntemimize kaşmamak kaydıyla.

- Ustabaşından nefret ediyor, dedi Didya.

- Ona zarar verebileceğine inanıyor musun? Marangoz başını salladı.

- Saçmalamayalım, dedi Fened. Bu bıyıklı cüce, dev ustabaşımıza saldırmayı aklından bile geçiremez. İmuni'nin tek istediği, mezar kâtipliği görevi. Bahse girerim ki ihtiyar Kenhir İmuni'nin yoluna taş koymak için güzel bir oyun oynayacaktır.

- Kenhir'den beklenmeyecek kadar kötü niyetli bir şey bu, dedi Halat Kasa elini simsiyah saçlarından geçirerek.

İmuni zanaatkarlara yaklaştı.

- Ne zaman bitirmeyi düşünüyorsunuz? diye sordu yapış yapış bir sesle.

- Eğer sen de bir el atarsan, beklediğimizden de önce, diye cevap verdi Didya.

- Bu benim işim değil! diye itiraz etti kâtip.

- Bittiği zaman bitireceğiz, diye homurdandı Karo güç duyulacak bir sesle.
 - Hava oldukça ılık, bana kalırsa biraz daha hızlanabilirsiniz. Güçlü Naht dev gibi vücuduyla kâtip yardımcısının karşısına dikildi.
 - Sen izle ama öğüt verme... İyice anlaştık mı?
- İmuni bir adım geriledi, zanaatkarlar kâtip yardımcısına arkalarını dönüp, çamurların kral mezarlarının girişlerine yığılmasını önlemek için yapakları koruma duvarlarını pekiştirmek amacıyla kullandıkları kireçtaşı parçacıklarını sandıklara doldurmaya giriştiler.
- İşin sonuna doğru Firavun Merneptah'ın mezarının yanına vardıklarında, Burun Fened yeniden kullanılabilir kadar güzel iki kireçtaşı bloku buldu.
- Ustabaşımıza bir sürpriz yapsak? dedi arkadaşlarına. Hepsi bu düşünceyi onayladı.
 - Taşması pek kolay olmayacak, dedi Halat Kasa.
 - Bizler de cüce değiliz, diye kestirip attı Naht. Sırtlarında ağır yükleri, Krallar Vadisi'nden çıkarken, hiçbiri İmuni'nin yüzündeki alaycı tebessümü fark etmedi.

Otuzuncu bölüm

Paneb ve karısı dağın üzerinden uçabilmek için ibis kılığına girdiği güzel düşünüyü anlatan küçük Selena'yı dinliyorlardı. Somurtkan Karo kızın sözünü kesti.

- Gelmen gerek, dedi dev adama. Yardımcıların şefine kalırsa, öküzlerinden biri hastalanmış, tarlana da bildircinler saldıracakmış. Eğer gerekli önlemleri almazsan, ürünün yok olacak.

Tarlalar köydeki ailelerden çoğu için yabana atılmayacak erzak demek olduğundan, Paneb doğruca Kenhir'in çalışma odasına gitti. Dirsek ağrısından yakınan mezar kâtibini İmu-ni'ye mezar günlüğünü yazdırırken buldu.

- Yanımda sağ ekipten en az iki kişiyle birlikte köyden çıkmak zorundayım, dedi durumu anlattıktan sonra.

Yaşlı kâtip dudak büktü.

- Hakikat Meydanı zanaatkarlarını böylesi işlerde çalıştırmanın yasak olduğunu biliyorsun.

- Bu iş değil, sadece buğdayları korumak, kızartıp yiyeceğimiz bildircinleri yakalamak için ağları yerleştirirken bana yardım.

Kenhir'in homurdandığı belli belirsiz onayı işitince, kâtip yardımcısının yüzündeki haince tebessümü görmedi Paneb.

- Başka ne yapabiliriz ki? diye yakındı Paneb'in hizmetindeki beş köylüden biri. Sizi zamanında uyardık işte!

Yanında Güçlü Naht ve Cömert Didya'yla birlikte gelen Paneb cevap vermedi, zorlukla nefes alan öküzüne baktı.

Gözcüler bildircinlerin ilk saldırılarını Teb yetkililerine bildirmiş, gökyüzündeki güneşi kaplayacak kalabalıkta sürülerin tarlalara saldıracığı konusunda onları uyarılmışlardı. Bu yüzden Paneb, Didya ve köylüler toprağa derince çakılmış kazıkların üzerine, tarlayı boydan boya kaplayacak sık gözlü bir ağ gerdiler.

- İşte, geliyorlar! diye haykırdı köylülerden biri.

Kanat gürültüleri içinde, bir kuş sürüsü görüldü. Avcılar ellerindeki kumaş parçalarını salladılar, hareketleri bildircin sürüsünü şaşırttı. İçlerinden çoğu ağların üzerine düştü ve ayaklan sık deliklere takıldı.

- Ufukta ne ziyafet var ama, diye sevindi Didya, köye dönerken.

- Bilge kadın öküzünü kurtaracak, dedi Naht Paneb'e.

Sıcak rüzgâr, terasta çırılçıplak uzanmış, vücudunu sabah güneşine vermiş Firuze'nin tenini okşuyordu. Basamakları bir kedi kadar sessiz tırmanmasına rağmen, Paneb'in varlığını hemen hissetti Firuze.

- Yaklaş, Paneb.

- Öteki Hathor rahibeleriyle birlikte, bayram hazırlıklarını tamamlamak üzere sessizlik tanrıçasının sunağında olduğunu sanıyordum.

- Sanıyordun ama, buraya geldin.

- Beni bekliyordun, değil mi?

Firuze gülümsemekle yetindi. Paneb yine her zamanki gibi yılların hiçbir şekilde etkileyemediği bu muhteşem kadına karşı dayanılması imkânsız bir istek duydu. Tam tersine, zaman güzelleştiriyordu onu, gençliğinin tazeliğine tatlılık ve duyarlılıkla karışık bir çekicilik ekliyordu. Firuze üzerine uzanan genç devi itti.

- Sen ki bu loncanın ustabaşısı oldun, Cesur Paneb, bu loncaya nasıl bir mühür basmak, nasıl bir kader hazırlamak niyetindesin?

İki sevgili uzunca bir süre bakışlarıyla birbirlerine meydan okudu. Paneb'in karşısındaki artık âşık bir kadından çok, öldürecek güzellikte görünen, cevap vermediği sürece onu özgürlüğüne kavuşturmamaya kararlı bir öte dünya varlığıydı.

- Bu loncanın sahibi değilim, Firuze. Lonca beni, ben loncayı seçtik, sadece bizi birleştiren aşk loncayı yönetmeme imkân verecek. Loncanın kaderinde sonsuzluk yazılı; eser ile insanı aynı harekette, aynı solukta yaratmanın dışında bir anlamı da yok. Doğru, yine de bu loncaya mührümü basacağım, çünkü yarım yamalak bir Hakikat Meydanı istemiyorum ben, benim istediğim tanrıların sözlerini bilgelik, güç ve ahenkle canlandırarak bir yer.

Firuze dev adamın elini sevgiyle tuttu.

- Terasımdan mezarını, gücün seni izleyeceği o görkemli istirahatgâhını görüyorum. Güç seni bozmadığına göre, benimle seviş.

Sağ ekip zanaatkârlarının fedakârca çalışmaları sayesinde, Paneb'in mezarının yapımı şaşılacak kadar hızlı gelişmişti. Başheykeltıraş Aslan Userhat kubbeli lahit odasını kazmaları, sütunları dikip canlıların girebilecekleri odaları yapmaları için arkadaşlarını durmaksızın yüreklendiriyor, bu arada da güneş battığında merhumun ruhunun dinlenmeye geleceği bahçeyi, her şeyin doğup yeniden döndüğü al suyu hatırlatacak havuzu unutmamaları için gerekli uyanları yapıyordu.

Ustabaşı tatlı bir sonbahar gününün sonunda şantiyeyi denetlemeye geldiğinde, her yeri ıssız ve sessiz buldu.

Girişte, dört güçlü sütun, sonra geniş bir teras, terasın ötesinde de her yüzü güneşin yolculuğunun çeşitli evrelerini temsil eden sütuncuklarla süslü çok sivri bir tepeliğin kapadığı bir dualık; kapının solunda, atalar töreni için bir sunak; sağda, arınma havuzu vardı. Bir koridor, Paneb'in ifca'sının ilahlarla karşılaşmasının temsil edildiği kabartmalarla süslü salona açıyordu. Paneb'in ka'sı şahine ve zümrüdüankaya dönüşüyor, öte dünyanın kapısındaki nöbetçilere parolayı söyleyip kayıkla cennet sularında gezintiye çıkıyordu. Dipteki duvarda açılmış dar bir yarıktan, hafifçe göğe dönük gözleriyle başka evrenlere bakan heykeli seyretti ustabaşı.

Paneb, bir başka Paneb oluyordu; hem tıpaüp benzer hem de çok değişik, ne yaşlılığın ne de kusurların etkilediği bir başka Paneb. Suskun Nefer'in de böyle bir tecrübeden geçmiş

olacağını düşündü.

Selefi ölümün içine canlı girmekle kendini arındırdığı bu dünya gerçeklerini daha iyi üstlenmiş, halefinin yolunu açmıştı. Şimdi de, onun ışıklı varlığını içine dolduran Paneb, Nefer'in mirasını alıyordu.

Sağ ekibin tüm üyeleri ebedî istirahatgâhın, İsis'in, Osiris'in ve Ptah'ın görkemli resimleriyle süslü son sunağında oturuyordu.

Kurtarıcı Şed ayağa kalktı, arkadaşları onu taklit ettiler. Hep birlikte, geometrik çizimlerle öğrenme yolunun değişik aşamalarını gösteren duvarları ve tavanları süsleyen kareleri, gülleri ve spiralleri seyre dalmış Paneb'in çevresini aldılar.

- Sonsuza dek hayatın nefesini solu, dedi Aslan Userhat heykeltıraşların adına.

- Ressamlar sana güneşin her sabah çıktığı nilüferi armağan ediyor, dedi Çakal Unes .

- Sonsuza dek loncanın kayığında gezin, dedi Güçlü Naht taş yontucuların adına. Yelken hayatın soluğunu, nilüfer kayığı temsil ediyordu. Hepsi buradaydı, Cesur Paneb'in varlığının önemli bölümünün yayıldığı ebedî istirahatgâhın duvarlarına çiziliydi.

Çemberin ortasında, kardeşliğin sıcaklığını, yaz güneşinden de yoğun sıcaklığını duydu.

Ama ustabaşı da olsa, enerjilerini aktarmak için ona uzanan ellerin arasında, bir haininkinin de bulunduğunu nasıl unutabilirdi?

Hain Işık Taşı'nın er ya da geç Paneb'in mezarına saklanacağından emindi. Ne var ki şantiye bitmek üzereydi ama, o değerli hazine hâlâ görünürde yoktu.

Cömert Didya Paneb'e ışıktan vücudunu muhafaza edecek, akasya ağacından yapılmış görkemli bir lahit sundu.

- Böylesi bir kayıkla, dedi marangoz güvenle, en ufak bir sorunla karşılaşmaksızın, sonsuzluğu boydan boya geçersin.

- Acelesi yok, dedi Pişkin Somun Pay. Kenhir mahzeninden II. Seti iktidarının ilk yılından kalma iki testi şarap çıkardı, içilmeyi sabırsızlıkla beklediklerinden eminim!

Hepsi o kusursuz içkiden ilk yudumu almaya kararlı ressamın bilgece öğüdüne uydu.

- Yuşumak ve rahatlatıcı, dedi yanakları daha şimdiden hafifçe kızarmışken. Tam günün önemine uygun.

- Seti'ye şükran borçluyuz, dedi Kuyumcu Tuti. İşte şu elimdeki altın palmiye dallarıyla süslü kumaşı onun cenazesi için düşünmüş, ama yetiştirememiştim. Bu kumaş bundan böyle Paneb'in lahtinin baş parçası olsun.

Zanaatkarlar önderlerinin sağlığına kadeh kaldırdılar, hepsi de kupasını büyük bir heyecanla dikti.

- Mezarın süsü en son eserim olacak, dedi Kurtarıcı Şed Paneb'e.

- Neden bu kadar kötümsersin?

- Çünkü senin tanımadığın bir düşmanın, yorgunluğun pençesindeyim. Bundan böyle ilerideki eserlerinin ilk çizimleriyle yetineceğim, ressamlarımız sana sadakatle yardımcı

olur nasılsa. Hepimiz Firavun Sipta'nın ölmek üzere olduğunu, ciddi bir kargaşa çıkacağını biliyoruz; o kargaşanın karşısında sadece sen durabilirsin.

- Bölesi iltifatlar her zamanki alışkanlıklarına pek uymuyor!

- Yaşlandıkça yumuşuyorum.

Körkütük sarhoş Somurtkan Karo Paneb'in omzuna bir şaplak indirdi. Şed karanlık gözlerle baktı Karo'ya.

- Nasıl bir çılgınlık yaparsan yap, ama bir daha sakın ustabaşına saygısızlık etme.

Karo sendeleyerek uzaklaştı.

Gördüğü olaylardan ağzı kulaklarına varan Kâtip Yardımcısı İmuni giderek daha fazla inanmaya başladı Cesur Paneb'i devirip yerini alacağına; elindeki dosya gün geçtikçe kabanyordu ne de olsa.

Otuz birinci bölüm

Setnaht sabır ve dikkatle çalışıyordu. Büyük bir gizlilik içinde, Tausert'in bakanlarını teker teker çağırıyor, kraliçenin ülkeyi yönetmek, ciddi bir sorunu çıkığında da orduya kumanda etmek yeteneğine sahip olmadığını göstermeye, kanıtlamaya çalışıyordu. Bakanlardan bazıları tereddütsüz yanında yer aldı, kimileri de çekingen davrandı duydukları karşısında. İki bakansa, Setnaht'ın fikirlerine açıkça karşı geldi; yaşlı kurt yine de umudunu kaybetmedi, çekingenler kendi tarafına geçene, muhalifler de en azından tarafsızlığa kayana dek çalışmalarını sürdürdü.

Hedefe varılmıştı; Setnaht hükümet üyelerini bir araya getirecek ilk Bakanlar Kurulu toplantısında planının ilk aşamasını yürürlüğe koyacak, kraliçenin güvenoyuna gitmesini isteyecekti.

Müstakbel firavun kraliçeye karşı düşmanlık beslemiyordu; tam tersine, her geçen gün Tausert'in aklına, devlet adamlığı yeteneklerine biraz daha hayranlık duyuyordu. Yine de, yeni dışişleri bakanının çıkmasına muhakkak gözüyle baktığı istila dalgası karşısında, Tausert'in Mısır'ı tehlikeden koruyacak becerilere sahip olmadığı inancındaydı. Ülkenin içinde bulunduğu tehlikelerin farkına varan tek görevli olarak, üzerine düşeni yapması gerektiğini düşünüyordu. Sekreteri, beklediği konuğun, Amon Tapınağı hazinedarının geldiğini bildirdi. Firavun Sipta'nın sağlık durumu hakkında günlük raporlar vermeye ikna edene kadar Setnaht'ın uzunca bir süre uğraşması gereken kişi.

Genç firavun herkesi şaşırtıyor, güneş doğarken, tapınakta tanrısal güçlerin uyanması törenini kutlamasıyla birlikte artan, akşam olunca sönmeye yüz tutan bir güçle ölüme direniyordu. Gün boyunca yatağından çıkamıyor, pek az yemesine rağmen hâlâ Eski Krallık bilgelerinin metinlerini okuyor, kraliyet sarayının sektirmeden gönderdiği günlük raporları inceliyordu. Eksiksiz bir güven duyduğu kraliçenin ziyaretlerinden de çok hoşnut olduğu belliydi. Hazinedar, Setnaht'ın karşısında saygıyla eğildi.

- Önemli bir haber, efendim. Firavun Sipta bu sabah odasından çıkmadı. Törene onun

yerine Amon'un büyük rahibi başkanlık etti, firavunun kişisel tabibi de Sipta'nın can çekiştiğini düşünüyor.

- Düşünüyor mu, yoksa emin mi?

- Firavunun törene katılmaması, sağlığı hakkında hiç kuşkuya yer bırakmıyor. Setnaht hazinedara teşekkür etti. Bakanlar Kurulu toplantısından topu topu bir çeyrek saat önce bu öğrendikleri, durumunu daha da pekiştiriyordu.

Şaşkın bakanlar firavunun hassa askerlerinin dikkatli bakışları arasında, büyük kabul salonuna girmeye başladılar.

- Neden Bakanlar Kurulu odasında toplanmıyoruz? diye sordu Setnaht. Durumdan memnun olmamışa benziyordu.

- Kraliçenin emri, dedi yüksek rütbelilerden biri.

Yaşlı yönetici eşikten geçerken tereddüt etti. Ya Tausert tüm muhaliflerinden bir seferde kurtulmaya karar verdiyse? Hayır, hayır, imkânsız; sadece tiranlar böyle davranırdı, kraliçe de bütün kulları gibi Maat yasasına boyun eğecekti, iktidarda kalmak için şiddete, cinayete başvurması düşünülemezdi. Setnaht da uzun ve dar pencerelerin aydınlattığı geniş salona girdi. Birçok bakan soran bakışlarını ona çevirdi, ne denli sakin olduğunu görüp rahatladılar. Mavi renkli uzun bir elbise giymiş kraliçe salona girene dek, ayakta bekledi tüm bakanlar. Zarif bir taç ile altın küpeleri çizgilerinin soyluluğunu ortaya çıkarıyordu.

Tausert yaldızlı tahtadan sade tahtına oturduğunda, Setnaht ihaneti düşünen bakanlardan çoğunu kendi yanma çekmişti bile.

- Sizlere verdiğim görevler hakkındaki son durumu tartışmak üzere bu görkemli salonda toplanmak istedim. Başarısız olanların yerini, yenileri alacak. Mısır'a hizmet etmek bir heyecandır; bunu anlayamayanlar başışlanmalarını bekleyemezler.

- Bunu hepimiz biliyoruz, Haşmetmeapları, diye cevap verdi Setnaht. Onun için aramızda ne bir tembel ne de sorumsuz var. Ülkenin durumunu incelemeden önce, yasal firavununkini öğrenebilir miyiz?

- Firavun Sipta gecenin son saatine kadar onu neredeyse götürecek bir rahatsızlığın pençesindeydi. Bu yüzden de sabah törenine katılmadı zaten. Biraz önce bilinci açıldı, ruhu hâlâ vücuduna bağlı. Bu olağanüstü toplantımızdan söz ettim, firavun alacağımız kararları bekliyor. Şimdi tarım bakanının raporuyla başlayalım.

Tarım bakam bir papirüs açtı, bölge bölge okuyarak hasat sonuçlarını verdi, alman ürünü bir yıl öncekiyle karşılaştırdı.

Tausert'in yorumları kesin ve kararlıydı. Raporun eksik yanlarının altını çizdi, kuşkulandığı bazı değerlerin araştırılmasını istedi, kimi bölgelerdeki durumun iyileştirilmesi için yöntemler önerdi. Sonra yönetimin diğer konularında da aynı etkinliğe sahip olduğunu kanıtladı. Sırada sadece dış politika kalmıştı.

- Dışişleri bakanımız burada olmadığına göre, Setnaht bizi tehdit eden tehlikeleri anlatır mı?

Yaşlı yönetici ayağa kalktı.

- Asya'dan gelen ve haşmetmeaplarına da ulaştırılan son haberlere göre, ittifaklarımızı altüst edecek, bizi yeni ve güçlü düşmanlarla karşı karşıya bırakacak derin değişiklikler bekleniyor. Mısır bugün her zamankinden çok fethedilmesi gereken varlıklı bir ülke olarak görülüyor, istilacılar da Suriye-Filistin koridoruna dalmakta gecikmeyecektir. Beni kötümserlikle suçlayacaklar büyük bir yanlışta olacaklar; ben sadece gerçeği anlatıyorum, tehlike bir düşün değil.

- Önerileriniz dinlendi Setnaht, savunma sistemimiz durmadan pekiştiriliyor.

- Kullarınızdan her biri size şükran duyuyor, Haşmetmeapları ama asıl gereken, daha ileri gitmek, parlak firavunları örnek alarak bir savunma saldırısı başlatmak değil midir?

- Kime karşı ve hangi güçlerle? Koşullar sonucu belirsiz bir maceraya atılmamızı engelleyecek kadar olumsuz. Oğlunuz sayesinde, casusluk örgütümüz yeniden kuruldu ve ihtiyacımız olan bilgileri iletecek duruma geldi. Elimizdeki veriler, işin savunma yanına önem vermemiz gerektiğini gösteriyor.

Setnaht bakanlardan bazılarının imdada yetişeceklerini umuyordu ama Tausert'in sözleri ve kararlılığı hepsinin inancını değiştirmişti anlaşılın.

Yenilmişti yaşlı kurt, yenilgiyi kabullenip saygıyla eğilmekten başka yapacağı kalmamıştı.

Öteki bakanlar kabul salonunu terk ederlerken, kraliçeye yaklaştı.

- Sizi kutluyorum, Haşmetmeapları, ötekiler gibi benim de gözlerim kamaştı. Kimse İki Ülke'yi yönetme becerinizden kuşkulanamaz.

- Öyleyse, bakanlarımı bana karşı ayaklandırmak istemek, neden?

Demek aralarından bazıları ötmüştü! Ayaklarının altındaki döşemenin kaydığını hissetti, yine de tehlikenin gözlerine bakacak cesareti buldu.

- Hep aynı neden, Haşmetmeapları. Mısır eninde sonunda topraklarını istila etmek isteyen ülkelerle savaşa girecek, siz de ordularınızın başına geçecek becerileri gösteremeyeceksiniz. Üstelik, tek çıkar politikayı da reddediyorsunuz.

- Görüşlerin farklı olması, kendi görüşünüzü savunmanız bana ters gelmiyor; ama bana sadakat göstermek zorun-dayken, bana karşı komplolar kurmanız, sadece Mısır'ı zayıflatır. Bunu bir daha unutmayın, Setnaht.

Kraliçeyi selamlayıp, çekildi.

Kazandığı zaferden yorgun çıkan Tausert yine de dinlenme fırsatı bulamadı, dairesine çekilirken özel sekreteri kesti yolunu.

- Haşmetmeapları, kötü bir haber!

- Firavun Sipta mı?

- Hayır, hayır, Teb'den bir ulak geldi.

- Bölgede kanışıklık mı çıktı?

- Hayır, rahat edin. Ama ufukta ciddi bir skandal var. Teb veziri Hakikat Meydanı

Ustabaşısı Cesur Paneb hakkında son derece suçlayıcı bir dosya almış.

- Suçlayıcı mı? Ne ölçüde?

- Her konuda suçlamıyor. Eğer söylenenler kanıtlanabilir-se, konu Krallar Va< isini de ilgilendirdiğinden, Paneb'i tutuklayıp yargılamak gerekecek. Kuşkusuz böyle bir mahkeme çok ağır cezalar verecektir; bu yüzden loncanın ayaklanması, çalışmaların durdurulması bile beklenebilir. Böyle bir olay Teb sınırlarını aşmış, bütün ülkeyi kanştırır. Hakikat Meydanının önemi...

- Ne kadar önemli olduğunu biliyorum, dedi kraliçe asabice. Paneb'i suçlayan dosyayı kim hazırlamış?

- Dosyada imza yok.

- Öyleyse, dikkate almayalım!

- Bu dediğiniz en doğrusu olurdu Haşmetmeapları, ama dosya Güney vezirine ulaşmadan önce, birçok kişinin elinden geçti, bu yüzden artık gizliliğinden söz edilemez. Eğer harekete geçmezsek, söylenti çıkacak, yönetim kararsızlıkla suçlanacak, adınız lekeleneyecektir.

Firavun Sipta ölmek üzere, Setnaht da tahta geçmeye hazırlanırken, bir de Hakikat Meydan'ın uçurumun eşiğine gelmesi... Tehlikeler öylesine ağırlaşıyordu ki, Kraliçe Tausert bir an sırtındaki yükü indirmeyi düşündü. Ama onu kaçmakla suçlamamalıydı kimse.

- O vezir bana bağlı mı?

- General Mehi'nin önerisi ve Başbakan Bay'ın onayıyla bu göreve atanmadan önce, ömrü boyunca silolar yönetiminde çalışmış silik biri.

- Cesur Paneb hakkında hızlı ve gizli bir soruşturma yürütsün, vardığı sonuçları da hemen bana iletin.

- Karaciğerin eskisi gibi çalışmıyor, dedi bilge kadın.

- Emin misiniz? diye sordu Neşeli Renupe. Oysa çok mantıklı bir rejim uyguluyorum.

- Öyleyse, sorunun kaynağı karaciğerin değil. İlaçlarımın sana yararlı olacağını sanmam.

Zanaatkar tüm neşesini yitirdi.

- Doğu yakasında bir uzmana mı görüneyim?

- Seni iyileştirecek tek hekim, bizzat sensin.

- Hiçbir şey anlamadım.

- Karaciğerin Maat'ın makamı olduğunu unuttun mu? Sen bir ağrıdan değil, hakikat eksikliğinden şikâyetçisin, içini kemiren bir yalan olmasın, Renupe? Neşeli'nin yüzü asıldı.

- Hayır, tabii ki hayır... Şeyy, tam olarak değil. Söylemesi öylesine güç ki...

- Yoksa ciddi bir şeyi mi gizliyorsun? diye sordu Işık tatlılıkla.

- Beni haftalardır rahatsız eden bir anı var, basit bir anı! O kadar korkunç ki... Eğer konuşursam bir meslektaşımı ele vermiş, gammazlık etmiş olurum. Bilge kadının kılı kıpırdamadı.

- Yüreğin kararını etkilesin, Renupe. Zanaatkar derin bir nefes aldı.

- Nefer'in ustabaşı olmasından çok önce, içimizdekilerin loncayı yönetme yeteneklerini tartışıyorduk. Hemen herkes Suskun'un üzerinde birleşiyordu, kararsız Çakal Unes'in ve bana içini açan Kararlı Gau'nun dışında. Kurtarıcı Şed gibi Kararlı Gau da kendini loncayı yönetecek yetenekte görüyordu. Düşünebiliyor musunuz? Gau mutlaka öfkelenmiştir, nasıl bir intikam almak istediğini aklıma bile getiremiyorum...

Tapınağın sütunlu salonuna yoğun bir huzur hâkimdi.

- Beni neden buraya çağırdınız? diye sordu Kararlı Gau, Işık ve Paneb'in karşısına gelip durduğunda.

- Çünkü Maat burada hüküm sürüyor, diye cevap verdi bilge kadın. Burada hiç yalan söylenmez ya da yalancının ruhu iki kez ölür. Suskun Nefer'in yerine ustabaşı olmak istemiş miydin, Gau?

Ressam uzunca bir süre düşündü.

- Doğru, böyle bir isteğim vardı... O sırada benim gözümde böylesi bir yeteneğe sahip tek kişi, Kurtarıcı Şed'di ama,

o da bu yükü almaya yanaşmadı. Nefer'e gelince, yeterli tecrübesi yoktu. Yanıldım... Ağır şekilde yanıldım.

- Nefer'den nefret ettin mi?

- Nefer'den hiç nefret etmedim. Önce küçümsedim, sonra gıpta ettim, sonunda da hayran oldum... Aramızdakilerin hepsi gibi yani. Ama ben, düşüncelerimi gizlemiyorum hiç olmazsa. Bu düşüncelerim bana zarar veriyorsa, versin. "Kararlı" lakabıma layık olmayı tercih ederim.

- İşte Maat heykeli için bir altın gerdanlık, dedi bilge kadın. Ellerin kolyeyi sunağın bırakacak kadar temiz mi?

Gau bir an bile tereddüt etmedi.

- Bir bakın, ellerime! dedi hem üzgün hem de öfkeli bir sesle. Bunlar, Hakikat Meydanı hizmetkârının elleri. Vereceğiniz bütün görevleri yapmaya hazır. Ressam gerdanlığı sunağa bıraktı.

Işık ve Paneb rahatlamakla birlikte sarsılmıştı. Renupe'nin hafızası neden bu kadar yavaş çalışıyordu?

Otuz ikinci bölüm

Şef Sobek bir yandan sol gözünün altındaki yara izini kaşırken, bir yandan da canı sıkkın, yardımcılarının çalışmasına bakıyordu. Yıllardan beri ilk kez geç uyanmış ve gece boyunca olağandışı bir şey görmediklerini anlatan nöbetçilerinin raporunu dalgın dalgın dinlemişti. Olağandışı bir şey yok... Sadece cezasız kalmış iki cinayet!

Ustabaşı 5. Tabya'daki çalışma odasına girdiğinde, Şef Sobek başını kaldırmadı.

- Yoksa bir tarafın mı ağrıyor?

- Ne işe yaradığımı merak ediyorum, diye itiraf etti Nübyeli polis. Bir katili bulmaktan âcizim, bilançom felaket. Ya yerime birini bulursun ya da istifa ederim.

- Buradan çıkıp biraz yürüyelim. Temiz havaya ve güneşe ihtiyacın var. Nübyeli söylenerek kalktı. Neredeyse Paneb kadar iri ve güçlü olmasına rağmen, yaşlanmış ve bitkin görünüyordu. Onu hızlı adımlarla tırmanmaya zorlayarak, biraz olsun kendine gelmesini sağladı Paneb.

- Burasını ne kadar sevdiğimi bir bilsen, diye mırıldandı Sobek. Güneş bu çölü yakarak, bambaşka, vadidekinden çok değişik bir hayat veriyor. Burada ne sahtekârlık ne de tiyatro var. Gerçeği tüm vahşiliğiyle kabul etmek, yılanlardan ve akreplerden korkmamak gerek. Yine de tek bir gölge bile güneşi örtmeyi başardı, o gölgeyi yakalayamıyorum bir türlü.

- Aslan Userhat'ın hareketlerini izledin mi?

- Tabî izledim, hem onunkileri hem de bütün ötekilerin hareketlerini, hiçbir sonuca varamadım.

Sobek sıcak bir kayanın üzerine oturdu.

- Kurbanlarını öldüren, bizi şaşırmanın insan şekline girmiş bir iblis olup olmadığını merak etmeye başladım... Bilge kadın büyüsünü kullansın, yeni bir polis şefi bu sorunu ele alsın artık. Ben beceremedim.

Paneb biraz kum alıp parmaklarının arasından akıttı.

- Senin görevin köyün ve köy halkının güvenliğini sağlamak. Şu ana kadar görevini başaramadığını düşünmüyorum.

- Bizi alaya alan o cani gölgeye rağmen mi?

- Lonca koynunda bir yılan besledi, senin yardımınla o yilandan kurtulacak.

- Beni görevde tutmakla hata ediyorsun, Paneb.

- Bu ne ilk hatam olacak ne de sonuncusu. Adamlarını cesaretlendir, Sobek, hâlâ savaşı kaybetmediğimize de inan.

Paneb daha önce Suskun Nefer'in oturduğu ustabaşı koltuğuna yerleştiğinde gözlerini kapadı, lonca'yı yönetmesine yardım etmesi için manevî babasına seslendi.

Loncanın toplantı odasında sağ ekip üyeleri ile arkadaşları Kraliçeler Vadisi'ndeki mezarların onarımıyla meşgul olan Sol Ekip Şefi Hay vardı. Paneb arınma töreninden

sonra atalara duygulandırıcı bir çağrıda bulunmuş, herkes ustabaşılık görevinin koca devin benliğini ele geçirdiğini anlamıştı. Taş sıralara oyulmuş arkalıklı iskemlelerinde oturan Hakikat Meydanı hizmetkârları endişeliydi. Paneb'in düşünceli yüzünü görüp, vereceği haberlerin müjdeli olmayacağını anlamışlardı.

- Şimdilik, diye söze girdi ustabaşı, Krallar Vadisi'nde tamamlayacağımız bir şantiye yok. Sağlığının son derecede kötü olduğuna bakıp, Firavun Sipta'nın her an ölebileceği bekleniyordu, ama aylar geçti, üstelik mezar kâtibinde de güvenilir bir bilgi yok. Bu yüzden, loncanın ününü korumak, çeşitli konularda eser yapabileceğini kanıtlamak için dışarıdan birçok sipariş kabul ettim.

- Çalışma saatlerini artırmayacaksın, değil mi? diye endişeyle sordu Somurtkan Karo.

- Kurallara uyulacak, çağrıma cevap verenler fazla mesai ücreti alacak.

- Kim ödeyecek o ücretleri? diye sordu Çakal Unes kuşkuyla.

- Siparişleri verenler. Ücretler işlerini zamanında tamamlayanlara verilecek.

- Dış siparişlere bu kadar önem vermek doğru mu? diye itiraz etti Kararlı Gau. Köyde onarım gerektiren bir sürü yer var, mezarlardan bazıları da öyle.

- Bu işi, şeflerinin onayını aldıktan sonra sol ekibe vermeyi düşünüyorum. Hay başını onaylarcasına salladı.

- Eğer yanlış anlamadıysam, dedi Kurtarıcı Şed alaycı bir gülümsemeyle, bizi sınırıyorsun.

- Ne sınaması? diye endişelendi Pişkin Somun Pay.

- Ustabaşı kendini beğenmişlik ve alışkanlıklara saplanıp boğulmamızdan çekiniyor, diye açıkladı Şed.

- Bu kadar gevezelik yeter, diye araya girdi Halat Kasa. Dışarıdan aldığın şu siparişler neymiş?

- Bir dizi tuzak, dedi Paneb. Açıklamanın ardından ağır bir sessizlik geldi.

- Bizimle alay mı ediyorsun? dedi Çakal Unes.

- Görebildiğimiz kadarıyla merkezî yönetim, ne ciddiyetini ne de özelliklerini bilemediğimiz bir kargaşanın içinde. Eğer yönetim çökerse, Hakikat Meydanı da tehlikeye düşer. Benim birinci görevim, en karmaşık anlarda bile Hakikat Meydanı'nın ayakta kalmasını sağlamak. Siparişlerin art arda gelmesi, bir rastlantı değil; dış dünya, mezarların dışımda bir işe yarayıp yaramadığımızı merak ediyor. Bu yüzden de, bizi gerçekleştirilmesi güç işlerle denemek istiyorlar.

- Ya isteneni yapamazsak? diye endişelendi Kararlı Gau.

- Kendimizden kuşkulanmamız için bir neden yok, dedi Aslan Userhat. Elimizde Işık Taşı var. Çözümlemez bir sorunla her karşılaştığımızda, Işık Taşı yolumuzu aydınlatmayı bildi.

- Diğer bir deyimle, bir arada çalışarak başarılı olabildiğimi-ze göre, hepimiz gönüllüyük, demektir, diye özetledi Alim Tuti. Kimse itiraz etmedi.

- Öyleyse, dedi Burun Fened, ne yapmamız gerekiyor?
- Her şeyden önce, Teb bölgesi tapmakları için çok sayıda adak, dedi ustabaşı. Çok ince kireçtaşı parçalarıyla çalışıp, dualıklara ya da tapınakların duvarlarına sıkıştırılacak küçük levhalar yontmamız gerekecek. Geriye levhanın üzerindeki konuyu seçmemiz kalıyor.
- Yapmamız gereken tek bir tane var, dedi Araştırmacı Ipuu. Tanrıça Maat'm koruyucu kanatları altında inşaatçıların tanrısı Ptah. Her sabah ahenkli bir evren yaratan büyük mimara hayat soluğunu sadece Maat verebilir.
- Daha basit bir şey bulabilirdik, dedi Neşeli Renupe.
- Fikir harika görünüyor, dedi Paneb. Hakikat Meydanı'na ihanet etmeksizin hedefini temsil ediyor.
- Tabiî, dedi Asık Surat Karo çekinerek, işimiz bununla kalmayacak
- Tabiî, diye onayladı ustabaşı geniş bir tebessümle. Kar-nak için de heykeller ve sütunlar yapmak, "Işığa Çıkmak Kitabı"nın birkaç nüshasını ve ruhun değişimini gösteren resimler yapmamız gerekecek.
- Hangi bölümleri canlandıracağız? dedi Kararlı Gau.
- Seçim bize ait. Ama asıl zor olanı geride. Bakışlar ustabaşının üzerinde toplandı.
- Merkezî yönetim kral dairesini süslemek için mavisi kusursuz fayanslar istiyor. Halat Kasa hayretle ıslık çaldı.
- Bu dediklerini yapabilir miyiz?
- Sanırım, evet, dedi Tuti, yine de fayans ustalarımızın arşivlerini incelememiz gerekecek.
- Rehberim fayans ustasıydı, diye hatırladı Hay. Öğrettiklerinden hiçbirini unutmadım; ama eğer istenen vazo sayısı fazlaysa, yardıma ihtiyacım olacak.
- Sayı oldukça fazla, dedi Paneb. Yarından tezi yok, vazo üretimi için bir atölye açacağız.
- Elimizde kuvars oranı yüksek, yeterli miktarda kum var mı? diye sordu sol ekip şefi.
- Tabiî yok, dedi Âlim Tuti, ama nerede bulabileceğimizi biliyorum.
- Hepsi bu değil, diye sözünü sürdürdü Paneb.
- Ama bizden istediklerin çok ağır! diye itiraz etti Halat Kasa.
- Bizzat Güney vezirinin de acil bir siparişi var.
- O ihtiyar maymun mu? diye şaşırdı Burun Fened. Yerine birinin atanmasını bekleyip, elindeki işleri tamamlamaktan başka bir şey düşünmezdi oysa. Bu köye bir kez bile ayak basmadı!
- Vezir tahtadan yapılmış iki büyük lahit istiyor.
- Karnak marangozlarından isteyebilirdi, dedi Cömert Didya.
- Bize başvurdu. Onları da sen yapacaksın, Marangoz.
- Eğer iş buraya vardysa, gevezeliği kesip birer kadeh bir şeyler içmenin ve işe

koyulmanın zamanı geldi.

Marangozun önerisi herkesçe benimsendi.

Ustabaşının isteği üzerine zanaatkarlar ellerini birleştirdi, ekipte dolaşan enerjiyi hissettiler.

Lonca odasının kapısı kapandığında, Paneb yıldızlı göğün altında yalnız kaldı.

- Benden uzaklaşma Nefer, sessizliğin yeniden söze dönüşsün. Sesini dinliyor, hayatını yaşıyorum. Elim elinin uzantısı, sana devam ediyorum.

Otuz üçüncü bölüm

Kenhir XVIII. Sülale dönemine ait fayans ustalarının arşivlerini inceliyordu. Bu ustalar sayısız şaheserin yaratıcılarıydı. Okuduklarından, işe yarar bir şey çıkmayacağını anlayıp, umutsuzluğa kapıldı.

Yeni atölyeden çıkan ilk vazolar, parlak mavi renkleriyle kusursuz görünüyordular, ama Paneb'in kilitli depodan çıkardığı eski örnekle karşılaştırıldıklarında, ne kadar basit kalıyorlardı!

- Kuvarslı kum yeterince öğütüldü mü? diye sordu.

- Hem de iki kez, diye cevap verdi Hay. Eritici olarak, bana öğretilenlere sadık kaldım, kükürt ve bitki külü kattım. Malzeme hem sağlam hem de gözenekli bir kütle oluşturdu, ısıüp sır sürdüm. Ama örnek vazonun yanında, çok soluk kaldı.

- Kaç dereceye kadar çıktın?

- Hemen hemen dokuz yüz dereceye. Isıyı değiştirdik, ama en iyi sonucu dokuz yüzde aldık.

- Bir madde eksik, demek... Bilge kadını getirmeye gidiyorum. Işık vazonun yapım çalışmalarını izledi. Karan tartışılmazdı.

- Gerçekten de temel maddelerden biri eksik. Beni usta-başıyla yalnız bıraksınlar.

Atölyenin kapısı kilitlendi, Paneb kum dolu kocaman çuvalı açtı... yarısına kadar dolu çuvalı. Kumun altında Işık Taşı saklıydı.

- Kimse gizlendiği yerden çıkarırken görmedi mi seni?

- Yanımda Kapkara ve Çirkin Hayvan'la, geceyansı gidip aldım taşı. Onların dikkatinden kimse kurtulamaz.

- Yaptığınız maviyi herhangi bir seramikçi de üretebilirdi; atalarımızın kullandığı mavi, bambaşka bir şey. Kısacası, Işık Taşı'ndan başka bir kaynaktan geliyor olamaz. Üretimin her aşamasında, Işık Taşı malzemeyi aydınlatacak. Paneb kendi öğüttüğü yüksek kuvars içerikli kumdan bir topak yaptı, kül ve kükürt ekledi, basit bir biçime sokup üzerine Hay'ın kullandığından daha soluk bir kat boya sürüp ısıttı.

Isı yükseldikçe, taştan çıkan parıltı güçleniyordu. Işık ve Paneb olağanüstü durulukta bir mavinin çiçek açmasını, değerli bir elbise gibi vazoyu kaplamasını hayranlıkla izlediler.

İş bittiğinde, ışıltı dindi, taş neredeyse hareketsizliğe büründü. Vazonun yanındaki geniş kenarlı kupanın içinde pigmentler toplanmıştı.

- Kobalt mavisi, dedi bilge kadm. Papirüsler ondan söz ediyor ama, bulunabilir olduğunu sanmıyordum hiç. O taklit edilemez rengi veren, bu mavi.⁴

Hain emindi artık; bilge kadın ile ustabaşı atölyeye kapandı, bunun anlamı sadece gözlerden ve kulaklardan ırak, Işık Taşı'nı kullanacak olmalarıydı. Üstelik Işık Taşı atölyeye girdiğine göre, çıkarılması gerekecekti; büyük bir ihtimalle de, Paneb tarafından. Dev adamı taşın gizlendiği yere kadar izlemek de haine kalmıştı artık. Öteki sağ ekip

zanaatkârlarıyla birlikte, hain de bilge kadını atölyenin eşiğinde gördü. Zanaatkarlara geniş boyunlu büyük bir vazo gösteriyordu.

Birkaç saniye boyunca, herkesin soluğu kesildi. Mavi hem yoğun hem de yumuşaktı, doğaüstü bir ışıkla aydınlanıyormuş gibi.

- Başardınız! diye haykırdı Tuti hayranlıkla.

- Elimizde bir sürü vazo ile birkaç muska yapmaya yetecek renklendirici var, dedi Paneb. Bu koleksiyon atalarımıza layık olacak.

- Böylesi bir başarı, bir şölen gerektirir, dedi Pişkin Somun Pay. Size köfte ve alabalık filetosu yapacağım.

- Her şeyi hazırlayın, diye onayladı Paneb. Ben çevreyi düzenleyip finnlann altını söndüreyim.

Hain arkadaşlarına yardım etmek zorundaydı, ne var ki zanaatkarlar masalar ile iskemleleri atölyenin yakınına yerleştirdince, Paneb'i gözden kaybetmeme imkânını bulmuş oldu.

Yemek biter bitmez yine atölyeye kapandı Paneb.

Hain arkadaşları gibi evine gitmedi, sahipsiz bir evin terasına saklanarak Işık Taşı'nın bulunduğu atölyeyi gözetlemeye koyuldu.

Bekleyiş bitmeyecek gibiydi, ama iyiye alametti. Paneb eğer bu kadar geç olmasını bekliyorsa, Işık Taşı'm yerine gizlemeden önce bütün köyün uyuduğundan emin olmak istiyor demektir.

Bir bulut yeniayın ikinci gününün ince hilalini örterken, atölyenin kapısı açıldı.

Omzunda bir çuval, Paneb dışarı çıkıp çevresine bakındı.

İçi kum dolu bir çuval... Demek Işık Taşı'nı atölyeye sokmak için ustabaşının kullandığı yol, buydu! Işık Taşı olmadan, ataların mavisini bulması imkânsızdı. Her malzemeyi kusursuzluğa taşıyarak aydınlatan da Işık Taşı değil miydi? Suskun Nefer'i öldürerek, kendi içindeki bütün amaçları da yok etmişti. Damarlarında dolaşan, dürtülerine hâkim olmasını sağlayan buz gibi bir kandı artık. Bu yüzden, dikkatlice iz sürmek için basamakları sakince indi, önce evin köşesine, sonra bir su küpünün ardına saklandı.

Sırtındaki ağırlık nedeniyle ağır ağır yürüyordu Paneb, tapmağa doğru.

Tabî ya! Tapınak... En güzel saklama yeri! Gün boyunca orada ayinler düzenlenir, tütsü yakılır, ayin eşyaları temizlenirdi... Gece olunca da, sunağın arkasındaki kilitli kapının ötesinde, ilahî güçler dinlenirdi. Köylülerden hiçbiri, hainin aklından geçirdiğini yapmaya cesaret edemez, kilidi kırıp kutsal tapınağa saygısızlık etmeyi düşünemezdi.

Paneb sütunlu kapıdan girdi, üstü açık avluyu geçti ve ana binaya girdi. Hain bir sütunun ardına saklanarak ustabaşının çıkmasını bekledi. Kuşkusuz, loncanın hazinesini kolayca saklamak için hareketli, dönen taşlar yapmıştı ustabaşı. Her zamankinden farklı bir şey hissedip, dikkatle doğruldu; çevrede ne Kapkara ne de Çirkin Hayvan vardı. Bunun anlamı da dev adamın köpek ile kazını evde tuttuğu, haine bir tuzak hazırladığıydı.

Bu yüzden, Paneb elleri bomboş, tapmaktan çıktığında, hain de duvarların yanından hızla yürüyerek evinin yolunu tuttu. Daha kapısını henüz kapamıştı ki, Çirkin Hayvan'ın gaklamasını, Kapkara'nın havlamasını duydu.

Paneb umutsuzluğa düşecekti; çünkü avını yine elinden kaçınıyordu. Oysa hainin keyfi yerindeydi. Işık Taşı gerçekten de Maat ve Hathor Tapınağı'nda gizleniyordu.

Hâlâ devam eden dirsek ağrısı yüzünden Kenhir, başını Güçlü Mut'a ovduruyor, ama bir yandan da genç karısına böylesine bağımlı olmaktan sıkılıyordu. Işık'ın masajları sayesinde, hiç olmazsa bu son birkaç günde mezar günlüğünü kendi tutabilmiş, sanki bir ödül bekliyormuş gibi iltifat üzerine iltifat yağdıran İmuni'ye muhtaç olmamıştı.

İmuni loncanın ruhundan en ufak bir şey anlamamıştı; mesleğinde ilerlemekten başka bir şey düşünmeyen herhangi bir önemsiz kâtip gibi davranıyor, parçası olduğu maceradan zevk almak için bir gayret göstermiyordu.

Kenhir farkındaydı İmuni'nin tek isteğinin; mezar kâtibi olmak ve üstünlüğünü her iki ekip şefine kabul ettirmek. Böylesi kurnaz tilkiler oldukça becerikli olurlar, bu nedenle hafife alınmamaları gerekir.

- Tapmağa kadar gidiyorum, dedi Kenhir Mut'a.

- Bu hiç de akıllıca olmaz. Dinlenmeniz gerekirdi.

- Bu sabah, kendimi daha iyi hissediyorum.

- Öğle yemeğini hazırlamaya başladım bile... Sakın geç kalmayın.

Genç kadının hazırlamakta olduğu baharatlı güvercin ızgarasını düşününce, geç kalma tehlikesi olmadığına karar verdi Kenhir. Haklı olarak köyün en usta aşçısı sayılan Güçlü Mut, Kenhir'in ağzının suyunu akıtan tariflerini geliştirmekten bıkmıyordu bir türlü.

Yaşlı kâtip ana yola girdi. Köylülerin selamına homurdanarak karşılık verdi. Ustabaşı yeni bir eşik taşı yerleştiriyordu.

- Hain tuzağa düştü mü? diye sordu Kenhir.

- Maalesef hayır.

- İnanılmaz bir şey! Birinin onu niyetlerimizden haberdar ettiğine inanasım geliyor.

- Sadece sezgilerinin güçlü olduğuna inanalım biz. Köpek ile kazm yokluğu dikkatini çekmiş olabilir.

- O iblisi bir gün yakalayabilecek miyiz?

- Stratejimiz hiç de kötü değil.

- Yine de yaptıkları hâlâ yanma kâr kalıyor!

- İnsan kendi hırsının tutsağıyken, özgür olduğunu söyleyebilir mi? Işık Taşı düşlerine giriyor, tek düşüncesi ona sahip olmak. Planımızı uygulamaya devam edelim.

- O canavarın bu geceden tezi yok, kafese konulmasını tercih ederdim.

- Bana sabırlı olmayı öğreten, bizzat siz değil miydiniz, Kenhir?

Otuz dördüncü bölüm

Cömert Didya iyice kurumuş iki firavuninciri gövdesini baltasıyla küp biçimine getirdikten sonra, eline testeresini almış ve doğacak eserin ölçülerini gözünde canlandıran sanatçı kesinliğiyle gövdeleri birbirine eşit parçalara ayırmıştı. Kısa saplı keserini rende gibi kullanan Didya daha sonra da takoz deliklerini delmek için yaylı matkabından yararlanmıştı.

Paneb marangozun atölyesine girdiğinde, vezir için yapılan iki lahtin giderek belirginleşen güzelliğine baktı.

- Bir güçlkle karşılaştın mı? diye sordu ustabaşı.

- Hiç. Eğer kabul edersen, ortası hafifçe kabarık, sürgülü bir kapak yapmayı düşünüyorum. Tüm parçalar ahşap takozlarla birleştirilecek, kapağın gövdeyle birleştiği yerde de sedir ağacından takoz kullanacağım.

Paneb yan tahtaların köşebentler üzerindeki hizalanışına, zıvanalarla tutturulmuş, yarım kırlangıç kuyruğu biçimindeki dillerin kusursuzluğuna baktı. Ana iskelet ile üst iskeletin birleşmesini sağlayan parçalar gizli açıyla yerleştirilmişti.

- Akasya ağacından bir Osiris yüzüne ne dersin?

- Harika bir fikir, diye onayladı Paneb. Kapağın üzerine, veziri Osiris olarak çizeceğim, çevresine de İsis ve Neftis gibi tanrıçaları; ayak ucuna da mumyalama masasına yatmış Anubis.

- Talihli adammış, bu vezir! Hiç parıltısız yöneticilik hayatına balonca, böylesi bir armağana layık olup olmadığı hakkında kuşkularım var.

- Endişelenme, karşılığım ödeyecek.

- Güzel bir lahtin karşılığında değerli bir gömlek, bir çuval sert buğday, bir yük tahta, dört hazır döşek, bir yatak ve dört çanak yağ alınabilir... Hele bu iki tanesini, sen hesapla!

- Çok daha fazlasını alacağız, hele döktüğün göz nurunu düşünürsek.

- Böyle deme, uğursuzluk getirir!

- Bağışla beni Didya, ama yaptığın lahitler gerçek birer şaheser.

- Her zaman düzeltilecek bir ayrıntı vardır, bunu sen de biliyorsun... Mesleğin soylu yam da bu, eli ve aklı sevgi dolu tek bir harekette birleştiren bu gizemde. Bir ustanın birinci görevi bu hareketin tamamlanmasına dikkat etmektir ki, sen de bunu zamanında anladın.

- Hainin kimliği konusunda kuşkuların var mı?

- Böyle bir hainin varlığını bile kabul etmekte zorlanıyorum, diye itiraf etti hislerini Didya.

İmuni mezar kâtibine bir papirüs uzattı.

- Vezirin makamından acil bir mesaj. Kenhir mührü söktü.

- Ustabaşımı yarın sabah makamında bekliyor... İyi ama kendini ne sanıyor, bu işe

yaramaz herif?

- Firavun iradesinin temsilcisi olarak, vezir yasal hakkım kullanıyor, dedi İmuni yapışkan sesiyle.

- Doğru diye onayladı Kenhir, ama firavunun müdahalesini talep ederek itirazda bulunabilirim.

- Haşmetmeapları Per Ramessu'da bulunuyor... Onu uyarana kadar, vezir ustabaşım getirtmek için güç kullanabilir.

- Ben de adamlarım karşılaması için Sobek'i görevlendirebilirim !

- Tehlikeli bir çatışmayı önlemek daha önemli değil mi? diye fısıldadı İmuni.

- Git, Paneb'i çağır. Ustabaşı sakindi.

- Anlaşılan vezir ısmarladığı lahitleri almak için sabırsızlanıyor. Lahitlerin daha hazır olmadığı, acele etmenin kaliteyi bozacağı açıklayacağı ona. Onu yatıştırmak için de, kralliyet sarayı için yaptığımız vazolardan birini götürürüm.

- İçimden seninle birlikte gitmek geliyor, dedi Kenhir.

- Boşuna kendinizi yormayın.

- O beceriksiz yılanın söyleyeceklerini dinle Paneb, sakın öfkelenme! Fazladan tek bir kelime bile etme. Eğer seni yönetim sorunlarıyla sıkmaya kalkarsa, onları ben hallederim.

- Endişelenmeyin bir heykel kadar uslu olacağım.

General Mehi'nin atı gemi azıya alarak, yönetim binaları ile generalin villası arasındaki yolu göz açıp kapayıncaya kadar aldı. Kapıcı, generalin atının ayaklan altında kalmamak için kendini ilginlerin altına atacak zamanı ancak bulabildi, hizmetçilerden biri de korkudan elindeki süt testilerini düşürüp kırdı.

Mehi evdeki kargaşaya aldırmaksızın atından indi, Serketa'nın berberine ağda yaptırdığı odaya hışımla girdi.

- Harika haberlerim var, dedi büyük bir sevinçle.

- Benim işkencem de bitmek üzere, tatlı sevgilim. Sana soğuk şarap sunsunlar, ben de geliyorum.

Efendisinin arzularım yakından bilen kâhya vahaların son ürünüyle birlikte, biberli sosa yatırılmış levrek dilimleri getirdi.

Mehi tabağındakileri silip süpürmüş, testilerden birini bitirmek üzereyken, karısı dolgun hatlarını hiç de gizleyemeyen tülümsü bir elbiseyle sökün etti.

- Nefis bir kız değil miyim?

- Buraya gel!

Her zamanki kabalığıyla Serketa'nın kalçalarını avuçladıktan sonra, karışım dizlerine oturmaya zorladı Mehi.

- Yakında Cesur Paneb'den kurtulmuş olacağız! diye müjdeledi.

- Yoksa onu ortadan kaldırmaya mı karar verdin?
- Bu işi Teb veziri üstlenecek, üstelik de olabildiğince yasal yollardan! Atanmasına yol açtığım o ihtiyar beceriksizin elinde Hakikat Meydanı ustabaşısına yönelik ciddi suçlamalar içeren bir dosya var.
- Hainin işi mi?
- Eğer öyleyse, iyi iş becermiş. Suçlamalar bir kâtip üslubuyla hazırlanmış, olaylar açık ve ayrıntılı. Paneb'in vezirin yanından canlı çıkması imkânsız.
- Yani sana dosyayı gösterdi mi?

- O zavallı benden bir şey saklamaz ki! Kırk yılın başında, bir işe yarayacak. Üstelik onu cesaretlendirmem de gerekmeyecek, dosya öylesine güçlü. Yapılacak tek şey, yasayı uygulamak, böylece Hakikat Meydanı başını yitirecek. Suskun Nefer'den sonra, Cesur Paneb... Kenhir loncayı sürükleyecek akıntıya direnemeyecek kadar yaşlı. Ya hain loncanın başına geçer ya da loncayı lağv ederim. Her iki durumda da, Işık Taşı elimizde demektir! Onunla birlikte de, mutlak güç.

Serketa fazla heyecanlanmamış göründü.

- Paneb savunmasını hazırlamıştır.
- Hiçbir şeyin farkında değil ki! Herhalde vezirin onu o kahrolası lahitler için çağırttığını sanıyor.
- Paneb tuzağın farkına varıp, gelmeyecektir.
- O zaman, vezirin güç kullanma hakkı doğar. Güç de, benim askerlerim demek.
- Lonca kendini savunur.
- Baş edemez.

Serketa kocasının dizlerinden indi, sinirli adımlarla odayı arşınlamaya başladı.

- Açık bir çatışma sana zarar verir... Seni şiddet kullanmakla suçlarlar, dikkatli ve adil yönetici ünün lekelenir! Böyle bir felaketi önlemek gerek.
- Daha oraya gelmedik, tatlı güvercinim. Paneb'in kuşkulananması için hiçbir neden yok, vezirin yanına gidip, hapse atılacak.

Atanmasını borçlu olduğu Mehi'nin etkisi altında kalan Güney veziri, kaymakamın tutumunu benimsemişti: kendi basma girişimde bulunmamak, generalin tüm emirlerine körü körüne uymak, gündelik işleri çözümlerken en ufak bir güçlükte generale başvurmak.

Böylesi bir tutumla hayatının tam bir sükûnet içinde geçmesini sağlıyor, Nü kıyısındaki rahat villasının keyfini sürüyordu vezir.

Hemen hemen hiçbir suçun görülmediği Teb gibi güvenli bir kentte, her koşul altında düzeni sağlayan, dürüst bir yönetici olarak tanınıyordu Mehi; bu özelliğiyle de halkı mutlu ediyordu. Bu yüzden vezir de uzun süreden beri katiller ile ağır zanlıların yargılandığı mahkemeye davet edilmemişti. Hakikat Meydanı ustabaşısını suçlayan

imzasız dosyayı aldığıında, ne yapacağını şaşırmişti yaşlı vezir. Tabii ilk tepkisi, gidip Mehi'ye danışmak oldu. Mehi de önce özel ulakla merkezî yönetimi durumdan haberdar etmesini, sonra da yasayı uygulamasını öğütlemişti.

Yaşlı vezir Paneb'in çağrıya cevap vermemesine dua ediyordu içinden. Hakikat Meydanı ustabaşısının bileği bükülmez biri olduğunu duymuştu tabii. İtaatsizlik durumunda konuyu çözümlenmek generale düşecek, böylece de vezir her türlü sorumluluktan kurtulmuş olacaktı.

- Bu sabah görüşmek isteyenler var mı? diye sordu zayıf ve solgun bir kâtip olan sekreterine.

- Önemli biri yok, gelenlerle yardımcılarınız ilgileniyor.

- Çözümlemesi gereken acil bir konu, falan?

- Teb her zamanki gibi sakin. Polis maymunları sayesinde, pazardan da en ufak bir hırsızlık şikâyeti gelmedi.

Nöbetçilerden biri görüldü.

- Hakikat Meydanı Ustabaşısı Cesur Paneb veziri görmek istiyor.

Otuz beşinci bölüm

Yaşlı adam, tek başına dokuz düşmanı yerle bir ettiği söylenen, güçlü ve öfkeli biriyle karşılaşacağını düşünerek güçlkle yutkundu.

- Her şey hazır mı?

- Endişelenmeyin, diye yatıştırmaya çalıştı sekreter veziri, güvende olacaksınız.

- İyi, iyi... getirin.

Dev adam kapıdan girince, vezir kendini birden çok güçsüz, çok yaşlı hissetti. Cesur Paneb'in alev gibi yakıcı gözlerine bakmamaya özen göstererek koltuğunda büzüldü.

- Ismarladığınız lahitler tam olarak bitmedi, diye söze girişti Paneb, yine de şimdiden olağanüstü birer şaheser olacaklarını söyleyebilirim. Öteki siparişleriniz tamamlanmak üzere, bu da çalışmamızın bir örneği.

Elindeki vazoyu ilahlara bir armağan sunuyormuş gibi tutarak, yüksek görevliye doğru bir adım attı ustabaşı.

- Yaklaşmayın!

Paneb şaşkınlıkla dondu.

- Tutuklusunuz, dedi vezir titrek sesiyle. O sırada odaya doluşan on kadar nöbetçi mızraklarının ucunu tutukluya çevirdi.

- Salakça bir yanlışlık bu!

- Siz tehlikeli bir suçlusunuz, elimde sağlam kanıtlar var. Tek bir hareket yaparsanız, öldürülürsünüz.

Paneb'i çevreleyen askerler oldukça iriyandı; üstelik Paneb'in içine düştüğü şaşkınlık da onlardan yanaydı. Her yanından mızraklarla kuşatılmış dev adam, hareket edemedi.

- Hiç olmazsa, neyle suçlandığımı öğrenebilir miyim?

- Yakında öğrenirsiniz! Bu caniyi hapis haneye götürün.

Askerlerden biri tahta kelepçeyi taktı, bir başkası ayaklarını birbirine bağladı, bu sırada mızraklar boynuna, göğsüne ve beline batıyordu. Meni yayını aldı, kırarcasına gerdi ve villasının üzerinde dönerek uçma çılgınlığını gösteren şahine çevirdi. Hiçbir avcı, Horus'un ruhunu taşıyan bu yırtıcıya saldırmazdı, ama general böylesi inançlara aldırılmıyordu işte. Kısık bir çığlık Mehi'yi şaşırttı, okunu bir saniye erken fırlatmasına neden oldu. Şahinin keskin gözleri tehlikeyi fark etti, son anda kanatlarını çırparak güneşe doğru yükselip, oktan kurtuldu.

Mehi arkasına dönünce, daha önce Serketa'nın tokatladığı Nübyeli hizmetçiyle karşılaştı. Dizüstü çökmüş, ağlıyordu.

- Bağışlayın beni efendim, ama kuş için korktum! General kıza bir tokat patlattı. Kız tokadın da etkisiyle

kumla kaplı yola yığıldı.

- Küçük salak, okumun boşa gitmesine neden oldun! Gözümün önünden kaybol, bir daha da beni öfkelenendirme, yoksa...

Güzel Nübyeli yanağının sızısını unutup, koşarak uzaklaştı. Mehi çoktan ırzına geçmişti, ama Serketa'dan korkuyordu. Karısına ihanet etse, Serketa'nın bundan şu ya da bu şekilde haberdar olacağından, onu bağışlamayacağından emindi. Büyük bir zaferin arifesinde, böylesine salakça bir yanlışın sırası değildi kuşkusuz. Karısı gerçekten çok şişmanlayıp ona yardım edemeyecek duruma geldiğinde, işte o zaman düşünecekti.

- Hâlâ bir haber yok mu? diye sordu kâhyasına.

- Her zamanki haberler, ama vezirin bürosundan bir şey yok. Dörtnala gelen bir at.

Mehi villanın girişine koştu. Gerçekten de, vezirin acil mesajını getiren bir ulak.

Mesajın başlangıcı, Mehi'yi sevindirdi; Paneb tutuklanmış, hapse atılmıştı. Oysa devamı generali sarstı. Teb'e önemli bir konuk gelmişti. Bu beklenmedik rastlantıyı nasıl yorumlayacağını bilemiyordu Mehi. Akşam oluyordu. Paneb hâlâ dönmemişti.

- Aç değil inisiniz yoksa? diye sordu Güçlü Niut önündeki mercimekli nefis kefal kızartmasına dokunmamış Kenhir'e.

- Bir şeyler oluyor.

- Vezir belki de ustabaşını yemeğe alıkoymuştur.

- Paneb haber gönderirdi...

Niut en azından mezar kâtibi kadar endişeliydi, bu yüzden Kenhir doğrulup bastonunu istediğinde, karşı koymaya kalkmadı. Dışarı çıkmadan önce, kocasının omuzlarına bir pelerin örttü.

- Dışarıda serin bir rüzgâr esiyor, üşüyeceksiniz. Kenhir 5. Tabya'ya kadar gitti.

- Sobek burada mı? diye sordu nöbetçi memura.

- Hayır makam arabasına binerek iskeleye gitti. Anlaşılan Nübyeli de haber almaya gidecek kadar endişelenmişti.

- Bana bir tabure ver, Sobeki bekleyeceğim.

- Burada pek rahat bir iskemle bulunmaz ki...

- Aldırma.

Demek Paneb tuzağa düşmüştü. Kimin tuzağına? Beceriksiz vezir, Hakikat Meydanı ustabaşısına saldırmaya cesaret edemezdi kuşkusuz! Demek emir Teb'in gerçek efendisinden, General Mehi'den geliyordu. İyi de, batı yakası baş-yöneticisi olarak, loncanın güvenliğinden o sorumlu değil miydi? Üstelik loncaya saldırmak için hiçbir nedeni yoktu!

Mehi'nin üzerinde, loncanın ulu efendisi, Mısır firavunu vardı. Bu tuzak zavallı Sipta'nın işi olamazdı; böylesi bir saldırının sorumluluğu Kraliçe Tausert'e kalıyordu demek. Kenhir ürperdi.

Eğer düşüncesinde haklıysa, kraliçe nedendir bilinmez, loncanın ölüm fermanını

imzalamış oluyordu. Önce vezir aracılığıyla ustabaşını tutuklatarak kafasını kopanyordu, sonra da...

- Sobek geliyor! dedi nöbetçi Nübyeli arabasını kabaca durdurdu, atını okşamayı unutmadı, sonra da mezar kâtibinin yanına geldi.

- Paneb sarayda hapis, diye açıkladı.

- Hangi nedenle?

- Bir sürü suçlama varmış ama, ayrıntılarını öğrenemedim.

- Suçlama mı? Kimin suçlaması?

- Onu da bilmiyorum. Dediklerine bakılırsa, vezir Paneb'in suçluluğu hakkında en ufak bir kuşkuya yer bırakmayan, ayrıntılı bir rapor almış.

- Hainin işi yine... Vezirin huzuruna çıkacağım.

Yaşlı kâtibinin kemikleri yolun çukurlarına, tümseklerine pek dayanamıyordu, ama Kenhir sızılarını unutup Paneb'den başka şey düşünmemeye kararlıydı. Önemli olan veziri Paneb'in bir komploya kurban gittiğine inandırmak ve ustabaşını derhal kurtarmaktı.

Sobek salıcılardan birini uyandırıp istemeye istemeye de olsa gece karanlığında Nil'i geçmeye ikna etti. Nübyelinin buyurgan sesi ve etkileyici vücudu salcıya itiraz hakkı tanımamıştı.

Vezirin dairesi Karnak Sarayı'nın hemen yanındaydı, görevli nöbetçinin yaşlı yöneticiyi uyandırması için, mezar kâtibinin uzunca bir süre dil dökmesi gerekti.

Hazırlıksız yakalanan vezir, Kenhir'i genellikle konuklarını beklettiği salonda kabul etmek zorunda kaldı. Boyun eğmez yaşlı kâtibin yaratabileceği skandaldan ürkmüş, tatsız geçeceği kesin olan bu görüşmeyi kabul etmek zorunda kalmıştı.

- Ustabaşımız burada mı tutuluyor?

- Evet.

- Neyle suçlanıyor?

- Size açıklamak zorunda değilim!

- Tabî ki açıklamak zorundasınız! Mezar kâtibi olarak, loncamızla ilgili bütün belgelere ulaşma hakkına sahibim.

- Olağandışı bir dosyadan söz ediyoruz...

- Ben de öyle diyecektim!

Kenhir'in öfkesi veziri ürkütüyordu, ama bundan sonra geri adım atacak durumda da değildi.

- Olağanüstü durumlar için, olağanüstü yöntemler uygulanır, dedi titrek sesiyle.

- Ne kadar vezir olsanız da, aslında sadece vezir olduğunuz için, Maat yasasını uygulamanız gerekir.

- Bakın, Kenhir...
- Bana suçlama dosyasını verin ve Hakikat Meydanı ustabaşısını derhal serbest bırakın.
- İmkânsız.
- Tutumunuzu bildirmek ve görevden alınmanızı sağlamak için, hemen haşmetmeaplarına bir rapor göndereceğim.
- Bunu yapmak hakkınız, Kenhir.
- İsteklerimi yerine getirmeniz daha hayırlı olurdu!..
- Tekrar ediyorum, imkânsız.
- Savaş istediğinize göre, savaş olacak!

Paneb küçük odanın kapısını kırabilir, nöbetçilerle kapışıp, saraydan çıkmaya çalışabilirdi. Ne var ki böylesi bir hareket onu yasanın dışına iterdi ki, bu da göreviyle bağdaşmazdı. Daha da ötesi, yapılan suçlamaları öğrenmek, bu suçlamalar sayesinde kimin loncayı yıkmak istediğini anlamak istiyordu. Bu nedenle Kenhir onu kurtarmak için amansız bir mücadele verirken mahkemeye hazırlanmak ve dinlenmek üzere hücredeki eften püften döşeğe uzandı. Mısır hâlâ Maat yasasının uygulandığı bir ülkeydi, en başta da yasanın güvencesi olan vezir uyacaktı bu yasaya.

Ne var ki kabaca uyandırıldı; iki mızrak dev adamın böğrünü dürttü.

- Peşimizden gel, diye buyurdu nöbetçilerden biri. Paneb mahkemeye benzemeyen, iki sütunlu küçük bir odaya götürüldü.

Alçak bir iskemleye çökmüş, dizlerinin üzerine bir papirüs açmış vezir tutuklunun gözlerine bakamıyordu.

- Cesur Paneb, suçlarınızın hesabını vermenin zamanı geldi.

Otuz altıncı bölüm

- Bu özel bir görüşme mi, yoksa resmî bir sorgulama mı? diye sordu ustabaşı.
- Soruşturmayı istediğim gibi yürütürüm, dedi yaşlı vezir, size sıralanacak suçlamalara cevap vermenizi öğütlerim.
- Suçlayan kim?
- Bunu bilmeniz gerekmez.
- Yasa suçlayıcının adını suçlanana bildirmenizi buyurur. Eğer bildirmezseniz, nasıl bir yöntem izlerseniz izleyin, bu sorgulama geçersiz olacaktır.

Vezir şaşırılmıştı.

- Aslında... imzasız bir belgeden söz ediyoruz.
- Öyleyse yasal bir değeri yok demektir.
- Size atfedilen suçlar öylesine ağır ki, bu ayrıntının üzerinde duramıyorum.
- Bu dediğiniz, kabul edilemez. Ya bana suçlayanın adını söylersiniz ya da bu odadan çıkarım.
- Elimdeki belge gerçekten de imzasız, üstelik kimin hazırladığını belirleyecek durumda değilim. Yine de size yakıştırılan suçları öğrenmek istiyor musunuz?
- Vicdanım rahat olduğuna göre, neden istemeyeyim? Vezir öksürdü, gırtlakını temizledi.
- En hafifinden başlayalım, aslında tek başına bile bağışlanamaz bir suç olan, en hafifinden; öküzünüzü loncanın bir zanaatkarına tedavi ettirdiniz, iki Hakikat Meydanı hizmetkârını özel tarlanızda çalıştırdınız ki, bu kesinlikle yasaktır.
- Dayanaksız bir suçlama. Gerçekten de iki zanaatkardan yardım gördüm, ama gönüllü olarak, karşılığında hiçbir şey ödemedim. Gerçeği öğrenmek için, ikisine de sormanız yeterli olacaktır, yasal olarak benim için çalışan beş köylü de bu dediklerimi doğrulayacaktır.
- Ah... daha hassas konular var. Birçok evli kadını baştan çıkarmak ve köydeki aileleri karıştırmakla suçlanıyorsunuz.

Dev adam bir kahkaha attı.

- Şikâyet eden kadınlar kim?
- Elimdeki belge böylesi ayrıntılara girmiyor... Bunları inkâr mı ediyorsunuz?
- Eşim benim adıma tanıklık edecek ve davranışımın köyün ahengine zarar vermediğini kanıtlayacaktır.
- Tamam, tamam... Devam edelim; sadece kendi kullandığınız bir kazmaya sahipsiniz, bu da kurallara aykırı.
- Mezar kâtibi bu kazmanın kendi kişisel eşyam olduğunu, bunun herkesçe bilindiğini, başka bir kazmayla kanştı-nlamayacak özel bir işaret taşıdığını doğrulayacaktır. Bu

yüzdenden, bu kazmayı kullandıktan sonra loncanın deposuna iade etmem gerekmez.

- Bu istisnanın yönetime bildirilmiş olması gerekirdi.

- Kenhir'in tuttuğu mezar günlüğüne kaydedildi.

- Harika, harika... Yine de köydeki bir mezardan bir yatak çaldınız!

- Bu dediğiniz doğru olsaydı, lonca mahkemesi tarafından yargılanıp cezalandırılmam gerekirdi. Bizi gözeten, her gün saygılarımızı sunduğumuz atalarımızın ebedî istirahatgâhlarında tek bir hırsızlık bile olmadı. Mezar kâtibinin onayıyla, resmen bana hediye edilen bir yatak var, bu armağan da mezar günlüğünde kayıtlı.

- Daha ciddi, idamla cezalandırılacak suçlamalara gelelim. Paneb'in gözleri açıldı.

- Ciddi misiniz?

- Sıralanan suçlamalar şöyle: Krallar Vadisi'ndeki mezarlara saygısızlık! Dev adam bu kez öfkesini dizginleyemedi.

- Yoksa çıldırdınız mı?

- Makamıma saygı gösterin, dedi gırtlığı sıkışmaya başlayan vezir. Benim görevim, gerçeği ortaya çıkarmak ve...

- Öyleyse, açıklayın!

Paneb'in gözlerine bakmaya cesaret edemeyen yaşlı vezir burnunu papirüsün içine gömdü.

- Firavun II. Seti'nin mezarından değerli bir kumaş çalmış, bu suçunuzu kutlamak için de, lahtin üzerine ayağınızla basıp, sarhoş olmuşsunuz.

-Doğru.

Vezir kafasını azıcık da olsa, kaldırdı.

- Yoksa... yoksa suçlamayı kabul mü ediyorsunuz?

- Sarhoş olduğumu kabul ediyorum. Gerisine gelince, ihbarcınız kaba yalanlardan bir hikâye dokumuş! Sözüünü ettiğiniz kumaş II. Seti'nin mezarında değildi, arkadaşlarımla birlikte çevresinde leziz bir şarabın tadına baktığımız lahit de onun değildi. Bu noktalarda, iftira oldukları besbelli kaba suçlamaları çürütecek tanıklarım var.

- Tanıklar mı? Gerçekten mi?

- Eğer gerek görürseniz, mezar kâtibinin başkanlığında toplanacak köy mahkemesi huzurunda yemin edip tanıklık edeceklerdir. Hem kumaş parçasını, hem de lahti kanıt olarak göstererek, tabî.

- Tamam, tamam... Geriye son derecede ciddi bir suçlama kalıyor.

- Sizi dinliyorum.

Dev adamın sakinleştiğini gören vezir, az da olsa rahatlamıştı.

- Firavun Merneptah'ın mezarına ait bloklar Krallar Vadisi'nden çıkarılıp köye götürülmüş, sonra da sizin ebedî istirahatgâhınızda dört sütunun yapımında kullanılmış.

- Doğru, dedi Paneb.

- Demek ki siz, Hakikat Meydanı Ustabaşısı, kendi elinizle kazıp süslediğiniz bir kral mezarına saldırdınız!

-Yanlış.

-Ama... biraz önce suçunuzu kabul ettiniz!

- Ortada bir suç yok, çünkü söz konusu bloklar, atılacak malzemeydi. Küçük bir ekip oluşturup Krallar Vadisi'ni temizlemelerini, şantiyelerimizi dolduran molozları atmalarını söyledim. O ekip de köye benim mezarımda kullanılabilecek molozları getirdi, arkadaşlarım bana böylesine inanılmaz bir armağan vermeye karar vermişler çünkü.

- O arkadaşlarınız da tanıklık eder mi?

- Hiç kuşkusuz.

Vezir elindeki papirüsü dürdü.

- Suçlamaları çürüttünüz, Ustabaşı.

- Başka bir şey yok mu?

- Bütün bunlar yeterince fazla gelmedi mi?

- Yanlış anlamadıysam, beni suçlamaktan vazgeçiyorsunuz.

- Açıklamalarınız beni tatmin etti... Ama benden farklı düşünecek ulu bir yargıç vardır belki.

Kraliçe Tausert göründü.

Vezir ve ustabaşı ayağa fırlayarak kraliçeyi selamladı.

- Her şeyi duydum, dedi kraliçe, her şeyi duydum ve vezirle aynı sonuca vardım. Ustabaşı gölgeleri aydınlatmayı, iğrenç bir iftiracının eseri olan bu dosyayı çürütecek açıklamalar yapmayı başardı.

Yaşlı adam iki büklüm eğilerek, çekildi,

Paneb gözlerini güzelliğiyle neredeyse Firuze'den baskın görünen kraliçeden ayıramıyordu. Aynı vahşi soyluluk, çizgilerde aynı incelik, aynı duru bakışlar; ne var ki kraliçede daha fazla bir yalnızlık belirtisi, daha çok bastırılmış acı.

Tausert de Paneb'in gücü ve tüm varlığından yayılan enerji karşısında şaşkındı. Bir an Paneb'in en ulularından bir firavun olabileceğini, böylesi bir erkeğin ülkeyi yönetmekte zorlanmayacağını düşündü.

- Suçluluğun öylesine korkunç bir kargaşa yaratabilirdi ki, tüm iktidar sarsılırdı, dedi Paneb'e.

- Suçsuzum, Haşmetmeapları. Hem Hakikat Meydanı'nın hem de sizin adınızı lekelemedim.

- Bunu kendi gözlerimle görmek istedim, çünkü senin hakkında inanılmaz söylentiler çıkmaya başlamıştı. Yarından tezi yok, görevinden alacağım vezirin tarafsızlığından da

emin değildim. O yaşlı beceriksiz gerçeği yalandan ayırt edemeyecek durumda, bir daha böylesi bir yanlışın yaşanmasını istemiyorum.

- Merakımı bağışlayın, Haşmetmeapları, ama tanıklarımı dinleyip tüm kuşkulan dağıtmak daha doğru olmaz mı?

Kraliçenin gülümsemesi göz kamaştırıcıydı.

- Sana güveniyorum, Paneb. Güven, yabancı olduğu bir duygu mu?

- Bir loncanın ya da bir ülkenin yönetiminde, güven yakalanılmaması gereken bir zayıflık değil mi?

- Gerçekten de ulu firavunlardan birçoğu, böylesini öğütler... Ne var ki ben bısit bir naibeyim ve güvenmek gibi bir zaafım var. İktidarı u yürütürken, insanların beynini okumayı öğrendim, orun için de yalan söyleyemeyeceğinden eminim.

Hayran Paneb, verecek cevap bulamadı.

- Biri seni yok etmeye çalışıyor, Ustabaşı. Kim olduğunu bulmalısın.

- Buldum bile, Haşmetmeapları. Sizden onu lonca yasalarına göre yargılama izni istiyorum.

- En büyük cezanın sadece vezir mahkemesince verileceğini hatırlatırım.

- Endişelenmeyin, o iftiracı bizim köyümüzden canlı çıkacak. Tabii eğer onu bekleyene "hayat" denebilirse.

- Maat yasasına göre hareket et, Ustabaşı.

- Bizi ziyaretinizle onurlandırmayacak mısınız, Haşmetmeapları?

- Zaman geçirmeden Per Ramessu'ya dönmek zorundayım. Firavun Sipta'nın sağlığının düzelmeyecek kadar kötüleştiğini bil... Cenazesi için her şey hazır olsun.

- Söz veriyorum, Haşmetmeapları.

Otuz yedinci bölüm

Paneb Hakikat Meydanı ustabaşısı olarak, Maat ve Hat-hor Tapınağı'nın sütunlu girişinin önünde toplanan köy mahkemesine başkanlık ediyordu.

Bilge kadın, mezar kâtibi, sol ekip şefi, Kurtarıcı Şed ve iki Hathor rahibesi de jüriyi oluşturuyordu. Olağanüstü kararlar alacak olan mahkemenin kurayla seçilmiş üç üyesi daha vardı.

Paneb dönüşünden beri hiçbir resmî açıklama yapmamıştı, bu yüzden tutuklanmasıyla ilgili birçok söylenti dolaşıyordu köyde. Ustabaşı söze başladığında derin bir sessizlik oldu.

- Bu köyde yaşayan, vezire gönderdiği belgenin altına imzasını bile koyamayacak kadar alçak biri, hakkımda iğrenç iftiralarda bulundu. Bir cani gibi tutuklanıp hapse atıldım, ne var ki kendimi savunma fırsatını buldum. Kraliçe Tausert'in müdahalesi sayesinde, suçsuzluğumu kanıtladım. Geriye iftiracıyı, insanları çamura batırmak pahasına da olsa köyün yönetimine gelmek isteyen hırslı adamı, benden başından beri nefret edip hırsından başka bir şey dinlemeyen o kişiyi belirlemek kaldı.

Kalabalıktan öfkeli homurtular yükseldi.

- O yılan derhal öne çıksın, dedi Güçlü Naht. Kalabalık hareketlendi, ama kimse ortaya çıkmadı. Burun Fened ustabaşısına seslendi.

- Suçluyu gerçekten biliyor musun?

- Onu kendi iftiraları ele verdi. Gerçeği bunca yalan ve nefretle ancak o böylesine çarpıtabilirdi.

Zanaatkarlar birbirlerine baktılar, hiçbiri arkadaşının böylesine alçakça davranabileceğini düşünmüyordu.

Cesur Paneb Cömert Didya'nın arkasına saklanmaya çalışan İmuni'ye döndü.

- Hiç olmazsa itiraf etme cesaretini göster, dedi. Sahtekâr bakışlı, kemirgen suratlı küçük kâtip gerilemeye çalıştıysa da Somurtkan Karo ile Halat Kasa yolunu kesti.

- Hiçbir şey anlamıyorum, diye kekeledi İmuni, Kenhir'i öfkeden çılgına çeviren o bal gibi tatlı sesiyle. İşimi gerektiği gibi yaptım ve...

- Yaklaş, diye buyurdu ustabaşı.

Kâtip yardımcısı yaklaştı. Paneb, bilge kadın ve mezar kâtibi karşısında, önce alçakgönüllülüğü denedi.

- Bazı yanlışlar yapmış olabilirim ama, maksadım köye zarar vermek değildi... Paneb'in, işlemediği suçlardan sorumlu tutulması, kötü bir rastlantı bana kalırsa.

- Bu dosyayı vezire sen mi gönderdin? diye sordu ustabaşı.

- Ben sadece onu bazı gerçeklerden haberdar etmek istedim...

- Bana haber vermeden, öyle mi? diye araya girdi Kenhir.

- Ben... sizi rahatsız etmek istememiştim.

- Kiminle alay ettiğini sanıyorsun, İmuni? Güvenimi kötüye kullandın, ustabaşının admı lekelemeye çalıştın, tüm köyün düşmanlığını kazandın! Bıyıklı küçük adam tutum değiştirdi, nefretini kismaya koyuldu.

- YeteneMerirnin ve haklarımın farkına bile varmadınız! diye haykırdı. Mezar kâtipliği görevi uzun zaman önce bana verilmeliydi, aranızda en yetenekli olan benim! Bunu neden kabul etmiyorsunuz?

Paneb İmunl'nin gözlerinin içine baktı.

- Suskun Nefer'i sen mi öldürdün?

-Hayır, hayır... tabî ki hayır... Yemin ederim ki masumum! Paneb küçük kâtibin yalan söyleyemeyecek kadar korktuğunu gördü.

- Bu yılanı ezelim! dedi Somurtkan Karo.

- Sakin olun, sakin olun, dedi ustabaşı. Yersiz bir hareketle mahkemenin ciddiyetini bozmayın.

Kenhir yıkılmıştı. Yardımcısından hiç hoşlanmamışü, ama ruhunun böylesine kin ve nefretle dolu olduğunu tahmin edebilmek...

- İmuni'nin ihaneti kanıtlandı, dedi Hay. Lonca üyeleri sol ekip şefinin sözlerini onayladı.

- Öyleyse verilecek ceza açık; bir daha dönmek üzere köyden kovulmak. Jüri üyeleri başlarını salladı. İmuni bembeyaz olmuştu.

- Buna... buna hakkınız yok!

- Bundan böyle Hakikat Meydanı'nın kapısından geçemeyeceksin, dedi Paneb. Yardımcıların bölümüne bile giremeyeceksin. Vezire senin hakkında görevliye hakaret ve iftira nedeniyle şikâyetle bulunacağız. Elveda, İmuni.

Halat Kasa ile Somurtkan Karo bıyıklı küçük kâtibin gömleğinin yakasından kavradı, peşlerinde bütün zanaatkarlar, ana yol boyunca sürükledi. İmuni linç edilmekten korkuyordu, ne var ki taş yontucuları onu Neşeli Renupe'nin açtığı ana kapının eşğine kadar sürüklemekle yetindi. Sağ ve sol ekip iki sıra halinde dizildi.

- Defol, yılan! dedi Aslan Userhat. İmuni tereddüt etti.

- Neler kaybettiğinizi bilmiyorsunuz! Oysa ben... Burun Fened yerden bir taş kapıp küçük kâtibin bacaklarını nişanladı, İmuni'den bir fare çılgılığı yükseldi.

- Kaybol, yoksa seni taş tutarız!

İmuni tabanları yağladı, iki ekibin alaylı haykırışları altında Hakikat Meydanı'ndan ayrıldı.

Mehi ve Serketa'nın batı yakasındaki villalarında düzenledikleri şölen, o yılın en başarılı daveti olarak görülüyordu. Başyönetici bu şölenle Kraliçe Tausert'in vezirliğe atadığı, adı pek duyulmamış Karnak rahibinin tayinini kutlamak istemişti.

Oysa yeni vezir gerdanlıklarının altına tutturulmuş pembe tülle dans eden, yan çıplak

dansözlerin hareketlerinden hiç de hoşlanmamıştı. Sunulan nefis şaraplara rağmen, sarhoş bile olmamış, şölenden de zamanından önce ayrılmıştı.

Serketa bir yandan konuklarına gülümseyip dertleriyle ilgilenirken, diğer yandan da yeni vezire iletmek istediği mesajın altını çizmişti durmadan; o ve Mehi mutlu ve cömert bir çift oluşturuyorlardı, kader bütün arzularını yerine getirmiş, bu nedenle ülkelerine hizmet etmekten başka bir amaçlan kalmamıştı. Teb ekonomisinin gücü, sapına kadar dürüst bir adam olan kocasının yöneticilik yeteneklerini de kanıtlamıyor muydu zaten?

Tausert Per Ramessu'ya gitmek üzere gemiye binmeden önce kraliçeyle yapıdığı kısa konuşma sırasında Mehi yeni vezir adayını şiddetle desteklemiş, kendisinin de Karnak rahibini aday göstermeyi düşündüğünü açıklayarak, kimi zaman kabalık göstermesine rağmen olağanüstü bir ustabaşı olarak tanınan Cesur Paneb'in kısa zamanda aklanması karşısında duyduğu sevinci dışa vurmuştu. Bir de tabii, kraliçeye duyduğu eksiksiz bağlılığı yinelemişti general.

Bölgenin kalburüstü yöneticileriyle yaptığı baş başa sohbetlerde de ününün ve etkisinin eskisinden parlak olduğunu anlamıştı Mehi.

Konuklar gittikten sonra, Serketa ayaklarını Nübyeli hizmetçisine ovdurdu.

- Daha görüşmemiz gereken bir konuk var, dedi Mehi karısına.

- Bu gecelik bu kadar aptal yeter, sevgilim.

- Oysa bu konuk, sana diğerlerinden çok daha ilginç gelecek.

- Beni heyecanlandınıyorsun... Kim bu?

General odaya sahtekâr bakışlı, fare suratlı küçük bir kâtip yardımcısı soktu.

- Sana mezar kâtibinin sabık yardımcısı, İmuni'yi tanıtayım. Serketa çok üzülmüş görünmeye çalıştı.

- Korkunç bir adaletsizliğe kurban gittiğinizi öğrendim, doğru mu?

- Maalesef doğru. Kendimi nasıl savunacağımı bilemiyorum.

- Bize o korkunç olayın ayrıntılarını anlatsanız? diye araya girdi Mehi. Hakikat Meydanı'nın resmî koruyucusu olarak, ileride yanlış yapmamak için, o köy hakkında olabildiğince geniş bilgi toplamak zorundayım. İmuni daha fazla ısrara gerek duymadı. General ve eşi kâtip yardımcısını büyük bir dikkatle dinlediler.

- Bu yüzden de hakkınızın yendiğini düşünüyorsunuz, diye özetledi Mehi. Oysa bana kalırsa siz, lonca'yı yönetecek yeteneklere sahipsiniz.

- Beni çok iyi anlamışsınız, General!

- Durumunuz nazik, hem de çok nazik... Paneb aklandı, suçlamalarınız dayanaksız görüldü, yeni vezirin dosyayı yeniden açmak isteyeceğine inanmıyorum. Yine de... Küçük kâtibin gözleri panldadı.

- ... yine de, diye devam etti Mehi, ben adalete âşık bir insanım, dürüstlüğünüzle beni etkilediniz. Şimdilik, meslek hayatınız sona ermiş görünüyor, lonca mahkemesinin

kararına itiraz edemem. Ama eğer Hakikat Meydanı hakkında tüm bildiklerinizi anlatırsanız, çektiğiniz güçlükleri daha iyi anlar, belki de size yardım etmenin yolunu bulurum.

İmuni işaret parmağıyla bıyığını sıvazladı.

- Böylesi bilgiler o kadar gizlidir ki, çok pahalıya satılır...

- Haklısınız, her şeyin bir fiyatı olmalı; oysa siz bu bilgileri sadece bana satacaksınız. Fazla gevezelik ederseniz, yeni vezir sizi ülkeye ihanetten tutuklatabilir. Kısacası, bu görüşmenin gizli kalması gerektiğini söylüyorum. Dostluğunuzun karşılığında, sizi yönetimiyle görevlendireceğim Orta Mısır'da bir villaya yerleştirir, daha önemli görevleri beklerken rahat etmenizi sağlarım. Ona hayalini hep kurduğunu geleceği vaat eden, böylesine güçlü bir müttefik bulmaktan mutlu, uzun uzun anlattı İmuni. Müttefiki sayesinde Paneb'i uzaklaştıracak, loncanın başına geçebilecekti. Bunun için sadece sabır gerekliydi; küçük kâtipte sabırdan bol bir şey yoktu şimdilik.

Serketa köy ve köyün düzeni hakkında yeni hiçbir şey öğrenmedi, ama kocasının ellerinde eğlenceli bir oyuncağa dönüşecek küçük kâtinin kininden etkilendi. En çok da imuni'yi kovmakla onu içinden kemiren hainden kurtulduğuna inanan loncanın saflığını görüp sevindi. Oysa hain, bir başkasıydı.

Otuz sekizinci bölüm

Güçlü Niut ütü olarak kullandığı iki oluklu tahtanın arama nemli kumaş parçasını yerleştirdi. Böylelikle kusursuz ir kat yeri yapacak, mezar kâtibi de ününe layık bir tören ömleği giyebilecekti.

İmuni'nin yaptıklarından sonra çok sarsılan Kenhir, Işık'ın açlan sayesinde düzenli uykuya kavuşmuş, yemeklerini iş-a yer olmuştu.

Oysa bilge kadın ile iki ekip şefinin katıldığı dar konsey oplantısmdan döndüğünde, yüzünden düşen bin parçaydı.

- Yine mi bir dert var?

- Pek değil... İmuni hakkında ne düşünüyordun?

- Ne düşündüğümü birkaç kez söylemiştim size; bir inanda kemirgen suratı varsa, kemirir. Ballı bir sesi olansa iltifat eder, iltifat ederken de yalan söyler. Ama beni hiç dinlemezsiniz ki!

- Seni dinledim, Niut, ama İmuni'nin bu kadar kötü olabileceğine inanmadım.

- Hâlâ da inanmıyorsunuz ki; hırs ve sahtekârlığın birleşmesinden doğabilecek canavarı hâlâ görmek istemiyorsunuz .

- Konsey yeni bir kâtip yardımcısı bulmaya karar verdi.

- İşte buna sevindim! Sizin yaşınızda birinin, bir yardımcısı olmalı.

- Önerdiğim aday oybirliğiyle kabul edildi.

- Daha iyi ya. Resmî atama gününde, ütülü bir gömlek giyeceksiniz.

- Ben önce senin fikrini öğrenmek istiyorum.

- Neye yarar ki? Oylama yapıldığına göre...

- Oylanan adamın görevini kabul etmesi gerek... aslında kadının demem gerekir.

- Bir kadın kâtip mi?

- Sen, Niut. Sen sadece hayranlık uyandırıcı bir ev kadını, eli lezzetli bir aşçı değilsin; okuma yazma da biliyorsun. Ciddiyetini çalışkanlığını herkes biliyor, benim gibi konsey de bu iş için daha iyi bir aday olamayacağının farkında.

Güçlü Niut elindeki gömleği inceledi.

- Bundan iyisini yapabilirim, ama kumaşın daha ince olması gerekir. Tamam, işbaşına. Mezar günlüğüne yazacaklarımı söyleyecek misiniz?

Sol ekip heykeltıraşlarından birinin kızı, on beş yaşındaki kızcağız hüngür hüngür ağlıyordu.

- Ne var? Ne oldu? diye sordu Lekesiz Uabet.

- Size... anlatmak istediğim bir şey vardı, ama şimdi cesaret edemiyorum... Hem üstelik...

- içeri gel.

Panab'in renkleri soldukça parlattığı ışıltılı resimlerle süslü ev, insanın içini açıyordu. Geometrik şekiller, yapraklar, nilüferler, papirüslere konan kuşlar, ev sahibesinin gurur duyduğu küçük bir saray oluştuyordu. Uabet kızı eliyle işlediği sırmalı minderlere oturttu.

- Benimle mi konuşmak istiyordun?

- Evet... Hayır... Bırakın, gideyim!

- Sakin ol, küçük, ne anlatırsan anlat, seni dinlemeye hazırım. Kızcağz yaşlı gözlerini kaldırdı.

- Gerçekten mi?

- Gerçekten.

- Biraz su var mı?

Kızcağz sanki bütün çölü geçmişçesine, büyük yudumlarla içti suyu.

- Beni suçlamayacak mısınız?

- Söz veriyorum.

Esmer kız dizlerini bitişirdi.

- Arkadaşlarımla birlikte, oğlanları tahrik ettik... dün akşam, gün batımından sonra... Her zamanki gibi, göğüslerimiz çıplak dans ettik, ama o kadarla da kalmadık... Biraz bira içtiğimiz için, havanın da sıcaklığıyla, dans hareketlerini daha iyi yapabilmek amacıyla, peştamallarımızı çıkardık.

- Bana kalırsa, oğlanlar da çıkardı, öyle mi?

- Evet, dansın sonunda... Ama birbirimize sadece gülerek baktık, sonra da herkes evine gitti. Bir tek ben... ben gidemedim...

- Neden?

- Oğlunuzun yüzünden, Aperti'nin. Küçük kız hıçkırıklara boğuldu.

- Sana tecavüz mü etti?

- Hem evet hem de hayır... Bana yaklaştığında, peştamalını sarmamıştı, ben de öyle... Önce, beni yalnızca okşamak istediğini sandım, üstelik öyle güçlü, öyle yakışıklı ki... Bağırمام, direnmem, imdat çağırمام gerekirdi.

- Çağırmadın mı?

- Hayır, diye itiraf etti kız, utançla.

- Yani seviştiniz, sen de bekâretini yitirdin. Esmer kız başını salladı.

- Aperti'yi seviyor musun?

- Bilmiyorum... Galiba seviyorum. Annem ile babama bir şey söyleyemiyorum ki!

- Oğlumu bir daha gördün mü?

- Hayır... tabî ki, hayır!

Aperti'nin yumruğunu yiyen sol ekip marangozunun oğlu sırtüstü devrildi.

- Kazandım! diye haykırdı, daha önce dövüş kaybettiği hiç görülmemiş on dokuz yaşındaki güçlü atlet.

- Hayat bir yumruktan ibaret değildir, dedi Paneb ciddiyetle. Oğlan şaşırды, babasının gözlerinin içine bakmaya cesaret edemedi.

- İyi bir alçıcı oldun, Aperti. Kendi evinle ilgilenmenin, beğenip kandırdığın kadınla evlenmenin zamanı geldi.

- Ama... ama sevdiğim biri yok ki!

- Tabii ki var... Erkekliğini kanıtladığın küçük esmer kızı hatırlasana.

- Sadece eğleniyorduk, hepsi bu!

- Yaptıklarınız, onun için bir oyun değildi. Senin için de değil artık. Ya mezar kâtibinin karınla birlikte oturman için verdiği evi elden geçirirsin ya da köyü terk edersin.

Her akşam, muayenelerini tamamladıktan sonraki gibi, yalnızlığıyla baş başaydı Işık. Şafaktan önce kalkıp sabah ayınlarına bütün benliğiyle katılıyor, hastalarıyla ilgilenip köyün sağlık durumunu denetliyordu. Kurtarıcı Şed'in görme bozukluğunu durduraktan memnun, Teb'e nakledilecek kadar ciddi bir hastalıkla karşılaşmadığına seviniyordu.

Son hastası da muayenehaneden çıkınca, yine Suskun Nefer'in yokluğuyla hesaplaşmak zorunda kaldı; boşluğun hiçbir zaman doldurulamayacağını bilerek. Loncaya duyduğu sevgiye rağmen, ayrılık acısı öylesine derindi ki, bir an önce kocasına kavuşmaktan başka bir şey istemez olmuştu.

Günbatımında, sonsuz bir yorgunluk duydu. Yemek yiyecek hali yoktu; daha da kötüsü, uykunun da bir çözüm getirmeyeceğinin bilincindeydi.

Bu yüzden, tanrıçanın onu koynuna alacağını, öte dünyanın kapılarını açacağını umarak, zirveye tırmanmaya karar verdi.

Kapının eşiğinde, yedi yaşındaki Selena oturuyordu. Cesur Paneb ile Lekesiz Uabet'in kızı içinde üzüm taneleri, hurma ve arpa bulunan üç kesecik tutuyordu.

- Burada ne arıyorsun, Selena?

- Zirveye sunacağım armağanları kendi ellerimle hazırladım. Hatırlıyorsun, beni ona götürmeye söz vermiştin. Ben hazırım.

Küçük kızın gözlerinde altın sarısı bir parıltı vardı. Işık o anda kaderin Selenayı Hakikat Meydanı'nın gelecekteki bilge kadın olarak seçtiğini, bundan böyle zamanının çoğunu küçük kızı yetiştirmeye adanması gerektiğini anladı.

- Bana birkaç dakika izin ver.

Işık yeniden görüldüğünde üzerinde pembe beyaz keten bir elbise, geniş bir gerdanlık ve altın bir bilezik vardı. Nilüfer tepelikli peruğunu da altın bir çemberle tutturmuştu.

- Ne kadar güzelsin, Işık!

- Tanrıçayı onurlandırmak için. Armağanlarından hoşlanacağından erninim.

Bilge kadın ile küçük kız batan güneşin son ışıklarında yavaş yavaş tırmanmaya koyuldu. Selena bir eliyle Işık'ın elini sıkıca tutmuş, gözlerini zirveden ayırmıyordu.

- Sessizlik tanrıçasına, dağın tepesinde yaşayana saygı sun, diye öğütledi bilge kadın. Bazen korkutucu bir görünüm alır, ama yaratılışın ateşi onda yaşar. Ben batıya kavuştuğumda, rehberin ve bakışın olsun.

Zirveye ulaştıklarında, dişi kral kobra deliğinden çıktı. Selena Işık'ın eline daha sıkı sarıldı.

- Arkama geç ve bütün hareketlerimi taklit et.

Bilge kadın ile yılanın ayin dansı kusursuz bir ahenkle bitti. Armağanların sakinleştirdiği kobra, sessizlik krallığına döndü.

Işık ile Selena akşam serinliğinin zevkini çıkarmak için, yan yana oturdular.

- Gecenin saatlerini birlikte geçireceğiz, Selena. Bir gün, vücudunda tanrıçayı barındıran yılan dokunacaksın; o da sana enerjisini aktaracak.

Küçük kız uyumayı bir an bile düşünmedi. Şafak sökerken Işık Selena'ya zirvenin en yüksek taşından süzülen, yıldızlardan gelme diriltici çiyden birkaç yudum içirdi.

Sonra, el ele tutuşarak köye indiler. Paneb patikanın başındaydı.

Küçük kız babasına koştu, kollarına atıldı, hemen uykuya daldı.

Bilge kadın ile ustabaşının bakışları karşılaştı, ne birinin ne de ötekinin bir şey söylemesine gerek yoktu.

Ve Işık dev adamın ilk kez ağladığını gördü.

Otuz dokuzuncu bölüm

Dışarıdan alınan tüm siparişler, Karnak Tapınağı'nı, hatta başka bir yere atanıp iki lahtine büyük bir bedel ödemek zorunda kalan eski veziri memnun bırakacak biçimde tamamlanmıştı.

Başarıyla sonuçlandırılan bu yoğun çalışmalardan sonra, oldukça rahat bir döneme girmişti köy. Mayıs sonu insanı ezecek kadar sıcaktı, herkes usulca yaşıyordu sanki.

Işık, Suskun Nefer'in mezarı üzerindeki perseanın dibinde uzun saatler geçiriyordu. Ağaç gözle görülür bir biçimde büyüyor, bilge kadın da ağaca bakarak hâlâ aynı tutkuyla sevmeye devam ettiği erkeğin sakinleştirici varlığını hissediyordu.

Zanaatkarlar her birine değişik biçimler verdikleri beş taşla zar yuvarlamaya bayılıyordu. Bunlardan birincisi, ateşi temsil eden, üçgen tabanlı, dört yüzlü bir piramit; suyu betimleyen ikincisi, eşkenar yirmi üçgenden oluşan yirmi yüzlü bir taş; havanın karşılığı olan üçüncüsü sekiz yüzlü bir zar; toprağı temsil eden de altı yüzlü bir küptü. Beşincisine gelince on iki yüzlü olan bu taş, öteki dördünün geldiği evreni ya da beşinci gerçeği betimliyordu. Güçlü Naht taşları yuvarlamaya hazırlanırken, Paneb'in dev kedisi, tırnaklarını çıkarmış, sırtının tüyleri dimdik, karşısına geçip, durdu.

- Neler oluyor, Büyücü?

Cevap yerine, uzun uzun kükredi kedi.

- Bize bir tehlikeyi haber vermeye çalışıyor, diye tahmin etti Burun Fened. Zanaatkarlar zarları bıraktı, kuyruğunu kabartmış, bıyıklarını titreterek, bir yengeç gibi yan yan giden kedinin peşine düştü.

Büyücü onları büyük kapıya götürdü, sonra öfkeyle kapıya saldırdı.

- Bu hayvan çıldırmış, dedi Pişkin Somun Pay. Gidip Paneb'e haber vereyim. Sakın yaklaşmayın ona, sizi kötü tırmalar.

Birden, kapı hızla vuruldu.

- Nöbetçi olacak, dedi çizimci.

- Pek de deli değil bu kedi, dedi Halat Kasa. Ustabaşına haber ver.

Birkaç dakika sonra, tüm köy halkı kapının önünde toplanmıştı.

- Bırakın da, geçeyim, diye bağırdı Paneb. Nöbetçinin yanında, Postacı Uputi duruyordu.

- Size verilmek üzere iki mesajım var, dedi ustabaşına. Birincisi sözlü, ikincisi yazılı. Firavun Sipta'nın ruhunun doğduğu ışığa yeniden kavuşmak üzere

gökteki cennete uçtuğunu bildirmekle görevliyim. Bu da yazılı mesaj, dedi Paneb'e naibenin mührünü taşıyan durulmuş bir papirüs uzatarak.

Paneb okuduklarından öylesine rahatsız oldu ki, zaman yitirmeden mezar kâtibi, bilge kadın ve sol ekip şefini küçük konsey toplantısına çağırdı.

- Sipta'nın anısını onurlandırmak için, diye açıkladı ustabaşı, kraliçe mezarı

genişletmemizi emrediyor.

- Tek yapabileceğimiz, mezarı uzatmak, dedi Hay.

- İşimizin tamamlandığını düşünüyorum. Mezarın hem boyu hem de süslemesi ahenk kurallarına uyuyor.

- Burada söz konusu olan, naibe kraliçenin buyruğu. Buyruğu görmezlikten gelemezsin.

- Sipta öldü, mumyalanması yetmiş gün sürecek, sonra da ebedî istirahatgâhına gömülecek. Bu kadar kısa bir sürede nasıl gerektiği gibi kazar, yontar, süsleriz?

- Başta sen olmak üzere, Hakikat Meydanı zanaatkarları hızlı ve güzel çalışmayı becerir, diye itiraz etti sol ekip Şefi.

- Seni endişelendiren, loncanın yetenekleri değil, diye araya girdi bilge kadın. Papirüsteki karara neden karşı çıkıyorsun?

- Çünkü felakete koşuyoruz. Bu mezara dokunmak, hata olur.

- Gerekli önlemleri alırsın, dedi Kenhir.

- İtirazımızı anlatmak için, kraliçeye bir mektup yazmanız gerekmez mi?

- Bu pek de parlak bir fikir gibi gelmiyor bana... Per Ramessu'da taht kavgası çoktan başlamış olmalı, Tausert'in Hakikat Meydanı'nın itaatsizliğinden fazla hoşlanmayacağını düşünüyorum. Kişiliği hakkında bildiklerimiz, kararını değiştirmeyeceğini gösteriyor.

- Siz yine de Sipta'nın mezarını genişletme konusunda ciddi kaygılarım olduğunu bildirin.

Kenhir endişelenmeye başlamıştı.

- Yine de Şantiyeyi açacak mısınız?

- Başka seçeneğim var mı?

Firavunun ölümünün resmen açıklanmasından hemen sonra, kraliçe büyük konseyi toplamış, mumyalama çalışmalarının başlayacağını, Hakikat Meydanı'ndan da mezarı güzeUeştirmelerini istediğini bildirmişti.

Setnaht cenaze törenini geciktirecek bu karara Őařırmıştı. Ne var ki kraliçe geri adım atmadı, kısa yaşamı boyunca Maat yasasını gözeten hükümdarın bu son saygıya layık olduğunu ileri sürmüştü. Setnaht'ın öfkesi evine döndükten sonra da dinmedi.

- Büyük oğlunuz az önce geldi, dedi kâhyası. Dışışleri bakanının yüzü endişeliydi.

- Yüzlerce söylenti var, Baba! Firavun Sipta gerçekten de gökteki cennete gitti mi?

- Evet, bizi terk etti. Bana ne haberler getirdin?

- İyi bir Şey yok, ama durum henüz umutsuz değil. Yine de, diplomatlarımızın çabalarına rağmen, başarılı olacakla—

rmdan kuşkuluyum. Mısır her geçen gün, biraz daha ağız sulandırmaya devam ediyor.

- Tausert bunu kabul etmiyor bir türlü.

- Sipta'nın yerine kim geçecek?

- Naibe kraliçe olabilir... Ama bu, ülke için felaket demektir!
- Bundan, mücadeleye hazır olduğunuz sonucunu çıkarabilir iniyim? Setnaht'ın cevabı biraz gecikti.
- Bu öylesine ciddi bir karar ki, hâlâ tereddüt ediyorum... İç savaş, sefalet ve düş kırıklığından başka bir şey getirmez, bu yüzden de savaşa sebep olmak istemiyorum. İyi ama, kraliçe gözlerini açmamakta ısrar ederse, iç savaş nasıl önlenir? Beni ilgilendiren, kendi geleceğim değil, Mısır'ın refahı. Ordularımızın zayıflamasını önleyebilecek, Tausert muhaliflerini toparlayabilecek tek kişi, benim.

- Naibe yasallığı temsil ediyor, Baba.

- Sipta'nın gömüleceği güne kadar, evet. Ama firavunun mezar kapısı kapandığında, yeni bir firavun seçmek gerekecek.

İki adam uzunca bir süre birbirini süzdü.

- Benim yanımda mısın, oğlum, yoksa karşımda mı?

- Yanınızdayım, Baba.

Genç hükümdarın erken ölümünün etkisinde kalan Kraliçe Tausert, Amon Tapınağı uzmanlarının kaüldüğü mumyalama ayinini izledi. Anubis maskesi taşıyan rahibin karşısında, firavunun dürüst bir insan gibi davrandığına, ciddi bir yanlış yapmadığına, Osiris mahkemesinin bu gerçekleri göz önünde bulundurması gerektiğine tanıklık etti.

Bakanlar Kurulu toplantısı boyunca, sanki hükümdarın ölümünden sorumlu tutuluyormuşçasına, suçlu bakışların üzerinde toplandığını hissetti kraliçe. Bu nedenle raporların okunmasını erteledi, kısa bir açıklamayla yetinmek zorunda kaldı.

Kraliçenin isteği üzerine, odada sadece vezir kaldı.

- Sipta'nın mezarını güzelleştirme kararım hakkında ne düşünüyorsun ?

- Herkesin düşündüğünü, Haşmetmeapları. Büyük bir hayranlıkla andığınız bir hükümdara karşı son bir saygı gösterisi olduğunu.

- Şimdi biraz daha dürüst olmaya çalış.

- Öyleyse... Bazılarının geçmiş bir iktidara gösterilen böylesi bir saygıyı aşırı bulduğunu, cenaze süresini uzatmak istediğinizi düşündüğünü söylemem gerekir.

- Onlar haklı, diye kabul etti Tausert.

- Dışişleri bakanınız Per Ramessu'ya döndü, Haşmetmeapları. Gelir gelmez ie, sürekli konuk kabul eden babasının yanına koştu.

- Setnaht faaliyetlerini gizlemek gereği bile görmüyor... Seni de çağırdı mı? Vezir sarsıldı, ama yalan söyleyemedi.

- Beni sadece akşam yemeğine davet etti, Haşmetmeapları.

- Reddet!

- Haşmetmeapları... Yeni gerilimler yaratmak bir işe yaramaz. Bu özel sohbet, belki de

işinize yarayacak diplomatik bir konuşmaya döner. Setnaht'ın düşüncesizce hareket etmesini önlemeye çalışırım.

- Bana ne öneriyorsun, Vezir?

- Mısır ve Mısır'ın mutluluğundan başka bir şey düşünmemenizi, Haşmetmeapları. Tausert sırtını döndü, sarayın kuş cıvıltılarıyla dolu bahçesine indi. Kuzey'de bile korkunç sıcak olacağı kesin böyle bir günde, ne kadar da yalnız hissediyordu kendini! Başbakan Bay yanında olsaydı, Setnaht'ın kraliçeye zarar vermesini önleyecek bir plan geliştirdi. Cesur Paneb de içi boş sözler ve işe yaramaz öğütlerle yetinmezdi kuşkusuz.

Ne var ki Bay ölmüştü, Hakikat Meydanı ustabaşısı da Per Ramessu'dan uzakta, kutsal göreviyle meşguldü.

Tausert'in, ölüm kalım savaşını etkileyecek bir karar alması için, kendinden başka güvenebileceği tek kimse yoktu. Ya tahttan feragat edip meydanı Setnaht'a bırakacak ya da acımasız bir savaşa girdiğini bile bile, rakibinin karşısına çıkacaktı.

Kırkncı bölüm

Teb kentinin büyük kışlasında, söylentiler tüm hızıyla sürüyordu; iç savaş, darbe, Tausert'in öldürüldüğü, Libya saldırısı... Birliklerin alarma geçirilmesi, ciddi bir şeyler olduğunun, İki Ülke'nin tehlikeye düştüğünün işaretiydi.

Askerler, öğlene doğru iki atın çektiği savaş arabasıyla büyük avluya giren General Mehi'yi sabırsızlıkla bekliyordu. Subaylar birlikleri düzene soktuktan sonra, Mehi seçme birliklere seslendi.

- Askerler, Firavun Sipta güneşe kavuştu, Kraliçe Tausert cenaze töreni bitene dek naibelige devam edecek. Altmış günlük yas süresi boyunca çıkabilecek her türlü istila niyetini engellemek için, Kuzey garnizonları ile sınırlardaki birlikler alarma geçirildi. Maaşlarınız hakkında hiç endişeniz olmasın. Biraz önce görüştüğüm Karnak büyük rahibi, Per Ramessu'nun bize karşı taahhütlerini yerine getirememesi durumunda, tapınağın gereken ödemeyi karşılayacağını belirtti. En yeni ve en güçlü silahlara sahip olduğunuzu unutmayın. Silahlarınız, beceriniz ve cesaretiniz sayesinde Teb güvenlik içinde, gelecekte korkmasına da gerek yok. Ne olursa olsun, bu bölge refah içinde yaşayacak. Bu arada, kişisel servetinden, sizlere yoğun eğitim primi ödemeye karar verdiğimi söylemekten mutluluk duyuyorum.

Müjde alkışlarla karşılandı. Bu yalan, kendi kişisel hazinesine dokunmak zorunda kalmaksızın, kentin varlıklarından bir bölümünü bir muhasebe oyunuyla kışlaya aktaran Mehi'ye hiç de sanıldığı kadar pahalıya patlamayacaktı.

General konuşmasını bitirdikten sonra kurmaylarını topladı. Satın alıp zengin ettiği meslek adamlarıydı hepsi de; her biri Mehi'nin güvenini kazanmak için, birbirlerini gözlemekten, arkadaşını ihbar etmekten çekinmeyen, generalin tüm emirlerine itaat etmeye hazır askerlerdi. Hepsi en ufak bir hatayı hayatlarıyla ödeyeceklerinin de farkındaydı.

- Bu toplantı hiçbir rapora yazılmayacak, dedi general toplantıyı açarken. Kesin olarak bildiğimiz tek bir şey var; iç savaş kaçınılmaz, taraflar er ya da geç Teb birliğine katılmasını isteyecektir.

- Güvenilir bilgilere sahip iniyiz? diye sordu üst rütbeli bir subay.

- Başkentten gelen bir ajanımızın anlatacaklarını dinleyelim.

Yolcu yorgunluktan bitkin görünüyordu. Mehi adama dinlenme fırsatı vermemişti.

- Per Ramessu'ya kim hâkim? diye sordu haberciye.

- Durum oldukça karışık, General. Naibe hâlâ iktidarda, Setnaht da henüz bir girişimde bulunmadı. Ne var ki oğlu, babasının yönettiği güçlü kabileyi işbirliği yapabilmek için, dışişleri bakanlığından istifa etti. Setnaht Tausert'in firavun olmasını kabul etmeyeceğini hiç gizlemedi zaten.

- Kısacası, kraliçe yalnız kaldı, en kısa sürede de geri çekilecek.

- O kadar emin değilim... Tausert kusursuz bir yönetici olarak biliniyor, Setnaht'a üstün

görünüyor, üstelik naibenin iktidarı sürdürmesinden yana olan bir sürü meşruiyetçi var. Setnaht'ın iddiaları onları ikna etmedi, yeni darbeler olacağı inancıyla, kraliçeyi yalnız bırakmaya yanaşmayacaklardır. Üstelik giderek de güçleniyorlar.

- Ordu?
- Çok bölünmüş, General. Bazı subaylar Setnaht gibi düşmanlarımızın niyetlerini boşa çıkarmak için Suriye ve Asya'ya saldırılması gerektiğini düşünüyor; bazıları da savunma önlemlerimizin pekiştirilmesini isteyen Tausert'ten yana.
- Kısacası, Tausert ile Setnaht arasında çıkacak savaşın sonucu belli değil.
- Eğer bir savaş çıkarsa...
- Ne demek istiyorsun?
- Setnaht bir iç savaş çıkarmaktan çekiniyor, Tausert de kendini bir zafer kazanacak güçte görmüyor. Her ikisi de yaşam alanlarını korumaya çalışan vahşi hayvanlar gibi birbirlerini kolluyor, kimin daha önce saldıracağını merak ediyor.
- Paranı kime yatırırdın?
- Bugün için, General, hiçbirine.
- Per Ramessu'da benim hakkımda ne söyleniyor?
- Güçlü, dürüst ve yasallığa inanan bir yönetici olarak biliniyorsunuz. Herkes Teb birliklerinin değerinin farkında, bölgeyi yönetim tarzınızdan övgüyle söz ediyor. Bundan sonraki firavun kim olursa olsun, sizin desteğiniz olmadan iktidarda oturamaz.

Generalin içini bir memnunluk duygusu kapladı, ama sadece değerinin bilinmesini yeterli görmüyordu. Böylesi karışık bir ortamda, bir kurtarıcı olarak görülmek gerekiyordu.

- Hemen Per Ramessu'ya dön, dedi ajanına, başkente dön ve beni her günkü gelişmelerden derhal haberdar edecek bir mesaj sistemi kur.

Serketa gün geçtikçe daha da şişmanlayan kocasının altında, bir kez daha zevk alıyormuş görünmeye çalıştı.

Mehi'nin acınacak bir âşık olmasına rağmen, zirveye çıkmasını engelleyen her şeyi süpürebilecek yetenekte biri olduğunun farkındaydı. Tatmini gerçek tekelerde arıyor, erkekliğine toz kondurmeyen Mehi'nin hiçbir şeyden kuşkulanmaması için gerekli bütün önlemleri alıyordu. Mehi boşaldıktan sonra, sırtüstü devrildi.

- Endişeliyim, tatlı sevgilim.

Serketa kocasının gurur duyduğu tombul ayaklarını okşadı.

- Bu karışık dönemden yararlanamaz mısın?
- Habercim gelmeden önce, ben de öyle umuyordum... Ama şimdi kimi desteklemem gerektiği konusunda kararsızım.
- Setnaht'ı, tabii.
- Bu o kadar kesin değil...

- Neden?

- Çünkü hem Tausert hem de Setnaht aynı ölçüde tehlikeli iki vahşi hayvan. Sipta'nın ölümünden sonra, kraliçenin mücadele edecek gücü olmayacağını sanmıştım, ama yanılmışım. Merhum firavunun mezarının genişletilmesini emretti. Kısacası asker ya da sivil yöneticilerle ittifaklarını geliştirmek, böylelikle Setnaht'ı etkisizleştirmek için, yetmiş günlük resmî yas dönemini uzatmaya çalışıyor. Eğer biz onun yanında yer almaz, o da galip gelirse, Tausert hatamızı pahalı ödetir. En iyi olasılıkla beni emekliye ayırır, daha da kötüsü, vatana ihanetten mahkemeye çıkarır. Oysa Setnaht'ı yeneceği kesin değil... Setnaht yıllardan beri iktidara gelmeye hazırlanıyor, son anda vazgeçmeyeceğinden eminim. Kraliçe gibi o da, Teb'i ve desteğimi almadan harekete geçemez. Kimi seçmeli?

- Şimdilik hiçbirini, diye öğütledi Serketa. Setnaht ile Tausert'in arasında hiçbir ilişki olmadığı neredeyse kesin olduğuna göre, her ikisini de eksiksiz sadakatine inandır. Son çatışma burada değil, Per Ramessu'da yapılacak. Bilebildiğimiz kadarıyla, bu çatışmanın galibi de zayıflamış olacak. İşte o zaman, kesin darbeyi vururuz.

- Demek istiyorsun ki...

- Evet, o zaman birliklerinin büyük bölümüyle Kuzey'e gider, kendini firavun ilan ettirirsin. Kimsenin karşı çıkamayacağı bütünleştirici kahraman olarak görürsün.

Mehi'nin başı döner gibi oldu.

- Gerçekten de sen...

- Vakit geliyor, tatlı sevgilim. Tausert zayıf bir kadın, Setnaht da güçsüz bir ihtiyar... Bizim için koşullar hiç bu kadar olumlu olmamıştı.

General yataktan fırladı, yastığına bir yumruk indirdi.

- Hâlâ yolumun üzerinden çekilmeyen kim var? Hakikat Meydanı! Tausert onların yardımıyla cenaze törenini uzattı... Yoksa, Setnaht kolayca devirecekti o kadını. Müttefikimizden bir haber alabildin mi bari?

- Son mektubuna göre, IşıkTaşı'nın loncanın ana tapınağında saklandığından emin görünüyor.

- Almak için ne bekliyormuş?

- Kilitli odanın dışında, köyün en iyi korunan yeri, tapınakmış! Tapınağın duvarlarında, büyük ihtimalle hareketli taşlar var.

- Bir çeşit gizli bölme...

- Ya yerin altında ya da duvarda. Mehi kendine bir kadeh şarap doldurdu.

- Bu kez hedefe yaklaşıyoruz, hissediyorum bunu! Müttefikimizin bir planı var mı?

- Tedbirli olmak zorunda. Paneb onu yine tuzağa düşürmeye çalışmış, dikkatiyle son anda kurtulmuş pusudan.

- Işık Taşı elimizde olsa, Tausert ile Setnaht'ın kukladan farkı kalmazdı! Serketa kocasına sarıldı.

- Biraz daha sabır yumuşak aslanım... şu ana kadar, hiç yanlış yapmadık, ünün iyice yayıldı.

Mehi karısını saçlarından kavradı

- Sen de mi iktidarı istiyorsun?

- Sadece senin sayende, yumuşak sevgilim.

Bir akrepten de tehlikeli olmasına rağmen, ülkenin müstakbel efendisinin ihtiyaç duyacağı cinsten bir dişiydi Serketa.

Kırk birinci bölüm

Kimseye görünmeden Maat ve Hathor Tapınağı'na nasıl girmeli, Işık Taşı'nın saklandığı gizli bölme bulacak kadar zamanı nasıl sağlamalı? İşte uzunca bir süredir hainin kafasını kurcalayan, cevaplandıramadığı soru buydu. Hem uyuyamadığını hem de iştahını yitirdiğini gören eşi, böylesine tehlikeli bir maceradan vazgeçmesini öğütlemişti, hem de birkaç kez. O gece yine ısrar ediyordu.

- Ustabaşının taşı nereye sakladığını bilersen de, ulaşamazsın ki. Bu kadar inat neden?

- Bu köyde bizim için bir gelecek yok da, ondan! Oysa dışarıda bizi bekleyen hatırı sayılır bir servet var. O servete kavuşmak için, üzerimize düşeni yapmamız gerek.

- Bir yakalanırsan, köy mahkemesi sana şimdiye kadar hiç duyulmamış bir ceza verir.

- Korkaklıktan vazgeç de, sonunda hedefe yaklaşmakta olduğumuzu bir anlamaya çalış. Ötekilerle birlikte Krallar Vadisi'ne gitmek yerine, hasta olduğumu söyleyeceğim. Hayır, bu o kadar iyi bir fikir değil... Işık hemen yalanımı anlar. Bana midemi bozacak bir şey ver. Gerçekten hastalanmam gerek.

- Tapınakta nöbetçi yok mudur sanıyorsun? Sağ ekipten köyde bir tek sen kalmışken, bir olay olursa, ilk senden kuşkulanmazlar mı?

- Haklısın... Daha iyi bir şey bulmalı.

Üzüntüyle kocasına fazla pişmiş bakla sundu.

- İlginç bir şey öğrendim, dedi yemek sırasında, ama ne işine yarar, bilmem.

- Sen hele bir anlat.

- Sol ekip kuyumcusunun karısı, kimseye söylemeyeceğime yemin ettirerek, bir sır verdi. Ustabaşı kocasma altın bir kaz ısmarlamış.

- Bir kaz... Yanlış anlamadığından emin misin?

- Tabii ki eminim! Krallar Vadisi'nde, Ramses'in kızlarından birinin mezarım onarıırken, heykeltıraşlardan biri cenaze eşyalarından kazın zarar gördüğünü belirtmiş. Paneb de yeni bir kaz yaptırmaya karar vermiş.

- Altın bir kaz... Işık Taşı'm saklayacak büyüklükte bir nöbetçi kaz... Üstelik burada değil, Kraliçeler Vadisi'nde! O mezar hakkında daha fazla bir şey öğrenebilir misin?

- Sol ekip kuyumcusunun karısı hem geveze hem de kendini beğenmiş... Onu konuşturmak güç olmayacak.

Saray hepsi aynı yönde sayısız söylentiyle çalkalanıyordu: Kraliçe Tausert, Setnaht ve oğluyla boy ölçüşemeyeceği-ni kabul etmişti. Günlerce ülkenin asker ve sivil yetkilileriyle bir araya gelmiş, konuşmaktan çok, söylenenleri dinlemişti.

Bu yüzden, bizzat davet edildiği olağanüstü konsey toplantısından önce, II. Seti'nin dul eşi ile kendi arasındaki çekişme konusunda en ufak bir kuşkusu kalmamıştı Setnaht'ın.

- Kraliçe akıllı olduğu kadar sezgili olduğunu da gösterdi, dedi oğluna. Benimle geliyor

musun?

- İstifa ettikten bu yana, resmî bir görevim kalmadı. Kraliçeyi kızdırmanın bir yararı olmaz.

- Sen diplomatlığı iyi öğrendin! Tahtirevanımı getirsinler. Romatizma ağrıları neredeyse bir adım bile atmasına izin

vermiyordu. Suriye ve Filistin'de yoğun bir askeri müdahaleyle başlayacak olan iktidarının çok sürmeyeceğini, tahtı kısa zamanda büyük oğluna devredeceğini biliyordu.

Setnaht saraya vardığında, ona verilen selamlar her zamankinden daha belirgindi. Saray halkı onun şahsında Mısır'ın yeni efendisini görüyor, iktidarın barış içinde el değiştirecek olmasına seviniyordu.

Sırmalı bir elbise giymiş, basma kırmızı bir taç yerleştirmiş kraliçe görüldüğünde, Setnaht kendini Tausert'e bir kez daha hayran olmaktan alamadı. Kim bilir kaç erkek bu kadına âşık olmuş, ama o ölmüş bir kocaya duyduğu bağlılıktan vazgeçmemiştir. Tausert tahta oturdu.

- Firavun Sipta'nın mumyalanmasına başlanalı yirmi gün oldu, diye başladı açıklamasına. Yoğun bir yas döneminde olmamıza rağmen, ülkenin yönetilmeye ihtiyacı var. Bu yüzden, ülkenin geleceği konusunda çok önemli bir karar almak zorunda kaldım.

"Naibe çekilmek için mumyalanmanın sonunu bekleyebilirdi" diye geçirdi Setnaht içinden. "Ama belki de böylesi daha iyi. Müstakbel firavunun adı bilinirse, gerginlikler azalır, Mısır da böyle bir iktidar değişikliğinden güçlenmiş olarak çıkar."

- Yeni bir vezir atamaya karar verdim, diye sürdürdü kraliçe sözlerini.

Taht salonuna bir yıldırım düşse, bu cümleden daha etkili olamazdı. Kraliçe yeni bir başbakan atayarak, firavun olma arzusunu açıkça belli ediyordu. Setnaht anladı; rakibini etkisizleştirmek için, bizzat; Setnaht'ı seçecekti kraliçe! Oysa büyük bir yanlışlık olurdu böyle bir seçim, en azından Tausert bakımından. Öneriyi duyar duymaz şiddetle reddedecek, böylelikle kraliçeye ondan çekinecek hiçbir şeyi olmadığını belli edecekti.

- Vezir Hori, Maat kuralının karşısında, firavunun adıyla yemin etsin, dedi kraliçe.

Genç Sipta'ya kutsal metinleri okumayı öğreten Amon rahiplerinden Hori taht salonuna alındı.

Tausert Maat'ın sembolü olan altın bir tüy kaldırdı, yeni vezir de bilgelerin deyimiyle "safra kadar acı" görevini kusursuz bir biçimde yerine getireceğine and içti.

İki rahip vezire sırmalarla süslü ağır bir elbise giydirdi, boynuna da biri kalp biçiminde, öteki tanrıça Maat'ı temsil eden figürün sallandığı bir gerdanlık taktı.

Setnaht'ın öfkesi, adını taşıdığı ilaha layıktı. Teb'deki villasında patlak veren, gerçek bir boraydı sanki.

Öfkeden kıpkırmızı olan yaşlı adamın neredeyse soluğu kesiliyordu.

- Madem savaş istiyor, öyleyse savaşırız! Bu naibe, bana baş eğdireceğini mi sanıyor? Herhalde o kukla vezirinden emir alacağımı düşünmüyor!

- Size tedbirli davranmayı öğütliyorum, Baba. Uyarı Setnaht'ı şaşkınlıktan dondurdu.
- Yoksa Tausert'e katılmak niyetinde misin?
- Ben sadece Vezir Hori hakkında bilgi topladım. Bir bakıma, hoşunuza gitmeli, bence; dürüst, çalışkan, hırsına yenik düşmeyecek, etki altına alınamayacak, ciddi bir adam. Öte yandan, atanması kraliçenin çok uygun bir seçim yaptığını, yeni başbakanının da bir kukla ya da değersiz biri olmayacağını gösteriyor. Naibenin yayımlamayı düşündüğü kararnameleri incelemek için. Başbakan Bay'ın odasma yerleşmiş bile.

Setnaht dudak büktü.

- Bu bizi etkilemek için yapılmış, kaba bir manevra!
- Sanmıyorum, Baba. Tausert firavun olmak istiyor, olabilmek için de, gerekli imkânları yaratmaya çalışıyor.
- İmkânlarımı... Hiç tecrübesi olmayan bir vezir parçası!
- Ne geçmişinin ne de herhangi bir kabileyle ilişkilerinin ayak bağı olamayacağı yepyeni birisi.

Setnaht büyük oğlunun değerlendirmesine önem veriyordu.

- Hori'nin kendini kabul ettirebilmesi için, elli günden az bir süresi var! Ne kadar yetenekli olursa olsun, başaramaz.
- Siz de biliyorsunuz ki, Tausert bu engeli aşmak için yeni mezarın hazır olmadığı, cenaze tarihinin mezarın tamamlanmasına bağlı olduğu bahanesinin ardına sığınacak.
- Demek Hakikat Meydanı'nın acele etmesi gerekiyor!
- O köyün üzerinde hiçbir etkimiz yok, Baba.
- Kimin var?
- Firavunun temsilcisi ve naibe olarak, bizzat Tausert'in.
- O loncada devletin bir temsilcisi yok mu?
- Mezar kâtibi.
- O görevde kim var?
- Yıllardan beri köyde yaşayan, yönetimin yetkilerini aşmasına kesinlikle izin vermeyen, Kenhir adında yaşlı bir kâtip.
- Oldukça iyi bilgi sahibisin, oğul!
- Uzunca bir süredir Hakikat Meydanı'yla ilgileniyorum. O köy olmasa, krallarımız sadece dünyevî bir hayat yaşardı; zanaatkarların yarattığı ebedî istirahatgâhlar sayesinde, firavunlar ölümün ötesinde de ışık saçmaya devam ediyor. Tausert loncaı kendi çıkarına çalıştırarak, karşı çıkamayacağımız usta bir manevra başarmış oluyor.
- Teb'in güçlü adamı, General Mehi diye biri... Sana göre, onun davranışı nasıl olacak?
- Başından beri meşru yönetime bağlı kaldı.

- Demek, Tausert'in yanında yer alacak!

- Muhtemel, Baba.

Setnaht kendini çok bitkin hissetti.

- Yıllardan beri üst üste dizip inşa ettiklerim, birden son derece çürük göründü... Oysa o kraliçeyi hiç de küçük görmemiştim, ama o sandığımdan da akıllı ve tehlikeli çıktı. Beklediğim tepkileri hiç göstermedi.

- Gerçek bir kraliçe olduğu için.

- Demek sen de hayransın ona?

- Böylesi olağanüstü bir kadına kim saygı duymaz?

- Demek, yenildik.

- Kuşkusuz hayır.

- Ne bekliyorsun?

- Bir hareket çizgisi belirledik, o çizgiyi izleyelim. Biz Kraliçe Tausert'i yıkmak değil, Mısır'ı gerçek bir tehlikeye karşı savunmak istiyoruz. İçimizdeki bu istek hiç sönmemeli; eğer yanılmazsak, bu istek bizi zafere taşıyacak. Setnaht yılların yükünün hafiflediğini duydu; büyük oğlunun sözleri ona yeni bir güç veriyordu.

- Tausert yanılıyor, ülkemizi tehlikeye atıyor. Bu yüzden çekilmesi gerekir.

Kırk ikinci bölüm

- Memnun musun? dedi, bir zamanlar İmuni'nin oturduğu, sonra mezar kâtibinin ona verdiği ve kendisinin de elden geçirdiği küçük evi babasına gösterirken.

- En azıyla yetinmişsin, dedi Paneb.

- Ne kadar kısa bir sürede yaptığıma bakarsan, fena olmadı!

- Duvarların üst kısmını yeniden alçılaman, giriş kapısını onarman ve mutfağı yenilemen gerekecek. Kannı mutlu etmek istiyorsan, işe ona güzel bir ev vermekle başla.

Küçük esmer kadın bir şarkı mırıldanarak çamaşırları yerleştiriyordu.

- Evlenmeyi hiç düşünmemiştim...

- Ama şimdi, evlisin artık. Bundan böyle sorumluluk sahibi bir kocasm.

- Tamam işte, hayatım boyunca alçıcı kalmak istemiyorum!

- Bak hele... Ya ne istiyorsun?

- Sen ustabaşısın, ben de senin oğlun. Beni ekip şefi yardımcısı yap.

- Hepsi bu mu?

- İşçileri en az senin kadar iyi yönetirim!

- Doğru, hepsi işçi onların, ama daha da önemlisi hepsi zanaatkar ve çağrışı duyan Hakikat Meydanı hizmetkârı. Bu yüzden, herhangi biri tarafından yönetilmekten hoşlanmazlar.

- Ben herhangi biri değilim!

- Bir plan çizmeyi, inşa etmeyi, çizgi çekip boyamayı bilir misin?

- Herkesin kendine özgü bir uzmanlığı var! Ben, yönetmek için doğmuşum.

- Böyle bir yerde emir vermek için, çok itaat etmiş ve eserin ruhunu anlamış olmak gerekir. Oysa sen bu dediklerimden çok uzaksın, oğlum.

- Burada herkes korkuyor benden! Yetmez mi?

- Herkesin seni sevip sayması daha iyi olurdu. Önce evini kusursuz bir hale sok; sonra, bakarız.

Ustabaşı uzaklaşırken, Aperti iki hasır, üç sandık, bir buğday teknesi ve yağ testilerinden başka eşyası olmayan sade evine küçümseyerek baktı. Karısı yemekten önce tencereler ile tavayı temizliyordu.

Böylesi basit bir hayatı istemiyordu! Küçük karısı daha şimdiden canını sıkıkmaya başlamıştı; sol ekip yontucularından birinin kızını gözüne kestirmiş, hizmetkâr olarak evinde çalıştırmanın yolunu araştırıyordu. Tabii su almaya gittiklerinde, bakışlarını çekebilmek için kusursuz göğüslerini geren iki evli kadını saymazsak.

Aperti eğlenmeye, hayatın zevkim çıkarmaya kararlıydı. Üstelik ona ders vermek, Firuze'yle yaşadığı aşk herkesin dilinde olan Paneb'e düşmezdi!

- Yemekte ne istersin, sevgilim? diye sordu esmer karısı.

- Sen tek başına ye. Ben biraz gezineceğim.

Paneb Firavun Sipta'nın mezarının kapısını kapayan geçici mührü söktü. Köyden Krallar Vadisi'ne giden yol boyunca, tek bir söz bile söylememişti. Kurtarıcı Şed de her türlü alaycı imadan kaçmıştı, ortalık bir ölüm sessizliğine bürünmüştü.

Ustabaşı, Sobek'in adamlarının sıralandığı yalılara baktı.

- Neden çekmiyorsun? diye sordu Çakal Unes.

- Belli bir şey yok.

- Dün gece bir kâbus gördüm, ama henüz Kenhir'e anlatmadım... Yoksa saatlerce yorumlamaya kalkardı! Senin gibi, benim de içim rahat değil.

Kurumuş çamurdan yapılma mühür direniyordu.

- Vazgeçelim, dedi uğursuzluk işaretleri arayan Somurtkan Karo.

- İşte kınlıyor! dedi Güçlü Naht.

- İçeriye ilk girmek, ustabaşına düşer, diye hatırlattı Pişkin Somun Pay, ama önce ortalığı aydınlatmak gerek.

On kadar meşale yaktılar.

Görünürde mezarın huzurunu bozacak bir şey yoktu. Heykeller parlıyor, resimler yaşıyor, hiyeroglifler konuşuyordu.

- Firavun Sipta sonsuzluğundan memnun kalacak, dedi Kurtarıcı Şed. Dünyadaki hayatından çok daha parlak görünecek burası ona. Giriyor muyuz?

Paneb inişe geçti, sanki bir bozulma belirtisinden korku-yormuşçasına, her ayrıntıyı inceledi.

Ne var ki çevre el değmemişe benziyordu.

- Genişletmek imkânsız, diye belirtti Şed görüşünü. Eseri yok etmek, duvarları geriye itmek ve her şeye yeniden başlamak gerekecek. Vadide şimdiye kadar böyle bir suç işlenmedi!

- Demek geriye mezarı uzatmaktan başka bir şey kalmıyor, diye kestirip attı Burun Fened.

- Ahenk ve orantılar bozulacak, diye itiraz etti Kararlı Gau.

- Hepimiz farkındayız, dedi Somurtkan Karo, ama firavunun emirleri tartışılmaz!

- Burada naibenin emirlerinden söz ediyoruz, diye hatırlattı Halat Kasa.

- Naibe Mısır kraliçesi olarak karar verdiğine göre, bizim için sözü yasa yerine geçer, diye araya girdi Âlim Tuti.

Burun Fened dip duvarını bir saate yakın inceledi.

- Ne düşünüyorsun? diye sordu ustabaşı.

- Burada durmakla doğru yapmışız. Daha fazla kazmak hata olurdu. Ya kaya bize bir oyun

yapıyor ya da ileride terk edilmiş bir mezar kuyusu var, deliğe düşeriz, yani. Bana kalırsa, kraliçenin emrini uygulamak, imkânsız. Ustabaşı, mezar kâtibi ile yeni yardımcısının karşısına dikilmişti. .

- Naibeye Sipta'nın mezarını genişletmeye yanaşmadığını yazamam ya! diye öfkeleni Kenhir.

- Bu bir ret cevabı değil, sadece teknik engellerden kaynaklanan bir imkânsızlık.

- Tausert Hakikat Meydanı ustabaşısının bu kelimeleri kullanmasını kabul etmez. Engeller aşılacak için değil midir?

- Bazı koşullarda, maddenin önünde eğilmeyi bilmek gerekir.

- Bu söylediklerin sana yakışmıyor, Paneb!

- Burun Fened'in söyledikleri açık. Daha önce hiç yanıl-madı. Duydukları yaşlı kâtibi etkilemişti.

- Mezarın dengesini değiştirmek istemediğinden, Fened'in dediklerine sıkı sıkıya sarılıyorsun, değil mi?

- Sanlayım ya da sarılmayayım, gerçek böyle. Dipteki duvarı delersem, Firavun Sipta'nın ebedî istirahatgâhına zarar veririm. Kraliçenin istediği bu mu? Kenhir canının sıkıldığını belli etti.

- Siyaset bataklığına saplandık anlaşılacak... Kraliçenin çevresini pekiştirmek ve Setnaht'ın kabilesine karşı çıkmak için zamana ihtiyacı olması, yas süresini uzatacak ek çalışmalar istemesine neden oluyor.

- Başka bir deyişle, bizi kullanıyor.

- Neden kullanmasın? diye araya girdi Güçlü Niut. Davasında halkı olduğuna göre, neden onun yanında yer almayalım? Ülkeye hâkim olmuş bütün kadınlar, kusursuz birer yönetici olarak hatırlanıyor. Tausert merhum kocasına sadık, barışı yerleştirmeye çalışıyor, herkes yönetirinin eksiksiz olduğunu kabul ediyor.

Öyleyse neden kraliçeye bağlı kalacağına hırsının esiri olan yaşlı bir soylunun tarafını tutalım? Şu Setnaht dediğiniz bir kadın düşmanı, hepsi bu! Yardımcısının değerlendirmesini biraz aceleyle getirilmiş bulsa da, itiraza yeltenmedi Kenhir.

- Kraliçeyle konuşmam gerek, dedi ustabaşı.

- Düş görüyorsun, diye cevap verdi Kenhir. Bu koşullarda, durumun her dakika değiştiği Per Ramessu'dan ayrılması söz konusu olamaz.

- Öyleyse, ben giderim. Zaman geçirmeden başkente gidip, Tausert'e gerçekleri anlatacağım.

Teb ordusuna bağlı seçkin birliklerin talimi, giderek artan bir yoğunlukla sürüyordu. Meslekten askerlerin çoğu gündelik uyuşukluktan kurtulmaktan memnunken, acemiler ellerine verilen yepyeni silahlara hayranlıkla bakıyordu. Mehi'nin varlığı en tembelleri bile hareketlendiriyordu; general de, kimseden korkmadığını kanıtlamak için, yay ya da kılıç kullanmaktan hiç çekinmiyordu. Savaş arabalarına, ülkede bir benzeri bulunmayan

araba birliklerine özel bir ilgi gösteriyor, böylesi güçlü birliklere komuta ettiği için, her geçen gün biraz daha gururlanıyordu.

Başkentten gelen haberlere göre, kader henüz kimin galip geleceğine karar verememişti. Hori'nin vezirliğe atanması ustaca bir manevraydı, saray erkânının büyük bir bölümü ile üst rütbeli subaylardan çoğu Tausert ile Setnaht arasında kararsızdı.

- General, dedi emir subayı, nehir birliklerinden bir polis sizinle görüşmek istiyor.
- Gelsin.

Polis memuru güneşten yanmış, kendinden emin görünümlü, kırk yaşlarında biriydi.

- General, nehir üzerindeki her hareketten haberdar edilmek istemiştiniz. Beklenmedik bir şey oldu. Mezar kâtibi hızlı bir tekne kiraladı.

- Hangi yönde?

- Per Ramessu.

- Gemiye binen de o mu?

- Hayır, benden en az iki kafa daha uzun bir dev. Ustabaşı başkente gidiyordu demek...
Neden? Tausert

çağırmişti onu herhalde, hükümetinde önemli bir görev vermek için olmalı! Zaman kaybetmeden müdahale etmeliydi.

Kırk üçüncü bölüm

Sonunda, Aperti'nin çekiciliğine yenik düşen, sol ekip çî-zimcilerinden birinin karısı oldu. Hava sıcaktı, kadın göğüsleri çıplak, saçları açık, evinin önünü süpürüyordu. Aperti de tesadüfen girmişti ıssız sokağa. İstek dolu bakışları birleşti. Kadın iş yaparken giydiği sazdan yapılmış peştamalı çözdü, sarıldılar. Aperti eve dönmüş, metresini düşünürken, genç karısı gülümseyerek yaklaştı.

- Güzel bir yemek pişirdim.

- Sen yalnız ye.

- Emin ol nefis, sevgilim. Hiç olmazsa tadına bak.

- Gitmem gerek.

- Nereye gidiyorsun?

- Teb'de gemicilerin bayramı var. Sırıkla adam düşürme yarışına katılıp, kazanacağım.

- Beni de götürüyor musun?

- Daha neler! Bir ev kadının görevi, evinin içiyle ilgilenmektir.

- Aperti, ben... Kızcağızı tokatladı.

- Başıma ekşimekten vazgeç. Geveze kanlardan nefret ederim. Bir kayığın burnunda, ayakta durmuş Aperti dördüncü rakibinin karşısına çıktı. Bundan önceki üçünü ürkütücü bir şiddetle yaralamıştı.

İki zafer daha kazanınca, bayramın kahramanı olacaktı! Üstelik bu çelimsiz herif, hedefe ulaşmasına engel olamayacaktı.

On dörder kürekçinin yürüttüğü kayıklar birbirlerine yaklaşıncaya, Aperti korkunç bir nara atıp rakibinin başını nişanladı.

Beriki çevik bir hareketle yana çekildi. Sırık şakağını sı-yırdıysa da kendi sopasını genç devin karnına vurmaya başardı. Aperti dengesini kaybetti, izleyicilerin sevinçli alkışları arasında, suya devrildi.

Ağrıya rağmen, kıyıya kadar yüzmeyi başardı, iki kadının yardımıyla karaya çıktı.

- Ben hastabakıcıyım, dedi daha güzel olanı. Bırak da yarana bir bakayım.

- Zevkle...

- Nereden geliyorsun?

- Adım Aperti, Hakikat Meydanında bir ekip şefinin yardımcısıyım.

- Zanaatkarların gizli köyü, ha?

- Ta kendisi.

- Öyleyse, sırlarını da biliyorsundur.

- Hepsini.

- Öteki zanaatkarlar da senin kadar güçlü mü?
- Ben köy şampiyonuyum. Daha beni yenen çıkmadı.
- Sıska gemicinin dışında...
- Alçakların silahını, kurnazlığını kullandı! Bir daha yoluma çıkarsa, kemiklerini un ufak ederim.

- Yaralara bakalım.

Hastabakıcı eğilince, Aperti sağ eliyle kadının memesini kavradı. Sol eliyle de, aynı şeyi arkadaşına yaptı.

- Yeter, çocuğum! Her ikimiz de evliyiz.

- Öyleyse...

Aperti onu kıyıda kurulmuş bir kulübeye götürmelerine ses çıkarmadı. Sırtüstü hasıra uzandı, gözlerini tavana dikti.

- Çok ağrıyor... Önemli bir yara mı?

- Darbe şiddetliymiş, büyük bir şiş oluşmuş! Şifalı otlarla, ağrını dindiririm. Ama daha önce, bir hekime görünmen gerek.

- Bakarız... İyi bir masaj yetmez mi?

- Arkadaşım yardım ederse...

Kadınlardan her biri bir omzuyla ilgilendi. Okşayış olarak algıladığı dokunmalara daha fazla dayanamayan Aperti, her ikisine de sarılıp, sıktı.

- Yeter! dedi kadınlardan biri.

- Beni istiyorsun, ben de seni... Hayatımızı daha fazla güçleştirmeyelim! Öteki kadın öfkeleni, direnmeye kalkıştı. Aperti elinin tersiyle kadını itti.

- Sırayla, bebeğim; seninle sonra ilgileneceğim.

Aperti hastabakıcının elbisesini yırttı, biraz küçük olmakla beraber yuvarlak, iştah açıcı memelerini ortaya çıkardı.

- Bırak beni hayvan! İstemiyorum!

- Elbette ki istiyorsun.

Tecavüzcü kurbanının üzerine uzanırken, hastabakıcının arkadaşı imdat çağırdı. Aperti onu susturabilirdi kuşkusuz, ne var ki altında boşuna debelenen hastabakıcının kusursuz vücuduna kaptırmıştı kendini.

Tam kadını kötü emellerine alet etmek üzereyken, birkaç gemici kulübeye daldı, genç adamın üzerine atıldı.

Paneb tüm yol boyunca sessiz durmuş, Suskun Nefer'in Gize platosundaki üç piramidi göstermek için, kendisiyle birlikte yaptığı yolculuğu düşünmüştü. Oysa bugün, Hakikat Meydanı'nın en üst basamağına çıkmış, yasalarını bilmediği bir dünyanın naibesiyle karşılaşmaya gidiyordu.

Hızlı akıntı ve gece yolculuğuna çıkmayı kabul eden gemicilerin becerisi sayesinde, yolculuk rekor sürede, iki günde tamamlandı. Per Ramessu rıhtımındaki askerler yolunu kesti.

- Ben Hakikat Meydanı Ustabaşısı Cesur Paneb'im.

- Gelişinizi haber vermediler, diye şaşırıldı birliğin başındaki subay.

- Acilen Kraliçe Tausert'le görüşmem gerek.

- Haber vereceğim... Bu arada, gemiden ayrılmayın. Paneb, Büyük Ramses tarafından yaptırılan görkemli başkentte, göz alıcı bahçeler ile savaş gemileri dolu limandan başka bir şey görememişti. Hava gergindi, askerler rıhtımlarda, limana çıkan sokaklarda devriye geziyordu.

Ustabaşı yolculuğunun korkunç bir başarısızlıkla sonuçlanabileceğini düşündü. Kendi hayatını kurtarmak için acımasız bir savaşa girmiş olan Tausert onu kabul edecek, dinleyecek zaman bulabilecek miydi?

Endişeyle, karnını biraz olsun doyurabilmek üzere kamarasına çekildi; ama kurutulmuş et tatsız, şarap ise ekşiydi. Bu yüzden, gemicilerin kovalar dolusu suyla yıkadıkları güverteye çıktı. Kaptan köprüsünün dibinde, bir kaptan bir meslektaşıyla sohbet ediyordu.

Güverteye döndüğünü görünce, kaptana seslendi Paneb.

- Kentte neler oluyormuş, bilen var mı?

- Her şey sakın, ama ordu hemen her yerde.

- Kraliçe Tausert hâlâ naibe mi?

- Henüz yetkilerinde bir eksilme yok, kargaşayı çözümüleme yeteneklerini göstermek istercesine, Tanrıça Sehmet'i yatıştırma ayinini yönetmiş.

- Yoksa Setnaht boyun mu eğdi?

- Hayır, taraftarları kalabalık ve kararlıymış. Bana sorarsanız, benim gibi yapın, darbeleri saymakla yetinin. Ben yatmaya gidiyorum.

Sipta'nın mezarını genişletmeye yanaşmayarak, belki de Mısır'ın kaderini değiştiriyordu Hakikat Meydanı'nın ustabaşısı. Ne var ki mesleğin koşulları vardı, Paneb'in ilk görevi de o koşulları savunmak olmalıydı. Güneş alçalmaya başladı.

Paneb yolculuk hasırına uzanmış, yine Suskun Nefer'i düşünmeye başlamıştı. Böylesi durumlarda geriye tek bir adım bile atmazdı Nefer. Ne tehditler ne sahte vaatler onu Maat'ın yolundan çeviremezdi. Manevî oğlu olarak, babasının izinden gitmek zorundaydı.

Uykuya dalmak üzereyken, kamara kapısının vurulduğunu duydu.

- Askerler sizi istiyor, dedi kaptan uykulu bir sesle. Paneb kapıyı açtı.

- Kim göndermiş onları?

- Kraliçe.

Imuni'den biraz daha iri olmasına rağmen, Paneb'in yanına yaklaşan subayın yüzü de kâtip yardımcısınıninki gibi, fareye benziyordu.

- Acele edelim, dedi kısık bir sesle. Naibe sizi görmek için sabırsızlanıyor. Subay öne düştü, Paneb'in iki yanına iki asker geçti, iki tanesi de arkadan geliyordu.

- Sanki tutuklanmışım gibi, dedi ustabaşı.

- Basit bir güvenlik önlemi.

- Saray uzak mı ?

- Hızlı yürürsek, değil.

Başkente daha önce hiç gelmemiş olmasına rağmen, dış mahallelerden geçtikten sonra giderek daha ıssızlaşan yol Paneb'in dikkatini çekti. İnşa halindeki evleri görünce, olduğu yerde durdu.

- Yaralandım... bir taş parçası olmalı.

Sağ ayağına bakmak için oturur gibi yaptı, ama öylesine çevik bir hareketle yeniden ayaklandı ki, arkadan gelen iki asker ne olduğunu anlayamadı. Paneb her ikisini de saçlarından kavrayarak kafalarını birbirine tokuşturdu. Askerlerin ellerindeki uzun sopalar düştü ve sırtüstü devrildiler. Bayılmışlardı. Subay sopasını Paneb'in ensesine indirmeye çalıştıysa da dev adain bir hamlede topuğunu onun midesine gömdü, sonra sıçradı, öteki ikisinin darbesini boşa çıkardı, havayı dövmelerine neden oldu. Elinin keskin tarafıyla birini bayılttı, bir dirsek darbesiyle de ötekinin kaburgalarını kırdı.

- Sizi kim gönderdi? diye sordu Paneb acıdan kıvranan sahte subaya.

- Biz... biz paralı askeriz...

Anlaşılan, asıl patrona ulaşmasına yaramayacaktı bu ıslak sıçan.

- Saray ne yanda?

- Soldan ikinci sokağa gir... Sonra kuzeye doğru yürü. Yerdeki iniltilerine aldırmaksızın, hızlı adımlarla yürümeye koyuldu.

Kırk dördüncü bölüm

Saray çevresindeki ilk kapının nöbetçisi dev adamın yak-laşüğünü görür görmez, başının derde girmek üzere olduğunu anladı. Bu nedenle bir yandan mızrağının ucunu ürkütücü konuğun karnına dayarken, bir yandan da arkadaşlarına seslendi.

- Adım Cesur Paneb, Hakikat Meydanı'nın ustabaşısıyım ve hemen Kraliçe Tausert'le görüşmek istiyorum.

Zanaatkar en cahil askerin bile adını duyduğu gizemli loncadan bahsetmemiş olsaydı, nöbetçileri inandırmakta güçlük çekecekti kuşkusuz.

Yüksek rütbeli bir asker geldi. Paneb yine adını ve unvanını söyledi.

- Gerçekten de söylediğiniz kişi misiniz?

- Firavun adına yemin ederim.

- Haşmetmeaplarının sekreterine haber veriyorum.

- Haber vermeniz gereken, bizzat haşmetmeapları. Acele edin!

- İmkânsız! Resmî bir görüşme saati beklemek ve...

- İnanın bana, bekleyecek zamanım yok.

Subay dev adamın gözlerinde pek de insanca olmayan değişik bir parıltı gördü.

- Burada bekleyin... Gayret edeceğim.

Askerler rahatladı. Dev adamın ısrar edeceğini ve yumruklannın çok acı vereceğini onlar da anlamıştı.

Paneb sakince bağdaş kurdu. Mızraklar birbiri ardından kalktı.

Genç devin en ufak bir sabırsızlık belirtisi göstermediği bir saat geçti. Sonra kısa kılıçlı dört seçme nöbetçi ile bir kâtip görüldü. Ustabaşı ayağa kalktı.

- Lütfen peşimden gelin. Haşmetmeapları sizi kabul edecek.

Askerler istemeye istemeye de olsa, gerçeği kabullenmek zorunda kaldı; Hakikat Meydanı'nın sihirli gücü, masal değildi.

Görkemli merdivenden tırmanıp, uzun bir koridora girerken, Suskun Nefer'in bir hükümdar karşısında konuya nasıl gireceğini düşündü Paneb; ağızda gevelemeden, dosdoğru konuya girerdi Nefer. Ne var ki Paneb, Suskun Nefer'inkine benzer bir soğukkanlılığa sahip değildi.

Kabul salonunun tavam, kızıl somakiden iki sütun üzerinde yükseliyordu; tatlı mavi yapraklar ve çemberlerden oluşan zarif süslemeleri vardı.

Aslan ayaklı abanoz bir tahta kurulmuş kraliçe, kahverengi ve sade bir gömlek giymişti. Altın iğnelerle tutturulmuş topuzu, yüzünün kusursuz ovalliğini ortaya çıkarmıştı. Hafif makyajı da, Tausert'i Mısır'ın güzel kadım yapan çizgileriyle uyumluydu.

Paneb hayranlıkla eğildi.

- Resmî görüşme talebi yapmadan, böylesine uzun bir yolculuğun amacı ne, Ustabaşı?
 - Çünkü bana verdiğiniz emir, bölgenin koşullarına uymuyor.
 - Daha açık konuş!
 - Firavun Sipta'nın ebedî istirahatgâhı, onun ışıktan vücudunu kabule hazır. Kurala uygun olarak, tamamlanmamış görünüyor ama mezarı genişletmek ya da uzatmak imkânsız, çünkü kayadan emin değiliz. Bir felaket yaratacağımız neredeyse kesin.
 - "Neredeyse kesin", diyorsun... Neden?
 - Basit bir dil tedbiri. Ne Burun Fened'in ne de benim kuşkumuz yok; daha fazla delmemek gerek. Bu bilginin gizli kalması için, gelip sözle açıklamak istedim.
- Kraliçe kalktı, zarif bir hareketle sütuna dayandı.
- Bunun için seni kutluyorum, Paneb. Yine de devletin tepesinden gelen bir emrin önemini doğru değerlendiriyor musun?
 - Firavunun loncanın ulu efendisi olduğunu, ona itaat etmem gerektiğini unutmadım.
 - Belki de bir naibenin kararlarının değersiz olduğunu düşünüyorsun!
 - Kesinlikle hayır, Haşmetmeapları. İşte bu yüzden Per Ramessu'ya gelip görüşümü açıklamak istedim, gelir gelmez de ölüm tehlikesi atlattım. Tausert sarsıldı.
 - Buna kim cüret etti?
 - Bir paralı asker çetesini kaçmak zorunda bıraktım, ama patronlarının adını bilmiyorum.
 - Tabî ki Setnaht... Başkentte kaldığın sürece, saraydan ayrılmayacaksın, odanın önünde de iki asker nöbet bekleyecek. Zamana ihtiyacım var. Tek çarenin de yas süresini uzatmak olduğunu anlamalısın, Paneb. Yas süresini uzatmak için, yapılacak tek şey Sipta'nın mezanndaki çalışmalara yeniden başlamak. Eğer direnirsen, beni ölüme mahkûm etmiş olursun.
 - Haşmetmeapları...
 - Yetmiş günlük mumyalama süresi yeterli değil. Bana daha fazlası lazım.
 - Tamamlanmış eseri yıkmak bağışlanamaz bir suç olur.
 - Senden ne yıkmanı ne de yeni bir mezar yapmanı istiyorum. Böylesi bir iş çok zaman alır; oysa ben rakiplerimce de kabul edilebilir sınırlar içinde kalmak zorundayım.
 - Bu kabul edilebilir sınırlar ne, Haşmetmeapları?
 - Fazladan yüz gün. Eğer gerekli önlemleri alırsan, başarırısın.
 - Bir mezar kuyusuna düşüp, mezara onarılmaz zarar vereceğimizden eminiz. Böyle bir çalışmanın ahengi bozacağından da söz etmiyorum. Firavun Sipta'nın ışıktan vücudu onun için özel olarak tasarlanan simya potasında dinlenmeyecek, bu da dirilişini tehlikeye sokacak.

Kraliçe bir an gözlerini yumdu.

- Bundan daha etkileyici bir şey söyleyemezdin, Ustabaşı. Merhum firavuna karşı derin

bir sevgi duyuyordum, ona zarar verecek hiçbir şey yapamam. Emrimi geri alıyorum, bu kararı onaylatmak için, Vezir Hori'yi gör. Tausert dev adamı süzdü. Hakikat Meydanı girdiği bütün savaşlardan muzaffer çıkıyor, değil mi? Gücünden birazını bana verebilse...

- Ben de size bunu önerecektim, Haşmetmeapları. Kraliçe meraklandı.

- Sipta'nın mezarının mimarîsi ve süslemesiyle oynayamayacağımıza göre, neden cenaze eşyasını değiştirmiyoruz? Bizden mummyalanmanın sonuna kadar kalan kırk günde tamamlayamayacağımız yataklar, tahtlar, vazolar ya da birinci sınıf eşyalar isteyin. Size yalan söylemek ve loncanın ruhuna ihanet etmek zorunda kalmadan, ek süre isterim ben de. En azından üç aylık bir ek süre.

- Söylediklerin oldukça çekici, Paneb. Ne var ki Setnaht Sipta'nın cenaze eşyasının çoktan tamamlandığını biliyor, loncanın yeteneklerinin de farkında. Fazladan birkaç eşya yapmak, o kadar zamanınızı almaz.

Kraliçenin itirazı yerindeydi. Yüzü ciddileşti, yeniden tahtına oturdu.

- Işık Taşı sayesinde, altın yapıyorsunuz, değil mi? Ustabaşı cevap vermekte gecikti.

- Bazı durumlarda. . .

- İşte saray halkına söyleyeceğim şey; Sipta'nın mezarının son işleri yapılacak, özellikle de asalar, taşlar ve altın bir sunak. Gerekli altın Hazine'den verilecek ve özel bir tekneyle köye gönderilecek.

- O halde, simyaya gerek yok.

- Tam tersine, Ustabaşı! Setnaht'ın itiraz etmesini sağlamak için, bir yığın altın isteyeceğim. Hazine'nin yakında çıkabilecek bir savaşı destekleyeceğini ve altına ihtiyaç duyacağım söyleyerek direnecek. Uzun tartışmalardan sonra, düşüncesini kabul etmiş görüneceğim; Sipta'nın mezarıyla ilgili isteklerimden ödün vermeksizin, tabii. İşte o zaman kendimizi bir çıkmazda bulacağız.

- Siz de loncanın bu görevi yerine getirebileceğini, ama bunun için ek süreye ihtiyaç duyacağım söyleyeceksiniz.

- Başka bir deyişle, Setnaht Hakikat Meydanı'nın altın yarattığını anlayacak. Ustabaşı, naibenin bu sırrı açıklamasını kabul ediyor mu?

- Naibe firavun olur ve köyü korumaya devam ederse, neden olmasın?

- Bu planla bile, başarılı olacağımdan emin değilim.

- Açık sözlülüğünüze teşekkür ederim, Haşmetmeapları.

- Kararın ne, Ustabaşı?

- Merhum firavunun cenaze eşyalarını güzelleştirme isteğinizi reddetmem imkânsız.

Tausert heyecanını gizledi.

Paneb'i bir kez daha çok yetenekli bir devlet adamı olarak gördü; hoş yaptığı görev de bu değil miydi?

- Haşmetmeapları... Yenilgi halinde, geleceğiniz ne olacak?

- Bilmiyorum ve düşünmüyorum. Tek istediğim, ülkeyi bir savunma savaşından kurtarmak. İktidar için verdiğim mücadelenin başka hiçbir nedeni yok. Paneb Kraliçe Tausert'in samimi olduğundan emindi. Şu anda öylesine güçsüz, öylesine teselli bekler görünüyordu ki.

Onu kollarına alsa, direnmeyeceğini biliyordu. Ama o Mısır kraliçesi ve İki Ülke'nin naibesiydi, Paneb ise Hakikat Meydanı'nın ustabaşısı.

Birlikte inşa etmeyi kararlaştırdıkları şey, yarını olmayan bir tutkudan çok daha önemliydi; ne köyden ne de loncadan ayrılamazdı çünkü.

Kırk beşinci bölüm

Hızlı gemisinin gövdesindeki deliklerin onarılması için günlerce sabırsızlıkla bekledikten sonra, nihayet Teb'e hareket etmeye hazırды Paneb. Seçkin muhafız birliğinin bir subayı yanına geldi.

- Vezir Hori sizi görmek istiyor.
- Vezir mi ? Ama gemim bekliyor ve...
- Beni izleyin.

Emir gibi. Anlaşılan Kraliçe Tausert başbakanından ustabaşıyla birkaç ayrıntıyı görüşmesini istemişti.

Şafakla birlikte işe koyulan Hori, nezaket cümleleriyle zaman kaybetmeyen, ciddi ve soğuk biriydi. Hiç de hoşnut kalmadığı atanmasından bu yana, kraliçenin ilettiği bütün dosyaları incelemiş, başta Setnaht olmak üzere bütün bakanlarla baş başa görüşmüş, her alandaki özel sorunları öğrenmeye çalışmıştı.

- Hakikat Meydanı Ustabaşısı Cesur Paneb, siz misiniz?
- Benim.
- Kendinizi emrinizdeki zanaatkarlardan sorumlu görüyor musunuz? Soru Paneb'e bir yumruk gibi çarptı.
- Bundan nasıl şüphe edersiniz?
- Bir haydudu önemli bir göreve getiren yöneticiden kuşulanılmaz da, ne yapılır?

Dev adam şaşkınlıktan yıkılacak gibiydi.

- Bir haydut... İyi ama, kimden söz ediyorsunuz?
- Teb'deki adlî yetkililer bana loncanızdan bir zanaatkarın, gemiciler bayramı sırasında işlediği ağır suçlarla ilgili bir dosya ulaştırdılar. O namussuz iki kadını hapsetmiş, dövmüş ve tecavüze yeltenmiş. Evli olduğunu, karısını meslektaşlarının kanlarıyla aldattığını itiraf etmiş. Hakikat Meydanı üyesi olduğundan ve naibenin loncanıza vermeye niyetlendiği görevin önemini göz önünde bulundurarak, sessiz ve derin bir soruşturma yapılmasını istiyorum. Özellikle de suçlunun sağ kollarınızdan biri olduğunu duyduktan sonra.

- Adı ne? dedi Paneb, yıkılmışçasına.
- Ekip şefi yardımcısıymış, adı da Aperti.

Dev adam, kraliyet sarayının tepesine yıkıldığını sandı.

- Aperti benim oğlum, dedi sonunda. Ekip şefi yardımcısı falan değil, basit bir alıcı.

Vezir Hori'nin yüzünde en ufak bir değişiklik olmadı.

- Suçun ciddiyetine dayanarak ve oğlunuzun bu suçları Hakikat Meydanı dışında işlediğini göz önünde bulundurarak, dosyanın kapatılmamasını istiyorum. Yine de loncanın bütün bunlardan sorumlu tutulamayacağı açık.

- Bizim mahkememizde yargılanması gerekmez mi?

- Bunu isteme hakkına sahipsiniz; yine de böyle bir istekte bulunmamanız için sizi uyarıyorum. Hafifletici nedenler arayarak yasal süreci geciktirirsiniz, ama eninde sonunda dosya benim mahkememe gelecektir. Hoşgörüme sakın güvenmeyin.

- Oğlum olsun, olmasın, Aperti bir alçı zanaatkarıdır, bu yüzden kendisini yetiştirenlerce yargılanması gerekir.

Hori ayağa kalktı.

- Beni karşınıza almakla yanlış yapıyorsunuz, Ustabaşı.

- Ben sadece yasamıza uyuyorum.

General Mehi, Per Ramessu'daki ajanlarından birinin tuttuğu paralı askerlerin tuzağından kurtulan Paneb'i getiren geminin Teb'e yaklaştığını duyar duymaz, merkez kışlasından ayrılıp, limana gitti. Yeni yetkilerle donatılmış ustabaşını görmek için acele ediyordu. Belki de kraliçe Paneb'in yanına yardımcılarında birini katmıştı.

Oysa rıhtıma yalnız inen Paneb'in yüzü, hiç de onurlandırılmış bir yetkilininkine hiç benzemiyordu.

- Yolculuğunuz rahat geçti mi?

- Benimle hapishaneye kadar gelebilir misiniz, Mehi? Yardımıza ihtiyacım olabilir de.

- Hapishaneye mi?.. İyi ama, neden?

- Çünkü oğlumu çıkarmak ve yargılanması için köye götürmek istiyorum.

- Herhalde hemen düzeltereğimiz bir yanlış anlamadır.

- Gemiciler bayramı sırasında ortalığı karıştırmış.

- Ah... Şimdi iş ciddileşti işte, çünkü yaptıkları çok gürültü çıkardı. Size yardım etmek isterdim, ama...

- Vezir Hori'nin haberi var. Mehi üzgün görünmeye çalıştı.

- Oğlunuzun bir hata işlediğini kabul edip, tazminat ödeyeceğini umarım. Hapishaneye yaklaşırlarken, Mehi dudaklarını yakan soruyu daha fazla tutamadı.

- Kraliçeyi gördünüz mü?

- O onura eriştim.

- Haşmetmeapları nasıl?

- Ülkeyi yönetiyor.

- Beni rahatlattınız, Paneb.

Ustabaşının devlet işleriyle hiç ilgilenmediğini gören Mehi, yolculuğunun başarısız olduğu sonucuna vardı. Anlaşılan kraliçeden Hakikat Meydanı'yla ilgili bir istekte bulunmuş, ret cevabı almıştı.

Rahatladı, hapishane müdürünün yanma ihtişamla girdi ve tutuklu Aperti'nin Hakikat

Meydanı'na nakledilmesini istedi. Ustabaşının varlığı yöneticinin endişelerini dağıttı.

Paneb'in oğlu hücreden çıkarıldı. Tutuklanmaktan hiç etkilenmemişe benziyordu.

- Sonunda gelebildin, Baba! Sabrım tükenmek üzereydi...

- Polis seni köye götürecektir. Evde kal, ne sebeple olursa olsun, sakın çıkma.

- Bak, önemli bir şey yapmadım ve...

- Sözümü dinle.

Babasının sesinden, tartışmayı sonraya bırakmanın daha iyi olacağını anladı Aperti.

- Suçlama dosyasının tümüne ihtiyacım var, dedi Paneb generale.

Ustabaşı Kraliçe Tausertle yaptığı görüşmenin bütün ayrıntılarını bilge kadına, mezar kâtibine ve sol ekip şefine anlattı.

- Size danışmadan bir karar verdim, diye itiraf etti. Kraliçeye cevap vermek zorundaydım.

- Doğrusunu yapmışsın, dedi Kenhir. Ülkeyi o yönetiyor, hükümdarımız olarak onu tanıyoruz.

Hay endişeliydi.

- Gerekli altını üretebilecek miyiz?

- Çok kolay olmayacak, demek zorunda kaldı bilge kadın. Üretim yöntemi oldukça karmaşık, gereksiz acele bizi başarısızlığa sürükler.

- Öyleyse, hiç zaman kaybetmeyelim!

- Önce mahkemeyi toplamalıyız, dedi Paneb.

- Oğlunla ilgili dosyayı okudum, diye açıkladı Kenhir. Oldukça ağır. Aperti'nin kurtulma imkânı yok.

- Yine de loncanın bir üyesi, diye hatırlattı sol ekip şefi, üstelik iyi bir alçı ustası oldu. Gençliğinde kim delilik yapmadı ki?

- Burada delilikten söz edilmiyor, diye düzeltti mezar kâtibi. Suçlandığı konular zina, saldırı ve tecavüz girişimi! Aperti hayvansal bir şiddetle davranıyor, hayat kurallarımıza aldırıyor bile. Zanaatkar karılarından çoğu ondan şikâyetçi. Bazıları onu tahrik etmiş olabilir, ama çoğu o serserinin kendilerini rahatsız ettiğini, hatta kabalık yaptığını belirtiyor.

Paneb itiraz etmedi.

- Mahkemeyi yarın sabah toplayacağız. Lekesiz Uabet gözyaşlarına boğulmuştu.

- Neden... neden yaptı bunları? Kansı onu seviyor, onu mutlu etmek için her şeyi yapmaya hazır, oysa o, evli kadınları rahatsız ediyor! Oh, Paneb... Oğlumuz bize işkence ediyor!

Narin Uabet dev adamın kollarına sığındı.

- Tanrılar seni yaralıyor, dedi karısına. Ama bunun karşılığında da, belki bundan sonraki bilge kadınımlar olacak Selena'yı verdiler.

- Haklısın... O yumurcak, neredeyse Işık kadar ışıltılı.

- Vakit geldi, Uabet.

- Burada beklemeyi tercih ederim.

Paneb önünde tüm köy halkının toplandığı Maat Tapınağı'na yöneldi. Aperti, Güçlü Naht ile Somurtkan Karo'nun arasında duruyordu.

- Hakikat Meydanı'nın ustabaşısı olarak, mahkemeye başkanlık etmek görevi bana düşüyor. Ne var ki zanlı benim oğlum, bu yüzden taraf tutmakla suçlanabilirim. Tanrıça Maat'ın tüyü üzerine yemin ederim ki, böyle olmayacak. Yine de soruyorum, içinizde başkanlığıma itiraz eden var mı?

Kimse çıkmadı.

- Mezar kâtibi suçlamayı okusun.

Kenhir ağır ağır okuyarak Aperti'nin suçlarını saydı, yapılan şikâyetleri sıraladı. Genç adam gülümsüyor, köy mahkemesinin Doğu Teb Mahkemesi'nden çok daha hafif bir ceza vereceğine, biraz önce başlayan uzun yasal çekişmeden galip çıkacağına inanıyordu. Lonca üyesi kimliği, dış dünyaya karşı bir çeşit kalkan görevi yapıyordu ne de olsa.

- Zanlı kendini savunsun, diye buyurdu Paneb.

- Bütün bunlar kızgın dişi yalanları, diye itiraz etti Aperti alayla. İstediklerini aldılar, öyle değil mi? Öyleyse, bu kadar dert niye?

- Zanlı yaptıklarını kabul ediyor mu?

- Bakın, buna itirazım yok! Kadınlardan hepsi zevkini aldı. Kancıklar gerçek erkeklerden hoşlanır, ben de böyle bir erkek olduğum için, kendimi talihli görüyorum.

Aperti'nin saldırganlığıyla sarsılan dinleyiciler, ağır bir sessizliğe gömüldüler.

- İşte önerdiğim ceza, dedi ustabaşısı. Lekesiz Uabet ile Cesur Paneb'in oğlu, Alçıcı Aperti insan varlığına karşı şiddet kullandığını ve Maat yasasına karşı geldiğini kabul ettiğinden, loncamızda kalmaya layık değildir. Bu nedenle, Hakikat Meydanı'ndan kovulması gerekir. Kansının boşanma talebi kabul edilmiştir, bu boşanma kararı kocanın kusurlarına dayanarak alınmıştır. Aperti bundan sonra köyün kapısından geçemeyecek, hiç yaşamamış gibi, adı mezar günlüğünden silinecektir. Hiçbir zanaatkar onu ekibinin bir üyesi olarak göremez. Annesi ve babası da onu reddettiğinden, evlat haklarını da kaybedecektir.

Kırk altıncı bölüm

Büyük konsey naibenin açıklamalarını büyük bir şaşkınlık içinde dinledi. İlk tepki Setnaht'tan geldi.

- İsteddiğiniz altın çok fazla, Haşmetmeapları!
- Firavun Sipta'nın anısını onurlandırmayı ret mi edeceksiniz?
- Tabî ki hayır, ama kaynaklarımızı, başta ben olmak üzere çoğumuzun vazgeçilmez gördüğü bir savaş faaliyetine ayırmamız gerekecek.
- Merhum firavunumuzun mezarındaki son çalışmalar da yakında tamamlanacak, diye açıkladı Kraliçe Tausert. Cenaze mobilyalarının da bir firavuna layık olması gerek. Yine de altın asalar ile taşlar yapılmasını, üzerine diriliş metimerinin yazılacağı yine altından geniş bir sunak konmasını istiyorum. Önerimi düşünün, gelecek konsey toplantısında bir karara varalım.

Kraliçe ayağa kalktı.

- Sizinle özel görüşmek istiyorum, Setnaht.
- Yaşlı yönetici kraliçenin peşine takıldı, meraklı kulaklardan uzak, küçük bir salona girdiler.
- Haşmetmeapları, Hazine'den tek bir altının bile çıkmasına izin veremem.
 - Hazine kapısını güç kullanarak korumaya hazır mısınız?
 - Haşmetmeapları...
 - Böyle bir itaatsizlik, sizi hapse götürür.
 - Taraftarlarım ayağa kalkar! Siz de ne pahasına olursa olsun, iç savaşa karşısınız, öyle değil mi?
 - Doğru.
 - Öyleyse, vazgeçin! Mısır şimdi altın stokunu tümüyle korumak zorunda.
 - Bu da doğru. Yine de Sipta'nın sonsuzluk malzemesinin istediğim şekilde tamamlanması gerektiğini kabul ediyor musunuz?
 - Prensip olarak evet, ama...
 - Hazine ye dokunmayacağım, diye söz verdi kraliçe, yine de altın eşya konusunda ısrarlıyım. Bu konuda onayınızı veriyor musunuz?
 - Nasıl bir büyü yapmayı düşünüyorsunuz?
 - Hakikat Meydanı'ndan gerekeni yapmalarını isteyeceğim. Setnaht'ın bakışları karardı.
 - Yoksa onlara gizlice altın mı vereceksiniz?
 - Bunun imkânsız olduğunu biliyorsunuz.
 - Demek hurafeye inanıyorsunuz! Lonca gerçekten de altın yaratabiliyor mu?

- Öyle ummak istiyorum.
- Aslında, Haşmetmeapları, zaman kazanmaktan başka bir amacınız yok.
- Geleneklerimiz ve sembollerimiz uyarınca, Sipta'nın ebedî istirahatgâhının olabildiğince etkili ve güçlü olmasına çalışıyorum. Atalarımızın son derecede önem verdikleri bu konuda benimle aynı düşüncede deyseniz, bunu büyük konseyin önünde açıklayın.
- Ustabaşı ne kadar süre istiyor?
- Onu kendisi söylesin.
- Bana söyleyecektir, Haşmetmeapları, emin olabilirsiniz.

Bilge kadim Lekesiz Uabet'i ciddi depresyon nedeniyle tedavi ediyordu ama en iyi ilaç, Işık'ın talimatına harfiyen uyan, annesine deneyimli bir hastabakıcı gibi bakan küçük Selen'a'nın varlığıydı.

- Baban nerede? diye sordu Uabet, sonunda konuşmaya karar verdiğinde.
- Babam çalışıyor, dedi küçük kız. Bilge kadın birkaç kelime söylediğin zaman, iyileşmeye başlayacağını söyledi.
- İyileşmek... Nasıl iyileşebilirim? Abin gitti!
- Hayır, gitmedi. Suç işlediği için köyden atıldı.

Uabet, Selen'a'ya böyle bir kararın idam cezasından farksız olduğunu anlatma cesaretini bulamadı. Artık loncanın üyesi olmayan Aperti, herhangi bir cani gibi tecavüzden yargılanacak, idamla cezalandırılacaktı.

Uabet kocasının bu kadar acımasız olabileceğini hiç düşünmemişti. Ne var ki o ustabaşıydı, babalığın değil, görevinin gereğini yerine getirmişti. Aperti'nin anası buna katlanabilir miydi? Doğru, olanların tek sorumlusu Paneb değildi kuşkusuz, mahkeme istese cezayı yumuşatabilirdi; ama üyelerden hiçbiri hafifletici bir neden bulamamıştı. Üstelik Aperti köyden ayrılırken zanaatkarlara ve ağına düşürdüğü kadınlara hakaret üzerine hakaret savurduğundan, kimse cezanın ağırlığından pişmanlık duymamıştı. Bir canavar... Evet, Aperti'nin bir canavar olduğu doğrudu ama, ne de olsa oğluydu onun; oğlunu ölüme gönderdiği için Paneb'i asla bağışlamayacaktı. Dev adam oğlunu savunmuş olsa, üyelerin onu dinleyecekleri kesindi.

- Biraz fava yemen gerekiyor, Anne. Ben pişirdim. Uabet gülümsedi.
- Aç değilim, güzelim.
- Bir gayret et... İstiyorsun, değil mi? Uabet direnemedi.
- Sen şimdiden büyücü olmuşsun!

Yeniayın ve bulutların sayesinde, nihayet karanlık bir gece ! Elinde bir makas, ana giriş kapısının yanında uyuklayan Çirkin Hayvanla karşılaşmamak için gömütlükten geçmek zorunda kaldı hain.

Paneb'in yarın sabah açıklayacağı görev dağıtımından önce, Kraliçeler Vadisi'ne gitmek için en uygun andı bu. Aperti'nin kovulması köylüleri hem sevindirmiş hem de üzmişti.

Sevindirmişti, çünkü Güçlü Mut'un deyimiyle "temeli çürük" olan çocuğun, sonunda loncaya zarar vereceği kesindi; üzümüştü, çünkü Paneb ile karısı derinden yaralanmışlardı. Yine de herkes, Hakikat Meydanı'nın çıkarı için Aperti'nin babası olduğunu unutan ustabaşının ciddiyetini beğeniyordu. "Paneb'in etki altında kalacak, güçsüz bir ustabaşı olacağını sananlar, fena yanıldı" diye düşündü hain. "Kimse ya da hiçbir şey onu yolundan alıkoyamayacak, benim için acımasız bir düşman olarak kalacak."

Hain, inşaatçıların tanrısı Ptah'ın, sessizlik tanrıçasının sunaklarının yanından geçti, sonra da Kraliçeler Vadisi'nin bulunduğu Teb gömütlüğünün güney ucuna yöneldi. Kraliçeler Vadisi kraliçelerin, kral ya da prens kızlarının ebedî istirahatgâhlannın tümünden sorumlu nöbetçilerce korunuyordu. Ne var ki nöbetçilerin nerelerde beklediğini iyi bilen hain, onların çevresinden dolanmakta güçlük çekmedi.

Dikkatle ilerleyerek, zanaatkarların şantiyede uzun süre çalışmak zorunda kaldıkları zaman yerleştikleri küçük köye ulaştı. Yedi yüz metre karelik bir alana kurulu köy taş barakalardan, resim ve heykel atölyelerinden oluşuyordu. Hain sol ekipten bir iki zanaatkarın köyde gecelemeğe karar vermiş olabileceklerini düşündü, her yerin ıssız olduğunu görünce, rahatladı.

Karısının topladığı bilgiler sayesinde, Işık Taşı'nı saklamak için kullanılan altın kazın yerleştirildiği prenses mezarının yerini öğrenmişti. Yolu açtı, ama yine de ava çıkmış yırtıcı bir hayvan gibi, dikkatli adımlarla, usulca ilerledi.

Bir kez daha, dikkati sayesinde büyük bir tehlikeden kurtuldu.

Hiç beklenmedik bir yerde, bir mezarın hemen yakınında, uyuyakalmış bir nöbetçi. Ne yapmalı? Polisi öldürmek, çarelerden biriydi kuşkusuz... Ama polis direnir, arkadaşlarını imdada çağırma fırsatı bulursa, kurtulamazdı ellerinden. Çaresizlik içinde, başka bir yol ararken, talih yüzüne güldü. Nöbetçi gerindi, tükürdü, biraz ileriye gitti.

Bu kez yol gerçekten de açık görünüyordu. Ya yeni bir tuzaksa? Belki de polis onu tuzağa düşürmek için, yer değiştiriyor gibi yapmıştı. Hedefinin çevresinde birkaç kez döndükten sonra, rahatladı. Dikkat çekecek bir şey görmeyince, kurumuş çamurdan mührü kırdı; işler tamamlanınca yekpare akasyadan bir kapıyla değiştirilecek olan hafif kapıyı kolayca itti.

Altın kaz, tam da beklediği gibi, girişin hemen yakınındaydı.

Harika bir parça, neredeyse canlı olduğuna inandıracak kadar ustalıkla yapılmış bir şaheser!

Bir an için de olsa, böylesi bir eseri kırmaktan çekindi hain; ne var ki mecburdu buna. Elindeki makası kullanarak, kazın başını gövdesinden ayırdı. Kazın içinde, paket gibi bir şey vardı.

Heykelin karnını delerek içindeki hazineyi çıkarmaya çalıştı. Güçlük çekmeden keten ipliği kesti; kazın korumakla ve göğe kadar rehberlik etmekle görevli olduğu dirilen ruhun ışıklı hayatını kolaylaştırmak amacıyla hayvanın içine yerleştirilmiş altın, gümüş ve bakır plakaları çıkardı.

Küçümsenemeyecek bir hazineydi elindeki; ne var ki Işık Taşı'ndan eser yoktu! Yıkılan yeni bir umut... Bu yolu izlemekle hata yapmıştı. Işık Taşı'nın saklanacağı tek yer, Maat ve Hathor Tapınağıydı.

Düş kırıcı ganimete aldırmaksızın, mezardan çıkıp kapıyı kapadı. Görülmeden Kraliçeler Vadisi'nden ayrılabilmek için, umutsuzluğunu yenmesi, soğukkanlılığını koruması gerekecekti.

Kırk yedinci bölüm

- Kraliçeler Vadisi'nde bir hırsızlık? Şef Sobek'in 5. Tabya'daki mütevazı bürosunda kabul ettiği Kenhir şaşkındı.
 - Mühür kırılmış olduğuna göre, biri bir prensesin mezarına girmiş olmalı. Durumdan haberdar edilen ustabaşı, sol ekip şefiyle birlikte hemen olay yerine gitti. Beraberce zararı değerlendirdiler.
 - Amma değişik bir hırsız! diye şaşırdı Hay. İçinde ne olduğunu öğrenmek için kazın karnını yarmış, ama plaketleri almamış!
 - Onu ilgilendiren, altın falan değildi; Işık Taşı'nın peşindeydi.
 - Burada, prensesin mezarında mı?
 - Nöbetçi kazın en değerli hazinemizi gizlemek için kullanıldığını sandı. Ekibinden dün akşam köyde kalan kimse var mı?
 - Bildiğim kadarıyla hayır, ama yine de bir araştırırım.
- Hay, sol ekip zanaatkarlarını teker teker ustabaşı ile Şef Sobek'in karşısına çıkardı, istedikleri gibi sorguya çekmelerine izin verdi. Gerek onların söyledikleri, gerek de Hakikat Meydanı'nda yürütülen soruşturma, tek bir sonuç verdi; mezar kapısının kırıldığı gece, Kraliçeler Vadisi'ndeki küçük köy, kesinlikle boştu.
- Adamlarım yine acınacak bir beceriksizlik gösterdi, diye yakındı Şef Sobek. Bunun sorumlusu da benim!
 - Dövünmekten vazgeç, dedi Paneb. Hain Işık Taşı'nı köyden çıkardığımızı sanarak, yanlış bir iz sürdü. Şimdi hatasını anladığına göre, araştırmalarına yeniden başlayacaktır.
 - İtiraf etmeliyim ki, Kraliçeler Vadisi'nde görevlendirdiğim polisler, en iyilerinden değildi, yine de acemiler gibi davrandılar!
 - Hain kurnaz ve dikkatli, dedi ustabaşı. Yıllardan beri elimizden kurtulduğunu, kimliğini bilmeden her gün yan yana geldiğimizi düşünabiliyor musun?
 - Ne kadar becerikli olursa olsun, nasıl olur da bir insan bunca zaman hata yapmaz? Bu, cehennemin kazanlarından fırlayıp bir zanaatkarı yutmuş ve onun yüzünü almış bir iblisin işi olabilir ancak.
 - Haksız değilsin. Nübyeli polis dondu, kaldı.
 - Sen de mi böyle düşünüyorsun?
 - İnsanların her türlü alçaklığı yapacağına inanırdım, ama bu, bütün sınırları aştı. Hakikat Meydanı bu adamı işe aldı, yetiştirdi, doyurdu, sırlarını açıkladı, kardeşliği yaşamasına izin verdi... Oysa o, Hakikat Meydanı'nı yıkmaktan başka bir şey düşünmüyor! Haklısın, Sobek; ancak bir iblisin yüreği böylesine kötü olabilir.
- Köyün ana kapısında görevli nöbetçi, ustabaşının karşısında eğildi.
- Mezar kâtibi sizi evinde bekliyor.

Ne kapı eşiğinde gevezelik eden tek bir ev kadını ne de sokakta oynayan tek bir çocuk vardı...

Kenhir'in evinin kapısı açıldı. Güçlü Niut fırçalarını ve süpürgesini bırakmış, bir tabureye çökmüştü.

- Bürosunda, diye mırıldandı Kenhir bir koltuğa yığılmış, kalmıştı.

- Oğlun, Paneb... Postacı hükmün bir kopyasını getirdi; Sina Yanmadası'ndaki bir bakır madeninde, ömür boyu ağır işçilik. Vezirin mahkemesine itiraz etmiş, ama Hori cezayı hemen hafifletmeyecektir. Ülkemizde, tecavüz çok katı cezalandırılan bir suçtur.

Paneb uzunca bir süre hareketsiz kaldı.

- Lonca üyesi olmadığına göre, onu savunmamız imkânsız, diye devam etti yaşlı kâtip.

- Kenhir, önerdiğim cezayı onaylayan herkes gibi, siz de bunu biliyordunuz.

- Seni suçlamıyorum, ama ne de olsa genç bir adamdı o, belki değişirdi, belki de...

- Bunun doğru olmadığını biliyorsunuz. Kenhir gözlerini indirdi.

- Yine de adalete başvurup, cezanın hafifletilmesini isteyeceğiz. Sonunda, istediğimizi alacağımızdan eminim.

- Yemekten sonra her iki ekibi de tapınakta toplayıp, bundan sonraki görevlerini bildireceğim.

Dev adamın sarsılmazlığı yaşlı adamı hayran bıraktı. Cesur Paneb eserin hizmetine adadığı ateşini evcilleştirmişti işte. Kenhir bu genç ve ateşli hayvanın ruhunda, olağanüstü bir kişilik gördüğünde yanılmamıştı; Suskun Nefer de, iki adamı birbirine zıt kılıp ayıran bütün özelliklere rağmen, onu halefi olarak seçerken doğru yapmıştı.

Birinci odanın döşemesinde, birkaç kum taneciği göze çarpıyordu. Lekesiz Uabet genelde evini öylesine temiz tutardı ki, kum taneleri çok küçük olmasa rağmen Paneb'in gözünü tırmaladı. Evlendikleri günden beri, böylesi bir şey yapmamıştı karısı.

- Orada mısın?

Hathor rahibesi kılığında, narin ve kırılğan, odadan çıktı.

- Törene mi gidiyorsun?

- Hayır Paneb, bilge kadından beni sunak nöbetçisi olarak atamasını istedim.

- Bir ev kadını için, ağır bir görev değil mi?

- Oğlum kayboldu, kızım Işık'ın evinde yaşıyor, iyileştirme sanatını öğreniyor... Bu evi terk ediyorum. Bu evi ve seni, Paneb.

- İstedğin... boşanmak mı?

- Seni sevdim, kendime göre, sevebileceğim kadar sevdim. Oysa sen Aperti'yi mahkûm ettin, ne seni bağışlayabilirim ne de karın olarak yaşayabilirim. Senin yanında kalsam, sonunda senden nefret ederim.

- İyice düşündün mü?

- Sözlerim kanıtlamıyor mu?

Dev adam karısını geri adım atmayacağını bilecek kadar iyi tanıyordu.

- Bana bir iyilik yap, Uabet; benim hatalarım yüzünden boşanmış olalım.

- Yasanın uygulanması daha doğru olur. Evi ben terk ettiğime göre, lonca ustabaşısına layık bu ev senin olsun. Ben, Aperti'nin oturduğu eve taşınırım. Karısı Teb'e döndü, devletten maaş alacak. Bundan böyle köy sunaklarının bakımını yapıp, armağanlar koyacağım. Daha iyi bir hayat değil mi, bu?

- Uabet...

- Hayır, sakın bana dokunma, Paneb. Tören elbisem yeni, buruşmasını istemem. Barıştırmaya çabalarının sonuçsuz kalması üzerine, dingin ve vakur bir ortamda boşanma kararını okudu Kenhir. Paneb'in emrine, aynı zamanda yemek de pişirebilecek bir hizmetçi verildi; Lekesiz Uabet, kendi işini kendi halletmeyi seçti. Eski kocası maaşının ve tarla gelirinin yarısını nafaka olarak ödemeyi kabul etti. Dul kadın köyde kalacağından, bütün köy halkı hiçbir eksiği olmamasına dikkat edebilecekti.

Geriye Selena'nın kaderini belirlemek kalınca, küçük kız jürinin karşısına çıkarıldı.

- Kimin yanında kalmak istiyorsun? diye sordu Kenhir en sıcak sesiyle. Babanın mı, yoksa annenin mi?

Küçük kız uzunca bir süre düşündü.

- Şimdi artık üç evim var; babamınki, anneminki, Işık'ınla. Talihliyim, değil mi? Her üçünde de kalmak isterim.

Ne Paneb ne de Uabet buna karşı çıktı.

- Böylesini deneyelim, diye kabul etti Kenhir. Eğer bir güçlük çıkarsa, mahkemeyi yeniden toplarız.

- Önce, anneme evini yerleştirmesi için yardım ederim. Sonra da Işık'la birlikte şişeleri yıkayacağım.

Selena Uabet'le uzaklaştı.

- Bu kız bizi şaşırtmaya devam edecek, dedi Kenhir. Başka çocuklara benzemiyor.

- Gülmekten ne kadar hoşlandığını tahmin edemezsiniz, diye açıkladı Işık. Ama yeni bir şey duyduğunda, kulaklarını öylesine açıyor ki, anlatılanlar bütün benliğinde dolaşıp yüreğine erişiyor. Küçük bir kız olduğu halde daha şimdiden çoğu yetişkinden daha derin oldu.

- Demek halefin o olacak, dedi Paneb.

- Tanrılar isterse... Ya sen, bu ayrılığı nasıl kaldıracaksın?

- Böylesi daha iyi. Belki de Aperti'nin yargılanması sırasında takınacağım tutumu Uabet'e açıklamamakla hata ettim, ama anlayamayacağımızdan emindim. Ben olmazsam, Hathor rahibelerine daha da yaklaşarak bir çeşit mutluluğa erişebilir. Işık, dev adamın gücünün kaybolmadığını anladı. Tam tersine, yaşadığı felaketler, onu görevine daha sıkı sarılmaya

zorlayacaktı.

Bilge kadın ile ustabaşı yavaş adımlarla tapmağa yürüdüler.

- Bir insan ne kadar çok yeteneğe sahipse, derdi eskiler, karşılaşacağı sınavlar o kadar ürkütücü olur. Sayısız becerilerle yoğrulmuş olmalıyım!

- Bir ustabaşının yolu, hem evren kadar geniş hem de kendi varlığının patikası kadar dardır. Bakış açısına bağlı olarak, tapınağın yükseldiğini ya da güçlüklerin üst üste geldiğini sanırsın.

- Kısacası, kendi kaderime ağlamak için, bana bir saniye bile tanımayacaksın.

- Öncelikle hiçbir becerini kullanamayacağın yararsız bir uğraş olurdu ağlamak; ikincisi de Hakikat Meydanı faaliyetlerini yönetmek zorundasın. Bu iki seçenek arasında tereddüt etmenin bir mantığı olabilir mi?

Dev adam loncanın anasının elini büyük bir saygıyla öptü.

Kırk sekizinci bölüm

Bazı zanaatkarlar, yediği bunca darbeden sonra ustabaşını güçsüz ve kararsız göreceklərini sanıyordu. Oysa Paneb'in sesi her zamanki gibi buyurucu, duruşu hep bildikleri gibi görkemliydi.

- Yaklaşan cenaze töreni nedeniyle Kraliçe Tausert bizi Firavun Sipta'nın ebedî istirahatgâhını ve eşyasını hazırlamakla görevlendirdi. Sağ ekip yarın sabah Krallar Vadisi'ne giderek mezan en ufak aynnüsına kadar inceleyecek, sol ekip de Hay'm listesinde yer alan eşyaları üretmeye başlayacak.

- Bütün bunlar fazla zamanımızı almaz, dedi Somurtkan Karo.

- Sipta'nın cenaze eşyalarında hiç eksik yok, dedi sol ekibin marangozu.

- Ben size Per Ramessu'da açıklanan resmî bilgileri verdim, diye açıkladı ustabaşı. Gerçek görevimiz çok daha nazik. Asalar, taşlar ve hiyerogliflerle kaplı bir sunak yapmamız isteniyor.

- Hangi malzemeden? diye bilmek istedi Kararlı Gau.

- Altından.

- Altından! diye yineledi Alim Tuti, şaşkınlıkla. İyi ama, bu altını bize kim verecek?

- Biz yapacağız, dedi bilge kadın. Kurucumuz I. Amenofis'in desteğini alarak, biz yapacağız. O bizi desteklemezse, hiçbir şey başaramayız.

Hain kulaklarına inanamıyordu. Altm yapmak için, usta-başının Işık Taşı'nı saklandığı yerden çıkarması, günler boyunca bazı zanaatkarların nöbet bekleyeceği bir atölyede tutması gerekecekti. Nöbet bekleyen zanaatkarlardan biri de, bizzat kendisi olacaktı.

Bu durumda, öteki bir ya da iki meslektaşından kurtulmak ve hazineyi kaparak kaçırmaktan başka yapacak bir şey kalmayacaktı ona.

I. Amenofis bir dizi kutlamayla anılırdı; bunlardan en önemlisi de bir tören yürüyüşü ve şölenle sonuçlanırdı. Oysa köyün kutlayacağı tören bambaşka bir şey olacaktı; köyün her sakini kurucu atanın heykeli önünde eğilmeye çağrılmıştı. Hem I. Amenofis, en ulu yargıç ve heykelinin kaidesinde de belirtildiği gibi, "nasıl görüleceğini bilen" değil miydi?

Bilge kadın heykelin karşısına gelip durduğunda, zanaatkarlar soluklarını tuttular. Her şey, taşlaşmış atanın bilge kadına vereceği cevaba bağlıydı; bu cevaba göre ya simyacılık yoluyla altın yaratmaya girişecekler ya da naibeye Hakikat Meydanı'nın vazgeçtiğini bildirip, meydanı Setnaht'a bırakacaklardı. Paneb'in bu karşılaşmanın ötesine geçmesi mümkün değildi. Işık sanki kurucuya bu çok önemli buluşmalarının nedenini anlatmak istiyormuşçasına, bir süre meditasyona daldı. Geri çekildiği sırada, heykel gözle görülür bir onay vermemişti henüz. Paneb, isteğini yerine getiremeyeceğini bildirdiğinde, Tausert'in içine düşeceği umutsuzluğu düşündü. Oysa Işık'ın saygıyla eğildiği bir anda, heykelin başı da kabul ettiğini belirtmek istermiş gibi, eğildi.

1. Tabya'nın tepesinden, köye gelen yolu denetleyen gözcü, koca çörek parçasını bir solukta yuttu.

- Çabuk şefe haber ver! dedi arkadaşını silkip uyandırarak. En azından yüz asker geliyor bu tarafa!

- Ya sen? Tek başına kafa tutmayı mı düşünüyorsun?

- Ben... hayır. Ben de seninle geliyorum.

- Tabyayı terk mi ediyoruz yani?

- İki kişiyle savunacak değiliz ya!

Polis memurları korkak olmasına korkak değillerdi ama, durumun ciddiyeti Sobek'in haberdar edilmesini gerektiriyordu; üstelik kalıp öldürülmenin de bir anlamı olmayacaktı.

Rastlantı sonucu mu, yoksa talihin kötü bir cilvesi mi bilinmez ama bu saldırı tam da bir aydan beri verilen ilk izin gününe, nöbetçi sayısının azaltıldığı bir ana denk gelmişti. İyi ki Şef Sobek izne çıkmamış, oldukça yalanda, 2. Tabya'da, tuğla duvarı incelemeye girişmişti.

- Şef, Şef, gerçek bir ordu... Savaş arabaları bile var!

- Engelleri yolun üzerine yerleştirin.

Polisler aceleyle yaptılar söyleneni. Sobek mütevazı barikatının önünde dikildi. Dev zenciyi görünce, en öndeki savaş arabası yavaşladı, sonra da onun bir metre kadar ötesinde durdu. Nübyeli, General Mehi'yi miğferinden ve zırhından tanıdı.

- Nereye gitmeyi düşünüyorsunuz, General?

- Ustabaşını Teb'e götürme emri aldım.

- Kimden?

- Bizzat Setnaht'tan.

- Tanımıyorum.

- Benimle alay mı ediyorsun, Sobek?

- Ben sadece firavundan, ustabaşından ve mezar kâtibinden emir alırım.

- Polislerinin askerlerime direnemeyeceğini sen de biliyorsun.

- Bunu göreceğiz.

- Benim de emirlere uymak zorunda olduğumu unutma!

- Eğer Setnaht ustabaşıyla görüşmek istiyorsa, yardımcılarının bölümüne gelsin. Eğer ustabaşı da onunla görüşmeyi kabul ederse, sorun yok demektir.

- Son sözün bu mu?

- Eğer saldırırsanız, Meni, kendimizi koruruz.

Mehi'nin görkemli villasına yerleşen Setnaht Serketa'nın gevezeliklerinden sıkılıyor, generalin karısının yaptığı cilvelere hiç mi hiç kanmıyordu. Bu nedenle bahçeye bakan çalışma odasına çekildi.

- General biraz önce döndü, dedi kâhya.

Yaşlı soylu sinirli adımlarla girişteki hole yürüdü.

- Yalnız mı geldiniz, General?

- Size söylediğim gibi, birliklerimiz Şef Sobek'i fazla etkilemedi.

- Geri mi çekildiniz yoksa?

- Saldırıya geçseydim, Sobek'in okçuları adamlarımı vuracaktı. Bu da çok sayıda ölü demek olurdu. Sizin adınıza da korkunç bir leke sürülürdü.

Setnaht'ın öfkesi yayışü.

- Haklısınız, General... Şu Hakikat Meydanı fethedilemez bir kaleye benziyor, desenize.

- Köyün kuruluşundan beri, firavunlar öyle olmasını istediler.

- Ustabaşı beni kabul etmekten de kaçınmaz ya!

- Şef Sobek yardımcılarının bölgesine gitmenizi önerdi. Belki Paneb'le orada görüşebilirsiniz.

Mehi, yaşlı kurdun kendini büyük bir hakarete uğramış gibi hissettiğini ve bu saygısızlığı loncaya ağır ödeteceğini anladı.

- Siz batı yakasının başyöneticisisiniz, Mehi, Hakikat Meydanı üzerinde bir gücünüz yok mu?

- Benim görevim, köyü dış saldırılardan korumakla sınırlı. Şef Sobek'in kendine bunca güvenmesinin nedeni de bu ya. Askerlerimin saldıramayacağını iyi biliyor.

- Firavun emir verse de mi?

- O farklı, diye itiraf etti Mehi.

- YeteneMerinin arasında diplomatlığı saymam, dedi mezar kâtibi Paneb'e. Yine de Setnaht'la görüşmenin iyi olacağını düşünüyorum. Ne olursa olsun, Tausert tahtta oturmayı basarsa da, Setnaht güçlü biri olarak kalacaktır. Bazı ilişkiler hoşuna gitmese de, senin düşünmen gereken, sadece loncanın iyiliği olmalı. Bunun için davetiyeni Setnaht'a bizzat ben götüreceğim.

- Anlaşıldı, Kenhir.

Mezar kâtibi rahatladı. Paneb sadece boşanmanın getirdiği umutsuzluğu yenmekle kalmamış, görevinin getirdiği yükümlüklere daha sıkı sarılarak, içine düşebileceği sıkıntılardan hızla kurtulabileceğini de göstermişti.

- Setnaht becerikli ve kurnaz bir kurt, sana tuzak kuracaktır. Sakın fazla konuşma, sadece birkaç basit gerçekle yetin.

- Bana güvenebilirsiniz.

Kenhir, Cesur Paneb'in yüzündeki vahşi ifadeyi görünce, böyle bir karşılaşmanın gerçekten yararlı olup olmayacağını düşünmeye başladı; ne var ki Setnaht'a yeni bir hakarete bulunmanm, yaşlı kurdu loncaya düşman edeceği kesindi artık.

- Ölçülü olacağına söz ver, Paneb!

- Birkaç basit gerçek... İşte izleyeceğim yol bu olacak.

- Saldırıya geçebilirler mi? diye sordu Burun Fened, ana yolda karşılaştığı Paneb'e.
- Ne kadar da endişelisin.
- Boşandıktan sonra uzun bir zayıflama dönemine giren, ancak şimdi gözle görünür biçimde yeniden kilo almaya başlayan taş yontucu, Paneb'in sözlerini kaldıramadı.
- Hepimizin ailesi var, hepimiz de Setnaht gibi hırslı birinin şiddetinden korkuyoruz.
- Ben de endişeliyim, diye arkadaşını destekledi Pişkin Somun Pay. Kraliçe Tausert'in rakibi neden gelip köyün kapısına dayanır ki?
- Sırlarımızı öğrenmek için.
- Onu geldiği yere, Per Ramessuya gönder, diye öğütledi Somurtkan Karo.
- Tam tersine, pazarlık edelim! diye itiraz etti Neşeli Renupe.
- Açık ve kararlı davran, diye dayattı Kararlı Gau.
- Bu adamın burada işi yok, diye kestirip attı Güçlü Naht. Şef Sobek aldığı emirlere uysun.
- Setnaht'la konuşacağım, dedi ustabaşı.
- Doğru bir karar, diye onayladı Kurtarıcı Şed. Onu düş kırıklığına uğratmayacağından eminim.

Kırk dokuzuncu bölüm

Kadın muhteşemdi.

Oya yapıyor, yapüğü işi tutkuyla yaşıyordu. Uzun ince parmakları yorulmaz görünüyor; oturuşu, hareketini henüz tamamlamış ve yeni hareketine hazırlanan bir dansözün çağrıştıyordu. Yaptığı iş ne olursa olsun, o işe zarafet ve güzellik katıyordu.

- Firuze...

Kızıl saçlı muhteşem kadın başını kaldırdı.

- Paneb! Setnaht'la görüşüyor olman gerekmiyor mu?

- Daha gelmedi.

Firuze kumaş ve tığları bir yana bıraktı.

- Cevabım hayır, Paneb.

- Sana daha bir şey sormadım ki!

- Yeni bekâr adam durumundan bahsetmeye gelmediğini mi iddia edeceksin yoksa? Boşanmış olmanın benim için hiçbir önemi yok. Karar, karardır; asla evlenmeyeceğim

- Ben de düşünmüştüm ki...

- O düşünceden ne zaman vazgeçeceksin?

- Uabet'in kararına ne diyorsun?

- Lekesiz Uabet, sunakların bakımından sorumlu bir Hathor rahibesi. Gerisi beni ilgilendirmiyor.

- Ya benim oğlumla ilgili kararım?

- Beni sadece ustabaşının kararları ilgilendiriyor. Lonca kararını doğru buldu. Dev adam Firuze'yi tutkuyla kollanmıştı.

- Çok önemli bir randevun yok muydu senin?

- Vardı. Seninle.

Çömlekçi Beken'in emriyle, yardımcıları çalıştıkları bölgeyi boşaltmışlardı. Sadece Obed örsünün başında kalma iznini koparmış, bu izni de atölyesinden çıkmama koşuluyla elde etmişti. Sobek'in emri altında on kadar Nübyeli polis, çevrede kuş uçurtmuyordu. Setnaht ustabaşını görmeyince şaşırıyor.

- Beklemeye alışık değilim, dedi mezar kâtibine.

- Paneb fazla gecikmez.

- Geldiğimi haber verseniz iyi olur!

Kenhir başını salladı, ağır adımlarla ana kapıya yöneldi. Nöbetçi yaşlı kâtibi selamladı, geçmesi için kapıyı araladı, peşinden de kapattı.

Korkak bir adam olmamasına rağmen, birden kendini çok yalnız hissetti Setnaht; düşman

bakışlı zenci polislerin varlığı da onu rahatlatamıyordu. Zanaatkarlar bir kötülük etmeye kalkışırsa, Şef Sobek'in parmağını kıpırdatmayacağından emindi.

Kaçmaya kalkışmak ya da en azından merkezî yönetim binalarına dönmeye kalkışmak, onu gülünç durumda bırakacaktı. Yoksa Tausert Setnaht'ın tepkisini tahmin edip, canlı kurtulamayacağı bir tuzak mı kurmuştu? Yaşlı yönetici, naibenin uymak zorunda olduğu Maat yasasını hatırlayarak endişesini bastırmaya çabaladı... İyi ama, ustabaşı neden hâlâ görünmemişti?

Dakikalar geçti, sonunda Setnaht gerçeği anladı; lonca naibenin emriyle, hırslı kadının iktidara gelmesini önleyen son engeli de ortadan kaldıracaktı anlaşılın. Hiç olmazsa, ona vurma alçaklığını gösterenlerin gözlerinin içine bakarak ayakta ölecekti.

Ana kapı açıldığında, vücudunun ürpermesine engel olamadı.

Karşıdan, bu denli dev yapılı olduğunu düşünemediği Cesur Paneb geliyordu. Deriden yapılmış sade bir işçi önlüğü giymiş olan ustabaşı, bir dağ kadar yıkılmaz görünüyordu. Setnaht adamın on kadar düşmanı yere serebilecek güce sahip olduğu söylentisinin nedenini anladı.

Firuze'yle biraz önceki sevişmesinin etkisinden hâlâ kurtulamamış olan Paneb karşısındakini süzdü; durumundan pek hoşnut değildi besbelli.

- Beni görmek istemişsiniz? Setnaht kendini toparladı.

- Karşılama yönteminiz pek sıcak değil, Ustabaşı.

- Sizin de bilmeniz gerektiği gibi, loncanın işi başından aşkın, benim de gevezelikle kaybedecek zamanın yok. Benden ne istediğinizi söyleyin, sizi memnun etmeye çal ış ayım.

- Doğruca konuya girmek istediğinize göre... Naibe size altından cenaze eşyaları yapma emri verdi, ama size tek bir altın kırıntısı bile gönderilmeyecek, çünkü Hazine'yi, çıkması muhtemel bir çatışmaya hazırlanmak için kullanmamız gerek. Ya Tausert'in emrini yerine getiremeyecek ya da gerekli altını kendiniz üreteceksiniz!

- Naibeye itaat edeceğim.

- Yani, söylenenler gerçek mi?

- Bazı durumlarda, evet.

- Hangi durumlarda?

- Bu, Hakikat Meydanı'nın sırrı.

- Ya bizzat firavun sizden Hazine için altın üretmenizi isterse?

- Ona bunun imkânsız olduğunu anlatırım. Biz sadece firavun ruhunun sonsuzluğunu yaratmaya çalışıyoruz.

Setnaht ustabaşının açıklamalarını hafife almadı. Böylesi açıklamaları ancak çok küçük bir azınlık duyabilirdi ne de olsa.

- Bana yalan söyleyebilirdiniz, Paneb.

- Benim doğamda yalan yok.
 - Öyleyse, doğruyu söylemeye devam edin! Firavun Sipta'nın cenaze eşyalarının tamamlanması ne kadar sürer?
 - Yaklaşık üç ay.
 - Çok uzun!
 - Altın sunak oldukça karmaşık bir eserdir, üzerindeki hiyerogliflerin kazınması da aceleye gelmeyecek kadar ince bir çalışma gerektirir.
 - Naibenin tarafını tuttunuz, Ustabaşı, bundan pişman olabileceğinizi hiç düşündünüz mü?
 - Görevini yaptığı için Hakikat Meydanı'nı, mesleklerini uyguladıkları için zanaatkarları kim suçlayabilir?
 - Bu emri daha çabuk yerine getirmenin bir yolu yok mu?
 - Yok.
 - Biraz daha düşünün, Paneb.
 - Aklımda sadece bir düşünce var; firavuna öteki dünyada istediği gibi hareket etme yeteneğini verecek sonsuzluk eşyalarını yaratmak.
 - Benim ötekiler gibi bir entrikacı olmadığımı anladınız mı? Bu manevralar beni Mısır tahtına çıkmaktan ve ülkeyi kurtarmaktan alıkoyamaz. Görevimi tamamladığımda, sizi ezeceğim.
- Çakal Unes asabi hareketlerle paletini temizliyordu.
- Bütün bunlar iyi haberler değil.
 - Hakikat Meydanı ilk kez altın yaratmıyor ki, dedi Firavun Sipta'nın mezarına konulacak altın sunağın ilk çizimi üzerinde çalışan Kararlı Gau.
 - Tamam, diye onayladı Pişkin Somun Pay, yine de örs ile çekicin arasında kaldık! Sonunda ezilen kim olacak?
 - Ustabaşı ne yaptığını biliyor, dedi Gau inançla.
 - Ya bilmiyorsa? diye endişelendi Unes. Güçlü Naht çizimcilerin atölyesine girdi.
 - Konuşma bitti!
- Üç çizimci taş yontucusunun peşine takıldı, önünde daha şimdiden büyük bir kalabalığın toplandığı Kenhir'in evine yöneldiler.
- Paneb Kenhir'le konuşuyor, diye açıkladı Alim Tuti.
 - Bu iyiye işaret değil, diye sızlandı Halat Kasa. Setnaht bir ultiatom vermiş olmalı.
 - Sahtekâr bir fatihin basit debelenmeleri, dedi Kurtarıcı Şed.
 - Tabî ki değil! diye itiraz etti Somurtkan Karo. Tanrı Set'in adını taşıyan biri mutlaka çok tehlikelidir.

- Öfkesi ustabaşına çarpıp dağılacak, dedi Araştırmacı İpuy. Set'in gerçek gücünün sahibi, ustabaşıdır.

- Köyün kapısı dışandakilere kapalı, öyle de kalacak, dedi Cömert Didya inançla. O kapıyı zorlayacak olan, yaşlı bir saray soylusu olamaz ya!

- Eğer karşıma çıkarsa, dedi Aslan Userhat, kafasını tıraşlayıp daha iddiasız bir biçim verirdim! O dert kuyusu, kendini ne sanıyormuş?

- Kraliçe Tausert'in bize daha yumuşak davranacağını mı sanıyorsun? diye sordu Kasa, öfkeyle.

- O naibemiz, nokta!

- Kasa gibi, ben de ona güvenemiyorum, diye açıkladı Burun Fened. Bakışları karanlıktı.

- İşte benim de söylediğim bu ya, diye araya girdi Çakal Unes. Bütün bunlar, iyiye işaret değil.

Ustabaşı, Kenhir'in evinden çıktı. Zanaatkarlar çevresini aldı.

- Setnaht ne istiyordu? diye sabırsızlıkla sordu Pişkin Somun Pay.

- Sadece sırlarımızı öğrenmek, katıksız itaatimizi sağlamak.

- Kabul... kabul etmedin, değil mi? diye sordu Araştırmacı İpuy, kuşku dolu bir sesle.

- Sence?

Güçlü Naht'ın yüzü geniş bir tebessümle aydınlandı.

- Ustabaşını kucaklayabilir miyim?

Hepsi Naht'ı taklit etti, zanaatkarlar gündelik tasa ve kaygıların ötesinde, bir piramidin taşları gibi birleştiren kardeşliği paylaştılar.

- Altın yapımı için, özel bir atölye düşündün mü? diye sordu Çakal Unes.

- Tapınakta bir Altın Evi yapılacak.

- Onu hangimiz koruyacak? diye sordu Halat Kasa.

- Yeterince işiniz var. Bu yüzden bu görevi Kapkara'ya, Çirkin Hayvan'a ve Hathor rahibelerine vereceğim.

Ellinci bölüm

Hain kuduruyordu.

Ustabaşı Altın Evi'nin nöbetçilerini zanaatkarlar arasından seçmeyerek sadece gelenekleri değiştirmekle kalmamış, siyemacılık çalışmalarının başlayacağı günün sabahında herkesin evinde kalarak atalara saygı sunmasını istemişti. Böylesi önlemler, hainin Işık Taşı'na yaklaşmasını önlüyordu. Tapınağın girişinde en az dört, avluda da bir o kadar daha Hathor rahibesi vardı sürekli olarak.

- Umarım çılgınca bir proje geliştirmedin? diye sordu karısı.

- Hazine şimdilik tehlikeden uzak; ötekiler gibi, işimle ilgileneceğim.

- Ustabaşı öylesine kuşkulu ki, Işık Taşı'na asla yaklaşamayacaksınız!

- Yanılıyorsun, kadın. Birincisi, Paneb belki de gerekli miktarda altın yaratmayı başaramayıp ustabaşılıktan olacak; ikincisi, kraliçenin istediğini yerine getirdi diyelim, bu basandan sonra dikkati mutlaka dağılacak, koruma önlemleri gevşeyecektir.

- Hiç vazgeçmeyecek misin?

- Çok ileri gittim... Hem taşı nereye sakladıklarını da biliyorum! Başaracağız, söz veriyorum.

- Korkuyorum... Ya Paneb kim olduğunu öğrenirse?

- Kim olduğumu öğrendiğinde, çok geç olacak; hem Paneb hem de lonca için.

- Setnaht Teb'den döndü, diye Kraliçe Tausert'e haber verdi Vezir Hori. Güvenilir kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre, canı oldukça sıkınmış. Girişimi başarısızlıkla sonuçlandı, ustabaşı taahhütlerine sadık.

- Hiç kuşkulanmamıştım.

- Oysa ben kuşkulanmıştım, Haşmetmeapları. Beni bu makama herkesten kuşkulanmam için getirdiniz.

- Oysa Paneb'le tanıştınız...

- izlenimlerimin bir değerli olamaz. Bizi Setnaht gibi becerikli bir yöneticiyle karşı karşıya getirecek çatışmada, her an ittifak değişikliklerine hazır olmak zorundayız.

- Oldukça kötümser görünüyorsun, Hori.

- Sadece gerçekçiyim, Haşmetmeapları.

- Bu son günlerde, durumumuzda bir bozulma oldu mu?

- Aksine, ilerledik.

- Öyleyse, bu karamsarlık neden?

- Çünkü, galip gelseniz de, yenilmiş olacaksınız. Tausert Hori'nin açık sözlülüğünden hoşlanıyordu. Bu

dünyanın gerçeklerinden uzak, dalkavukluk yapmayacak bir tapınak adamı seçtiği için,

mutluydu.

- Bu bilmecenin anahtarı ne?

- Saray erkânını ve Setnaht'ın yakınlarını inceledim. Oğlu belirgin bir biçimde hepsinin üzerinde, içlerinde devlet adamı özelliğine sahip bir tek o var. Ne var ki o da, oğlunun yeteneklerinin farkında olan Setnaht'ı destekliyor.

- Benim direnmeden eğileceğimi mi sanıyorsun yoksa?

- Her günümü Setnaht kabilesinin gücünü azaltmaya çalışmakla geçiriyorum, Haşmetmeapları. Vardığımız sonuçlar hiç de öyle küçümsenecek gibi değil. Yine de oğlunun babasından çok daha tehlikeli olacağından eminim. Babayı iktidar yolundan uzaklaştırmak, sadece bir tatmin duygusu verir, gerçek bir zafer değil. Vezir Hori'nin tahminleri kraliçeyi sarstı.

- Ne öneriyorsun?

- Eğer haklı olduğunuza inanıyorsanız, başladığınız yolda yürümenizi, bu arada da koşullar ne olursa olsun, asıl konunun kişiliğiniz değil, Mısır olduğunu unutmamanızı.

Ustabaşı Işık Taşı'nı gizli bölümünden çıkardıktan ve uzayın bir penceresinden düşüp loncanın kütüphanesinde korunan "Eserin Tamamlanması Kitabı"nı mezar kâtibinden teslim aldıktan sonra, üstü kapalı tapınağın kapısı bilge kadın ile ustabaşının üzerine kapandı. Paneb'in elindeki kitap olumsuz güçleri dağıtan metinleri, eskilerin tasarladığı tapınakların inşaat yöntemlerini içeriyordu. Işık şişeler, kapla', testiler getirmişti. İki ayıncının simyacılıkla altın yaratmay ı çalışacakları salon meşalelerle aydınlatılmıştı. Bilge kadın uzun bir kırmızı elbise giymiş, Paneb de beyaz bir peştamal sannmışü. Ağır adımlarla salonu arşınladı, her ana yönün önünde durdu. Böylelikle dört ışığın geçeceği dört doğuya armağanlarını sunuyordu: doğuda doğum, güneyde güç, batıda tamamlama, kuzeyde esrar. Merkezde de, taş.

- Sen ki kul edilemezsin, dedi bilge kadın, sen ki boyun eğdirilemezsin, sen ki çizilemez, kazınamazsın, bize ışığını ver.

Taş açık yeşil bir renk aldı, tüm yüzeylerinden yumuşak bir ışık yayıldı. Eser başlayabilirdi artık.

- Osiris'in yatağını hazırla, dedi bilge kadın ustabaşına. Paneb kulplu beş haç, "hayatın anahtarları" ve Set basil on asa kullanarak bir döşek hazırladı, üzerine içinde arpa taneleri bulunan bir kalıp koydu. Osiris'in vücudu olan kalıbı.

- Şimdi, gizemli sandığı açalım.

Bilge kadın ile ustabaşı taşın iki yanında durarak üst kısmını, bir kapakmış gibi kaldırdılar.

- İçindeki ışığı biliyorum, dedi Işık, gizli adını biliyorum, hem kelamı hem de hareketi biliyorum.

- Bilgi sandığını gördüm, diye devam etti Paneb, aynı zamanda hem Mısır hem de evren olan Osiris'in parçalara bölünmüş vücudunu koruduğunu biliyorum.

Bilge kadın taşın içinden mühürlü bir kap çıkardı.

- İşte Osiris'in lenfi, bütün enerji biçimlerini doğuran, bitkilerin büyümesini sağlayan gizemli sıvı. Onun sayesinde, madde ruha dönüştürülebilir. Tannsal taşı yapalım.

Paneb bilge kadının getirdiği kaplardan az miktarlarda altın, gümüş, bakır, demir, kalay, kurşun, safir, zümrüt, topaz, hematit, akik, lacivert taşı, firuze ve başka değerli maddeler çıkarıp ezdi; elde ettiği tozu, içinde bitüm ve akasya reçinesi bulunan bir kazana boşalttı. Gecenin on iki saati ile gündüzün on iki saatini temsil eden yirmi dört mineral, ateşin etkisiyle birleşirken temel özelliklerini serbest bırakacaktı.

- Bundan böyle ani ölümden korunuyorsun, dedi bilge kadın Osiris'in kalıbına. Gök yıkılmayacak, toprak devrilmeyecek.

Ondan sonra bazen hafifletmek, bazen güçlendirmek gereken ateşin uzun ve yorucu ayan başladı. Birinci günün sonunda Işık elde edilen maddeye günlük usaresi ekledi, ikinci gün Paneb ateşi küllendirdi, iki gün boyunca soğumaya bıraktı. Maddeyi yeniden kazana koyduğunda, sakız reçinesi ile kokulu otlar kattı; sonra karışımı topladı, bir beze sardı ve yeniden ısıttı.

Yedinci günün sonunda, kazanın içindeki yoğun magmanın üzerinde Horus'un gözü görüldü.

- İyi yoldayız, dedi Işık, derin bir soluk aldıktan sonra. Şimdi sıra maddeyi birbirinden ayınp, bir yanda çok ince bir toz, öte yanda da reçinemi bir yapışkan elde etmeye geldi. Bu çabayı ancak Osiris'in lenfleri sayesinde başarabiliriz.

Işık kabın mührünü kırdı, kazanın içine birkaç damla gümüşümsü sıvı damlattı. Paneb kazanın üzerinde oluşan tozu topladı, reçineyi dipte bıraktı.

- Kalıbın üzerine bırak.

Kokulu toz, inanılmaz bir incelikteydi. Ustabaşı yeni bir çeşit hayat tohumu eken çiftçiye benzetti kendini.

Bilge kadın kabın üzerine yeni bir mühür bash, taşın içine yerleştirip kapağını kapadı.

Yeşil aydınlık zayıfladı, yerini koyu kırmızı bir ışıltıya bıraktı. Suskun

Nefer'in dul karısı, bir an için sendeler gibi oldu.

-Işık!

Bilge kadın dengesini buldu.

- Devam edelim.

Paneb kazanın içindeki siyah yapışkanı, "tanrısal taşı"

topladı. Bu yapışkan en değerli heykelleri yapmak ve onlara yıkılmaz bir güç kazandırmak için, sadece Altın Evi'nde kullanılacaktı. Bir heykeltıraşın eliyle gerçekleştirilen ilk doğuma bir ikinci doğum, yani dönüşüm ışığının saklandığı yapışkanın doğumu eklenecekti.

Ne var ki eserin son aşaması başarıyla sonuçlanmadığı takdirde, hem bu uzun çaba

yararsız olacak hem de tanrısal taşın etkisi görülmeyecekti.

- Gecenin geçmesini bekleyelim, dedi Işık. Sen de bundan yararlan, biraz dinlen.

- İmkânsız, dikkatimiz bir an dağılsa, felaket olur. Bilge kadın ellerini Osiris'in başının üzerine uzattı.

- Vücudunun parçaları evrenin gizli güçlerini temsil ediyor, onu yaşıyor. Çömlekçi kaynak suyunu eklesin, hammaddeyi yoğursun, gök dirilenin altınını dünyaya getirsin.

Ustabaşı söyleneni yaptı.

- Işık saçan ruh doğsun, diye sözünü sürdürdü bilge kadın. Osiris hayattır, bir ve birçok hayat. Büyük Eser tamamlansın.

Artık Işık ve Paneb'in yapabileceği bir şey kalmamıştı. Eskilerin reçetesine harfiyen uyduktan sonra, bizzat maddenin vereceği hükmü beklemek zorundaydılar. Tekrar etmeye çalıştıkları dönüşüm sürecini etinde ve ruhunda yaşamış olan Suskun Nefer'den yardım istediler sessizce. Osiris hareketsiz duruyordu.

Paneb başarısızlığı düşünmeye başladığı sırada, Osiris'in yüreğinden ilk altın sap çıktı, hemen ardından da gözlerinden iki tane daha. Sonra tüm vücudu dirildi.

Tanrının saçları firuzeye, başının üstü akiğe, kemikleri gümüşe, derisi altına dönüştü.

Elli birinci bölüm

- Çok uzattılar, dedi Somurtkan Karo zarları sallarken.
 - Soluk alır gibi altın üretemezsin, diye açıkladı Halat Kasa. Sıra bende.
 - Yine kaybettin, dedi Kararlı Gau.
 - Bu benim gecem değil, anlaşılın!
 - Dün de kaybetmiştin. Daha şimdiden bize bir yemek borçlandın.
 - Çakal Unes'i gördünüz mü? diye sordu Aslan Userhat. Uzun zamandan beni onu arıyorum.
 - Tapmağa doğru gitü, diye cevap verdi Karo.
 - Hâlâ eskisi gibi meraklı! Ötekilerden önce bir şey öğreneceğini sanıyorsa... Neyse, düş kurmak yasak değil ya.
 - Hathor rahibelerinin ağzından bilgi almak imkânsız, dedi oyunculan izlemekle yetinen Kurtarıcı Şed. Artık çekiciliğim de bir işe yaramıyor.
 - Ben hiç dert edinmiyorum, diye yatıştırdı onu Neşeli Renupe. Bilge kadın ile ustabaşı bu işin de üstesinden gelecek.
 - Yeterli olmayabilir, diye endişelendi Pişkin Somun Pay. Hammadde asla baş eğmez! Kendine özgü davrandığımdan, kimse istenen sürede alün üreteceğini iddia edemez.
 - Oyun oynamayanlar gibi yapıp, uyusan dedi Şed.
 - Kâbus görmekten korkuyorum!
 - Yoksa vicdanın rahat değil mi?
 - Ama... Bununla ne ilgisi var?
 - Didişmekten vazgeç, Şed, diye öğütledi Userhat.
 - Sen de mi endişelisin?
 - Endişeli ve gergin.
 - Hop, hop! diye araya girdi Karo. Böylesine heyecanlanmak ne işinize yarayacak? Şed sıkıntıyla ıslık çalmaya başladı, Userhat omuzlarını silkip arkadaşlarının kadehlerini doldurdu.
- Sinirliler gibi sakinler de gergindi artık. Yeni bir gece başlıyor, tapınağın kapüarıysa bir türlü açılmak bilmiyordu. Hainin karısı kocasını dürttü.
- Çıktılar, çabuk git, bak!
- Kendini taç giymiş, firavun asası tutarken gördüğü düştten güçlkle sıyrılan hain, inleyerek doğruldu.
- Kimden bahsediyorsun?
 - Ustabaşı ile bilge kadından!

Tamamen uyandı, aceleyle giyinip sokağa fırladı. Öteki zanaatkarlar ile Hathor rahibeleri, Firuze'nin Kapkara ve Çirkin Hayvanla nöbet tuttuğu sütunun önünde toplanmışlardı bile.

- Gerçekten de bitirmişler mi? diye sordu bir kadın sesi.

- Eser şafakta tamamlandı.

- Öyleyse altın yaptılar demektir.

- Kendi ağızlarından duyarız.

Tapınağın kapısı açıldı, Işık ile Paneb görüldü. Bilge kadının bitkinliği gözle görülüyordu, dev adamın yüzünde de yorgunluk belirtileri vardı.

- Başardınız mı? diye sordu Burun Fened.

- Atalar isteğimize cevap verdi, dedi Işık.

Mehi'nin komutası altında yapılan büyük manevralar sırasında, savaş arabaları piyadeleri sakınmaksızın hızla ileriye atılmıştı.

Birçoğu yaralandı, aralarından biri öldü; ne var ki muhtemel bir çatışmaya hazırlanmak için, birliklerin gerçek savaşa talimli olması gerekiyordu. Seçkin bMiMerinin yeteneklerini, silahların kusursuzluğunu savaş alanında denediği için memnun olan Meni, atını dörtnala kaldırarak eve döndü. Atianni çatlatana kadar zorlamaktan hoşlanıyordu; onlar birer hayvandan başka bir şey değildi, bir hayvanın tanrısal bir güç taşıdığına inanan, Mısır'ın eski bilgeleriymi sadece. General yere ayak basar basmaz, kâhyası koşarak geldi.

- Efendim, eşiniz... Hizmetkâr titriyordu.

- Ne olmuş, eşime?

- Şiddetli bir öfkeye kapılıp, birçok değerli eşyayı kırdı. Kimse onu engellemeye cesaret edemedi, ben de...

- Nerede şimdi?

- Dairesinde.

Mehi, Serketa'nın odasına yaklaştıkça artan vazo ve çömlek kırıklarının üzerinden yürüdü. Odadan gelen çığlıklar, Serketa'nın gerçek bir isteri krizine yakalandığını gösteriyordu.

Generalin eşi eline pahalı kremlerini almış, zarif resimlerle süslü duvarları kirletiyordu. Bir çekirge gibi sıçradığından, kocasının farkına bile varamadı. Mehi karısını saçından kavradı, öylesine şiddetle tokatladı ki, Serketa'nın sol elmacikkemiği çatladı.

Elbisesini lekeleyen kanlar, Serketa'yı kendine getirdi.

- Ne... Kim cüret etti! Sen mi, Mehi, sen mi?

General karısını omuzlarından yakaladı, bakışları düzelene kadar sarstı.

- Kriz bitti, Serketa!

- Bitti... dedi suçüstü yakalanmış küçük kız sesiyle. Sonra minderlerin üzerine yığıldı.
- Kendini bu hale sokmak neden?
- Bilmiyorum... Ah, dur, hatırladım şimdi! Mektup... Hakikat Meydanı'ndaki müttefikimizden gelen mektup. Ustabaşı ile bilge kadının altın yapmayı başardığını yazıyor. Artık çok güçlüler, onlara karşı elimizden hiçbir şey gelmez, hiç...
- Tam tersine, harika bir haber bu! Artık o loncanın neler yapabildiğini kesin olarak biliyoruz. Şimdi artık o bilgilere her zamankinden çok ihtiyacımız var.
- Korkuyorum, Mehi... Böylesi mucizeler gerçekleştiren insanlar, bizi çöl faresi gibi ezer.
- Sayıklamayı bırak, Serketa! Afyon çiçeği şurubundan biraz içip kendini uyuştur, aklını başına topla. Ama önce yıkanıp, elbiseni değiştir.

Generalin karısı itaatkâr bir kız gibi banyoya sığındı.

Mehi'ye gelince, öncekilerden çok daha tehlikeli bu yeni durumla nasıl baş edeceğini düşünüyordu. Demek lonca naibenin isteklerini karşılayacak o da başarısına güvenerek iktidara sahip bir kadın gibi, yerini pekiştirecekti. Ne var ki, bu geçici başarının, tahtı ele geçirebilmek için her türlü fedakârlığa hazırlanan Setnaht'ı ve büyük oğlunu etkilemesi imkânsızdı. Bu noktadan sonra Tausert'in önünde eğilmek, idam fermanlarının imzalanması olurdu. İç savaşı kimse önleyemezdi.

Sonrasında galibi devirebilmek için, kimin tarafında yer almalı?

- Daha iyiyim tatlı sevgilim, çok daha iyiyim... Serketa yeni bir elbise giymiş, kokular sürünmüş, yana-

ğındaki yarayı merhemle temizlemişti. Kendine hâkim görünüyordu.

- İnsanın umutsuzluğa kapılmasından fazla hoşlanmıyorum, yumuşak bildircinim.

- Haklısın, dedi kadın. Sadece biraz sinirlendim. O lonca'yı yıkana dek mücadelede bana güvenebilirsin.

Bütün sabahı iyileştirme sanatını ciddi olarak öğrenmeye başlayan küçük Selena'yla geçiren Işık, daha sonra Suskun Nefer'in mezanndaki persea ağacının altına gidip oturmuştu. Ağaç inanılmayacak kadar çabuk büyümüş, çevresine tatlı bir gölge vermeye başlamıştı. Buradayken, göğün cennetinde yaşayan kocasının varlığını duyuyordu bilge kadın. Perseanın yürek şeklindeki yaprakları, köy evlerinin beyaz duvarlarını da aydınlatan güneşin altında parlıyordu. Kadınlar su almaya gittiklerinde fırsattan yararlanarak gevezelik ediyor, çocuklar bez toplarla oynuyor, zanaatkarlar da atölyelerinde çalışıyordu. Hayat tıpkı Nü gibi, güneşli, sakin, görkemli akıp gidiyordu. Kaybettikleri ustabaşının ruhu her iki ekibin hareketlerinde yaşıyor, lonca gemisi de İsis'in gözyaşlarını toplayan ve o gözyaşlarını su yükselmesine dönüştürüp kıyılara, hayatı yeniden başlatan milli toprak yığan nehrin üzerinde kayıp gidiyordu. Eğer Hakikat Meydanı'nı tehlikeye atacak hiçbir felaketin gerçekleşmediğine tanıklık etmek için değilse, Işık neden Suskun Nefer'den sonra bunca zaman hayatta kalmıştı? Artık erişemediği gündelik mutlulukların koruyucusu olmak zorundaydı.

Kapkara ellerini yaladı, neşeli ve güvenli kahverengi gözlerini sahibesininkilere dikti.

-Aç mısın?

Uzun ve esnek pembe dil, dudakların üzerinde gezindi.

Işık mutfağa, hizmetçisinin hazırladığı, kokularıyla köpeğin ağzını sulandıran kızarmış bildircinlerin başına gitti. Bir kat bezelye üzerine domuz yağıyla yapılan bu yemek, en güç beğenenleri bile etkilerdi.

- Acil bir vaka! diye bağırdı Somurtkan Karo'nun karısı. Komşumun kızı ayağını kesti.

- Kapkara'nın yemeğini ver, dedi Işık hizmetçisine.

- Ya siz, siz ne zaman yiyeceksiniz?

- İlk fırsatta, dedi Işık gülümseyerek. Evet, hayat devam ediyordu.

Elli ikinci bölüm

- Oturun, Setnaht, oturun ve hemen konuya girin, dedi Hori. Bu sabah çok meşgulüm.

Görevine başladığından bu yana, oldukça zayıflamıştı vezir, cildi de parşömene benzemeye başlamıştı. Başbakan Bay'ın izinde yürüyerek, gece gündüz çalışıyor, her dosyayı derinlemesine inceliyor, kraliçeye sarsılmaz bir bağlılıkla hizmet ederek, Tausert'in rakiplerini çileden çıkarıyordu.

- Kraliçeyle görüşmek istiyorum.

Vezir dik arkalıklı iskemlesinde doğruldu.

- Kraliçeyle görüşmek isteyen, sadece siz değilsiniz.

- Kim olduğumu, buraya neden geldiğimi bilmiyormuş gibi davranmayın.

- İyi biliyorum.

- Yine de görüşmemi engelleyecek misiniz?

- Görevim kraliçeyi korumak değil mi?

- Naibe sizin arkanıza saklanarak kurtulamaz, Vezir Hori. Artık hesap vermesinin zamanı geldi.

- İddianız fazla aşın değil mi?

- Sabrım taşıtı, açık cevaplar istiyorum. Beni engellemek, durumu daha da güçleştirmekten başka bir şeye yaramaz.

Vezir ayağa kalktı.

- Öyleyse sizinle haşmetmeaplarına kadar geliyorum.

- Davranışınızı çok beğeniyorum, Vezir Hori. Firavun olduğumda, hükümetimi yönetmesi için sizin gibi birine ihtiyacım olacak.

- Ben Kraliçe Tausert'in emrindeyim. O iktidardan ayrılmak zorunda kalırsa, hiç pişmanlık duymadan Anion Tapı-nağı'na dönerim.

Vezir, Setnaht'a kraliyet bahçesinin ortasındaki fıskiye kadar eşlik etti. Kızgın güneşin ışınlarından korunmak için büyük bir firavunincirinin gölgesine sığınmış olan kraliçe, görünmez bir rakibe karşı oynadığı senette⁵ ona galibiyeti sağlayacak bir hamleyi düşünüyordu.

- Haşmetmeapları, dedi vezir, Setnaht sizinle görüşmek istiyor.

- Karşıma oturup, oynasın.

Yaşlı yönetici söyleneni yaptı, vezir çekildi. Uzun dakikalar geçti.

- Üç hamle görüyorum, dedi Setnaht. Ama hiçbiri beni yenilgiden kurtaramaz.

- Ben de öyle düşünüyorum, dedi kraliçe. Kraliçenin güzelliği ve zarafeti ne kadar parlak olursa olsun, rakibi etkilenmemekte kararlıydı.

- Firavun Sipta öleli yüz altmış beş gün oldu, Haşmetmeapları, mumyalanması da, geleneğe uygun olarak, yetmiş günde tamamlandı. Hakikat Meydanı'nın şaheserler için gerekli altını yapacağına inanıp, firavunun anısına görkemli cenaze eşyalan sunabilmek için, süre istediniz. Bugün durum nedir?

- Oynamayacak mısınız?

- Bu konuşma oyun değil, Haşmetmeapları. Açık cevaplar istiyorum.

- Ben de biraz önce mezar kâtibinden açık bir cevap aldım. Sipta'nın adına yapılan altın sunak tamamlanmış.

Kraliçe bir taş sürdü.

- Bu... cenaze töreninin tarihini açıklayacağınız anlamına mı geliyor?

- Her şey hazır olduğuna göre, töreni neden geciktirelim?

- Daha açık konuşmak lütfunda bulunur musunuz, Haşmetmeapları?

- On gün içinde.

Setnaht tahtanın üzerine eğildi, Tausert'in saldırısını durdurdu.

- Mezarın kapısı kapandığında, naibelik süresi dolmuş olacak. O zaman, halka yeni firavunun adını açıklamak zorunda kalacaksınız.

- Haklısınız, dedi kraliçe, yaşlı kurdun son savunmasını da yıkarken.

- İktidardan vazgeçecek misiniz, Haşmetmeapları?

- Böylesi mantıklı olur mu? Merhum kocam kutsal yapıların onarılması, yenilerinin yapılması için iddialı bir program başlatmıştı. Anısını onurlandırmak için, bu programı sonuna kadar götürmek karandıym. Setnaht'ın yüzü kasıldı, ayağa kalktı.

- Demek, iç savaş başlatmakta kararlısınız!

- Böyle bir felaketten kim söz ediyor? Oyunu bitirelim.

- Oyunu baştan kaybetmişim, taşlan siz yerleştirdiğiniz için. Oysa taht savaşı bundan çok daha acımasız, kurallarını da tek başına belirleyemezsiniz.

- Bu doğru, vezirimin korkunç bir yanlışlık yapmamı önleyen öğütleri sayesinde farkındayım bu dediğinizin.

Setnaht oturmaya razı oldu.

- Öyleyse... öyleyse vazgeçiyorsunuz?

- Bizi harekete geçiren inançlar, ne sizin ne de benim vazgeçmemize izin vermez.

- Demek çarpışmayı seçiyorsunuz!

- İçiniz çarpışma arzusuyla dolu değil mi zaten? Bağdaşamaz tutumların yıkıcı bir çatışmayla sonuçlanmasını önleyecek başka yollar da vardır.

- Sizi anlayamıyorum...

- Sipta'nın cenaze törenine başkanlık etmek için, yarın Teb'e hareket ediyorum. İktidarım

o törenin sonunda başlayacak... Sizinki de.

Setnaht'ın ağzı açık kaldı.

- İki... iki hükümdar mı olacak?

-Firavun varkğı bir kraliyet çiftinden oluşmaz mı? Bir kadın olmama rağmen, Hatşepsut gibi ülkeyi tek başıma yönetebilirim, ama bunun için gerekli gücüm yok. Bu amaçla size ortak bir iktidar öneriyorum. Eğer tek amacınız Mısır'ın mutluluğuyorsa, önerimi reddedemezsiniz.

- Her şeye... birlikte mi karar vereceğiz?

- Ben Teb'de kalacağım, siz de Per Ramessu'da. Ben inşa etmekle ilgileneceğim, siz de ülkenin güvenliğiyle. Eğer savaşa gireceksek, bunun için onayımı almanız gerekecek.

- O onayı asla vermezsiniz!

- Eğer söyledikleriniz inandırıcı olursa, veririm, Setnaht. Gerçeği çarpıtmayacak kadar dürüst olduğunuza inanıyorum.

- Ne değişik bir çözüm...

- İki Ülke'nin çıkarını düşünelim, sadece onu.

- Güçsüzlüğünüzü itiraf etmeniz, beni önerinizi reddetmeye itmiyor mu?

- Siz de benim gibi tek başınıza iktidar olamazsınız. Ben ayaklar altına alamayacağınız bir yasallığı temsil ediyorum.

Setnaht ayağa kalktı, içinde mavi nilüferlerin yayıldığı havuza baktı.

- Sizin gibi ben de barışa inanmak isterdim, Haşmetmeapları, ama olaylar buna izin vermiyor.

- Belki de yanılıyorsunuz... Kötümserler hep haklı olamaz. Cevabınızı ne zaman vereceksiniz?

- Teb'e hareketinizden önce.

Yaşlı yönetici uzaklaştıktan sonra, Tausert oyunu bitiren son ve kesin hamleyi yaptı.

Geniş boyunlu, kısa ve parlak tüylü, kahverengi gözlerinden zekâ fişkırان Kapkara, küçük Selenayla top oynuyordu. İçgüdüleriyle küçük kızın topu atacağı yönü kestiriyor, çocuk daha hareketini tamamlamadan patilerini uzatıyordu. Paneb'in dev kedisi Büyücü ise terasa yerleşmiş, yerinde birkaç saniyeden fazla duramayan küçük yeşil maymunla birlikte, oyunu izliyordu. Çirkin Hayvan, sundurmanın gölgesinde uyukluyor, birazdan Lekesiz Uabet'in vereceği arpa ve sert buğday karışımını bekliyordu.

Selena köpeği inceleyerek içgüdü dünyasını anlamaya başladı. Kapkara ona doğru zamanda, doğru hareketi ve hareketin duruluğunu öğretiyordu; hayvanla bir aradayken, duyarlılığı besleniyor ve bilge kadının öğretisini daha kolay özümseyordu.

Birden, köpeğin kulakları dikildi.

Topu unuttu, hızla köyün ana kapışma koştı.

Onun geçtiğini gören Aslan Userhat'm kansı hemen önemli bir olay olduğunu anladı. Kapkara gücünü boşuna harcayacak hayvanlardan değildi. Olanlardan haberdar olan başyontucu evinden fırladı, arkadaşlarını uyarmaya gitti. Birkaç dakika sonra, tüm Hakikat Meydanı ayaktaydı. Mezar kâtibi bile "Düşler Anahtarını" yazmaya ara verip çalışma odasından çıktı.

- Bu gürültünün sebebi ne? diye şaşırıldı.
- Kapkara kapıya koştu, diye açıkladı Neşeli Renupe.
- Beni bir köpek yüzünden mi rahatsız ettiniz?
- Merkezî hükümet yakında mektubunuza cevap verecek! diye hatırlattı Araştırmacı İpuy. Kapkara'nın postacının ayak seslerini duyduğundan eminiz.
- Hepiniz evlerinize dönüp...
- Postacı! diye haykırdı Güçlü Naht. Herkes ana kapıya!
- Eğer yasaları köpekler yapacaksa... diye homurdandı Kenhir, kapıya doğru yürürken.

Uputi mezar kâtibine mühürlü bir papirüs uzattı.

- Per Ramessu'daki kraliyet sarayından bir mektup, diye açıkladı. Zanaatkarlar Paneb'e yol açmak için açıldı.
- Okuyun, dedi ustabaşı Kenhir'e.

Yaşlı kâtip hâlâ titremeyen eliyle mührü kırdı.

- Kraliçe Tausert Firavun Sipta'nın cenaze törenini yönetmek için yakında aramızda olacak. Tören için bütün hazırlıklar tamamlansın.

Elli üçüncü bölüm

Kraliçenin Teb'e geleceğinden zamanında haberdar olan Mehi, birliklerini alarma geçirmişti. General tahttan indirilmiş bir kraliçeyi mi karşılayacaktı, yoksa yeni firavunu mu? Per Ramessu'daki muhbirleri bu yaşamsal soruya güvenilir bir cevap verememişti. Tek bildiği, Tausert ile Setnaht'ın kraliçenin Teb'e hareketinden bir gün önce, baş başa, uzunca bir süre görüştükleriydi. Ne var ki bu görüşmeden en ufak bir bilgi sızmadığından, tahttan feragat edip etmediğini ya da tam tersine, bir iç savaş başlatıp başlatmayacağını öğrenmek için, Tausert'in Sipta'mn cenaze töreni sonrasında yapacağı açıklamayı beklemek gerekecekti.

Mehi içini kemiren endişeyi dağıtmak için, batı çölünde ava gitmişti. Avlarını katletmek sınırlarını yatıştırıyor, nai-beyle karşılaştığında ihtiyaç duyacağı zihin açıklığına kavuşmasını sağlıyordu.

Kraliçenin güvenliğinden sorumlu en üst yetkili olarak, son kararını öğrenmek, ondan sonra da Tausert'le birlikte mi, yoksa onun karşısında mı olacağına karar vermek niyetindeydi.

Eğer Setnaht'ın sadık hizmetkârı olmaya, hiç olmazsa bir süre için, karar verirse, yaşlı kurda kraliçeyi teslim edecekti. Davranışı konusunda hiçbir şey açıklamaması için, mümkünse ölü olarak. Öte yandan, Tausert tarafında yer alırsa, kraliçeyi ortak düşmanlarına karşı hemen saldırıya geçmek için zorlayacak, bu yıldırım baskın için de elindeki birliklerden yararlanacaktı.

Bir sürü tavşanı, bir dağ keçisini ve iki ceylanı oklarıyla delik deşik ettikten sonra bile doymamıştı. Hangi gerçek avcı, öldürme arzusunu sonuna kadar tatmin edebilir? Hayatın ve ölümün efendisi general, elinden kaçmayı başaramayan yaratıkları gücüyle yok ediyordu. İşte onu o zaman gördü.

Beyaz ve portakal rengi görkemli kuyruğuyla, nefis bir çöl tilkisi. Görüldüğünün farkına varan küçük hayvan, rüzgârların oluşturduğu bir kum tepesinin dibinde, yassı bir taşın altına sığındı. Mehi sırttı.

Saklandığını sanarak, kendi ölüm fermanını imzalamıştı tilki. General taşı yerinden oynatmakta, deliği genişletmekte ve kurbanını yuvasının dibine sıkıştırmakta güçlük çekmeyecekti. Okuyla gırtlığını delecek, hançeriyle işini bitirecekti.

Ne var ki gözü orada hiç bulunmaması gereken bir ayrıntıya takıldı. Kırık bir devekuşu tüyü.

O salak kuşlardan bolca bulunuyordu çevrede, oysa bu tüyün değişik bir özelliği vardı; canlı renklere boyanmıştı tüy. Kumlan kazdı, bir kamp ateşinin kalıntılarına ulaştı.

Sadece Libyalılar takıyordu böyle bir süsü kafalarına, hem de savaşa gittiklerinde.

Libya'dan gelme izciler Teb'e bu kadar yaklaşılmaya cesaret etmişti demek... Mehi'nin derhal merkez kışlaya dönmesi ve arama çalışmaları başlatması gerekirdi. Ama bu karışık ortamda, yapacak daha iyi bir şey düşündü. Mısır'a karşı besledikleri nefrete rağmen, Libyalılar en çok para verene hizmet ederdi; imansız ve yasatanımaz gönüllüleri kendi

savaş birliklerine katmak, Mehi'nin zafer ihtimalini artırabilirdi. Genellikle sarhoş gezen bu tip savaşçılarla karşılaşmanın, sanıldığı kadar kolay olmayacağı doğrudu, ama başarısızlık halinde bile başının derde girmemesi için usta bir plan hazırlamıştı general. Geriye zavallı ininde güvende olduğunu sanan tilki kalıyordu. Yanılıyordu.

Mehi taşı kaldırdı, deliği genişleterek içerinin aydınlanmasını sağladı. Küçük hayvanının dibinde, katiline bakıyordu. Böyle bir bakışla daha önce de karşılaşmıştı Mehi. Bu bakışlar korkudan daha güçlü bir ifadeyle, cesaret ve vakarla doluydu. Yine de avcıyı etkileyemedi tilkinin bakışı.

Ok fırladı, ama yere, tilkinin bir an önce durduğu toprağa saplandı. General şaşkınlıkla uzandı, hayvanın ikinci ve daha derin bir yuva açtığını, avcıya meydan okuduktan sonra, o deliğe kaçtığını anladı. Öfkeyle yayını kırdı.

- İşte! diye bağırdı, sabahtan beri Hakikat Meydanı'na gelen yolu gözleyen Nübyeli nöbetçi.

1. Tabya'nın üstünden, 2. Tabya'daki arkadaşını uyardı, böylece uyarısının tabyadan tabyaya, köyün ana girişine kadar iletilmesini sağladı. Tören üniformasını giymiş Şef Sobek odasından çıktı. Bir gün önce berbere tıraş olmuş, kokular sürmüştü, beline sadağı ile kısa kılıcını takmıştı. Kraliçeyi karşılamaya çıktı.

Mehi Tausert'in arabasını bizzat sürmek istemişti. Ne var ki naibe yol boyunca sessiz kalmış, çevresini aldırılmaz gözlerle süzmüştü; bu yüzden Mehi Tausert'in niyeti konusunda en ufak bir şey bile öğrenememişti.

- Hakikat Meydanı topraklarına hoş geldiniz, Haşmetmeapları, dedi Sobek eğilerek.

Askerler ve polisler, açık yeşil bir elbise giymiş, altın gerdanlık ve bilezikleri güneşte parıldaayan kraliçenin güzelliği karşısında şaşırıyor.

- Koşulları göz önünde bulundurarak, haşmetmeaplarının güvenliğini sağlamak üzere, ona eşlik etmek zorundayım, dedi Mehi.

- Yardımcıların bölümüne kadar, olur; ama yalnız siz, askerleriniz değil. Burada, konukların güvenliğinden ben sorumluyum. Köye ne siz girebilirsiniz ne de ben.

- Şef Sobek, bu kural...

- Bu kural, Hakikat Meydanı'nın kuralı, General. Bu kurala uymak zorundayız, dedi kraliçe.

Mehi istemeyerek de olsa, itaat etmek zorunda kaldı. Hâlâ gördüklerinin etkisinden kurtulamamış Nübyeli polisler, yavaş adımlarla köyün kapısına yürüyen kraliçeyi izledi.

- Arabanıza dönebilirsiniz, dedi Sobek Mehi'ye.

- Ama ben...

- Kurallar, General, kuralları unutmayın! Bizzat haşmetmeapları bu kurallara uymak zorunda olduğumuzu hatırlattı. Kraliçesi olduğu köyde, ne gibi bir tehlikeyle karşılaşabilir ki?

- Naibenin bu köyde ne kadar kalacağını bile bilmiyorum!

- Ne önemi var? Siz de ben de onun hizmetkârıyız. Haşmetmeapları Hakikat Meydanı'ndan ayrılmak istediği zaman, size haber veririm.

Tüm köylüler yolun iki yanına dizilmiş, bir onur koridoru oluşturmuştu. Kraliçe ana yola girer girmez, küçük çocukların uzattığı, nilüfer çiçeklerinden yapılmış demetleri aldı.

Zanaatkarlar tören peştamallarını sannmıştı. Güçlü Niut'un ısrarı sayesinde Kenhir bile sık rastlanmayan bir zarafet gösteriyordu.

Mezar kâtibi, ustabaşı ve sol ekip şefi naibenin karşısında eğildi.

- Haşmetmeapları, dedi Kenhir, bu köy sizin.

- Cenazenin sonuna kadar, Büyük Ramses'in sarayında kalacağım, diye açıkladı Tausert. Töreni başlatmaya hazır mısınız?

- Lahitler Firavun Sipta'nın istirahatgâhına indirildi, diye cevap verdi Paneb. Altın sunak tamamlandı, merhumun cenaze eşyaları da hazır.

- Demek, gerçekten başardınız...

- Tanrılar yardım etti, Haşmetmeapları. Altın Evi'nde çalışarak eskilerin öğretilerini uyguladık.

- Yarından tezi yok, Sipta'nın mumyası Krallar Vadisi'ne getirilecek. Sadece iki ekibin üyeleri törene katılacak ve yaptıkları eserleri mezara koyacak.

Bu karar küçük topluluğu endişelendirdi. Bu söylenenler, Tausert'in iktidarını yitirdiği ve son sığmağının Hakikat Meydanı olacağını göstermiyor muydu?

- Törenlerin sonunda, diye ekledi kraliçe yüksek sesiyle, Karnak'ta, 'Tanrıça Mut'un sevgilisi ve Tanrısal ışığın kızı' olarak firavun tacı giyeceğim; aynı anda, Per Ramessu'da, Setnaht da taç giyecek. Tacı paylaşma önerimi kabul ederek, İki Ülke'nin kargaşaya sürüklenmesini önledi.

Kenhir kulaklarına inanamıyordu. Mısır böylesi koşullarda nasıl ayakta kalırdı?

- Kararım herkesi şaşırtacak, diye sürdürdü Tausert sözlerini, ama önemli olan, barışı korumak değil mi? Setnaht beni kendi kişisel hırsından çok, ülkemizin mutluluğunu düşündüğüne inandırdı. Aramızdaki anlaşmayı imzalayarak, benim onayım olmadan hareket etmeme taahhüdü verdi. Düşmandık, ama artık krallığın ulu çıkarları için, müttefik olduk.

Kraliçenin ruh güzelliği Paneb'i sarstı. Sesinin tınısı, daha şimdiden maddî konulara aştığını, başka manzaralara bakmaya başladığını gösteriyordu. Üstelik hâlâ firavun yolunun sarsılmaz bekçisi olarak duruyordu. Hem kim bilir, onun büyüğü iktidarını Tanrı Set'in tehlikeli korumasına emanet eden bir hükümdarın dürtülerini de dizginleyebilirdi.

-Dinlenmek ister misiniz, Haşmetmeapları? diye sordu Kenhir.

- Daha sonra... Önce tapınağa gitmek istiyorum.

İki rahibe, önlerinde Kapkarayla kraliçeyi tapınağa götürürken, Güçlü Niut çevrede en ufak bir toz zerreciği bulunmadığından, odaların çiçekle süslediğinden emin olmak için

Ramses'in küçük sarayına koştı. Üstü kapalı tapınağın eşiğinde, Hathor Başrahıbesi Işık bekliyordu.

- Tannçanın evi gelişinizi bekliyordu, Haşmetmeapları.

- İkimiz de duluz. Sevdiğimiz, anısı yanımızdan hiç ayrılmayacak tek erkeğe sadığız. Gerçek aşkın anlamını burada, sadece burada anladım; ruhum Maat yoluyla burada özdeş-leşti. Hakikat Meydanı bu kutsal anı her gün yaşıyor. Büyük Ramses haklıydı; Hakikat Meydanı'nın varlığını korumaktan daha önemli bir şey olmamalı.

- Bu tapınağı gerçek başrahıbesinin ellerine bırakıyorum, dedi Işık.

- Siz bilge kadınsınız, törenleri kutlamaya devam edecek olan da, sizsiniz. Tek bir isteğim var; Işık Taşı'na bakmak.

- Onu bu gece göreceksiniz, Haşmetmeapları.

- Çok uzun zamandan beri beynimi kurcalayan sorunun cevabını sonunda buldum. Kraliçeler Vadisi'nde neden mezarıma bir yer seçemediniz? Çünkü daha ilk karşılaşmamızda loncanın er ya da geç, Krallar Vadisi'nde Firavun Tausert için bir ebedî istirahatgâh kazıp süslemek zorunda kalacağını biliyordunuz. İşte o an geldi.

Elli dördüncü bölüm

Bir ay süren şenliklerden sonra, Per Ramessu kenti Setnaht'ın taç giyme törenlerinin etkisini yavaş yavaş üzerinden atmaya, gündelik hayata dönmeye başlamıştı. Bu yüzden yeni firavun, Vezir Hori'nin güneşin doğumundan hemen sonra özel dairesinin kapısına dayandığını görünce, fazla şaşırmadı.

- Sizi böylesine erken rahatsız ettiğim için özür dilerim, Haşmetmeapları, ama kesin kararlar alabilmemiz için bazı dosyaları birlikte incelememiz gerekiyor. Setnaht çalışmaktan korkanlardan olmamıştı hiç. Bu yüzden, ağız sulandırıcı kahvaltısını bir kenara itti, başbakanının karşısına oturdu.

- Harika haberlerim var, diye söze başladı Hori. Teb, Firavun Tausert'in taç giymesini büyük bir heyecanla kutladı, kraliçe de Firavun Sipta'nın cenaze töreninden sonra saraya yerleşti. Burada başlanılacak büyük şantiyelerin listesi var, özellikle de büyük bir dikkatle izleyeceğimizden emin olduğum Delta şantiyelerinin.

- Devletin başına geçtiğimi duyunca, istifa edeceğinizi sanmıştım.

- Size de söylediğim gibi, Haşmetmeapları, Kraliçe Tausert'e sadık kalıyorum. O da İki Ülke'nin yönetimiyle görevlendirildi, onun için hizmetime devam ediyorum... Taahhütlerinizi hatırlatmayı unutmadan.

Firavun, Set'in ünlü öfkesine kapılmış olsaydı, bir dikilitaş kadar sağlam, ama cüretkâr vezirini ayaklarının altına alıp ezerdi kuşkusuz! Ne var ki büyük oğlunun dışında, hiç kimseye güvenemiyordu Setnaht... Bir tek bu dürüst ve katı Hori hariç. Onun yerine getirmek için birçok kişiyi düşünmüş, ama hiçbirinin başbakanlık görevini bu denli beceriyle yürüteceğine inanmamıştı. Tausert onu vezirliğe getirerek, Setnaht'ın da görevden almayacağını tahmin ederek, bir kez daha doğru düşünmüştü.

- Bana gerçekten birlikte çalışmamız gerekiyormuş gibi geliyor...

- Bunu duymak, beni mutlu etti Haşmetmeapları. Şimdi size birkaç sorundan bahsedecek, çözümlerinizi dinleyip uzlaşma yolu bulacağından emin olduğum Firavun Kraliçe Tausert'in görüşlerini alacağım. Birazcık iyi niyet ve çokça sabırla, büyük sonuçlar alacağımızdan eminim.

- Sağlığınız nasıl, Baba?

- Bitkin ve mutluyum, dedi Setnaht büyük oğluna. Vezir Hori bana bir anlık bir dinlenme fırsatı vermediği için, bitkin. Beni dikkatle dinlediği, kararlanma sırf karşı çıkma adına itiraz etmediği için de, mutlu. Yine de...

- Yine de Tausert'in başkentteki gözü ve kulağı olarak çalışıyor ve istediğiniz gibi hareket etmenizi engelliyor.

- Düşündüğümü daha iyi açıklayamazdın, oğul.

- Bu durumdan rahatsız olduğunuz için, bana işi kökünden halledecek bir çözüm önermek istiyorsunuz.

- Yoksa düşüncelerimi mi okumaya başladın?

- Sizi yakından tanıdığımından, iktidan paylaşmaktan mutlu olmadığınızı biliyorum.
- Kim mutlu olur ki?
- Ne öneriyorsunuz?
- Tahmin edemiyor musun?
- Korkarım evet, Baba. Ama Hori'yi görevden alıp, yerine bir kukla getirmek, büyük hata olur. Bu vezir, yönetimiyle kimseden eleştiri almayan, saygın ve saygıdeğer birisi.
- Yine de Tausert'in Per Ramessu elçisi!
- Onunla bir anlaşma yaptığınıza ve sözünüzü tuttuğunuza göre, bunun ne önemi var? O anlaşma, iyi bir anlaşma, Baba. Bozmaya kalkışmayın.

Setnaht daha kolay nefes almaya başladı.

Oğlunun görüşleri, tam da Setnaht'ın beklediği gibiydi. Bu yüzden onu, daha önceden karar verdiği gibi, orduların basma getirecekti.

Mehi'nin, Karnak yakınındaki saraya yerleşen Tausert onuruna verdiği şölen, en ukalaları bile hayran bırakacak kadar görkemliydi. Firavun kraliçe gösterileri sadece birkaç dakika, Teb ileri gelenlerinin saygılarını kabul edecek kadar bir süre izlemişti oysa. Ne var ki bu kısacık süre bile Teblilerin ona hayran olması, gözlerinin kamaşması için yetip de artmıştı.

- Ne harika bir kadm, dedi kaymakam generale, ne siyaset dehası! Tausert giderek Setnaht'ın etki alanını daraltıp ülkenin bütününe hakim olursa, hiç şaşmam.

- Sakın hükümdarımızın çekiciliğine kapılmış olmayasınız?

- Kim kapılmadı ki? Evini Teb'de kuran bir firavun, kentimiz için ne bulunmaz bir şeref! Böylece Per Ramessu parıltısından çok şey kaybedecek. Ama siz... Sanki bir tarafınız ağrıyormuş gibi Mehi...

- Sadece geçici bir yorgunluk.

- Biraz dinlenmelisiniz! BirMerimizin komutanlığı, baü yakasının yönetimi, bölgemizin refahı için durup dinlenmeden çalışmanız... İnanılmaz bir yük! Toplumun iyiliği için yaptığınız bunca fedakârlık herkesin hayranlığını kazanıyor, ama biraz da kendi sağlığını düşünmek zorundasınız.

- Endişelenmeyin, sağlığım mükemmel.

- Hiç kuşkunuz olmasın, kentin ileri gelenleri sizi öve öve bitiremiyor, eminim kraliçe de görev sürenizi uzatacaktır. Bizzat ben de devlet adamı özelliklerinizden övgüyle söz ettim.

- Size teşekkür borçluyum.

- Bu yapabileceklerimin en azı, Mehi! Öğüdümü dinleyin, kendinizi biraz sakının. General kaskatı gülümsedi. Kaymakam ballı sözlerini başka kulaklara boşaltmak için uzaklaşır uzaklaşmaz, Mehi çoğu sarhoş konukların doldurduğu salondan ayrıldı. Endişe dolu günlerden sonra, nihayet gevşeyebilirdi Teb'in zenginleri. Tausert'in de söylediği gibi, yeni yönetim yerleşik düzene dokunmayacaktı.

Sinirleri kopacak kadar gergin, hurma şarabını dikti, boğazı yandı. Yorgunluk... En ufak bir acıma göstermediği av hayvanları gibi, kendini de kapana sıkışmış gördüğünde, yorgunluğun hiç önemi kalmıyordu. O güne kadar bölgenin tek efendisiyken, haklarından en ufak bir taviz vermeyeceği kesin olan bir firavun kraliçenin iradesi önünde eğilmek zorunda kalacaktı. Tausert, Sipta'nın cenaze töreninden sonra Hakikat Meydanı'ndan ayrılıp batı yakasına dönmüş, başta Mehi olmak üzere Teb'in en etkili on kişisini, bir zamanlar Büyük Ramses'in kullandığı sarayın kabul salonunda toplamıştı.

Konuşması kısa ve kesindi. Firavun kraliçe ordu da dahil, tüm alanları denetimi altına almak niyetindeydi. Mehi konuşmanın hemen arkasından kraliçeyi merkez kışlaya götürmek, yüksek rütbeli subaylarla tanıştırmak zorunda kalmıştı. Firavun kraliçe de piyade ve savaş arabalarının manevralarını izlemişti. Uğradığı hakaretin büyüklüğüne rağmen Mehi, Tausert'in sadık bir hizmetkârı gibi davranmak ve onun verdiği emirleri tartışmasız yerine getirmek zorunda olduğunu biliyordu.

- O kahrolası kraliçeyi düşünüyorsun tatlı sevgilim, diye fısıldadı Serketa yanağını okşayarak.

- Çok geçmez burnunu Hazine arşivlerine sokup, faaliyetlerimi denetlemeye başlar. En ufak bir sorunda, kaymakam gibi salyangozlar bütün kinlerini üzerime kusmak için, bir an bile tereddüt etmez.

- Eğer ben onlara fırsat tanırısam, yumuşak aslanım.

- Onayımı almadan hiçbir şeye kalkışma! diye buyurdu Mehi.

- O dişi kaplanı ortadan kaldırmayı düşünmenin zamanı gelmedi mi? General karısının beline sarılıp kendine çekti.

- Belki de, küçük kuzum, belki de... Ama sadece ben karar verince. İyice anladın mı?

- Ne kadar erken olursa, o kadar iyi değil mi?

- Tausert'in her şeye burnunu sokması insanların gözünü boyamaya yönelik geçici bir tutum sanıyorum; ona sunacağım rahat ve eğlenceli bir hayatla yetinecektir. Neden bana ötekiler gibi güvenmiyor?

- Çünkü o firavun, üstelik, iktidara alışık bir kadın! Ona dikkat et, Mehi, tehlikeli bir düşman o kadın.

Mehi Serketa'nın uyarısını ciddiye aldı.

- Eğer gerekirse, Teb'i nasıl oynattığımı anlayacak fırsat bulamadan müdahale ederiz.

Serketa zevk içinde, bir firavun öldüreceği o mutlu dakikayı düşünmeye başladı.

- Dakter geldi mi?

- Çalışma odanda seni bekliyor.

Kısa boylu, sakallı adam yerinde duramıyordu. Mehi görününce, öfkesini tutamadı.

- Sonunda gelebildiniz! Bu şölene neden davet edilmedim ve buraya neden başımda kukuletayla girmek zorunda bırakıldım?

- Görüşmemizin gizli kalması için.

Dakter'in öfkesi yatıştı. Mehi'nin davranışı, generalin sonunda harekete geçmeye karar verdiğini müjdeliyordu.

- Hizmetlerime ihtiyacınız mı var? diye sordu bilgin yapış yapış bir sesle.

- Batı çölünde bir Libya kampı gördüm. Dakter'in yüzü soldu.

- Libyalılar! Yoksa... Teb'e saldırmaya mı hazırlanıyorlar?

- Bunlar sadece izci, ama uzun zamandır bu kadar yakına sokulmuyorlardı.

- Onları yakalamak için, bir birlik gönderdiniz herhalde.

- Tausert bana o kadar güçlük çıkarıyor ki, belki de yeni müttefiklere ihtiyacım olabilir.

- Libyalı müttefikler! Ama onlar Mısır'ın amansız düşmanı!

- Her şey koşullara bağlı, sevgili Dakter. Çölü avuçlarının içi gibi bilen devriyelerle birlikte gidip, Libyalı izcileri bulacaksınız.

- Polisler Libyalıları öldürür!

- Emirlerim açık. Emirlerimin yerine getirilmesini sağlamaktan da sen sorumlusun. Önce onları sorguya çekecek, sonra da benden bir mesaj iletacaksınız. Bilgin ne diyeceğini şaşırıldı.

- Yani... Libyalıları serbest bırakacağız! Polisler asla kabul etmez.

- Emir emirdir... Senin için de emirlerim var. General, Dakter'e tam olarak ne istediğini açıkladı.

- Tehlikeler...

- Seçme hakkın yok, dostum.

Mehi'nin buz gibi bakışı, bilginin itiraz etmesini önledi.

- Başar, Dakter. Yoksa, bağışlamam seni.

Elli beşinci bölüm

Durumun ne denli acil olduğunu bilen Paneb, Tausert'e milyon yıllık tapınağının Merneptah ile IV. Tutmosis'inkinin araştırma yapılmasını önerdi. Firavun kraliçenin öneriyi kabul etmesi üzerine, bir deri parçasının üzerine tapınağın taslağını çizip, binayı olabildiğince çabuk inşa etmekle görevli sol ekibin şefi Hay'a gösterdi. Gerçekten de kraliçenin iktidar olmak ve kötü güçlerle savaşmak için ihtiyaç duyacağı enerjiyi, bu milyon yıllık tapınak sağlayacaktı. Hiçbir fani, mimarın tapınağı canlandırmak için kullandığı dirsek hesabını, orantı kafeslerini anlayamazdı. Tausert'in taç giydiği haberi alınır alınmaz taş ocaklarına sipariş edilen, birleştirme sırasında enerjilerini yitirmemeleri için düzensiz biçimde tıraşlanmış ilk bloklar şantiyeye geldi; simetri, yeknesaklığı ve ölümü davet ederdi. Taşıma ve yerleştirmeyi olabildiğince kolaylaştıran kızakların ve sarkaçların üzerine yerleştirilen bloklar, birer birer gözden geçirildi. Ustabaşı içlerinden üçünü geri çevirdi.

- Harcı hazırladın mı? diye sordu Paneb Hay'a.

- Pişirmeye kusursuz cevap veren harika bir alçıtaşı seçtik, bu yüzden yatay kuşaklar fazla kalın olmayacak. Blokları kaydırmak için denediğim yağdan da memnunum.

Büyük bir tutkuyla, elini temelin ilk sırasına yerleştirilecek bloklardan birinin üzerine koydu.

- Bu taş ahenkle kımıldıyor, dedi. Mineral özsuyunun dolaşımını sağlayacak bir eğim vererek, kaim duvarlar öreceğiz bu taşlarla. Paneb iki bloku sonsuza dek birleştirecek kırlangıç kuyruğunu kendi eliyle kazdı. Hay çıkan izi bir akasya dalıyla doldurdu, sonra da sol ekip zanaatkarlarına işlerini dağıtarak, herkesin üzerinde çalıştığı taşa kişisel mührünü vurmasını istedi.

Eserin güzelliğini kutlayan şarkının ilk melodilerini duyduğunda, Paneb şantiyenin sorunsuz çalışacağını anladı.

Kraliyet sarayının muhafızları, Hakikat Meydanı'nın us-tabaşısı yarımında, neredeyse çocuk gibi duruyordu. Bu yüzden dev adamı Kraliçe Tausert'in sabahtan beri sulama yetkilileriyle görüştüğü geniş çalışma odasına götürürken, yanma adamlarından altısını almayı unutmadı muhafız yüzbaşısı.

Firavun kraliçe Paneb'i kabul etmeden önce, yorgunluğunu gidermek için üzerine kokular sıktı, kişniş katılmış taze süt içti.

- Milyon yıllık tapınağınızın inşaatına başlandı, Haşmetmeapları. Son bloklar da hafta sonundan önce gelmiş olacak, iki aydan daha az bir süre sonra sunağı kutsayabilirsiniz-niz. Tapmak o andan itibaren faaliyete geçecek, her sabah ayinciler sizin adınıza tören yapacak.

- İşte buna iyi haber derim, Ustabaşı!

- Şimdi geriye en güç olanı kaldı Haşmetmeapları.

- Ebedî istirahatgâhımdan söz ediyorsun... Nereyi önereceksin?

Korku nedir bilmemesine rağmen, kraliçeyi düş kırıklığına uğratmaktan çekinip, aklından geçeni açıklamakta tereddüt ediyordu koca dev.

Öte yandan Tausert de endişelendiğini Paneb'e itiraf edemezdi. Lonca firavun ruhunun dirileceği simya potasını vadinin neresinde kazmak isteyecekti?

- Ebedî istirahatgâhınızın yerini vadide bizzat bulmanız daha iyi olmaz mı, Haşmetmeapları?

Nübyeli muhafızlar, üzerinde bir çift avcı doğanın dolaştığı Krallar Vadisi'ne giren Tausert ile ustabaşının önünden sessizce çekildiler. Hava son derecede sıcaktı, yalılarlar şiddetli bir ışık saçıyordu.

Paneb kraliçenin önüne düştü, Büyük Ramses'in mezarının yakınından geçip sağında oğlu Memeptah'ın, solunda da Amenmes'in mezarlarını bıraktı, önce güneye, sonra da batıya giden patikalara saptı.

Ustabaşı, Sipta'nın neredeyse Başbakan Bay'inkinin karşısında bulunan mezarının önünde durmadı. Güneye doğru devam ederek, yanma II. Seti'nin mezarı kazılmış olan I. Tutmosis'in ebedî istirahatgâhına biraz kala durdu.

- İşte bilge kadının seçtiği yer, diye açıkladı Paneb. Burun Fened ve bana göre de mükemmel bir yer.

- Tabanı Bay ve Sipta, ucu merhum eşim tarafından oluşturulan üçgenin ortası... Seçiminizin nedeni bu muydu?

- Kaya hem saf hem de kaleme güzel cevap veriyor. Güçlkle karşılaşmadan oldukça derin kazabiliriz.

Tausert kayaya dokundu.

- Öyleyse, burası olacak!

- Eğer Haşmetmeapları onaylarsa.

- Burası harika, Paneb.

Ustabaşı, Tausert'in yalnız kalmak, ruhunun sonsuza dek yaşayacağı, henüz bakir kayarım karşısında düşünmek istediğini anladı. Bu yüzden biraz geri çekildi, güneşe ve güneş yanıklarına aldırmaksızın, kraliçeyi seyre daldı. Ve ustabaşı firavun kraliçeyle aynı ateşten doğduklarını anladı.

Zaman dondu, Krallar Vadisi'nin ruhu Tausert'in yüreğine doldu, bir kadından ve bir kraliçeden bir Mısır firavunu doğurdu.

- Paneb...

Dev adam yaklaştı.

- Kazmaya ne zaman başlayacaksınız?

- Sadece onayınızı bekliyordum.

- Yaptığın planı göster bana.

Ustabaşı tasarladıklarını kumun üzerine çizdi. Bu basit hareket ona çocukluğunu, hayatı ve gizemleri çizmek için duyduğu, doymak bilmez tutkuyu hatırlattı.

- Ama... Dev bir mezar düşünmüşsün!

- Sadece dev gibi değil, aynı zamanda da görülmemiş resimlerle süslü olacak.

- Fazla iddialı bir şantiye değil mi bu?

- Lonca böylesi bir işin üstesinden gelecek yetenekte zanaatkarlara sahip. Tausert'in muhteşem yüzü gölgelendi.

- Kaderin bana uzun bir iktidar tanıyacağına inanmıyorum... Seti'nin yanına dönmek için sabırsızlanıyorum.

Paneb heyecanlandı, kraliçenin belki hiç dinlemeyeceği cümleleri söyleyemedi.

- Haşmetmeapları...

- Dinliyorum, Ustabaşı.

- Lonca kendini aşacak, ben de gece gündüz çizeceğim. Bir an bile yitirilmeyecek, yapılacak olan da, bu projedir.

Tausert'in yüzünde ciddi bir tebessüm belirdi.

- Kendine güveniyorsun, Paneb.

Dev adam başka bir şeyler söyleyebilmek isterdi kuşkusuz, ne var ki ilahlar yüreğinden geçenleri söylemesini yasaklıyordu. Bu muhteşem kadından alabileceği tek şey, kordan daha da saf bu bakışlardı.

Meni ve Serketa Teb bölgesinin ileri gelenleriyle baş başa görüşebilmek için, davet üzerine davet düzenliyordu. General ününün eskisi gibi kaldığını, buna karşılık kimsenin firavun kraliçenin gücünü tartışmaya bile yanaşmadığını gördü. Ne ver ki Tausert Mehi çetesinin üyelerini belirlemekte, Tanrı Amon'un kentini avucunda tutabilmek için başvurduğu yöntemleri görmekte gecikmeyecekti. Zaten adamlar da bağlılıklarının karşılığında daha fazla ayrıcalık istemiş, Mehi de istenenleri kabul etmek zorunda kalmıştı.

Mehi yüzünü asmış otururken, Serketa çekiciliğini Hazine arşivleri yöneticisinin üzerinde deniyordu. İnatçı ve renksiz bir adamdı yönetici, üstüne üstlük ele geçiremeyeceği genç ve güzel kadınlara meraklıydı. Generalin karısı zevkine göre biraz tombulcaydı, ama gözlerinin kadının iştah açıcı yuvarlaklıklarına takılmasını önleyemiyordu işte. Serketa küçük kız sesiyle konuşmaya başladığında da, içinde sıcak bir şeyler hissediyordu.

- Bu beyaz şarabın tadına baktınız mı, sevgili dostum? diye meraklandı çiftin yanına gelen Mehi.

- Daha şimdiden biraz fazla kaçırdım zaten...

- Sakın ha! İnsan hayatın zevklerinden yararlanmayı bilmeli, dedi general bir taraftan da adamın kadehini ağzına kadar doldururken.

- Dostumuz çok çekici, diye ekledi Serketa. Beni öyle güldürdü ki!

- İltifat ediyorsunuz, Hanımefendi.

- Dürüst olmak gerekirse, üst düzey yöneticilerin çoğu bıkkınlık verecek kadar sıkıcı! Oysa siz, siz çok farklısınız... Eminim kocam yakında terfi etmenizi sağlayacaktır.

- Harika bir fikir diye onayladı general. Batı yakası merkez yönetiminde bir müdür yardımcılığına ne dersiniz?

Arşiv yöneticisi şaşırıp sevindi.

- Böyle bir terfi... harika...

- Tabii maaşınıza büyük bir zamlarla birlikte.

- Yeteneklerimle bunu hak ettiğime...

- Bunun için endişelenmeyin. Sadece ufak bir koşul var; arşivden bu listedeki muhasebe papirüslerini çıkarıp, yarın sabah bana getirmeniz.

Yönetici irkildi.

- Buna hakkım yok... Serketa adamın koluna girdi.

- O kadar iyisiniz ki, bizden bu kadarlık bir iyiliği esirgemezsiniz, değil mi?

- İşinizi bana borçlusunuz, diye hatırlattı Mehi, terfinizi de bana borçlu olacaksınız. Size güvenebilir miyim?

Generalin buz gibi bakışı arşiv yöneticisini dondurdu.

- Evet, evet... güvenebilirsiniz.

Elli altıncı bölüm

Yönetici öylesine korkmuştu ki, ertesi sabah erkenden, batı yakası başyöneticisiyle görüşmek üzere gelen ilk ziyaretçilerin arasındaydı. Arşiv yöneticisiyle görüşmek için sabırsızlandığını belli edip çevresindekilerin dikkatini çekmemek için, adamcağızı bekletip, üçüncü sırada kabul etmeye karar verdi Meni.

Sabah serinliğine rağmen, arşiv yöneticisinin yüzünde ter damlaları vardı.

- Otur, dedi Mehi, bir yandan da kapıyı sıkıca kapayarak.

- Gerekmez... istediklerinizi getirdim.

- Göster.

Yönetici kare biçimli bir sepet açıp içinden beş tane papirüs çıkardı, Mehi'ye uzattı. General belgeleri teker teker inceledi. Bu papirüsler Tausert'in eline geçmiş olsaydı, generalin yıllar boyu kamu parasını nasıl kendi çıkarlarına kullandığını anlaması işten bile olmayacaktı. Bunun için sıkı bir muhasebe bilgisi ve av köpeği sezgisi gerekirdi gerekmesine ama, hiç tehlikeye atılmamak en iyisiydi kuşkusuz.

- Bu papirüslerin numarasını genel listeden sildim dedi, elleri titreyen arşiv yöneticisi. Sanki hiç yazılmamış gibi.

- Harika, dostum.

- Ya... yeni görevim?

- Gelecek aydan tezi yok, adaylığımı destekleyeceğim, ki-sa süre sonra da tayinin çıkacak. İzin ver de sana, hoşuna gideceğimi sandığım çok güzel renkli birkaç Girit vazosu hediye edeyim.

- Bu kadarı gerçekten fazla!

- İnsan arkadaşları için ne yaparsa yapsın, azdır. En iyi seçimi yaptığını bil. Eski arşiv yöneticisi yeni maaşı sayesinde önce taşınacak, sonra da çekiciliğine dayanamayacak bir kadın tavlayacaktı. Bütün ömrünü muhasebe belgeleri incelemekle geçirdiğinden, artık duyguların varlığına inanmıyordu; tek güvendiği, sayıların dayanılmaz çekiciliği.

Teb'in kuzey banliyösündeki iki katlı sefil evine iğrenerek bakı. Onun gibi yüksek makamlara layık biri, nasıl olmuş da bu kadar azıyla yetinebilmişti? Ya yaşlı palmiyelerle dolu bu küçücük bahçe, onun durumunda birine uygun muydu? Kısa süre sonra, özel havuzunun kıyısına dikilmiş görkemli ağaçların gölgesinde dinlenecekti.

Başını saygıyla eğmiş bir kadın ulak göründü.

- Değerli vazolar... Sizin içindi, değil mi?

- Tabii! Sepetini şuradaki alçak masanın üzerine bırak. Mehi'nin gönderdiği armağanı görmek için sabırsızlanarak ipi kesti, sepetin kapağını kaldırdı. Uzun süre sepetin içinde hapis kalmaktan çılgına dönmüş siyah engerek kapak açılır açılmaz fırladı, kurbanının boynunu soktu.

Adam panik içinde, elini yarasına götürdü.

- Bir hekim, çabuk!

- Yaran olmaz, dedi Serketa. Makyajı o denli başarılıydı ki, adam generalin karısını tanıyamamıştı. Üç dakika içinde, ölmüş olacaksın.

- Bana yardım edin, yalvarırım!

- General dilini tutamayacağını biliyordu... Seni yılanla baş başa bırakıyorum. Vazolarımı alıp gideyim.

Serketa, düzensiz hareketleriyle zehrin kana karışmasını hızlandıran adamın elinden kurtuldu.

Arşiv yöneticisinin can çekişmesini izlerken, suç kanıtı belgelerin ortadan kaybolmasıyla, kocasının güvende olduğunu düşündü. Ne var ki Tausert araştırmayı sürdürecekti, sonunda da Mehi'nin rüşvet ve tehditle Teb'e hâkim olduğunu öğrenecekti. O kadını Mehi'ye saldırmadan yok etmek gerekiyordu.

Yeni baştan boyanmış lonca odasında toplanan sağ ekip zanaatkarları Cesur Paneb'in kısa konuşmasını dikkatle dinlemişlerdi. Somurtkan Karo öfkelenmiş, yüksek sesle itiraza başlamıştı.

- Her zamanki çalışma saatlerini uygulayacağına, tatil günlerinde çalışmamızı istemeyeceğine söz vermemiş miydin? Şimdi de gelmiş, Tausert'in istirahatgâhını bitirebilmek için, çılgınlar gibi çalışmamızı istiyorsun!

- Verdiğim sözü inkâr etmiyorum, dedi ustabaşı. İsteklerinize karşı gelmek niyetinde de değilim.

- Eğer kabul etmezsek, diye araya girdi Pişkin Somun Pay, o mezarı tek başına kazıp süsleyemezsin!

- Eğer içinizden kimse fazladan gayret göstermek istemezse, yapacak başka bir şeyim kalmıyor ki.

- Bu kararının gerçek sebepleri ne? diye sordu Kurtarıcı Şed, dudaklarında alaycı bir tebessümle.

- Gizlilik yemini altında konuştuğumuza göre, Kraliçe Tausert'in iktidarının kısa süreceğini, hem milyon yıllık tapınağına hem de ebedî istirahatgâhma bir an önce kavuşmak için loncamızın hızına ve kusursuz çalışmasına güvendiğini bilin.

- Öyleyse mezarı bu kadar büyük tasarlamak, neden? diye şaştı Kararlı Gau. Tahtta sadece iki yıl kalan I. Ramses'in mezarı küçük, ama görkemli.

- Kral mezarlarının boyutları, iktidar sürelerine bağlı değildir, diye cevap verdi Paneb. Bunca yıllık tecrübeden sonra, hepiniz bu büyüklükte bir eserin üstesinden gelecek ustalarsınız.

- Bu bilgileri neye dayanarak söylüyorsun? diye sordu Çakal Unes.

- Sadece Tausert'in sezgisine.

- Ya bilge kadın ne diyor? diye sordu Burun Fened.

- Sessizliğini koruyor.
- Kötü işaret, dedi Araştırmacı İpuy.
- Ustabaşının projesini hayranlık verici buluyorum! dedi Güçlü Naht. Son aylarda dışarısı için çok çalıştık, artık gerçek işe dönmenin zamanı geldi.
- En heyecanlı olanı, imkânsızı denemek değil midir? diye sordu Kurtarıcı Şed. Sipta'nınki gibi bir mezar yapmak için bol bol zamanımızın olması, içimizdeki gizli yetenekleri kullanmamıza, ellerimizden daha önce hiç vermemiş olduklarını istememize imkân tanımadı. Ben Paneb'in gücüne ve sağlığına sahip değilim, yine de bu maceraya enerjimin izin verdiği ölçüde katılmaya kararlıyım.
- Öyleyse, en azından iki kişi olacağız, dedi Cömert Didya ciddiyetle.
- Bu kadar gevezelik yeter, diye kestirip attı Alim Tuti. Kim ustabaşına itiraz ediyor?
- Of! diye haykırdı Somurtkan Karo. Burada tartışmaya imkân yok... Değerli saatlerimizi boşa harcamaktansa, Krallar Vadisi'ne gitmek üzere hazırlanmaya başlasak, daha iyi olur.
- Serketa kısa süre önce işlediği cinayetten sonra gevşemiş ve mutlu, öğlene kadar uyumuştı. Ne var ki mutluluğu uyandıktan biraz sonra, aynaya bakıp da dudaklarının birleştiği yerde bir kırıxıklık gördüğünde, uçup gitti. Tiz çığlıklar atarak, oda hizmetçisini ve berberini çağırdı, kremlerini ve makyaj malzemesini alıp gelmelerini buyurdu.
- Acele edin, acele edin, bu felaketin yüzümü bozmasına izin vermemeliyiz! Hemen hekime haber verin.
- Kusursuz bir makyajdan sonra, biraz rahatladı Serketa. Kâhyası saygıyla söze girdi.
- Bir ziyaretçi sabahın erken saatlerinden beri sizinle görüşmek için bekliyor, Hanımefendi.
- Adine?
- Admı vermiyor. Göndermeye çalıştım ama size önemli bir mesaj vermek zorunda olduğunu söyledi. Bu durumda, sadece sizin kararınız...
- Şu adamı bana bir tarif etsene.
- Kısa boylu, tıknaz, yuvarlak kafalı, siyah saçlı...
- Onu kameriyenin altına götür, hemen geleceğimi söyle. Kâhya kaba görünüşlü ziyaretçinin General Mehi'ye benzediğini söylemeye cesaret edemedi. Serketa'ya gelince, adamın bir zamanlar istediği gibi oynattığı küçük mobilya karaborsacısı Tran-Bel olduğundan emindi. Generalin eşi, davetsiz olduğu kadar istenmeyen konuğun yanma gitmeden önce, makyajını gözden geçirdi.
- Yazık! Sahte gülücüklü, yalancı görünüşlü adam, gerçekten de mobilya tüccarının ta kendisiydi.
- Seni hangi çöl sineği soktu, Tran-Bel? Sana gelip beni evimde rahatsız etme izni verdiğimi hatırlamıyorum!
- Küstahlığımı bağışlayın, Bayan Serketa, ama çok acil bir durum. Burada bizi kimse

duyamaz, değil mi?

- Kimse duyamaz.

- Teb'de binlerce söylenti dolaşıyor... Doğruyu yalandan ayırt etmek imkânsız ama kesin olan bir şey varsa, o da Kraliçe Tausert'in gerçek bir firavun gibi davrandığı, kocanızın durumunun da, en azından... nazik olduğu. Oysa bizler, siz, ben ve o, birbirimize çok bağlıyız.

- Bütün bunları nereden çıkardın?

- Hatırlayın, Bayan Serketa... En yakın dostlarınız arasında, Hakikat Meydanı zanaatkarlarından biri var; üstelik ben o adamı tanıyorum. Tausert için böylesi bir bilgi, ağırlığınca altın etmez mi?

Serketa'nın bakışları alevlendi.

- Oh! dedi Tran-Bel. Ne düşündüğünüzü biliyorum! Dostumuz Tran-Bel başımıza dert olmaya başladı, eğer ortadan kaybolursa, ne ben ne de kocam, fazla üzölmeyeceğiz. Sakın bunu düşünmeyin, önlemlerimi aldım çünkü. Üstelik ben size güveniyorum, General Mehi'nin geleceğinin parlak olduğunu da biliyorum.

-Ne istiyorsun?

- Önce, sessizliğimin karşılığını; sonra, işlerinizden birinde ortaklık. Tabiî, en iyilerinden birinde.

Serketa tüccarı uzun uzun süzdü.

- Anlaştık, dedi sonunda.

Elli yedinci bölüm

- Ne demek, hasta? diye şaşırdı Paneb.
- Evet, hasta, diye yineledi küçük esmer kadın, taş yontucusu Halat Kasa'nın eşi saldırganca. Durum bu, onun için evde kalması gerek.
- Bu sabah Krallar Vadisi'ne hareket ediyoruz ve tüm ekibe ihtiyacım var.
- Kasa olmadan yapacaksın, demek! Uyuyor ve ben onu uyandırmayacağım.
- Demek bu işle kendim ilgileneceğim.
- Ustabaşı olsan da, evinlin eşiğinden geçmene izin vermiyorum !
- Daha ileri gitme, yoksa sinirlenebilirim.

- Eğer bana inanmıyorsan, gidip bilge kadına sor! Kocamı muayene etti, yataktan kalkamayacak kadar güçsüz olduğunu söyledi.

Paneb meraklandı, büyük adımlarla Işık'ın yaramaz bir yumurcağın burkulmuş bileğini tedavi ettiği muayenehanesine gitti.

- Kasa narin adamları oynuyor, dedi dev adam.
- Birkaç günde tedavi edebileceğim bir böbrek iltihabından yatıyor, diye açıkladı bilge kadın.
- Ayağa kalkamayacak, yürüyemeyecek, çalışamayacak durumda olduğunu söyleme bana !
- Maalesef, evet.
- Bana bırak, senden çok daha çabuk iyileştiririm.
- Kurallarımız bir hastayı şantiyede çalıştırmayı yasaklıyor.

Boyun eğmekten başka çare göremeyen Paneb, Kasa'nın adını ve işe gelmeme nedenini mezar günlüğüne kaydettirmek üzere mezar kâtibine gitti. Mezar kâtibini kaba bir gömlek giymiş, yazı takımlarını hazırlamış görünce, şaşırdı.

- Yoksa geçide kadar tırmanmak niyetinde misiniz, Kenhir?
- Tabî ki! Bir an için de olsa, yeni bir kral mezarının kazılmasını kaçıracağımı mı sandın? Haydi bakalım, yola.

Paneb'in eşiği Kuzey Rüzgârı, doğruca kafilenin önüne geçti. Neredeyse sahibi kadar güçlü olan hayvan, mezar kâtibinin avadanlıklarını taşımayı kabullenmiş, bir taraftan iki ayaklıların yavaşlığına, ayaklan üzerinde durma yeteneksizliklerine kızıyor, bir yandan da tırmanışı hızlandırmaya çalışıyordu. Paneb dualıklar ve taş kulübeler yaptıkları geçide giden patikaya girerken heyecanlandı. Zanaatkarlar çalışma dönemleri süresince orada uyur, orada kendilerini göğe yakın hissederlerdi. O yerin dinginliğini korumak amacıyla, ateş yakmak, yemek pişirmek yasaklanmıştı; yine de zanaatkarları leziz yemeklerden mahrum bırakmıyordu bu yasak.

Geçitte geçirilen geceleri unutmak mümkün olmazdı. Paneb harçla tutturulmuş büyük kireç bloklardan yapılmış kulübesinin damına oturur, ölmez yıldızlarla çevrelenmiş

Büyük Ayı'yı seyredirdi hayranlıkla.

- Sen de mi uyuyamadın? dedi Kenhir.

- Atalara adanmış sütunları onarmak için geçirdiğimiz gün, bütün uykumu sildi. Burada varlığı neredeyse elle dokunacak kadar belirgin olan Nefer'i düşünmediğim tek bir an bile geçmedi...

- Rahat ol, onu koruyor ve yaşıtıyorsun... Yine de, başlamak niyetinde olduğun eseri iyi düşündün mü?

- Başlangıçtan beri içimde taşıdığım ateş, Tausert'in ebedî istirahatgâhının planını belirledi.

- Hiç değişmedin, Paneb. Lonca mahkemesi önünde,

adaylığını desteklediğim o ilk günden beri, bütün engelleri aşacağını biliyordum. En ulu makam bile kararlılığından ve tutkundan bir şey kaybettiremedi sana. Yine de ihtiyatlı ol! Öteki zanaatkarlar seninle aynı kumaştan yapılmadı.

Kenhir kulübesine, üç odası olan tek kulübeye döndü; odalardan birincisinde, üzerinde sahibinin adı kazılı bir oturağı bulunan U şeklinde bir sıra ve taze su testileri, ikincisinde hasır bir döşek ile taş bir yatak, üçüncüsünde de mezar kâtibinin mezar günlüğünü tuttuğu taş bir masa vardı.

Kenhir bu mütevazı kulübede yaşını ve ağrılarını unutup, loncayla paylaşmak bahtına eriştiği önemli anlarını yeniden yaşıyordu. Hakikat Meydam'nın hizmetine girmek için, parlak ama o derecede de sıkıcı görevleri reddetmekle ne akıllılık etmişti! Başka nerede hayatın sırlarına bu denli yaklaşabilir, başka nerede sınavların durmadan güçlendirdiği bir kardeşlik yaşayabilirdi?

Krallar Vadisi'nin girişindeki malzeme deposunu beklemekle görevli Nübyeli polis memuru Penbu, Kuzey Rüzgârı'nın, batı yakasının en ünlü eşeğinin geçmesine izin veriyse de, zanaatkarların yüzüne sorar gibi baktı.

- Bir eksik var, dedi sonunda.

- Halat Kasa hastalandı, diye açıkladı mezar kâtibi. Bize gelecek hafta katılacak.

Ustabaşı Tusa'yı, Penbu'nun Nübyeli meslektaşını çağırıp, Tausert'in mezarı kazılır kazılmaz, girişinde nöbet tutmakla görevlendirdi. Kısa bir kılıç, bir hançer, bir yay, oklar ve kısa bir baltayla silahlanmış polis memuru, şantiyeye girmeye çalışan her kuşkuluyu öldürmeye yetkiliydi.

Kurtarıcı Şed, Marangoz Didya'nın da yardımıyla, kayalığın içindeki yarığa yapılmış atölyesine girmişti bile. Kaplan, potaları, taslan, boya topaklarını yerleştirmek için raflar yaptılar, malzemeyi güneşten korumak amacıyla beyaz bir bez gerdiler. Mezarın boyutlan, çizimci ve ressamın bolca malzemeye ihtiyaç duyacaklarını belirtiyordu.

Henüz el değmemiş kayanın karşısında, bilge kadın usta-başına sırmalı bir önlük, altın bir çekiç ve kalem verdi. Paneb çekici kalemin üzerine vurarak kayadan ilk kireç parçasını kopardı, incelemesi için Fened'e uzattı.

- Kusursuz, dedi Fened.

Paneb, üzerine ateşin Şefin burnu ve kulaklarını kazıdığı büyük kazmayı aldı, taş yontucular da istekle ustabaşlarına yardıma girişti. Aletlerin ahenkli balesi başladı, o sırada öteki zanaatkarlar taş kırıklarını sazdan yapılmış sağlam sepetlere dolduruyor, sonra da şantiye dışına taşıyorlardı.

- Bu duvar, gerçek bir şaheser! diye haykırdı Güçlü Naht. Bizi beklediğine yemin edebilirim.

- Tükürüğünü boşa harcama, diye öğüt verdi ona Somurtkan Karo, yoksa kolların yorulur.

- Sen de vuruşlarını bana uydur, yoksa adaleni incitirsin! Kasa'dan sonra, başımıza ikinci bir narin çıktı.

Paneb sessizce aralarına girdi. Aletler kayada aynı sesle şarkı söyledi.

- Bu Tran-Bel'i hemen ortadan kaldırmak lazım, dedi General Mehi. Bu görevden hoşlanacağını tahmin ederken yarılmıyorum, değil mi tatlı sevgilim? Serketa, nilüfer havuzunun kenarına uzanan kocasının sırtını ovuyordu.

- Gerçekten de çok eğlenirdim, ama şimdilik erken olur, yumuşak aslanım.

- O sahtekâra biraz süre tanımak mı istiyorsun?

- Hâlâ işimize yarayabilir.

- Tausert'ten çekinmem için bir neden kalmadı. Öyleyse bize ihanet etmekten başka bir şey düşünmeyen o paçavrayı neden düşünüyüm?

- İyi ya işte, böylesi bir özelliğe sahip olduğu için! Hazırladığım kusursuz küçük planı uygulamak için, ondan iyi bir müttefik bulamayız.

General merakla döndü.

- Tran-Bel mi, müttefikimiz? Mantıksız konuşuyorsun, Serketa! Onun için önemli olan tek şey, para.

İşaret parmağını usulca Mehi'nin göğsünde gezdirdi.

- İyi ya, timsahım, iyi ya! O Suriyeli kalleş bu harika kusuru yüzünden hiçbir şeyden kuşkulanmayacak. Gözleri o kadar kamaşacak ki, tedbir bile alamayacak.

- Beni meraklandırıyorsun. Yoksa strateji uzmanı mı oldun?

- Sen karar ver...

Serketa planının ayrıntılarını açıkladıkça, Mehi'nin ağzı sulanıyordu. Karısının planı sadece kusursuz değildi, lonca üzerinde üstünlük kurmasını da sağlayacaktı.

Paneb şantiyenin böylesine çabuk ilerleyeceğini düşünememişti. Ne var ki zanaatkarların heyecanı ve ellerinin becerisi, kayanın yarılmasını ve akıl almaz bir hızla derine inilmesini sağlamıştı.

Böbrek iltihabından kurtulan Halat Kasa da arkadaşlarına katılmış, gücünün hiç de eksilmediğini kanıtlamıştı.

Resim atölyesinde de ikonografi programı yavaş yavaş şekillenmeye başlamıştı; heykeltıraşlar da geri kalmıyor, ustabaşının müdahale etmesi gerekmiyordu. Kenhir, şimdiye kadar yaşamadığı derinlikte, yoğun bir neşe duyuyordu. Paneb, ışıltısı ve kişisel büyüünün gücü sayesinde, özellikleri tükenmez görülen ekibe yeni bir heyecan aşlamayı başarmıştı.

Geçitteki köyde geçirilen her gece, ayrı bir mutluluktu. Yapılan işin keyfi çıkarılıyor, bir sonraki günün işleri tartışılıyor, ustabaşı bir karar verene dek, her ayrıntı üzerinde sıkı tartışmalara giriliyordu. Tausert'in ebedî istirahatgâhı bütün sağ ekibi avucuna almış gibiydi, genellikle çok mesafeli duran Kurtarıcı Şed bile, yeni Büyük Eser'in tutkusunu yaşıyordu. Yaratıcılığın susuzluğuyla beslenen Paneb yorgunluk nedir bilmeden, gecede sadece iki saat uyuyor, yıldızlan izlerken, bir sonraki gün için güç topluyordu. Her zaman ötekilerden önce kalkıyordu ustabaşı; sonra seleflerinden biri tarafından kazınmış sütunun önünde diz çöküyor, uykusu daha ağır olanları uyandırmadan önce, dirilen güneşi selamlama törenini gerçekleştiriyordu. Kenhir acıyla geriniyordu.

- Böylesi çılgınlıklar, artık bana göre değil... Yine de ne inanılmaz dakikalar yaşıyoruz!
- Gerçekten de öyle.
- Haini düşünüyorsun, değil mi?
- Ve Nefer'in ölümünü, her sabah.
- Daha her şeyin bitmediğinden şüpheleniyorum. Ustabaşının gözleri sabitleşti.
- Geçide varan patıkada biri var.
- Emin misin?
- Sanırım, bir kadın.

Elli sekizinci bölüm

Paneb yanılmamıştı.

Narin siluetinden, gelenin Lekesiz Uabet olduğunu çıkardı. Elinde yiyecek sepeti olmadığını görünce, bütün bu zahmete kişisel suçlamalarda bulunmak için katlandığından endişe etti Paneb.

Ne var ki genç kadın ustabaşının tahminlerini yanıltmakta gecikmedi.

- Per Ramessu'dan acil bir mesaj geldi. Postacının ısrarını duyunca, senin ve mezar kâtibinin durumdan bir önce haberdar edilmesi gerektiğini düşündüm.

- Teşekkürlerimizi kabul et, Uabet.

- Köye dönüyorum.

Kenhir Vezir Hori'den gelen mesajı okudu.

- Bu mektubun Kraliçe Tausert'in elinden geçmesi gerekmez miydi? diye şaşırdı Paneb.

Yaşlı kâtibin keyfi kaçmıştı.

- Setnaht'm emri. Krallar Vadisi'nde ebedî istirahatgâhını kazmamızı istiyor.

- Teb onun emrinde değil!

- Setnaht da firavun, diye hatırlattı Kenhir. Onun için, emirleri de yasal. İtaat etmek zorundayız.

- Aynı anda iki mezar... İmkânsız! Zaten ekipten mümkün olanın fazlasını istemiştik.

- Yine de bir çözüm bulmak zorundayız.

- Tausert'in ebedî istirahatgâhının yapımını yavaşlatmak mı? Söz konusu olamaz! Setnaht'la pazarlık edin, Kenhir. Onu biraz sabırlı olmaya ikna edeceğinizden eminim.

- Yeteneklerimi abartıyorsun. Bu mektuba bakılırsa, firavunun oldukça acelesi var. Üstelik ebedî istirahatgâhının yerini bile kararlaştırmış; büyük saygı duyduğu firavunlara, I. Ramses, I. Seti ve II. Ramses'e yakın olabilmek için, vadinin ortasında.

- Vadinin koşullarını göz önünde bulundurarak, firavuna bir öneride bulunmak, loncanın görevi değil mi? Şimdiye kadar hiçbir hükümdar bir tiran gibi davranmadı, seçim kararı hep bize bırakıldı!

- Bu öneriyi en azından incelemeyi kabul edecek misin? diye sordu, kendini kapana sıkışmış gören Kenhir.

- Zanaatkarlar yorgun, köye dönmenin zamanı geldi.

Toplantı oldukça gürültülüydü; yine de, ataların koruması altındaki tapınağın kutsallığı ve koltuğu boş duran Suskun Nefer'in görünmez varlığı nedeniyle, herkes dikkatli konuşmaya çalıştı.

- Durum çok açık, diye özetledi Aslan Userhat. Aynı zamanda hüküm süren iki firavun var, ikisi de mezarını istiyor, oysa biz sadece bir mezar kazabiliriz! Tausert'inkine

başladığımızı göre, firavun kraliçenin Teb'de oturduğunu da göz önünde bulundurunca, tartışmanın gereği yok.

- Hiç de değil! diye itiraz etti Çakal Unes. Kurallarımız firavun emirlerine itaat etmemizi gerektiriyor, özellikle de ebedî istirahatgâh gibi bir konuda.

- Kendini ikiye bölüp, aynı anda iki yerde birden çalışabilir misin? diye sordu Âlim Tuti alayla. Bir tarafı tutmamız gerekecek!

- Setnaht itirazımızı ağır cezalandırır, diye endişelendi Neşeli Renupe.

- Bırakalım, onunla Kraliçe Tausert anlaşsın! önerisinde bulundu Halat Kasa.

- Mezar kâtibinin görevi bizi böyle zor durumlardan kurtarmak değil mi? diye sordu Pişkin Somun Pay.

- Safları sıkıştıralım ve bölünmeyelim, dedi Kurtarıcı Şed.

- Tek bir çözüm var, diye kestirip attı ustabaşı. Her ikisini de memnun etmek.

- Bunu nasıl yapacaktıydın? diye merak etti Araştırmacı İpuy.

- Önce, size üç gün izin vererek. Sonra, vadinin merkezinde, Setnaht'ın mezarını kazacak kısıtlı bir ekip kurarak.

- Sen de katılacak mısın? diye sordu Cömert Didya.

- Hayır, ben asıl şantiyeye ilgileneceğim.

- Kimi görevlendireceksin?

- Güçlü Naht, Burun Fened ve Araştırmacı İpuy onlara verdiğim bir vadi planına dayanarak çalışacak.

Hain bu sözleri duyunca, ustabaşının görevden alınmasını sağlayacak, tehlikesiz bir plan oluşturmaya başladı.

Paneb aradan çekilince, lonca sarsılacak, savunması zayıflayacaktı. İşte o zaman, Işık Taşı erişilebilir olacaktı.

Gecenin ortasında, Çirkin Hayvan ile Kapkara'nın dikkatli bakışları önünde, mekanizmasını sadece ustabaşı ile kendisinin bildiği üç kilidi döndürerek kapalı odanın kapısını açmaya girişti Kenhir.

- Gözüne çarpan bir şey var mı? diye sordu Paneb.

- Hiçbir belirti yok.

Yaşlı kâtip elindeki meşalenin ışığından yararlanarak, birinci sınıf bakır kalemleri bir kenara çekti, sonra da abanozdan yapılmış ağır sandığın üzerindeki kalın ipi çözmeye koyuldu.

Kapağı kaldırırken yüreği endişeyle sıkıştı, ama hazine yerli yerindeydi. Kenhir ebedî istirahatgâhlann yerlerini gösteren Krallar Vadisi haritasını büyük bir dikkatle çıkardı.

- Bizi ilgilendiren bölümün kopyasını çıkaracağım, dedi Paneb. Yarın sabah Fened'e veririm.

Ustabaşı hızla çalışmaya koyulurken, Kenhir dikkatle etrafı dinledi. Amansız birer nöbetçi olan köpek ve kazdan hiç ses çıkmıyordu.

Kenhir kapalı odanın kapısını kilitlediğinde, hiçbir olay olmamıştı. Köy sakince uyuyordu.

- Bundan hoşlanmadım, dedi ustabaşı.
- Gölge yutucunun saldırısını mı bekliyordun?
- Hayır, Setnaht'ın isteklerinden söz ediyorum.
- En iyi çözümü buldun, herkes de kabul etti.
- En iyi çözüm... Pek emin değilim.
- Neden çekiniyorsun, Paneb?
- Bunu ben de bilmek isterdim ya! Gidip uyuyalım.

Yerde buruşuk peştamallar, düzensiz bir mutfakta üst üste yığılı bulaşıklar, darmadağın bir yatak... Burun Fened'in evinin iyi bir temizliğe ihtiyacı vardı. Boşandıktan bu yana, taş yontucunun ev işlerine gereken önemi verdiği söylenemezdi.

Paneb onu sarsarak uyandırdı.

- Uyan, Fened!
- Ha, sen miydin?.. İyi ama, bugün, izinli değil miydik?
- İşte, ben ilk kazmayı vurduktan sonra yararlanacağın plan.
- İncelemeden önce, gözlerimi açmayı başarmalıyım.
- Bir hizmetçi işine yarardı bence.
- Hayır, hayır, evimde yeni bir kadın istemiyorum! Süpürgeyi kendim kullanabilirim.
- Eğer söz veriyorsan...
- Bir Hakikat Meydanı hizmetkârının tek bir sözü vardır! diye hatırlattı Fened ayağa kalkarken. Ama dur bir dakika... Neden böylesine önemli bir iş için beni seçtin?
- Çünkü koşullar bu işi üstlenmeme izin vermiyor. Endişelenme; bir kaza olursa, tek sorumlusu benim.

- İyi... Yüzümü yıkayayım, sonra birlikte vadiye gideriz. Dakter mutlu görünmüyordu.

Bozulan bağırsakları yüzünden, birçok kez mola vermek zorunda kalmış, bu tür maceralara alışık olmayan bilginin varlığından zaten şikâyetçi olan polislerin yürüyüşünü yavaşlatmıştı. Ne var ki Dakter'e tartışmasız itaat etme emrini bizzat General Mehi'den alan komutan, mangasmdaki adamların ses çıkarmasını yasaklamıştı.

- Hâlâ Libyalılardan bir iz yok mu? diye sordu, bağırsaklarındaki kasılmayı önlemek için karnının üzerine sıcak bir taş bastıran Dakter.
- Tam tersine, var... Bana kalırsa, düşünmenin zamanı geldi.
- Neyi düşünmenin, Komutan?
- Durum birazdan çok tehlikeli olacak. Libyalılar vahşi hayvanlardan da korkunçtur, bu

yüzden çatışma şiddetli geçecek. Sizin gibi biri, böyle bir çatışmaya hazır değildir.

Dakter bir kurbağa gibi şişti.

- General Meni bana bir görev verdi, tehlike ne kadar büyük olursa olsun, o görevi yerine getirmekte kararlıyım. Bu aramanın şefi benim, sadece ben! O Libyalıları canlı istediğimi unutmayın sakın.

- Ne çölü ne de peşinde olduğumuz avı tanımadığınız belli!

- Bu ekibin en iyi uzmanlardan oluşturulduğu söyleniyor.

Kanıtlayın.

Komutan meydan okumayı hakaret olarak aldı.

- Evet, biz en iyileriyiz ve bunu kanıtlayacağız.

- Ben de bunu umuyordum. Libyalıları ne zaman yakalarız?

- En geç iki günde... Daireler çizmeye, arkalarında iz bırakmaya başladılar. Başka bir deyişle yoruldular, ne yapacaklarını bilemiyorlar. Ne kadar kurnaz olurlarsa olsunlar, elimizden kurtulamazlar.

Elli dokuzuncu bölüm

Altı Parmak, çölü avucunun içi gibi tanıyordu. Her ayağında fazladan bir parmağı olduğu, bu özelliğiyle yasa ve iman tanımaz bir iblis olarak görüldüğü için, Libyalı izcilerin başına getirilmişti. Düşman bir ortamda hayatta kalabilmek için, hiç gevşememek, uyurken bile dikkatli olmak gerektiğini biliyordu Altı Parmak.

Batı Teb'e yaklaşırken, en az kendi kadar tehlikeli savaşçılardan kurulu Mısır polis birliklerinden yirmi kez kurtulmuştu. Kendini yenilmez görüyor, ulusuna yaptıkları hakaretleri firavununun kullarına pahalıya ödetmekten başka bir şey düşünmüyordu.

Doğru, Tanrı Amon'un General Mehi komutasındaki güçlü birliklerce korunan varlıklı kentine karşı genel bir saldırı yapmanın henüz zamanı değildi; hücumla geçmeden önce, düşmanın ileri karakollarının yerini belirlemek gerekecekti.

- Ateş yakabilir miyiz, Şef? diye sordu sağ kolu.
- Oradaki tepeciğin ardında, çünkü korları kullanarak.
- İşte bu, zor...
- Ne demek istiyorsun?
- Çünkü korlar, çünkü kampta kaldı. Altı Parmak adamı tokatladı.
- Sana korları toplamanı söylemiştim! İzci bıçağını çekti.
- Kimse bana böyle davranamaz!
- Zavallı salak! Mısır polisi için böyle bir iz...

Bir ok yere, iki adamın arasına saplandı, kalın bir ses herkesi olduğu yere çiviledi.

- Nöbetçilerinizi esir aldık. Kaçmaya ya da direnmeye kalkışmayın, yoksa kalbura dönersiniz.

İşkence, sonra da sorgusuz, sualsiz, idam; onları bekleyen buydu işte. Altı Parmak dövüşmeye can atıyordu, ama polisler çok yakınındaydı. En ufak bir hareket, Libyalının delik deşik olması için yeterliydi.

- Bağlayın şunları, dedi Dakter.

İpler etlere gömüldü, Altı Parmak'ın yardımcısı acıyla yüzünü buruşturdu.

- Adın ve burada bulunmanın nedeni? diye sordu Dakter, duruşuyla önderleri olduğunu belli eden Altı Parmak'a.

Libyalı bilginin sakalına nişan alarak tükürdü, beriki elinin tersiyle sakalını sildi.

- Bırakın da dersini vereyim! dedi komutan.
- Şiddet istemiyorum!
- Kiminle konuştuğunuzun farkında bile değilsiniz!

- Bu haydudun adı Altı Parmak, diye açıkladı, gözlerini Libyalının ayaklarından ayırmayan bir polis memuru. Dediklerine bakılırsa, en iyi izcilerinden biriymiş... Harika bir av!

- Onunla yalnız kalmak istiyorum, dedi Dakter.
 - Dikkatli olun, diye uyardı bilgini polis komutanı, uzaklaşırken. Altı Parmak şaşkınlıkla Dakter'i süzdü.
 - Sen asker değilsin...
 - Hayır, arabulucuyum.
 - Yeni bir işkence geliştirdinse, hiç durma! Ne olursa olsun, hiçbir şey söylemeyeceğim.
 - Oysa benim sana söyleyeceğim çok önemli şeyler var. General Mehi, kesin gizlilik içinde, şeflerinden biriyle görüşmek istiyor.
 - Benimle alay ediyorsun!
 - Buluşma üç yeniay sonra, geceyarısında, ceylan vahasının çıkışındaki terk edilmiş kuyuda gerçekleşecek.
 - Libyalıların bu kadar basit bir tuzağa düşeceklerini sanıyorsan...
 - Generalin yanında sadece birkaç çöl devriyesi olacak, ordusu değil. Bunu kolaylıkla anlarsın. Şefin de öyle davransın, yoksa buluşma falan olmaz. İnan bana, bu buluşmadan kazanacağınız çok şey olabilir; general müstakbel müttefiklerine karşı çok cömerttir.
 - Müstakbel müttefikleri... diye tekrarladı Altı Parmak, şaşkınlıkla.
 - Mehi size bir görev vermek istiyor, karşılığını da ödeyecek. Para hırsı, bir an için de olsa, şaşkınlığın önüne geçti.
 - Yalan söylüyorsun!
 - Mesajı iletmeniz için, seni ve adamlarını serbest bırakacağım.
 - Bizi serbest mi bırakacaksın?.. İmkânsız! Dakter polislere döndü.
 - Libyalıları çözün, gitmelerine izin verin.
- Komutan, bir sığır sineği tarafından sokulmuşçasına irkildi, sakallının karşısına dikildi.
- Söz konusu olamaz! Bütün katiller idamla cezalandırılacak.
 - Hiç anlayamadınız, değil mi, Komutan?
 - Anlayacak ne var?
 - General Mehi bu bir avuç izciyle ilgilenmiyor, dedi Dakter alçak sesle. Onun istediği, şeflerini yakalamak, bunun için de iyi düzenlenmiş bir tuzak şart. Zaten o tuzağın en önemli parçalarından biri olacaksınız.
 - Hem hoşuma gidiyor, hem de gitmiyor, dedi Burun Fened sonunda. Güçlü Naht kazmasını yere bıraktı, alnındaki teri sildi.
 - Biraz daha kesin konuşsan?
 - Kaya kabule hazır, kireç olabileceklerin en iyisi ama mezarın yeri, hiçbir şey istemeyen bir kadın gibi.
 - Boşanman hâlâ beynini kemiriyor! dedi İpuş. Artık karını unut, o zaman hayatın

yaşanmaya değer olduğunu göreceksin.

Fened göğsünü şişirdi.

- Kişisel sorunlarım ile meslekî görevlerimi asla karıştırmadım... Seni Araştırmacı olarak adlandırdıklarına göre, bilmen gerekirdi.

- Kadın hikâyeleri, en sağlam elleri bile bozar, dedi Naht.

- ilgisiz atasözleri uyduracağına, eline çekicini ve kalemmini alsan, daha işimize yarardın.

- Bazıları gevezelik eder, bazıları da çalışır, dedi İpuy büyük kazmayı temizlerken.

- Sen Tausert'in mezarından ayrıldığına pişmansın! diye açıkladı görüşünü Fened. Araştırmacı aletini dikkatle yere bırakıp meslektaşını süzdü.

- İnsanlar iki sınıfa ayrılır: aptallar ve diğerleri. Korkarım, sen birinci sınıfa giriyorsun. Ustabaşı üçümüzü bu araştırma işiyle görevlendirerek, bize olan güvenini gösterdi; ben de bundan gurur duyuyorum.

- Bana aptal dedin, değil mi?

- Daha dinlenme zamanı değil, diye araya girdi Naht. Gevezeliğimize sonra devam edersiniz.

Güçlü Naht koridoru kazmaya devam etti. Göz ucuyla birbirlerini kollayan öteki ikisi ona katıldı.

- Biraz daha sağa, dedi ustabaşının verdiği plana kesinlikle uymaya çalışan Fened.

-Tuhaf...

- Ne oluyor?

- Taşın yankısı değişti.

- Bir bakayım.

Fened geniş bir kalem aldı eline.

- Haklısın, sanki inceymiş gibi.

- Planına bir daha bak.

- Hata yapmış olamayız, doğru yöndeyiz.

- Öyleyse, devam edelim.

Hakikat Meydanı'nın üç hizmetkârı işlerine yeni bir heyecanla sarıldı. Tausert'e ayrılmış şantiyede inanılmaz bir hızla ilerleyen meslektaşlarıyla yanşamamakla birlikte, küçük bir ekibin bile şaşırtıcı sonuçlar alabileceğini kanıtlayacaklardı onlara.

Naht'ın kazması, aleti kırmadan engeli yıkacak bir güçle indi. Ne var ki kazmanın ucu öyle derine saplandı ki, taş yontucunun dengesi bozuldu, neredeyse kazmanın sapını elinden bırakacaktı.

- Sana ne oluyor? diye sinirlendi İpuy. Bahse girerim, biz sırtımızı çevirince, içki içtin. Naht öfkeyle doğruldu.

- Saçmalamayı bırak! Böylesi ilk kez başıma geliyor... Burası lanetli, başka bir açıklaması yok.

İpuy kazmanın açtığı yarığın üzerine eğildi.

- Çevrede en ufak bir kötülük yok... Sadece mağara gibi bir şeyi deldin. Fened yarığa meşaleyle yaklaştı.

- Deliği genişletelim. Naht ikiletmedi.

Uzun çabalar sonunda, İnceleyici'nin geçebileceği kadar büyüttü yarığı.

- Ne görüyorsun? diye sordu Fened.

- Başka bir geçit... Tırmanmam gerek.

- Dikkatli ol!

- Endişelenme.

İpuy birkaç dakika kayboldu, bu süre arkadaşlarına çok uzun geldi. Yeniden görüldüğünde, Araştırmacı'nın yüzü bembeyazdı.

- İnanılır gibi değil... Firavun Amenmes'in mezarına çıktık!

Altmışınca bölüm

- Durum ciddiye benziyor, dedi Kurtarıcı Şed Paneb'e. Setnaht'ın mezarını kazan o üçü seni istiyor.

Ustabaşı açık havaya çıktı.

- Bir sorun mu var, Fened?

- Bir felaket demek daha doğru! Senin yaptığın planı izleyerek, Amenmes'in ebedî istirahatgâhının içine düştük!

- İmkânsız!

- Ama gerçek, diye yakındı Araştırmacı İpuy.

Paneb hemen mezarın başına gitti, İpuy'un abartmadığını anladı.

- Ne yapacağız? dedi yorgunluğunu gizlemeye çalışmayan Naht.

- Kazdığınız koridoru iyice tıkayın.

- Şantiyeyi bırakacak mıyız?

- Başka çare var mı?

- Hiç hoşuma gitmemişti, diye hatırlattı Fened, hiç hoşuma gitmemişti!

- Şikâyetlerini sonraya sakla, diye araya girdi Naht. Şimdilik, tıkamaya bakalım.

Zanaatkarlar ağır bir sessizlik içinde geçide tırmanıyordu. Paneb önden gidiyor, ötekiler peşinden yetişmekte zorlanıyordu. Yukanya vardığında, sanki dünyada başka hiçbir şey yokmuşçasına, batan güneşe baktı.

Zanaatkarlar tek bir söz bile etmeden yemeğe oturdular; sadece Kenhir gölgesiyle dağın bir bölümünü karartan dev adamın yanına gitme cesareti gösterdi.

- Mezar günlüğünü yazmam gerekiyor, Paneb.

- Sizi engelleyen mi var?

- Herkes bu korkunç kazanın farkında, ben de olanları kaydetmek zorundayım.

- İşinizi yapın, Kenhir.

- Maalesef yeterli olmayacak...

- Başka ne gerekiyor?

- Ustabaşı loncanın kurallarının üzerinde değildir. Yaptığın hatanın ağırlığını göz önünde bulundurarak, lonca mahkemesini toplamam gerekiyor.

Paneb Kenhir'e döndü.

- Beni mi yargılayacaksınız?

- Ya mahkeme seni aklar, sen de loncanın çalışmalarını yönetmeye devam edersin ya da suçlu bulunur ve çekilmeye mahkûm olursun.

Mezar kâtibinin sözlerini uzun bir sessizlik isledi.

- Mahkemenin karşısına çıkmayacağım, dedi Paneb sonunda. Duruşmanın sonucunu şimdiden biliyorum çünkü. Tek sorumlu benim, dolayısıyla da tek suçlu. Ustabaşımın güçlü sesini duyan zanaatkarlar yemeği bırakmış, kulak kesilmişlerdi.

- Böyle davranma, diye öğüt vermeye çalıştı mezar kâtibi. Herkesin hayranlığını kazanmış olduğunu biliyorsun.

- Görevden alınmamla sonuçlanacak bir hayranlık... Bir güneş ülkesinde yaşıyorsunuz, ama güneşin ışıldamasına dayanamıyorsunuz. Siz ve ben, aynı kumaştan dokunmadık. Sizin aradığınız rahat, güvenlik, ama yaz ışığının yüreğinizi doldurmasını kabul edemiyorsunuz. Yarın, köye dönecek ve yeni bir ustabaşı seçeceksiniz.

Tüm zanaatkarlar ayaklandı.

- Ne yapmayı düşünüyorsun? diye sordu Kenhir endişeyle.

- Zirvenin havasını solumayı, ateşiyle yanmayı.

Dev adamın yüzü öylesine sertti ki, kimse itiraza yeltenmedi. Paneb geçitteki köyden çıkarken, Güçlü Naht peşinden yetişti.

- Oradan canlı dönemezsin!

- Loncadan kovulacağıma göre, ne önemi var?

- Mahkeme daha karar vermedi ki!

- Yaptığım hata, cinayetten de beter. Hiçbir zanaatkar tersini söyleyemez. Onun için, zirveden adalet isteyeceğim.

- Eğer zirve Paneb'i aklarsa, dedi Âlim Tuti, ekip şefimiz ve ustabaşımız olarak kalır.

Kenhir'in başı eğilmişti. Zirvenin geçmişte kimsenin hatasını bağışlamadığını iyi biliyordu. Cesur Paneb'in, "Gönye ve Cetvel Kurulu"nun karşısına çıkması çok daha iyi olacaktı. Çünkü bu topluluk onun iyi niyetini mutlaka göz önüne alırdı. Oysa Paneb yarım ölçülerin adamı olmamıştı hiç. Ustaba-şılıktan, sade zanaatkârlığa inemezdi. Zirvenin kavurucu ateşinin karşısına çıkmakla bizzat tanrısal güçlerce hatasından arındırılmak ve tüm sanatını ifade etmeye karar verdiği Tausert'in ebedî istirahatgâhını yaratmaya devam etmek istiyordu. Tamamlanacak eser insanın önüne geçtiğinden, koşullar ne olursa olsun, mezar kâtibi olarak Kenhir'in bir ustabaşı karşısında hoşgörülü davranması imkânsızdı. Kuruluşundan beri Hakikat Meydanı'nın kuralı buydu; bu kural uygulanmazsa, lonca da olmazdı. Paneb'in topladığı hayranlığı düşününce, böylesine katı davrandığı için zanaatkarların nefretini çekeceğinden emindi Kenhir; ama buna hiç mi hiç aldırmıyordu; bu katılığı sayesinde, tüm köyü koruyordu o.

- Sanırım, zirvenin hükmünü beklerken evimizde dinleneceğiz, dedi Çakal Unes, öfkeyle.

- Ya da Kenhir işleri eline almaya karar verir, diye alay etti Halat Kasa. Yaşlı kâtip sataşmalara cevap vermedi, bastonuna dayanarak iniş yolunu tuttu. Kemikleri ağrıyordu, her zaman gözlerini kamaştırıcı görkemli manzaraya bakmak bile gelmiyordu içinden. Bundan böyle, Paneb'in infazcısı olarak görülecek, bunca sevdiği köyden ayrılmak üzere, emekliliğini istemek zorunda kalacaktı. Hiç olmazsa mezar kâtibi görevini, görevlerin en

nankörünü gerektiği gibi yapmış olmanın huzuruyla ölecekti; iyi ama, Paneb kadar deneyimli bir çizimci, planı kopyalarken nasıl olur da böylesine korkunç bir yanlış yapardı? Firuze Kenhir'in bürosunun kapısının önünde duran Güçlü Niut'la karşılaştı.

- Mezar kâtibinin Paneb'i ölüme gönderdiği doğru mu?

- Tabii ki değil! Zirvenin karşısına çıkmaya karar veren, Paneb. Kimse onu zorlamadı.

- Ama Kenhir onu mahkemenin karşısına çıkarmak istiyordu !

- Göreviydi de ondan, Firuze. Ustabaşı korkunç bir hata yaptı. Bil ki aynı açıklamayı Lekesiz Uabet'e de yaptım. Ne bir zanaatkar ne de bir Hathor rahibesi kurallarımızın katılığını eleştiremez. Kocam sadece kuralı uyguladı, bunun için onu kutlamaktan başka yapacak bir şey yok.

- Neden ortaya çıkmıyor?

- Çünkü üzgün ve bitkin. Paneb'in kararına sevindiğini mi sanıyorsun? Mezar kâtibini daha fazla rahatsız etmenin bir yararı yok, o sadece görevini yaptı. Kenhir'in genç karısının kararlılığından etkilenen Firuze geri çekildi ve bilge kadının evinin yolunu tuttu. Kızıl saçlı muhteşem kadın dev adamın ortadan kaybolabileceğini asla düşünmemişti; sanki hiç ayrılmamışlar gibi, kollarının sıcaklığını, arzusunun ateşini hissetti.

Ateşli vücutları ilk karşılaşmalarından beri hiç dinmeyen yoğun bir birleşme yaşamış, Firuze Paneb'i hiç aldatmamıştı. Oysa istediği erkeği kandıracak güzellikte özgür bir kadındı, ne var ki dev adamın metresi olduktan sonra, başka hiçbir tutkuya ihtiyacı kalmamıştı.

Böylesine âşıkken... Loncanın ustabaşılığına yükselen o baş eğmez genç adam, sırlarını anlayamadığı tuhaf bir büyü yayıyordu çevresine. Hayır, onu kaybetmek niyetinde değildi!

Bilge kadın, babası hakkında bilgi almaya çalışan küçük Selena'yla konuşuyordu.

- Dağa tek basma çıktığı doğru mu?

- Evet, Selena.

- Zirveye çıkıp, tanrıçayı görmek mi istiyor?

- İsteddiği o.

Bilge kadının ona hiç yalan söylemeyeceğini bilen küçük kız, düşünceye daldı.

- Tamam, ciğer hastalıkları hakkındaki papirüsü okuyacağım. Selena Işık'ın kütüphanesine çekildi.

- Durumun ne denli ciddi olduğunun farkında değil, dedi Firuze.

- Yanılıyorsun.

- Selena öylesine sakın, öylesine aldırılmaz duruyor ki!

- Hem zirveyi hem de babasını biliyor.

- İzin ver zirveye çıkayım, Işık, Paneb'e yardım edeyim!

- Çok geç, Firuze, o buluşmaya yalnız gitmeli.

- Hiç olmazsa biraz sebze çorbası için, dedi Güçlü Niut, koltuğuna büzülmüş oturan Kenhir'e.
 - Aç ya da susuz değilim.
 - Dertlenip aç kalarak Paneb'i geri getiremezsiniz ki.
 - Tüm köy benden nefret ediyor.
 - Kendinizle barışık olduğunuza göre, bunun ne önemi var?
 - Barışık, barışık... Söylemesi kolay! Güçlü Niut kaşlarını çattı.
 - Kendinizi neyle suçluyorsunuz?
 - Bilmiyorum, ama sanki önemli bir ayrıntıyı kaçırmışım gibi... Biraz şarap ver.
 - Şarabın zihninizi açacağını mı düşünüyorsunuz?
 - Bilinir mi?
- Niut kupanın dibine birkaç damla doldurdu. Kenhir bir türlü eline geçiremediği gerçeği kupayı başına dikerken yakaladı.
- Bacaklarım beni yürütmeyecek kadar ağrıyor... Git Burun Fened'i bul ve Paneb'in çizdiği planı alıp gelmesini söyle.

Altmış birinci bölüm

Panab zirveye tırmanırken, Kurtarıcı Şed'in uyarısını hatırladı: "Hayatın, bizleri çok yükseklerden düşürecek oyunları olduğunu unutma. Üstelik senin için, düşüş diğerlerine göre çok daha şiddetli olacak; o zaman, karanlıklar ejderhasına karşı kazanılan zaferi hatırla."

Teb'in güneşin altında yamyassı olmuş dağlar, gerçekten de savaşılan bir canavar mı barındırıyordu? Dev adam daha çok, kendini sakınmadan atıldığı ustabaşılık makamından düşüşü hakkında düşündü. Cesur Panab en kararlı düşmanlarla savaşmaya hazırды her zaman, ne var ki bu olay onu hazırlıksız yakalamış, o da savaşmadan yenilgiyi kabullenmek zorunda kalmıştı. Hathor rahibeleri batı tanrıçasına çiçek sunup öfkelerini yatıştırmadan, zirveye çıkmamak gerektiğini söylerlerdi; oysa Panab'in elleri boştu, sunabileceği tek armağan olarak da, çevredeki tepeleri titretecek kadar güçlü öfkesinden başka bir şeyi yoktu.

Cesur Panab ne gün doğumundan ne de gün batımından medet umuyordu; ona göre, sadece öğle güneşinin yoğun ışıkları hüküm verebilirdi. Bu nedenle, aynı zamanda Hakikat Meydanı'nın koruyucusu olan ve tedbirsizleri ile kendini beğenmişleri yakan acımasız alevin karşısına dikilmeden önce, güneşin tepeye yükselmesini bekledi.

Zirvedeki dualığa vardığında, yumruğunu kaldırdı.

- Sen ki sessizliğe tutkunsun, bana cevap ver! Göğün, doğumların ve değişimin tanrıçası Maat'ı temsil ettiğine göre, beni sana hizmet edenlerin loncasını yönetmeye layık görüp görmediğini söyle! Yaptığım hata Firavun Tausert'in ebedî istirahatgâhını yaratma çalışmalarını yönetmemi önleyecek kadar ciddi mi?

Önce sessizlik oldu.

Yoğun, dev adamın omuzlarını çökertecek kadar ağır bir sessizlik. Panab direndi, sorusunu aynı öfkeyle tekrarladı. İşte o zaman dağ kımıldadı.

Deprem gibi bir şey değildi bu; çok hafif olmasına rağmen, dev adamın sendelemesine yol açacak yavaş bir dans.

- Demek konuşacaksın! Tereddüt etme, yüksek sesle konuş ki, kararını iyice duyabileyim! Zirvenin kayaları yarılıp, kırmızı bir ışık çıkardığında, Panab dengesini bulmaya çalışıyordu.

Ellerini gözlerine götürerek acıdan haykırdı, yine de direnip, olduğu yerde kaldı.

Gözlerini yeniden açtığında, kördü.

- Acımasız bir tanrıça olduğun için, resim yapmamı engellemek istiyorsun! İyiyi kötüden ayırt etmeyi unuttum mu? Yalan yere yemin mi ettim, yoksa Ptah'ın, inşaatçıların koruyucusunun adını mı lekeledim? Dilsizliğine başkaldırdığım için, beni küçük düşürerek yok etmek istiyorsun, ama başaramayacaksın! İçindeki öfkeli aslan beni parçalasın, şiddetli rüzgâr alıp götürsün!

Kenhir'in sesi titriyordu.

- Bu korkunç bir yanlışlık... Hayır, iğrenç bir sahtekârlık... Paneb hata falan yapmamış...
Bu çizime bir bak, Işık, iyi bak!

Bilge kadın elindeki papirüsü dikkatle inceledi.

- Bu çizgiler Paneb'in değil. Mezar kâtibinin yüzü aydınlandı.

-Ben de öyle düşündüm! Hain, Fened'den ustabaşının çizimini çaldı ve yanlış bir kopyasını çıkardı, Fened'in yararlandığı çizim de, bu yanlış kopyaydı işte. Bu korkunç kazanın asıl nedeni, bu! Eğer sahte çizim ihtimali aklıma gelmemiş olsaydı, Paneb'i hâlâ suçlu sanacaktım.

- Fened'i sorguladınız mı?

- Tabii ki! Bu çizimi çalıp yerine bir başkasını koymanın çocuk oyuncağı olacağını söyledi. Fened, sahte bir çizim hazırlayıp kendini kurban olarak gösterecek kadar sapık biri olamaz... Saçma!

- Gidip ustabaşını getireceğim, dedi bilge kadın.

- Zirve onu bağışlasaydı, çoktan dönmüş olurdu.

Gerçekte mezar kâtibinin söylediği. Anlaşılan hain kurnazca bir plan yapmış, bu plan sayesinde ustabaşından kurtulmayı başarmıştı.

- Sakın tehlikeye atılma, diye yalvardı Kenhir. Sana öyle ihtiyacımız var ki! Bilge kadın zirveye çıkan patikaya adım attığı sırada, küçük bir el hissetti avucunda.

- Babamı aramaya gittiğine göre, ben de seninle geleceğim.

Bilge kadının itiraz etmesi gerekirdi kuşkusuz; ne var ki küçük Selena'nın yüzü öylesine kararlıydı ki, kabul etmekten başka çaresi olmadığını anladı. Herkesin tahmin ettiği gibi, kötüsü gerçekleşmiş de olsa, küçük kız olgun bir insan gibi davranacaktı.

Yavaşça tırmandılar, zirveye varmadan birkaç metre önce, ustabaşını bir kayaya oturmuş zirveye bakar buldular.

-Baba!

Selena koşup dev adamın kollarına sığındı.

- Zirvenin kolu bana vurdu, dedi Paneb kızına. Gücünü gördükten sonra, soluğunu yüzümde hissettim. Ben günün en aydınlık anında, kesif bir karanlık içindeyken, bana yeni gözler bağışladı. Kulaklarını iyice aç, Selena, eğer onunla nasıl konuşacağını bilersen, zirve çok cömert olabiliyor.

Bilge kadın yaklaşıp, ustabaşına sarıldı.

- Hiç hata yapmadın, Paneb. Hain Fened'den senin yaptığın çizimi çalmış. Seni korkunç bir töhmet altında bırakacak bir yanlışlık yapılması için, çizimi değiştirmiş.

Dev adam kızını göğsüne bastırarak, olanca haşmetiyle ayağa kalktı.

- Bu, bütün görevlerimin devam edeceği anlamına mı geliyor?

- Tanrıça suçsuzluğuna hükmetti, lonca mahkemesi de bu hükmü onaylayacaktır. Bu

sınav zirvenin ateşiyile tanışmana, zirve ateşinin bundan böyle ellerini ve eserlerini canlandırmasına yaradı.

Hain köyün ana yolunda Firuze'yle karşılaştığında, Hat-hor rahibesinin neşesini görüp şaşırıldı.

- Seni böylesine neşelendiren ne? diye sordu Firuze'ye.

- Paneb geri döndü!

- Bir Hathor rahibesi bana zirvenin Paneb'i sakat bıraktığını söyledi.

- Tam tersine, Paneb'i akladı! Bilge kadın, saygılarını sunması için ustabaşını sessizlik tanrıçasının dualığına götürdü, yarın da tanrıçanın onuruna bir şölen düzenliyoruz. Ne kadar mutlu olduğumu bir bilsen!

- Belli oluyor, Firuze, belli oluyor... Ben de Paneb'in bu sınavı başarıyla atlatmış olmasına çok memnunum.

- Onun yüreği, zirve sayesinde göreceğimiz birçok eseri barındıracak kadar geniş.

Her zamankinden daha zarif adımlarla, bale yapıyormuş gibi, sunaklara doğru yürüyüp uzaklaşti. Oysa öte yanda hain, omuzları düşük, ağır adımlarla, karısının pişirdiği mercimekli domuzun tadına bakmak için eve döndü. Kocasının yüzüne bakınca, olanları anladı kadın.

- Paneb sağ ve sağlam mı?

- Dağ onu bağışlamış.

- O diğerleri gibi biri değil, Set'in korumasında!

- Suskun Nefer'in de tanrıların korumasında olduğu sanılıyordu ama, onu öldürdüm! Böylesi inançlar beni engelleyemez.

- Korkuyorum, giderek daha çok korkuyorum...

- Sızlanmaktan vazgeç! Dışarıda bizi bekleyen servete sırtımızı dönemeyiz. Düşün bir; büyük ve güzel bir ev, hizmetkârlar, üzerinde adamlarımızın çalıştığı geniş topraklar. Bunları düşünüp, korkuyu unut. Paneb eninde sonunda insan, manevî babasını öldürdüğüm gibi, onu da yok edeceğim. Ondan sonra Işık Taşı'nı alıp, başından beri düşünüyordüğümüz zenginliklere kavuşacağız.

Kapı vuruldu.

Hainin karısı dehşet içinde, duvara dayandı.

- Senin olduğunu anlayıp, almaya geldiler.

Hain korku içinde kapıyı araladı, Güçlü Niut'un yüzüyle karşılaştı.

- Mezar kâtibi sağ ekibin tüm zanaatkarlarını çağırıyor.

- Geliyorum.

Niut öteki zanaatkarlara haber vermeye gitti.

- Sakın gitme, bu bir tuzak! diye yalvardı hainin kansı. Yaşlı Kenhir seni arkadaşlarının

önünde ele verecek.

Hain de ikircikliydi. Eğer karısı haklıysa, tek çare zaman kaybetmeden kaçmaktı. İyi de, hangi hatası ele vermişti onu?

Sessizlik tanrıçası Paneb'i öldürmemiş de olsa, geriye hâlâ bir ustabaşına yakışmayacak o meslek hatası, o çizim kalıyordu... Paneb'in mahkûm olması için, mezar kâtibine bu çizimi hatırlatmaya karar verdi.

- Hemen köyden ayrılalım! diye yalvardı karısı.

- Kenhir'in evine gidiyorum, dedi hain kararlılıkla.

Paneb tüm sağ ekip zanaatkârlarının karşısında, Fened'in kullandığı çizimi inceledi.

- Bu çizim sahte, sahteliğini kanıtlayacak üç nokta var. Birincisi, orijinal belgeyi kopyalarken kullandığım mürekkep farklıydı; ikincisi, benim fırçalarımın çizgisi bu kadar kalın değil; üçüncüsü, papirüsün cinsi de farklı. Mezar kâtibinin deposundaki papirüse bakınca, kolaylıkla anlayacaksınız bunu.

- Bu dediklerini ben de doğruluyorum, diye açıkladı Kenhir. Ustabaşı hata işlemediğine göre, mahkemeyi toplamanın gereksiz olduğunu düşünüyorum.

Tüm zanaatkarlar rahatlamış göründü. Paneb'i ilk kutlayan Somurtkan Karo oldu. Kurtarıcı Şed Burun Fened'e döndü.

- Senin bize yapman gereken bir açıklama yok mu dersin?

Altmış ikinci bölüm

Burun Fened telaşlandı.

- Açıklama mı... İyi ama, hangi konuda?

- Çok basit, diye devam etti Şed. Ya biri ustabaşının sana verdiği çizimi çalıp sahtesiyle değiştirdi ya da bütün bunlar senin başının altından çıkıyor.

- Ben... böyle bir sahtekârlık, ha! Düş görüyorsun! Tüm zanaatkarların kuşku dolu bakışlarının ağırlığını üzerinde hisseden taş yontucu, terlemeye başladı.

- Yanılıyorsunuz, ben suçsuzum!

- Benimle gel, diye buyurdu Paneb.

- Beni nereye götürüyorsun?

- Eğer suçluysan, cezan korkunç olacak; masumsan, korkacak hiçbir şeyin yok.

Hiçbir çıkış yolu kalmadığını gören Burun Fened ustabaşının peşinde takıldı, hep birlikte bakımıyla Lekesiz Uabet'in ilgilendiği sunaklardan birinin yanına vardılar.

Hathor rahibesi kenara çekildi, iki adamın yüksek kubbeli, hafifçe aydınlatılmış bir odaya girmesine izin verdi.

Loncanın kurucusu I. Amenofis ile simyacılığın sembolü, siyah derili annesinin heykellerinin arasında, iki eliyle tuttuğu Maat heykelciğini havaya kaldırmış, bilge kadın duruyordu.

- Ebedî doğruluğun ve kutsal koruyucularımızın huzurunda, firavunun ve ustabaşının hayatlan üzerine yüreğinin ve ellerinin temiz olduğuna yemin ediyor musun? Burun Fened gözlerini Maat'tan ayırmadan, diz çöktü.

- Yemin ediyorum.

Paneb kalkmasına yardım etti.

- Seni kucaklama sırası bende.

Tausert'in Vezir Hori'den aldığı haberler pek iç açıcı değildi. Setnaht, dürüstlüğünden kimsenin kuşkulandığı büyük oğlunun raporlarına dayanarak, savaş hazırlıklarını hızlandırmıştı. Asya'daki siyasal karışıklıklar Mısır'ı her gün biraz daha iştah açıcı bir hedef olarak gösteriyor, diplomatların vardıkları kesin olmayan sonuçlar da saldırı ihtimalinin giderek güçlendiğini kanıtlıyordu. Setnaht, sömürgelerde herhangi bir ciddi olay olmadığından, düşmanın hazırlıklarını henüz başındayken boğacak bir saldırı için Tausert'in onayına henüz başvurmamıştı. Öte yandan Vezir Hori de ülke ekonomisini kararlı bir biçimde yönetmeye devam ediyordu.

Tausert Teb'den hoşlanıyordu. Burada, Per Ramessu'da varlığından bile habersiz olduğu bir dinginlik vardı. Sık sık Karnak'a gidip, büyük Amon-Ra Tapınağı'ndaki ayinlere katılıyor, sarayın bahçesinde kendine göre çok az zaman geçi-rebiliyordu.

Firavun kraliçe silolar başyöneticisini kabul ettiği çalışma odasından henüz çıkmıştı ki,

özel sekreteri pek alışılmadık bir istekle geldi.

- Hakikat Meydanı ustabaşısı acilen haşmetmeaplarıyla ile görüşmek istiyor. Tausert'in gözleri bir an karardı ve kraliçe sendeledi.

- Haşmetmeapları... İyi misiniz?

- Evet, evet, endişelenmeyin.

- Dinlenebilmeniz için, ustabaşısını göndermelerini söyleyeyim.

- Hayır, kabul edeceğim onu... Beni bahçede bulsun. Tausert şimdiye kadar böylesi bir bitkinlik hissetmemişti hiç; güçlkle saraydan çıktı, büyük bir firavunincirinin gölgesine oturdu.

Tüm gücü tükenmiş gibi gözlerini kapadı, her geçen gece düşlerine daha çok giren ölmüş kocasını düşündü. Bazen, yanma çağırdığı yöneticilerin raporlarını dinlerken, aklının nerelere gittiğini görüp, iktidarda olmanın artık ilginç gelmediğini düşünerek şaşılıyordu; bütün bunlar geçici bir yorgunluğun belirtileri değil miydi? Çevresinde birinin varlığını hissedince, gözlerini açtı. Cesur Paneb güneşin altında, karşısında duruyordu.

- Seni buraya hangi acil durum getirdi, Ustabaşı?

- Firavun Setnaht'ın Krallar Vadisi'nde ebedî istirahatgâhının kazılması için emir verdiğini biliyorsunuz.

- Bunda şaşacak ne var?

- Lonca isteğini yerine getirecek durumda değil.

- Bu dediğinizden ne sonuç çıkaracağım?

- Hakikat Meydanı ekibinin milyon yıllık tapınağınızın ve ebedî istirahatgâhınızın yapımıyla meşgul olduğunu. Bu eserin kapsamı, büyük bir çaba gerektirecek başka bir işe zaman bırakmıyor.

- İtaat etmek zorunda değil misiniz?

- Emir saçma olduğunda ve daha uygun bir çare bulunduğunda, değiliz.

- Hangi çare?

- Söyleyeceklerim sizi şaşırtacak, Haşmetmeapları, desteğinize ihtiyacım var. Çok büyük bir mezar tasarladığıma, ülkede de aynı anda iki firavun hüküm sürdüğüne göre, neden onları sonsuza dek birleştirmeyelim?

- Bunun anlamı... Yoksa Setnaht'ı ebedî istirahatgâhıma kabul etmemi mi istiyorsunuz?

- Eğer geldiğiniz ışığa geri dönen ilk siz olacaksanız. Yoksa, sizi kabul etmek, Firavun Setnaht'a düşecek.

Tausert sarsılmıştı.

- Gerçekten de şaşırtıcı bir öneri! Bunu kabul edeceğimi mi sandın?

- Evet, Haşmetmeapları, çünkü ben size fani olayların ve kişiler arası çekişmelerin bir anlamı olmadığı bir eserden söz ediyorum. İktidarınızın insanî yanını veya günlük

tasalarını uzaktan ya da yakından hatırlatacak tek bir sahne, tek bir metin olmayacak; canlandırılacak olan, tanrılarla diyalogunuz ve ışığın içinde dirilişiniz. Orada sonsuza dek sadece firavunun varlığı yaşayacak. Tausert ve Setnaht'ın mezan... Kraliçe bu çarpıcı gerçeği daha iyi kavrayabilmek için gözlerini kapadı.

- Tanrıça Maat adına yemin ederim, Haşmetmeapları, istirahatgâhınızın Krallar Vadisi'ndeki en güzel mezar olması için durmadan çalışacağım. Resimlerime loncanın bana öğrettiği her şeyi, çalıştığım yıllar boyu kazandığım her bilgiyi yansıtacağım. Yüzünüz tanrıçaların yanında parlayacak, renklerin büyüğü yüzünüzü deyişmez kılacak.

Tausert daha genç, daha güçlü olsaydı, Paneb'in önerisini hiç tereddütsüz geri çevirirdi kuşkusuz; ne var ki bir daha Teb'den ayrılmayacağını bildiği ve Paneb'in sözüne güvendiği için, kabul etti.

- Kabul ediyorum, ama benim kabul etmem yetmez. Setnaht'ın buna karşı çıkacağından eminim.

- Onu ikna etmeyi başaramaz mısınız, Haşmetmeapları?

- Böyle bir pazarlığa girişecek son kişi, ben olmalıyım.

- Eğer izin verirseniz, bu işi ben üstlenirim. Firavunla konuşmak için başkente gidiyorum.

- Sekreterim sana bir yetki mektubu verir, yine de bu girişimin başarısız olmasından korkuyorum.

- Ben iyimser olmak zorundayım, Haşmetmeapları.

- Ya Setnaht kesin olarak reddederse?

- Ne olursa olsun, bütün çabamı ebedî istirahatgâhınıza yönlendireceğim.

- Böyle devam edin, dedi ustabaşı kayanın içindeki çalışmaları gözle görülür bir hızla ilerleyen taş yontucularına.

- Bu şimdiye kadar çalıştığımız en güzel şantiye! diye seslendi Güçlü Naht. Şimdiye kadar hiç böyle istekli çalışmamıştım... Burası, gelmemizi bekliyormuş gibi! Hiçbir güçlkle karşılaşmadık.

- Çünkü senin romatizma ağrıların yok, diye itiraz etti Somurtkan Karo.

- Sırtımın ortasında bir sızı var, diye yakındı Halat Kasa.

- Sırtını göğsüme daya, dedi Paneb.

Dev adam göğüs kemiğini ağrıyan omura dayadı, Kasa'yı güçlü kollarıyla sardı, sanki soluğunu kesmek istiyormuşçasına sıktı.

- Tüm gücünle soluğunu boşalt.

Taş yontucunun ciğerleri boşaldıkça, Paneb daha güçlü sıkmaya başladı, çıkan çıtırtıyı herkes duydu.

- Şimdi çok daha iyiyim, dedi Kasa, Paneb'in kollarından kurtulunca.

- Şantiyede başka hasta var mı? diye sordu ustabaşı.

- Bildiğim kadarıyla, yok, dedi yalıyının gölgesine oturmuş Kenhir.
 - Kurtarıcı Şed ile Kararlı Gau verdiğim çizimlerin uygulanmasını sağlayacak, siz her şeyi denetleyeceksiniz, Kenhir.
- Mezar kâtibi ayağa kalktı, bastonuna dayandı.
- Bu tehlikeli bir yolculuk, Paneb.
 - Endişelenmeyin, döneceğim.
 - Per Ramessu, yılan yuvasından da tehlikeli! Setnaht seni Tausert'in en güçlü dayanaklarından biri olarak görüyor; seni savunmasız yakalamak, onun için hedeflerin en önemlisi. Bahse girerim, önerini reddedecek ve seni tutuklatacak.
 - Bir Hakikat Meydanı ustabaşısını tek başına tutuklayamaz. Hem kurala saygı göstermesi için, size güveniyorum.
 - Tecrübeli birinin öğütlerini dinlesen, böyle bir yolculuğa çıkmazdın.
 - Setnaht'la görüşmeden, onu tek bir mezarın gereğine nasıl inandırırım?
- Kızıl saçları görkemli bir siyah perukanın altına gizlenmiş, gözleri hafifçe boyanmış Firuze, köyün ana kapısının önünde bekliyordu. Paneb, sırtında torbası, durdu.
- Yoksa sen de mi yolculuğa karşısın?
 - Seven kadın da dahil, seni kim bundan alıkoyabilir? Dev adam Firuze'ye öylesine ateş dolu gözlerle baktı ki, genç kadın ürperdi.
 - Git, Ustabaşı, hayatını yakacak da olsa, görevini yerine getir. Yoksa, seni sevmem.

Altmış üçüncü bölüm

Genellikle erken kalkmaya alışkın Setnaht, hekimlerin sadece afyon şurubuyla azaltmayı başarabildiği bir bel ağrısıyla yatağa çivilenip, kalmıştı. Öğleden az önce, bir dizi muayeneden geçirdiler firavunu.

- Evet, Doktor?

- Aslında basit bir lumbago olduğunu söyleyebilirdim, ama size yalan söylemek istemiyorum. Gerçeği duymak istiyor musunuz?

- Hiçbir şey saklamayın.

-Nasıl isterseniz, Haşmetmeapları... Aslında gerçek oldukça basit; yaşlı bir insansınız ve hayatî organlarınız yorulmuş. Başkalarına kıyasla, üstün bir enerjiye sahip olduğunuzdan, bu gerçeği unutmayı başanyorsunuz, ama dayanıklılığın da bir sonu var. Tabî, güçlendirici ilaçlar alacaksınız ama, bu ilaçların etkisi geçici olacak, olsa olsa o günü biraz daha erteleyecek.

- Siz... ölümden mi bahsediyorsunuz?

- Hazırlıklı olmak gerek, Haşmetmeapları.

- Ne zaman?

- Bir yıldan çok yaşamanız mucize olur, Haşmetmeapları. Size verebileceğim en içten öğüt, faaliyetlerinizi ciddi biçimde kısıtlamanız, olabildiğince dinlenmeniz olur. Yoksa teşhisimi çok daha kötümserleştirmek zorunda kalırım.

- Açık sözlülüğünüz için teşekkür ederim, Doktor.

- Ötekilerden daha iç açıcı bir ayrıntı var; ilaç yapımındaki bilgilerimiz sayesinde, fazla acı çekmeyeceksiniz. Tabî gece gündüz emrinizde olduğumu unutmayın.

Setnaht tüm iştahsızlığına rağmen, kuzu pirzolarını ve salatayı bitirmek için kendini zorladı. İlaçlar sayesinde, belindeki sızı azaldığından, yarım saat boyunca Vezir Hori'yle görüşmüş, sonra da sekreterinin getirdiği gizli mesajları okumaya koyulmuştu.

- Kraliçe Tausert'ten bir mektup, Haşmetmeapları. Getiren de Hakikat Meydanı ustabaşısı.

- Cesur Paneb mi, emin misin?

- Yüzbaşının tepesinden bakan bir dev, Haşmetmeapları.

- Ta kendisi! İyi ama, sadece mektup getirmeye mi gelmiş?

Merakla, mektubu okumaya girişti. Elindeki bir mektup değildi aslında; sadece ustabaşısını bir an önce kabul etmesi için, bir rica mesajı.

- Öğleden sonra kaç randevum var?

- Dört, Haşmetmeapları; önce cephanelik sorumlusu, sonra da...

- Yarına ertele ve Paneb'i getirmelerini söyle.

Setnaht ağzını sodyum karbonatlı suyla çalkaladı, iktidara geldiği bir sırada onu terk eden koruyucusu Set'i hatırlamak için "güç" sembolü asalarla süslü yaldızlı iskemlesine oturdu.

II. Seti gibi Setnaht da, sadece Büyük Ramses'in babası I. Seti'nin ehlileştirerek Mısır tarihinin en görkemli sayfalarını yazmak için kullandığı adını almakla ne denli kendini beğendiğini göstermişti. Aslında kimse I. Seti'yi taklit etmemeliydi.

Cesur Paneb'le karşılaşmak, hükümdan rahatlatı.

- Tausert'in mektubuna göre, benimle görüşmekte acele ediyormuşsun...

- Mezarınız için seçtiğiniz yer uygun değil, Haşmetmeapları.

- Ya... Öyleyse bana başka bir yer mi önereceksin?

- Evet.

- Bu yolculuğu da bunun için yaptın...

- Evet, Haşmetmeapları, önereceğim yerin sıradışı özellikleri nedeniyle.

- Yoksa Krallar Vadisinde değil mi? diye endişesini belirtti Setnaht.

- Yapılmakta olan geniş mezarın, şu anda Mısır'ı ortaklaşa yöneten iki firavuna da yeteceğini düşünüyorum.

Paneb'in kalın sesi titrememişti.

- Tausert ve benim için tek bir mezar...

- Kraliçe kabul etti. Setnaht şaşkınlık nı gizlemedi.

- Bundan... emin misin?

- Hiç kuşku yok, Haşmetmeapları.

- Tausert ve Setnaht sonsuza dek birlikte... Benim onayımı istiyorsun?

- Tüm yüreğimle diliyorum.

Yaşlı adam ayağa kalkmak, hava almak, danışmanlarını toplamak isterdi ama, bunlan yapacak gücü kalmamıştı. Birkaç gün önce, böyle bir öneri getirmek cüretini gösteren Paneb'i hakaretlerle kovardı. Ama bugün her şey değişti, çok değişik...

- Çalışmalar ilerledi mi?

- Hızla ilerliyoruz, dedi Paneb, kısa süre sonra resimlerimle ilahlara vücut vereceğim. Projemi açıklamamı ister misiniz?

- Bu gerekli değil, yeteneklerini herkes biliyor. Önerini kabul ediyorum, ama benim de bir koşulum var; acele etmelisin, Ustabaşı.

Dakter'le birlikte Libyalı izcileri yakalayan polislerin eşliğinde, belirlenen randevu yerine yaklaşmış, yürüyordu Mehi.

Yanlarında generalin bulunmasının verdiği cesarete rağmen, polisler gece karanlığında çölde dolaşmaktan pek de memnun değillerdi. Çok sayıda zehirli yılanın yanı sıra, en cesur savaşçıların bile baş edemediği kötü ruhlarla dolu olurdu çöl.

Tek teselli, Libyalılar ile öteki çöl farelerinin de en az onlar kadar korkuyor olmalarıydı.

- Sayımız çok az, diye yakındı manganın komutanı.

- Bu girişim gizli kalmalı, dedi Mehi.

- Gereksiz tehlikeye atılıyorsunuz, General.

- Libyalı bir kabile reisi yakalamak çok güç, bunu sen de biliyorsun. Tehlikesi ne olursa olsun, kaçırılmayacak bir fırsat! Üstelik, hayatımı bir büroda geçirmediğimi kanıtlayabildiğim için, mutluyum. Bu asiye götürdüğümüzde, güzel kraliçemizin ne kadar sevineceğini düşünebiliyor musun?

- Güzel bir av olur, demek zorunda kaldı komutan.

Ceylan vahasına varır varmaz, beşi de, dikkatlerini artırarak tek sıra yürümeye başladı. Baştaki polis ucu çatal sopasıyla kumlan yokluyor, en arkadaki de Mehi'nin verdiği ağır torbayı taşıyordu.

Terk edilmiş kuyu görüldüğünde, polislerin gerginliği elle tutulacak gibiydi.

- Daha ileri gitmeyelim, General. Adamlarımdan birini, çevreyi kolağan etmeye göndereceğim.

- Gereksiz, Libyalılar randevuya gelecek.

- Hiç önlem almazsak, kolay av oluruz!

- Tasalanma, Komutan. Önce, onlara ne önereceğimizi duymak isteyecekler. Mehi'nin umursamazlığı, bir tuzağa düşmekten korkan polisleri yatıştıramadı. Kuyuya varmalarına birkaç metre kala, Libyalılar karanlıktan çıktı.

Yarım daire şeklinde dizilmiş, mızraklarını kaldırmış sekiz savaşçı.

- Tek bir hareket bile yok, dedi general polislere. Mehi ilerledi.

- Kabile reisiyle görüşmek istemiştin. Gelmeye cesaret etti mi? Altı Parmak birkaç adım ilerledi.

- Ben basit bir izci komutanı değil, hiçbir Mısırlıdan korkmayan bir kabile reisiyim. Ya sen, gerçekten de Teb Ordusu Komutanı General Mehi misin?

- Evet.

- Benimle neden buluşmak istedin?

- Bu son günlerde, topraklarımıza çok yaklaştın.

- Bir gün gelecek, bütün Mısır bizim olacak!

- O günü beklerken, sana bir iş önereceğim.

Altı Parmak en az Mısırlı polisler kadar şaşkındı.

- Ticaretle ilgilenmiyorum!

- Kervanlara saldırmaya devam edersen, birliklerimi üzerine salanm, kurtulamazsın. Sana çok daha iyisini önermeye geldim.

Mehi torbayı taşıyan polise yaklaşmasını söyledi.

- Torbayı aç, içindekileri yere dök.

Altı Parmak gözlerine inanamadı. Gecenin loş karanlığı, gözlerini yanıltıyor olmalıydı.

- Düşündüğün gibi, dedi Mehi. İstersen dokun. Libyalı diz çöktü. Altın... Küçük bir servet denecek kadar çok, altın külçeleri. Altı Parmak soran gözlerini General Mehi'ye çevirdi.

- Bunun karşılığında ne istiyorsun?

- Teb bölgesini yağmalamamanızı, emrime her söylediğimi tartışmadan yerine getirecek bir komando birliği vermenizi.

- Benimle alay ediyorsun! Firavunun generaline nasıl güveneyim?

Mehi Altı Parmak'ı şaşkınlıktan donduracak bir hızla hançerini çekti, Mısırlı polis komutanının ve torbayı taşıyan askerin gırtlığını kesti.

- Ötekileri öldürün! dedi Libyalılara.

Nişanlanıp şiddetle fırlatılan iki mızrak üçüncü polisin göğsüne saplandı.

Omzundan yaralanan dördüncüsü kaçmaya çalıştı.

Mehi kuma saplanmış mızrağı aldı, hedefi ıskalamadı.

Sırtından vurulan Mısırlı kumların üzerine devrildi.

- Bana güvenmek, sana çok daha fazla altın kazandırır, dedi şaşkınlıktan ağzı kurumuş Altı Parmak'a.

Altmış dördüncü bölüm

Dakter daha da şişmanlamıştı; Mısırlı aşçısının hazırladığı yemeklere dayanmak imkânsızdı. Üstelik, endişelendikçe, daha çok yiyordu. O sabah bir domuz budu yemiş, üzerine de taze peynir ve birkaç salkım üzüm götürmüştü ama, nafile. Teb'in merkez laboratuvarının yöneticiliğine yükselmiş o parlak bilgin, firavunlar dönemi Mısır'ın gelişme yolunda yürümekten alıkoyan batıl inançlarla mücadele etmek yerine, işe yaramaz bir rahatlığın içinde çürüyordu işte! Bu duruma düşmesinin tek sorumlusu Mehi'ydi. O kahrolası general ışıltılı bir gelecek vaat ederek gözlerini kamaştırmış, ama hiçbir sözünü tutmamıştı. Hakikat Mey-danı'nın başlıca esrarını, Işık Taşı'nı ele geçirmeyi başaramamış, ülkenin başına geçme isteği de bir düştten öteye geçememişti.

Şu dakikada, çölde bulunduğu Libyalılar tarafından öldürülmüştü kuşkusuz sahtekâr general. Bu yaptığı bile, generalin çıldırdığının kanıtı değil miydi?

- Efendim, sakalınızı tarayıp, koku sürebilir miyim? diye sordu berber kadın.

- Acele et, gitmem gerek.

Dakter tapmakların geri çevirdiği buluşlarının raflarda tozlandığı laboratuvarına değil, Mehi'den haber almak için kraliyet sarayına gitmeye kararlıydı. Ya generalin cesedini getireceklerdi ya da kaybolmuştu Mehi. Eğer Mehi yaralı ya da sapasağlam dönerse, Tausert'e o canavar hakkında bütün bildiklerini anlatmaya niyetliydi Dakter. Tehdit edilip itaate zorlandığı, gerçekten başka bir kaygısı olmadığını söyleyecekti.

Böylece, felaketine neden olan o iblisten intikamını almış olacaktı. Dakter giyinmeye başlamıştı ki, kâhyası bir ziyaretçisi olduğunu söyledi.

- General Mehi kabul salonunuzda bekliyor. Üstelik, acelesi varmış. Bilginin yüzü soldu.

Tek çare, bahçeden geçip, kaçmak değil iniydi? Ne var ki general durumu anlayacak ve batı yakasına geçmeden ya da saraya ulaşmadan kurbanını yakalayacaktı.

Mehi onu kendi evinde öldürmeyi de göze alamazdı ya! Hizmetkârlar generali cinayetle suçlayacak, tanıklıkları Mehi'nin idamla cezalandırılması için yeterli olacaktı. Hayır, evinden çıkmadığı sürece, korkacak bir şey yoktu... Hem Mehi en ufak bir harekette bulunursa, imdat çağırabilirdi. Midesinde kramplar, ziyaretçisinin hırsıyla arşınladığı salona girdi.

- Çok beklettin, Dakter!

- General... Gerçekten de sizsiniz, değil mi?

- Yoksa çölde kaybolacağımdan mı korktun?

- O macera gereğinden fazla tehlikeliydi, ben de...

- Endişelenme, sadık dostum, beni kimse yıkamaz! Her şey olabildiğince iyi geçti, şimdi elimde, zamanında çok işe yarayacak Libyalı bir komando grubu var.

- İyi ama... Mısırlı polisler ne dedi? Mehi gözlerini bugüninkilere dikti.

- Öldüler, tabii.

- Sakın...
 - Ölmenin on biçimi yoktur, sevgili Dakter. Libyalılarla buluşma konusunda geriye hiç tanık bırakmamak zorundaydım.
- Dakter güçlkle yutkundu.
- Sen, başkasın... Müttefikimsin.
 - Bundan emin olabilirsiniz, General!
 - Harika haberlerim var. Kraliçe Tausert sağlığının bozulması nedeniyle bütün randevularını iptal etti. Artık dosyaları inceleyecek, devlet gemisinin dümenini tutacak durumda değil. Başka bir deyişle, yeniden Teb'in gerçek efendisi oluyorum, Hakikat Meydanı da en büyük desteğini yitiriyor. Son darbeyi vurmak için, bundan iyi fırsat olabilir mi?
 - Gerçekten de, ne güzel bir haber...
 - Özel bir silaha ihtiyacım var, çok sevgili dostum, o silahı da bana sen bulacaksın.
- Mehi'nin Orta Mısır'daki geniş villasında istediğini yaptıracak yetkisi olmasına rağmen, Kâtip Yardımcısı İmuni Hakikat Meydanı'ndan kovulmuş olmayı hazmedemiyordu bir türlü. O köyü yönetmek onun hakkıydı, başka kimsenin değil. Üstelik, isteMerinin haklılığını kanıtlayan belgeleri toplamamış mıydı? Uzun süren bir depresyondan kurtulmuş, saldırıya geçiyordu işte. Ayrıntılı bir dosya hazırlayarak köy mahkemesinin kararını bozacak, Kenhir'in görevine son verilmesini sağlayıp, onun yerine mezar kâtiibi olacaktır. Ondan sonra da Cesur Pa-neb'i köyden kovup, loncanın tek hâkimi olarak keyfine bakacaktı. Geriye, üzerinde hiçbir etkisi olmadığı bilge kadm kalıyordu ! Bu görevi lağv etmek için, yerel bir mahkemenin işbirliğine ihtiyacı vardı. Sabır meselesi... İmuni Teb kaymakam yardımcısını, en karmaşık durumların uzmanı olan bu kusursuz hukukçuyu içtenlikle selamladı.
- Dosyamı incelemeye zaman ayırdığınız ve buralara kadar zahmet ettiğiniz için size şükran borçluyum.
 - Bu bölgeyi çok severim, üstelik dosyanız da ilgimi çekti. İmuni'nin yüz çizgileri kasıldı.
 - İleri sürdüklerimi nasıl buldunuz?
 - Oldukça ilginç, ama rakiplerinizi yenmek için yeterli değil.
 - Öyleyse, hiç umudum yok, demektir!
 - Bunu söylemedim, diye itiraz etti hukukçu, ama en iyi çözüm, konunun temelinde dokunmaksızın bir usul hatası bulmak. Yoksa, Hakikat Meydanı Mahkemes'nin özel konumu göz önünde bulundurularak, davanız reddedilir.
 - iyi ama, ben bir haksızlığa kurban edildim! Değerim bilinmedi, yeteneklerim göz ardı edildi, hak ettiğim bir göreve getirilmedim!
 - Kuşkusuz, sevgili dostum, kuşkusuz, ama kendimi tümüyle yasal bir yere koyunca, suçlamalarınızın hiçbir sonuç vermeyeceğini söylüyorum.

İmuni sakinleşti.

- Bahsettiğiniz şu usul hatasını... buldunuz mu?

- Galiba. Loncanın dinî bir görev yerine getirdiği kimse tarafından yadsınamaz ve lonca takvime saygı göstermek zorundadır. Takvimdeki uğurlu ve uğursuz günlere göre, loncadan kovulmanız olumsuz bir güne rastlamış. Böylesi bir günde hakkınızda bir karar vererek sizi tehlikeye atmışlar, bunun için de zararınızı tazmin etmeleri yani sizi görevinize döndürmeleri gerekir. Ondan sonra, içerideyken, Hakikat Meydanı yöneticiliğine resmen adaylığınızı koyarsınız.

- Firavun Kraliçe Tausert dilekçemi kabul eder mi?

- Kraliçenin sağlığı bozuldu... Bu durumda da tayininizi Setnaht yapar. İmuni köyden kovulduğundan beri ilk kez gülümsedi.

Uzun boyunlu şişenin içinde, "sabit" bir yağ ile akasya çiçeğinden ve eritilmiş yağdan yapılmış bir merhem vardı; bu haliyle jelatine benziyor, cilde koku vererek güneşten korunması için hafifçe kahverengileşiyordu.

Öğle güneşinin yıkadığı terasta çırılçıplak yatan Firuze, parmaklarının ucuyla göğüslerine bu merhemden sürüyordu.

Hemen yanında oturan Paneb de bu muhteşem manzaranın tek bir saniyesini bile kaçırmamaya çalışıyordu.

- Belki sırtıma sürmeme yardım etmek istersin, dedi Firuze.

Yüzükoyun uzandı; dev adamın parmakları, sevgilisinin direnmeyi düşünmediği bir zevk dalgası yaymaya başladı.

Paneb onu ensesinden öpünce de daha fazla dayanamadı Firuze, o hiçbir zaman bıkmayacağı tutkuyla aşk yapması için üzerine çekti Paneb'i. Birleşmelerinin tanıdığı güneş, arzularını besleyen yakıcı bir okşamayla izliyordu onlan.

- Hâlâ benimle evlenmeye karşı mısın?

- Her zamankinden de çok, diye cevap verdi Hathor rahibesi. Senin gibi bir sevgiliden basit bir koca yapmak ne büyük çılgınlık olurdu! Yeminimi bozmam ikimizi de felakete sürükler. Bu düşünceyi kafandan kov, iki ekibin önünde vereceğin söylevden başka bir şey kalmasın aklında.

Paneb Per Ramessu'dan dönüşünde bilge kadın, mezar kâtibi ve sol ekip şefinden oluşan üçlüye kısa bir rapor vermiş, Setnaht'ın öneriyi kabul ettiğini anlatmıştı; ne var ki ustabaşını giderek en korkunç engelleri aşacak bir kahraman olarak görmeye başlayan lonca, daha fazla ayrıntı istiyordu. Dev adam daha önce Firuze'nin yanına gitmek istemiş, genç kadın da onu en aşırı beklentilerinin bile ötesinde karşılamıştı.

- Söylevlerden nefret ediyorum... Yolumuzun üzerinde hiçbir engel kalmadığına göre, geriye çalışmaktan, Tausert ve Setnaht'ın mezarını yapmaktan başka bir şey kalmıyor.

- Seleflerinle rekabet etmiyorsun, Paneb. Firuze'nin sözleri bir kırbaç gibi çarptı.

- Kendimle rekabet ediyorum; yoksa yöntemnerimin üzerine yatar, başka bir şey

yapmazdım. Bu yüzden, ellerimden şimdiye kadar vermediklerini istiyorum.

Altmış beşinci bölüm

Panab yirmi saat boyunca, sonradan inceltici olarak potasyum tuzu kattığı bakirli ve kalsiyumlu silikatın pişmesini izlemişti. Kalıptaki ısı bin dereceye ulaşabilirdi, bu nedenle toz halinde dövülüp nemlendirildikten ve sıkıştırıldıktan sonra benzersiz bir maviye dönüşecek renklendiriciye ulaşmak için, sürekli olarak ateşin sıcaklığını ayarlıyordu.

Daire şeklinde küçük topaklar halinde kurutacağı ve ihtiyacına göre parçalar koparacağı bu tozu yapma işini kimseye vermemişti. Boyayı kalıcı kılmak için de fıstık ağacı tohumlarından birinci sınıf bir vernik üretmişti.

Tausert ile Setnaht'ın yatacağı ebedî istirahatgâha girdiğinde, tüm zanaatkarlar temel aşamalardan birinin tamamlanmak üzere olduğunu anladılar. Kurtarıcı Şed'in bile gırtlığı kurumuştur.

- Işık uygun mu? diye sordu ressam ustabaşına. Ustalıkla yerleştirilmiş, üçer fitilli otuz kandil aşığı inen

koridora yoğun bir ışık yayıyordu.

- Mükemmel. Yedek kandiller?

- Kenhir dolu bir sandık verdi.

Ustabaşı malzemeleri son bir kez gözden geçirdi. Kireçtaşı, fırça için kusursuz bir yüzey oluşturan ince bir tabakayla örtülmüştü.

- Bu harika bir çalışma, dedi.

- Ayrıntılı planlar hazır, artık kafes çizimine geçebiliriz.

- Gerekmeyecek. Kurtarıcı Şed şaşırıldı.

- Gerekmeyecek mi?.. Orantıları verecek kafes yönteminden vaz mı geçeceksin?

- Orantı ya elimde yaşıyordur ya da başarısız olurum.

- Büyük bir tehlikeye atılıyorsun!

- Biliyorum, Şed. Bu ebedî istirahatgâhın görüntüsü gecelerden beri düşüme giriyor, bütün şekillerini görüyor, güçlerini hissediyorum. Işığı karanlıklara yayan güç belirtilerini de. Mezarın kapısını kapadığımızda, bir ayın başlayacak, ilahlar konuşacak. Onları boyarken, onları saran kelamı çizerken, Hakikat Meydanı'na layık olmak istiyorum.

Dev adamın güçlü sesi henüz hareketsiz bir boşluktan başka bir şey olmayan mezarı doldurdu. Sağ ekibin tüm zanaatkarları, onu iyi tanıdıklarını sanan bütün ustalar, birden Panab'de yeni bir boyut gördüler.

- Suskun Nefer manevî oğlunun vücudunda dirildi, diye fısıldadı Cömert Didya.

- Loncayı yöneten, hep aynı ustabaşı, diye ekledi Âlim Tuh.

Panab pürüzsüz duvarın karşısında, birkaç dakika hareketsiz durdu.

- Geçide tırmanıp, dinlenmenizin zamanı geldi. Ben, geceyi burada geçireceğim.

Zanaatkarlar Krallar Vadisi'nden ayrılır ayrılmaz, işe koyuldu Paneb. On iki saatlik ayın boyunca dirilmek üzere karanlıklara dalan güneş gibi, zanaatkar da mezarın sessizliğine meydan okuyacak, sadece doğan esere bakacaktı. Ertesi sabah şantiyeye dönen ekip, ustabaşını ebedî istirahatgâhın yanında, gözleri yarı kapalı oturur buldu. Güneş gökyüzünde zaferini haykırmaya başlamıştı bile.

- Girebilir miyim? diye sordu Kurtarıcı Şed. Paneb usulca başını salladı.

Şed, peşinde öteki zanaatkarlarla, güçlerini yitirmeye başlayan kandillerin hâlâ aydınlattığı koridora girdi.

Ve ellerinde hançerler, öte tarafın kapısını bekleyen düşsel figürler gördüler. Yok olmadan, gecenin her saatini aşabilmek için adları bilinmesi gereken bu varlıklar, Paneb'in elinde canlı renklere boyanmış, insanın ruhuna darbe vuran ve görülmez gerçekleri canlandıran şaheserlere dönmüştü.

- Kafes yapmadan, biçimlerde ve ayrıntılarda ne inanılmaz bir keskinlik! diye şaşırıldı Kararlı Gau.

- Bu varlıkları yatıştıran metinleri bilmesem, korkardım, diye itiraf etti Pişkin Somun Pay.

- Zirvenin ateşi Paneb'in ellerine ilham oluyor, dedi Çakal Unes. Ustabaşının kardeşleri şaşkınlık içinde duruyor, gözlerini doğruluğun teminatı olan bu acımasız nöbetçilerden ayıramıyordu.

- İşbaşına, dedi Paneb arkadaşlarının yanına gelip.

- Biraz uyusan, daha iyi olmaz mı? dedi Neşeli Renupe.

- Kenhir beni tembellikle suçlayabilir! Kazmaya ve yeni renkler hazırlamaya devam edelim.

Mehi ve Serketa'nın düzenlediği şölen, her zamanki gibi çok görkemli geçmiş, aralarında sarayın başhetöminin de bulunduğu, Tebli soylular tarafından çok beğenilmişti. Generalin eşi, elbisesinin derin dekoltesini cömertçe gözler önüne seriyor, bu arada da başhekime gereken ilgiyi göstermekte geri kalmıyordu. -Tüm bölge, ustalığınızdan bahsediyor, Doktor, diye kutladı hekimi Mehi. Hemen hepsi teşhisinizde hiç yanılmadığınıza yemin ediyor. Hekim şarap dolu kupasını sıktı.

- İltifat ediyorsunuz, General.

- Hiç de değil, sevgili dostum! Meslektaşlarınızın kıskançlığı, başarınızın en sağlam kanıtı değil mi?

- Yoksa bazı eleştiriler mi duydunuz? dedi başhekim endişeyle.

- Kıskançlardan nefret ettiğim için, hiç cesaretlendirmem böylelerini.

- Size nasıl teşekkür edeceğim, General?

- Talihim varmış ki, sağlığım kusursuz! En ufak bir dertte, size başvuracağım.

- Bundan onur duyarım. Bu eleştiriler... görevimi tehdit edecek gibi mi?

- Yerinizi almak ve görevinizle ilgili ayrıcalıklardan yararlanmak isteyen birçok hekim

var... Endişelenmeyin, benden daha iyi bir savunucu bulamazsınız. Teb kenti görüşlerimi hafife almaz.

- Bunun tamamen farkındayım, General. Size şükran borçlu olduğumu bilin.

Mehi konuğunu bahçeye, onlarca konuğun nefis yemeklerin tadına baktığı salonun gürültüsünün uzağına götürdü.

- Varlığıyla Teb kentini aydınlatan hükümdarımıza beslediğim sevgiyi bilirsiniz, dedi general kısık sesle. Duyduğum çelişkili haberlerden sonra oldukça endişelendiğimi de saklamayacağım. Söylentilerden bazılarına göre, kraliçe geçici bir hastalığa yakalanmış, bazıları da tedavi edilemeyecek, korkunç bir derdi olduğunu iddia ediyor... Üç haftadan beri haşmetmeaplarıyla görüşemediğim ve bazı önemli kararları aldırmadığım için de, ne düşüneceğimi bilemiyorum. Hekim rahatsız görünüyordu.

- Sizi anlıyorum, ama meslek sırrı...

- Meslekî dürüstlüğünüz ve sır saklamadaki katılığınızdan dolayı kutlarım sizi, Doktor, ama bunun devlet işi olduğunu anlarsınız. Hükümdarımız beni kentin ve bölgenin güvenliğini sağlamakla görevlendirdi, ayrıntılı talimatları olmadan, görevim çok güçleşir. Bu nedenle de, sizden başka güvenebileceğim başka kimse yok.

İçindeki derin çelişkinin pençesinde kıvranan hekim, dudaklarını ısırıldı.

- Sizden söyleyeceklerimin kesinlikle aramızda kalmasını isteyebilir miyim, General?

- Bunun bir devlet sorunu olduğunu ve desteğimden kuşulanmamanız gerektiğini yinelemem gerekir mi?

- Desteğinize ihtiyacım olacak...

- Karşılaştığınız güçlükler, tahmin ettiğimden de mi ciddi?

- Kraliçe tedavi edilemeyecek bir kan hastalığına yakalandı, General. Meslektaşlarımla başansızlığımı görünce, beni bilgisizlikle suçlayacaklar, ben de, hiçbir yanlış yapmamış olmama rağmen, işimi kaybedeceğim.

- Sevgili kraliçemizin ölüm döşeginde bulunduğunu mu söylemek istiyorsunuz?

- Durumu gerçekten de umutsuz.

- Ne korkunç bir haber! Yine de bana güvenin, sizi koruyacağım.

- General, ne diyeceğimi...

- Gidip biraz eğlenin, dostum.

Tausert'in ölümünden hemen sonra, bu beceriksizi görevden alacak ve bir Nübye köyünde pineklemeye gönderecekti.

Geriye esas iş kalmıştı; yakında, yaşlı Setnaht'tan başka bir rakibi olmayacaktı.

- Acil bir mesaj, General.

Kâhya Mehi'ye Per Ramessu'nun mührünü taşıyan bir papirüs uzattı. Serketa, Mehi'nin sadık bir subay tarafından yazılan ve gizli bilgiler içeren mesajı okumak üzere

kalabalıktan uzaklaştığını gördü. Mehi'nin yüzünün kızardığını görünce, yanına gitti.

- İnanılmaz bir şey, Serketa, inanılmaz bir şey! Hakikat Meydanı ustabaşısı Per Ramessu'ya gidiyor, Setnaht'la görüşüyor ve ben bunu bu akşam öğreniyorum! Bir tuzak kurabilir, o Paneb denen herifi yakalayabilir ve...

General sanki soluk alamıyormuş gibi, ağzını kocaman açtı, papirüsü düşürüp ellerini göğsüne götürdü.

- Neyin var, tatlı sevgilim?

- Korkunç bir sancı... Ağnyor, ben...

Kâhya davrandı, bakışlan sabitleşmiş efendisini düşmek üzereyken tuttu.

- Bir hekim, çabuk! diye haykırdı Serketa. General kalp krizi geçiriyor!

Altmış altıncı bölüm

Hakikat Meydanı zanaatkârlarının hepsi de bayramlıklarını giymiş, milyon yıllık tapınağının açılış ayını için Firavun Kraliçe Tausert'in gelmesini bekliyordu. Güneş birazdan tepeye varacak, olağanüstü güzel orantılı küçük tapınağı ışığıyla yıkayacaktı.

Sakin göğün üzerinde ibişler ile pembe flamingolar uçuyor, Kuzey Rüzgârı da kendine yonca ziyafeti çekiyordu.

- Bütün gün böyle bekleyecek miyiz? diye sızlandı Somurtkan Karo.

- Gerekirse, neden olmasın? diye haşladı onu Neşeli Renupe .

- Senin sıcaktan etkilenmediğin belli! diye itiraz etti Kararlı Gau.

- Sen söyleyince...

- Belki bir şeyler içmek için izin koparırız, diye önerdi Halat Kasa. Gölgedeki taburesinde oturan mezar kâtibi, aslında şafakta başlaması gereken törenin düzeniyle uğraşmıştı. Dakikalar geçtikçe, endişesi daha da artıyordu.

- Tausert gelmeyecek, diye mırıldandı Paneb.

- Belki de sadece gecikmiştir.

- Öyle olmadığını biliyorsunuz.

- Tören ertelenmedi! Biraz daha sabır...

- Zanaatkarlar aç ve susuz, Kenhir.

Yaşlı kâtip güçlkle doğruldu, kraliçenin Jta'sına her sabah armağanlar sunmakla görevli rahiple konuşmaya başladı. Genç rahip saraya giderek durumu öğrenmeyi kabul etti.

Şantiyeden çıkınca, kentten gelen bir heyetle karşılaştı. Birkaç cümle konuştuktan sonra, Kenhir'in yanına döndü.

- Haşmetmeapları gelemeyecek, dedi Kenhir'e. Tapmağın açılışını biz yapacağız.

- Töreni neden ertelemiyoruz? dedi ustabaşı.

- Haşmetmeaplarının emirleri açık.

Lonca üyeleri, bilge kadının müdahalesiyle tapınağı canlandırmaya ve enerjisini yayar duruma getirmeye gittiler. Bakalım bu doğum kraliçenin sağlığına kavuşmasına yarayacak mıydı?

General Mehi'nin büyük villasında her zamanki hareketlilikten eser yoktu. Aşçı ne yemekler hazırlayacağını bilemiyor, Serketa çılgınlığa yakın bir durumda olduğundan, kimse ev sahibesinden talimat almaya cesaret edemiyordu. Sonunda, Mehi'nin yatak odasının kapısı açıldı. Sarayın başhekimi görüldü.

- Evet, Doktor?

- Kocanız kurtuldu.

- Kalbi çok etkilenmiş mi?

- Pek sanmıyorum. Bu sadece basit bir uyarı, ama yine de daha az çalışıp dinlenmek zorunda kalacak. Fazla aşırılığa kaçmazsa, yazdığım ilaçlar onu kısa sürede ayağa kaldırır. Serketa hekime teşekkür etmeye gerek bile duymaksızın, kocasını güçten düşmüş, iktidara giden yolda yürüyemeyecek bir durumda görmekten korkarak, odaya daldı. Eğer durum gerçekten de böyleyse, o zaman hekimin Mehi'yi kurtarması boşa gitmiş olacaktı; bu ağır yükten kurtulma işi de Serketa'ya kalacak demektir.

Oysa Mehi ayaklanmış, teni pespembe, elindeki incirleri atıştırıyordu.

- Kendini nasıl hissediyorsun, tatlı sevgilim?

- Çok iyi, ama açım! Endişelenme, kalbim granit kadar sağlam, üstelik bir anlık bir yorgunluğun beni yavaşlatacağına da inanma sakın.

Serketa küçük bir kız çocuğu gibi zıpladı.

- Kanıtlamak ister misin?

Mehi karısının göğüslerini avuçladı.

- Hayatında benden daha güçlüsüne rastlaman imkânsız, oysa şimdi acele bir işim var. Libyalılar için altın gerekiyor, bugün de Nübye'den altın gelecek.

- O altını Kamak Tapınağı'na teslim etmen gerekmiyor mu?

- Gerekiyor tabii. Ben de teslim edeceğim.

- Ama...

- Dostumuz Daktîr ilginç biri. Bu küçük sorunu halletmek için, yardımını isteyeceğim.

Tapınağın güzelleştirilmesinde kullanılacak altın ve gümüş külçelerini Karnak hazinesine götürmekle görevli askerî birliğin başında bizzat General Mehi vardı. Büyük rahip generali birkaç dakikalığına kabul edip, aldığı önlemler nedeniyle kutladı. Mehi bu her şeyden değerli malzemenin güvenliğini üstlendiğinden beri, ne hırsızlık olmuştu ne de herhangi başka bir olay.

Altın, tapınak kapılarında ve heykellerde, gümüş de salonlardan birinin döşemesinde kullanılacak, böylelikle söz konusu salon hayatın temel güçlerinin doğduğu esas göle benzeyecekti.

Her zamanki gibi, Karnaklı bir kuyumcu getirilen madenleri incelemeye başladı. Genellikle bu incelemeyi yapan, yaparken de fazla oyalanmaktan hoşlanmayan, emeklilik yaşına gelmiş, yaşlı bir zanaatkardı. Nübye'de çalışan Mısırlı denetçilerin Teb'e düşük ayarlı altın ya da gümüş göndermeleri söz konusu olamazdı zaten.

Oysa bu kez, yaşlı zanaatkar hasta olduğundan, yerini titizliğiyle ünlü genç bir meslektaşını almıştı. Külçelerin üzerine "iyi" damgasını vurmadan önce, kılı kırk yaran bir kuyumcuydu.

- Gel de yemeğe gidelim, dedi bir arkadaşı. Beş saattir başını kaldırmadan çalışıyorsun!

- Geliyorum... Dur, bir dakika daha!

- Acele et, acıktım.

- Ama bu imkânsız...

- Ne oldu?

- Başkuyumcuya haber vermeliyiz.

- Şimdi rahatsız edecek değiliz ya!

- Yemeği falan unut... Bu çok ciddi.

Mezar kâtibi ustabaşıyla sohbet ederken, Güçlü Niut sözlerini kesti.

- Karnak'ın başkuyumcusu ana kapıda sizi bekliyor. Kenhir ile Paneb şaşkınlık içinde birbirlerine baktı; bu önemli şahsiyet Amon'un kutsal kentinden dışarıya adım atmayan, Hakikat Meydanı'nı desteklemeyen biri olarak tanınırdı.

Ustabaşı mezar kâtibinin kalkmasına yardım etti, bastonunu uzattı.

- Bilge kadının tedavisine yeniden başlamanız ve ilaçlarınızı düzenli almanız gerekiyor, dedi Niut. Yoksa gerçekten ihtiyarlayacaksınız.

Haklı çıkamayacağı bir tartışmaya girmektense, evinden aceleyle çıkmayı tercih etti Kenhir.

Karnak'ın başkuyumcusu her zamanki gibi kendini beğenmiş bir tavır sergiliyordu, ama Paneb adamın saldırganlığının gerisinde belli belirsiz bir endişe sezmekte gecikmedi. Üstelik, yardımcılar bölümüne gelmesine neden olan soruna doğrudan girmekte de zorlanıyordu besbelli.

- Konuştuklarımızı kimse duymamalı, dedi büyük bir gerginlikle.

- Buradan yüz metre öteye, tepenin eteğine oturalım, dedi Paneb. Orada bizi kimse rahatsız etmez.

Kenhir'in gözlerinden, eğlendiği anlaşılıyordu. Kendini beğenmiş şahsiyetin loncanın yardımına ihtiyacı olduğu açıktı; kelimelerin ağzından böylesine zorlukla çıkmasının nedeni de buydu.

- Başımız dertte, dedi Karnak başkuyumcusu.

- İşini gerektiği gibi yapmayan bir zanaatkar mı? diye sordu Kenhir.

- Hayır, tabî ki hayır... Kuşkulu bir sevkیات.

- Nübye'den gelen?

- Evet, doğru.

- İmkânsız! diye haykırdı mezar kâtibi. Nübye'deki denetçilerin affı yoktur!

- Ben de öyle düşünüyorum, zaten şimdiye kadar hep dediğiniz gibi oldu... Oysa bu kez kuşkulandık, onun için de bir değerlendirmeye ihtiyaç duyduk... yabancı bir değerlendirmeye.

- Başka bir deyişle, Alim Tuti'nin, Hakikat Meydanı kuyumcusunun fikrini almak istiyorsunuz.

- Eğer onu kandırmayı başarırsanız... Çünkü bildiğiniz gibi, pek sevişmeyiz. Tuti gerçekten

de kendinden daha az yetenekli birinin emrinde çalışmaya dayanmamış, bu nedenle de Karnak'tan ayrılmıştı.

- Bunun cevabını sadece kuyumcumuz verir, dedi mezar kâtibi, aldığı keyfi gizlemeye çalışarak. Ustabaşı isteğinizi ona iletir, ancak şimdiden bir söz vermemiz imkânsız.

Kenhir gibi Paneb de konuklarının karşısında baş eğmeye hiç mi hiç niyetli değildi, yine de konuğun kaderin elinde bir oyuncak olduğunu, böylesi bir işareti de kesinlikle hafife almamak gerektiğini düşündü.

Tuti birkaç manyetizma seansından sonra, karaciğerinin kanallarını açmayı başaran bilge kadının muayenehanesinden çıkıyordu. İnatçı bir migrenden kurtulmuş, kendi kendine söz verdiği krallara layık yemeği düşünüyordu ki, usta-başına rastladı.

- Bir uzman görüşüne ihtiyacım var, Tuti.

- Sorun değil... Nasıl bir madde üzerinde?

- Değerli maden külçeleri.

- Elimizdekilerin hepsini denetledim, en ufak bir kusur yok.

- Ben Karnak başkuyumcusunun getirdiği külçelerden söz ediyorum. Âlim Tuti küplere bindi.

- Beceriksiz olduğu kadar kendini beğenmiş o küçük zorba mı? Kendi işini kendi görsün!

- O adam için, buraya kadar gelmek de kolay olmamıştır.

-Yetmez! Dağdaki bütün patikaları dizlerinin üzerinde tırmansın hele, sonra düşünürüz.

- Senden külçeleri incelemeni isteyen benim, Tuti.

- Ustabaşı olarak mı demek istiyorsun?

- Evet.

- O zaman değişir... O beceriksizle konuşmak zorunda kalmayacağım, değil mi?

- Ben aracılık ederim.

- Altın külçeleri kusursuz görünüyordu, dedi başkuyumcu titrek bir sesle, bir tek bunun dışında.

Tuti külçeyi tarttı, minik bir kalemle kazıdı, sonra kalbinin üzerine yerleştirdi.

- İçinde gümüş var ki, bunda şaşılacak bir şey yok. Buraya alay edilmek için çağındıysam, derhal giderim!

- Hayır, hayır! diye yalvardı başkuyumcu. Aynı fikirdeyiz, fazla ukalalık etmek isteyen genç denetçimi azarladım zaten. Öte yandan, bu gümüş külçesi hakkındaki değerlendirmesi...

- Daha fazlasını söylemeyin, dedi Tuti. Yaptığı incelemeden memnun kalmadı.

- Atölyeme gitmem gerek, dedi.

Tuti bir saat kadar sonra döndü, gözlerini başkuyumcunun gözlerine dikti.

- Ne dedi, o genç denetçiniz?

- Külçenin bir tuhaflığı olduğunu, bu yüzden "iyi" damgası vurmaktan çekindiğini.

- Böylesi bir sezgiye sahip birini hemen terfi ettirmeniz gerekir, çünkü o delikanlı madenden anlıyor! Karşınızda dâhi bir sahtekâr var, sadece benim bildiğimi sandığım bir yöntem kullanmış. Beyaz ve yumuşak kalay dört kez temizlenir, altı ölçeği beyaz Galiçya bakınıyla karıştırılır ve görünüşüyle tecrübeli teknisyenleri bile kandıracak sahte gümüş elde edilir.

Bilge kadın bayılan Karnak kuyumcusunu kendine getirmeye çalışırken, Kenhir Şef Sobek'i çağırttı.

Mezar kâtibi, ustabaşı, Alim Tuti, Nübyeli polis ve titreyen elleri ne denli sarsıldığını gösteren konukları 5. Tabya'daki büroda toplandılar.

- Bu gümüşün çıkarıldığı madene birini göndermeli, dedi Kenhir. Gönderirken de, belki de bu sahtekârlığa bulaşmış Karnak yönetimine haber vermemek gerek.

- Böyle bir şeyi nasıl düşünürsünüz! diye öfkeleni başkuyumcu.

- Yaşlı bir kaz gibi bağırmaktan vazgeçin, diye öğütlendi mezar kâtibi. Ya maden ile Karnak arasında bir işbirliği vardır ya da madenin teslim ettiği külçelerde bir sorun olmaması gerekir.

- Öyleyse, hırsızlık ve değişiklik sevkiyat sırasında yapılmış olmalı, dedi Paneb.

- Koşullar gözden geçirilip, sorumlular sorgulanmalı, dedi Sobek.

- İşte bu yüzden, iki adamın ve Alim Tuti'yle birlikte, hemen yola düşeceksin. Emin olmadan da dönmeyin sakın.

Altmış yedinci bölüm

- Huzur içinde uyan, ey tanrısal güç, diye yalvardı Paneb, hafif bir ışığın aydınlattığı tapınağın sessizliğinde.

Tanrıça Maat'ın heykelciğini çıkardı, yeni bir yaratılışın şafağında, lonca ile tanrısal evren arasındaki anlaşmayı yenilemek için, heykelciğe kokular sürdü, süsledi ve yiyecekler sundu.

Bilgelik cümlelerini söyledikten sonra, Maat'ı loncanın Işık Taşı'ndan yaptığı, bir dirseklik altın Maat heykelciğine doğru kaldırdı.

Hâlâ biraz önce yaşadıklarının etkisi altında, ayak izlerini tümüyle sildi, sonra da azizlerin azizinin kapısını kapadı.

Göz kamaştırıcı güneş doğu dağından doğuyordu. Ve Işık'ın tatlı tebessümü de ışıltılıydı

- Hiç alışamayacağım, dedi Paneb binadan çıkarlarken. Bir insan Maat'la karşılaşım da nasıl hemen yok olmaz?

- Tanrıçayla düşüncede birleşen, senin ustabaşılığın, diye açıkladı bilge kadın. Maat'ın dünya üzerindeki varlığını rahatlatalım, dünyayı daha yaşanır kılalım. Birazdan, köy tümüyle boşalacak, herkes Paneb'in verdiği bir günlük izinden yararlanarak zanaatkarların koruyucusu Ptah bayramından önce, eksiklerini tamamlamaya gidecekti.

Karısı renkli olduğu kadar da kalabalık pazarda kumaş-lara bakarken, hain de hatlarını saklayacak kadar ustaca makyaj yapılmış yüzünü ağır ve kaba bir peruğun altında gizleyen satıcı kadının otlarıyla ilgilenir gibi yapıyordu.

- Şifreli mesajınızı aldım, diye mırıldandı hain.

- İlerledin mi? diye sordu Serketa.

- Işık Taşı'nı nereye sakladıklarınızı biliyorum. Ama oraya ulaşmak çok güç, ben de gereksiz tehlikeye atılmak istemiyorum.

- Davranışlarınızı değiştirme. Kısa süre sonra, sana çok daha iyi yardım edeceğiz.

- Neler tasarladınız?

- Görürsün. Şimdilik, bir derdimiz var.

- Benimle mi ilgili? diye tasalandı hain.

- Hayır, endişelenme; ama bu dertten kurtulabilmek için, sadece senin bulabileceğın bir bilgiye ihtiyacımız var.

Hain Serketa'yı memnun etti.

Firuze sedefli bir deniz kabuğunun içinde karıştırdığı farı yüzüne sürmüş, saçlarına da iğneler ve ince dişli tahta bir tarak tutturup, Paneb'in Karnak Tapınağı laboratuvarından aldığı parfümü sürünmüştü. Söz konusu parfüm, Firuze'yi daha da çekici yapan, elli günlük bir çalışma sonucunda elde edilen bir üründü.¹

Geriye sadece Hathor rahibelerinin kırmızı elbisesini giymek, boynuna akikten yapılma

nar biçimi pandantifli gerdanlığını takmak kalmışta.

Evinden çıkıp, tapınağa gitmek üzere ana yola girdiğinde, en kıskanç kadınlara bile hayranlıklarını gizleyemedi. Kırk yedi yaşında bile, göz kamaştırıcı bir güzelliği vardı Firuze'nin.

Tapınağa en son giren, kıvıll saçlı muhteşem kadın değildi. Halat Kasa'nın karısı askısının azizliğine uğramış, bir koşu eve gidip elbise değiştirmek zorunda kalmıştı.

- Araştırmacı İpuuy ile Lekesiz Uabet kutlamaları düzenlemekle görevlendirildi, diye açıkladı ustabaşı. Her zaman olduğu gibi, Ptah'a saygıyla başlayacak kutlamaların çeşitli

1 Son dönemlerde yapılan araştırmalar, Mısırlı parfüm uzmanlarının olağanüstü bir seviyeye ulaştıklarını göstermektedir. aşamalarını anlatırlar size.

Aslan Userhat tanrının etkileyici heykelinin üzerindeki örtüyü kaldırdı. Beyaz bir elbise giymiş Ptah'ın bir elinde "istikrar" sütunu, ötekinde de "g" asası vardı. Zanaatkarlar hep bir ağızdan yaratılış ahengi için bir ilahi okudular, sonra da Hathor rahibeleri orkestrasının konserini dinlediler. Lirlerin, fltlerin ve harpların sesi, ahenk içinde birleşti.

- Kutlamalar güzel başladı, dedi Somurtkan Karo, ama hepimiz Tuti'nin adına endişeleniyoruz. Nübye'den çoktan dönmüş olması gerekmiyor muydu?

- Yapacağı işerin çokluğunu düşününce, endişelenecek bir şey olmadığı anlaşılıyor. Hem Sobek'in de onunla birlikte gittiğini unutma. Zanaatkarlar rahatladı, heyecanla ilk şölenin hazırlıklarına başladılar.

Gece olurken alarm işareti veren, irkin Hayvan oldu, hemen peşinden de Kapkara. Birileri köye yaklaşıyordu.

- Git bir bak, Naht, dedi ustabaşı.

Büyük Eser'in tamamlanmasının kutlandığı gün sonu ayini henüz bitmişti ve loncada büyük bir sükûnet hüküm sürüyordu. Güçlü Naht ana kapıya koştu. Birkaç dakika sonra, yüzü keyifli, geri geldi.

- Tuti geldi! Sobek'in bürosunda seni bekliyor. Paneb bilge kadın ile mezar kâtibini de götürdü.

- Emin olmamızı söylemiştin, diye hatırlattı kuyumcu. Kanıtlarla döndük. Madenciler başlangıçta pek konuksever davranmadı, ama ben Hakikat Meydanı'ndan geldiğimizi söyler söylemez, tutumları değişti. Klceleri denetledim, Sobek de denetçileri sorguladı. Her şey düzenli, olması gerektiği gibiydi.

- O zaman taşıyıcılarla ilgilendiniz.

- Nübye valisinin emrinde çalışan askerler. Komutanları her türlü sahtekrlığı reddediyor, Maat önünde yemin edip ifade vermek için bizimle gelmekte ısrar etti. Eğer konuşmak istiyorsan, 2. Tabya'da bekliyor.

Kaz ile köpek yanılmamışlardı anlaşılan; yabancı bir koku duymuşlardı gerçekten.

- Yükünü kime teslim etmiş?

- Bizzat General Mehi'ye, dedi Sobek. Rı ırada şaşırıcı bir aynntı var; külçeleri doğruca Karnak'a teslim edeceğine, batı yakasmda bir depoya aldırmiş Mehi. Bir nöbetçinin ifadesine göre de, Mehi'yi Merkez Laboratuvarı Yöneticisi Dakter'le birlikte görmüşler.

- Dakter, o parlak kimyager...

- Sonuç apaçık, diye kestirip attı Tuti. General işbirlikçisi Dakter'den sahte bir gümüş külçesi yapmasını istedi, sonra da birlikte külçeleri değiştirdiler.

- Bunun anlamı da, Mehi'nin karanlık işlerini karşılamak için bu gümüş külçesine ihtiyacı olduğu, dedi Paneb.

- Bana kalırsa, bu iş epey zamandır sürüyor, dedi Şef Sobek. General Teb üzerindeki hakimiyetini yitirmemek için vicdanları satın alan bir hırsız, bir rüşvetçi.

- Elimizde maalesef somut delil yok.

- Bunlar yetmez mi? Ayrıntılı bir rapor yazdım, topladığım ifadeleri de ekledim.

- Bütün belirtiler Mehi'yi gösteriyor, dedi mezar kâtibi. Ustabaşını gözden düşürmek için yaptığı son girişimi de unutmayalım.

- Kuşularımızı da unutmayalım, dedi Sobek öfkeyle. O hırsız, aynı zamanda bir katil de olamaz mı? Mahkemenin karşısına dikip, itiraf ettirmeli. Mehi ayrıcalıklarını kaybedip yargıçların karşısında durduğunda, gerçek kişiliği ortaya çıkacaktır; alçak kişiliği.

- Bulduğu makamı göz önünde bulundursak, diye araya girdi Kenhir, generali tutuklama emri verebilecek tek kişi var; o da Firavun Kraliçe Tausert.

- Yarın sabah saraya gideceğim, dedi Paneb. Ona bulduklarımızı anlatacağım. Yatakta da olsa, gereken kararı alacaktır.

Yıllardan beri belki de ilk kez, hayattan zevk aldığını hissetti Sobek. General Mehi nihayet zarar veremeyecekti!

Hakikat Meydanı ustabaşısı ısrarcılığı ve inandırıcılığı sayesinde hemen hemen tüm engelleri aşmayı başarmıştı. Sırada son bir engel vardı artık; Tausert'in odasına girilmesini yasaklayan, saray başhekimini.

- Kraliçeye iletmek zorunda olduğum haber son derece önemli, dedi Paneb hekime.

- Sizi kabul edemez.

- Teb'in güvenliğinden söz ediyorum, diye ısrar etti ustabaşı. Bırakın da onunla konuşayım, Doktor, yoksa felaketten sorumlu olursunuz!

- Size yardım etmem mümkün değil, diye sızlandı hekim.

- Neden?

- Çünkü haşmetmeapları komada ve bir daha uyanmayacak.

Altmış sekizinci bölüm

- Size bir mektup var, dedi Güçlü Niut, taze süt, kurutulmuş balık ve sıcak ekmekten oluşan güçlendirici kahvaltısı-nı silip süpürmeye çalışan Kenhir'e.

- Oku bakalım.

Okunanı dinledikçe, soluğu tıkanacak gibi oldu mezar kâtibinin.

- Git Paneb'i çağır!

İnanılmaz belge ustabaşında da aynı şaşkınlığı yarattı.

- Bu bir tahrik, diyebildi sonunda.

- Peki ama ya gerçekse? Böylesi durumlarda, sonuçtan korkup ötenler hep görülür.

- Ne önerirsiniz, Kenhir?

- En basit çözümü. Belki de sonunda hayatımızı kimin kararttığını da öğreniriz. Hesaplara eğilmiş Tran-Bel'in deposuna giren Serketa, gerçekten de tanınmayacak bir haldeydi.

Hakikat Meydanı'ndaki hain, kopyalarını çıkardığı, her birini tek ve orijinal diye satığı modeller göndermeyi kestiğinden beri, Tran-Bel'in cirosu gözle görülür biçimde düşmüştü. Oysa Tran-Bel'in tek tanrısı, bir ananın bebeğinin ağırlık eğrisini izlediği türden bir dikkatle izlediği cirosuydu. Müşterilerinin sayısına, onları kandırmakta gösterdiği ustalığa rağmen, işleri istediği gibi gitmiyordu bir türlü. Bir muhasebeciydi o, marangoz değil, bu yüzden yaptığı tüm denemeler başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Bu yüzden, malî durumunu bir an önce düzeltmesi gerektiğini düşündü. General Mehi ile karısına şantaj yapmak, en mahrem bilgileri açıklamakla tehdit etmek fikri de bu karardan doğmuştu.

- Sabırsızlanmaya başlamıştım, Bayan Serketa. Beni büyük projelerden birine dahil etmeyi düşünüp düşünmediğinizi merak ediyorum.

- Hem de en büyük projeye, dostum. Tran-Bel muhasebe papirüsünü dürdü.

- Ciddi misiniz?

- Olabildiğim kadar ciddiyim. Kader bizi müttefik olmaya zorladığına göre, neden güçlerimizi birleştirmeyelim?

- Neymiş, sözünü ettiğiniz proje?

- Anlattığım zaman, artık geri adım atamazsın, içimizde art niyet olmadan, birlikte hareket etmek zorunda kalacağız. Kabul ediyor musun?

- Konuşun, Bayan Serketa.

- Uzun araştırmalardan sonra, sonunda I. Amenofis'in mezarının yerini belirledik. Orasını soyacağız.

- İyi ama... Krallar Vadisi'ne nasıl gireceksiniz? Serketa'nın tebessümü aşağılar gibiydi.

- Zanaatkarların kurnazlığı, paha biçilmez hazineler dolu o mezarın, yasak vadide bulunduğu söylentisini yaymaktı. Oysa şimdi bunun gerçek olmadığını biliyoruz.

- Mezarın yerini biliyor musunuz?
- Yarın gece, Amenofis'in mezarındaki hazineyi alacağız. Eğer istiyorsan, sen de katılırsın.
- Çok daha fazlasını istiyorum; soygunun bütün ayrıntılarını ve bu soygunu kendi bulacağım adamlarla gerçekleştirmeyi.

Serketa kuşkulu görünüyordu.

- Mehi'yi ikna etmekte çok zorlanacağım...
- Koşullarım böyle. Bunlar değişmez koşullar. Mezar nerede?

- Güneş batımından sonra, Tot tepesinin eteğinde buluşacağız. Sana planı verecek ve ganimeti paylaşmak için orada bekleyeceğim.

- Tamam, ama yalnız gelin.

Yanında en az kendi kadar istekli üç eski işçisiyle, çevreyi kolağan etti sahtekâr mobilyacı. Her türlü bakıştan uzak bu bölge, böylesine önemli bir mezan saklamak için uygun bir yer olarak görünüyordu. Üstelik gözcü, Serketa'nın yalnız geldiğini de bildirmişti.

- Plan yanınızda mı? diye sordu Tran-Bel, gergin bir sesle.

- İşte.

Kalın bir iple bağh deri bir kese uzattı, tüccar ipi zorlukla çözüp, kesenin içini en bir papirüs çıkardı. Ay ışığına tuttu.

- Mezar fazla uzak değil... Batıya doğru, ikinci tepenin hemen ardında.

- Kapıya varabilmek için gerekli malzemeniz var mı?

- Tabî var, güçlük çekmeyeceğiz.

- Çabuk olun!

Dört hırsız, inanılmaz bir ganimet bulacaklarından, yaptıklarının cezasız kalacağından emin, hızlı adımlarla hedeflerine doğru yürüdü. Tran-Bel şimdiden ganimetin büyük bölümünü kendine ayırmaya kararlıydı.

Çete gözden kaybolur kaybolmaz, Mehi'nin karısı oradan uzaklaştı. Tran-Bel gerçekten de Mehi'yi suçlayıcı bir ihbar mektubu yazmıştı, ama bu mektubu vezir yardımcısına, Mehi'nin en büyük destekçisine göndermekle büyük bir hata yapmıştı. Yüksek memur mektubu önemli bir para karşılığında yok etmekte sakınca görmemişti tabî.

Şimdiyse Tran-Bel artık bir tehlike değil, generali loncayla karşı karşıya getiren savaşta yararlı bir piyon durumundaydı.

- Burası, diye fısıldadı Tran-Bel. Kazmaya başlayalım. Kazmalar toprağı yardı, dört adam kısa süre sonra bir dizi basamakla karşılaştı.

Mobilya tüccarının hayretten fal taşı gibi açılmış gözlerinin önünde, mühürlü bir kapı.

- Zengin olduk, çocuklar!

Tran-Bel mührü kırmak için kazmasını kaldırmıştı ki, Sobek'in kalın sesi kolunu havada dondurdu, öteki hırsızları oldukları yere mihladı.

- Mezara saldırırken suçüstü yakalandınız, dedi Nübyeli polis. Sakın kaçımaya kalkışmayın, adamlarım sizi delik deşik eder.

Hepsi böylesine ağır bir suçun ölümle cezalandırılacağını, hiçbir yargıcın hoşgörü göstermeyeceğini biliyordu.

Hırsızlardan biri, çöle doğru koşarak kaçmayı denedi. Gırtlığına bir ok saplandı, yere devrildiğinde ölmüştü.

- Sizler, sakın olun, yoksa aynı kaderi paylaşırsınız!

Demek, Kenhir'e gönderilen ve altında Tran-Bel'in işçilerinden birinin imzası bulunan mektup, palavra değildi. Mezar kâubi tarafından görevlendirilen ve hırsızları suçüstü yakalamayı planlayan Sobek ellerini ovuşturuyordu.

- Ben Tran-Bel'im, dürüstlüğümü herkes bilir! Sakın bana dokunmayın!

- Korkmak için biraz geç kaldın, aslanım! Kelepçeleri takın.

- Ben... Ben değilim... Bütün bunlar...

Siyah saçları yusuvarlak kafasına yapışmış, yüz çizgileri acıyla kasılmış, midesi ekşimiş Tran-Bel kollarını Sobek'e uzatı ve yüzükoyun yere devrildi.

- Ona dokunan olmadı, Şef, diye şaşırıldı polislerden biri. Cesetten bir çürük kokusu yükseliyordu. Serketa geç etki

gösteren bir zehir seçmiş, böylelikle şantajcının, Kenhir'in alarma geçirip hırsızları tutuklamakla görevlendireceği güvenlik güçlerine itirafta bulunmasını önlemişti.

Her şey tam istediği gibi olmuş, Tran-Bel zehre bulanmış ipi çözdükten sonra kumların üzerine atmıştı. O dakikadan itibaren, sadece yarım saatlik bir ömrü kalmıştı; ancak mezarın kapısına ulaşacak, sonra da can çekişecek kadar bir süre.

Kenhir tereddütlüydü.

- Demek Hakikat Meydanı'na zarar vermek isteyen, o mobilya tüccarıydı...

- Kesinlikle değil, diye itiraz etti Sobek. O herif bir maşadan fazla bir şey olamaz.

Bilge kadın polis müdürünün söylediklerini destekledi, ustabaşı da onlara katıldı.

- Bu olay, bir şaşırtmacadan başka bir şey değil, diye devam etti polis şefi. Mehi'nin peşini bırakmamak gerek. Tran-Bel zehirlendi, bu korkunç uzmanlığı Teb Merkez Laboratuvarı yöneticisi ve generalin dostu Dakter'den daha iyi kim bilebilir?

- Bütün bunlar varsayım, diye cevap verdi Kenhir.

- İçgüdü, Mehi'nin yakında gürültü çıkaracağını söylüyor, diye ısrar etti Nübyeli.

- Ben de öyle düşünüyorum, diye destekledi onu bilge kadın, bana kalırsa giderek daha tehlikeli olacak.

- Öyleyse ne yapmalı? diye sordu Kenhir endişeyle. Tausert de zarar vermesini önleyemeyeceğine göre...

- Firavun Setnaht'a haber verelim, diye önerdi ustabaşı.

- Sağlam kanıt olmadan mı?
- Sorumluluğu üstleniyorum.
- Eğer Mehi tehlikede olduğunu anlarsa, şiddetli bir tepki gösterir, dedi Sobek.
- Bize saldırmayı da göze alamaz ya! diye öfkeleni mezar kâtibî. Teb birlikleri böylesine mantıksız bir emre uymaz.
- Ben yine de önlemlerimi alayım, dedi Nübyeli.
- Hain de ona iğerden yardım etmeye çalışacak, diye hatırlattı Paneb.

Altmış dokuzuncu bölüm

Güçlü Niut Kenhir'in söylediklerini yazıya geçiriyor, Hakikat Meydanı'nın Mehi'den kuşkulanasına yol açan ayrıntıları Setnaht'a anlatan bir rapor hazırlıyordu. Sol ekip şefi Hay, gelip haber verdi.

- Postacı Uputi mezar kâtibini görmek istiyor.

- Gerçekten de gerekiyor mu?

- Ona kalırsa, çok önemliymiş.

- Beni ne zaman rahat bırakacaklar... diye homurdandı yaşlı kâtip. Önce, hiç hata yapmamam gereken şu önemli rapor, sonra da zaman kaybetmeden Krallar Vadisi'ne gitme mecburiyeti! Yaşıma da mı saygı göstermezler?

- Sadece çalışmak sağlıklı tutuyor sizi, dedi Niut.

Yaşlı kâtip bastonuna abanarak, ağır adımlarla yardımcılarının bölgesine yöneldi. Postacının ısrarı merakını uyandırmış, son metrelerde hızlanmasına neden olmuştu.

- İmuni'nin bölgeye döndüğünden haberiniz var mıydı? diye sordu Uputi.

- O küçük yılan Teb'de mi?

- Maalesef evet, Kenhir. Üstelik benim elime loncadan atılmasını iptal ettirecek bir dilekçe tutuşturdu. Teb kaymakamının yardımcısı olan bir hukuk uzmanı sayesinde, yeniden loncaya alınacağından ve buranın müstakbel mezar kâtibisi olacağından emin görünüyor.

Kenhir ihtarnameyi büyük bir ciddiyetle okudu.

- Ciddi bir şey mi? diye meraklandı Uputi.

-Maalesef, evet... Şimdilik yasanın boşluklarından yararlanmaya çalışan dolambaçlı bir yöntem benziyor, ama hafife almaya gelmez.

- O yılan haklı olamaz ya!

- Tüm gücümüzle karşı koyacağız, dedi mezar kâtibisi. Şimdilik o sülüğü unutam, sana verilecek önemli bir görevim var.

Uputi vakur bir tutum takındı.

- Hazırım.

- Birkaç gün sonra sana Firavun Setnaht için bir mesaj vereceğim, o mesajı Per Ramessu'ya bizzat sen götüreceksin.

- Bu büyük bir onur. Yine de üstlerimi durumdan haberdar etmem gerekir.

- Çok dikkatli ol, Uputi.

- Acil mesajlar için kullanılan posta gemisine bineceğim; başıma ne gelebilir ki?

Dakter kimyonlu bir sos içinde bekletilmiş kocaman bir kaz budunu mideye indirmeye henüz başlamıştı ki, General Mehi yemek odasına daldı.

- Haydi bakalım Dakter, yola çıkmanın zamanı geldi. Bilgin boğulacak gibi oldu.
- Nereye... nereye gidiyoruz?
- Emir subayım ve dillerini tutmayı bilen beş hizmetkârımla birlikte Cebel ez-Zeyt'e gidiyorsun.
- Yorucu bir yolculuk...
- Orasını tanıyorsun: bana zaman geçirmeden ne getirmen gerektiğini de biliyorsun.
- Bana kalırsa, bu işin adamı değilim ben, üstelik...

- Tam tersine, sevgili Dakter, tam tersine! Bu nazik işi kimseye belli etmeden başaracak tek kişi, sensin. Sen döner dönmez, harekete geçeceğiz. Sen ki ilk günden beri ciddi konulara girmemi istiyorsun, buna memnun olman gerekir. Hakikat Meydanı'nın iki ekibi, Paneb'in emrinde Tausert'in geniş mezarını bitirmeye çalışırken, Şef Sobek de köyün çevresinde yeni bir güvenlik sistemi kuruyordu. Bir saldırı olacağından her gün biraz daha emin, Mehi'nin adamlarının, sürekli denetlendiğini düşünerek her zamanki yoldan gelmeyeceklerini tahmin ediyordu; bu yüzden gözcülerini hiç alışılmamış noktalara yerleştirmişti. Bu arada Mehi dosyasını yeniden ele almış, olayların gerçekleştiği sırada göremediği ayrıntılar aramaya koyulmuştu. Mezar kâtibinin imzaladığı, Kenhir'e böyle bir konuda itiraz edemeyen vezir vekilinin de onayladığı arama emri sayesinde, polis örgütünün çeşitli bölümlerindeki atamaları içeren dosyaları inceleme yetkisine kavuşmuştu.

Vezirin reddettiği öneriler arasında bulunduğu açık bir belgeye göre, Sobek'i nehir polisinde çalışmaya göndermek isteyen o dönemin Batı Yakası Başyöneticisi merhum Abri değil, bizzat General Mehi'ydi!

Demek o ikiyüzlü herif Nübyeli'yi uzaklaştırmak, yerine kendi adamlarından birini getirerek Hakikat Meydanı'nı gerçek korumadan yoksun bırakmak istemişti. Sobek engelini kaldırırsa, özellikle de bir polis memurunun öldürülmesiyle ilgili soruşturmayı hasır altı etmiş olacaktı... Kendi işlediği cinayetin soruşturma dosyasını!

Sobek yüreği çarparak Nil'i kürekle geçti, köye bir an önce varabilmek için atını topukladı. Döndüğünü haber alınca, ustabaşı, bilge kadın ve mezar kâtibisi Sobek'in bürosunda toplanmakta gecikmedi.

- Generalin suçluluğu konusunda en ufak bir kuşku kalmadı, dedi Sobek öğrendiklerini özetledikten sonra, Firavun Setnaht'ın da ikna olacağına eminim! Mehi bir katil! Yoluna çıkanları, Yönetici Abri, köye zorla giren Libyalılar ve daha birçokları gibi onu ele verebilecek olanları ortadan kaldırdı.

- Sen bize gerçek bir canavar tarifi yapıyorsun! dedi Kenhir.
- Daha da korkuncu var, diye sürdürdü polis şefi sözünü. İşte Suskun Nefer'i emrimdeki polis memurunu öldürmekle suçlayan ihbar mektubu, işte Mehi'nin nehir polisine atanmam için yazdığı karar önerisi.
- Yazı aynı, dedi Paneb. Ama öyleyse... Işık'ın yüzü solmuştu.

- General Mehi, bizi Nefer'i bir yardımcının öldürdüğüne inandırmaya çalışmıştı, diye hatırlattı Sobek. Eğer bir işbirlikçiyi, loncaya ihanet eden zanaatkarı korumak için değilse, neden? O hain, Hakikat Meydanı'nı yok edip hazinelerini ele geçirmekten başka bir şey düşünmeyen Mehi'nin sağ kolu.

Bütün bu açıklamaları uzun bir sessizlik izledi. Bilge kadın gözlerini yumdu.

- Sobek yanılmıyor, dedi.

- Mehi'yi kendi ellerimle öldüreceğim! dedi Paneb.

- Yasayı uygulamak sana düşmez, diye itiraz etti Kenhir. Bütün bu ayrıntıları raporuma ekleyeceğim, Setnaht da generalin tutuklanmasını emredecek.

Mehi bütün sabahı papirüs ağaçları arasında kuş avlamakla geçirmişti. Torbasındaki az sayıda kuşa bakıp villasına yoğun bir asabiyetle dönmüş, bir kez daha tüm öfkesini adamlarından çıkarmıştı.

Fıskiyenin yanında uzanan Serketa'nın neşeli yüzünü görüp rahatladı.

- Küçük sorunumuz halloldu, dedi Serketa.

-Tran-Bel öldümü?

- Şimdiye kadar hiç başarısız oldum mu, yumuşak sevgilim? Bak, bir subay sana polis raporunu getirdi.

Generalin okuduklarından memnun olduğu belliydi.

- Senin tahin ettiğin gibi, Şef Sobek Tran-Bel'in emri altındaki yağmacıları suçüstü yakaladı. Tran-Bel ve bir adamı öldü, öteki ikisi tutuklanıp hapse atıldı.

- Sobek ve Hakikat Meydanı'nın hiçbir kuşkusu kalmamış olmalı; en korkunç düşmanlarından kurtuldular. Böylece savunmalarını gevşetip...

Kâhya generalin önünde eğildi.

- Özel sekreteriniz sizinle görüşmek istiyor, General.

- Kabul salonunda bulsun beni. Sekreterin yüzü karmakarışıktı.

- Kötü haberlerim var, General.

- Ne konuda?

- Şef Sobek sarayın da onayıyla, sizin hakkınızda geniş bir soruşturma yapmış. Bundan yıllar önce, nehir polisine atanması için yazdığınız mektubu da çıkarmış dosyadan.

- Gerçekten de kötü olmuş.

- Belki başka şeyler de bulmuştur...

- Bu kadar endişe neden?

- Çünkü Postacı Uputi özel görevle Per Ramessu'ya hareket etmek üzere. Başka bir deyişle, Firavun Setnaht'a verilecek önemli bir mesaj götürecektir.

- Mesajın içeriğini tahmin edebiliyor muyuz?

- Sizinle ilgiliye benziyor, General...

- Yeni bir şeyler öğrenir öğrenmez, bana bildir. Mehi karısının yanına döndü.

- Yeni bir dert, sevgilim.

Yattığı yerden, meraklı gözlerini açtı Serketa.

- Sana zarar vermeye çalışan kim?

- Sobek hâlâ vazgeçmiş görünmüyor... Dakter döner dönmez, o Nübyeliyle kendim ilgileneceğim. Sen, postacı Uputi'yle meşgul olacaksın.

- Çok güç olmayacak...

- Elindeki mesaj Per Ramessu'ya ulaşmamalı. O mesajın yerine, cesedinin yanında bulunacak ve zaman geçirmeden firavuna iletilecek bir başkasını koyacaksın. Kendi elimle imzalayacağım bu mesajda, Paneb ve lonca üyelerini sevgili hükümdarımıza muhalif komplocular olarak göstereceğim.

- Harika bir fikir, dedi Serketa.

Yetmişinci bölüm

Bir şarap kupasını devirdiği için Mehi'den şiddetli bir tokat yiyen Nübyeli küçük hizmetçi, ağlayarak ahırlara kaçmıştı. Kâhya onu boşuna ararken, gereğinden fazla kötü muameleyle karşılaştığı bu malikânedен ayrılmaya karar verdi.

Ne var ki, generalden ödleri kopan meslektaşlarının aksine, gerçeği açıklama cesareti gösterecekti. Genç hizmetçi, zanaatkarların köyünün güvenliğini sağlayan ve rüşvet almamakla tanınan Nübyeli polisten bahsedildiğini duymuştu. Ona gidip, her şeyi anlatacaktı.

El ayak çekildikten sonra, malikânedен çıktı, çölün kıyısına ulaşabilmek için, tarlalardan geçti. Orada rastladığı bir köylü kadına yolu sordu. Yorgunluğa aldırmadan, 1. Tabyaya kadar yürüdü. Nübyeli polislerden biri durdurdu genç hizmetçiyi.

- Böyle nereye gidiyorsun bakalım, yaramaz kız?

- Şefini görmeye.

- Ona ne anlatacaksın?

- General Mehi hakkında şikâyette bulunacağım.

Polis memurunun bir kahkaha atması daha yerinde olurdu kuşkusuz, ne var ki küçük hizmetçi öylesine ciddi duruyordu ki, sözüne inanmaya karar verdi.

- Şimdi haber verirler, sen burada bekle.

- Bana Mehi'den mi bahsetmek istiyordun? dedi Sobek

dev cüssesinden korkan küçük Nübyeliye. Küçük kız yine de endişesini yendi, sonuna kadar gitmekten kimse ahkoyamayacaktı onu.

- General beni sık sık tokatlıyordu. Hâlâ tokatlarının izlerini taşıyorum. Sobek küçük kurbanın yalan söylemediğini gördü.

- Bu, generali hapse gönderebilecek ciddi bir suç. -Daha iyi ya!

- Onunla mahkemede karşılaşacak ve suçlamayı yineleyecek cesaretin var mı?

- Gerekirse on kere!

- Öyleyse ifadeni alacağım, sonra da birlikte bir yargıca gider, şikâyet dilekçesi vermeni sağlarız.

Firavun daha mezar kâtibinin dosyasını incelemeden, hapse atılacaktı demek Mehi.

- Tutuklanmayı hak eden sadece o değil ki, diye ekledi Nübyeli kız.

- Ya... Başka kim?

- Karısı... Tam bir çılgın! Bayan Serketa öfke krizlerine kapılıp duvarları inletir, yerlerde yuvarlanır, saatler boyu yemek yer ya da vahşi hayvanlar gibi çılgık atar! Karısını sakinleştirmek için, onunla kızgın bir hayvan gibi sevişir Mehi. Sonra bir de kıyafet değiştirmeyi sever o kadın...

-Anlamadım?

- O kadar zengin olmasına rağmen, bir sandıkta köylü elbiseleri saklıyor, hatta bir seferinde dilenci gibi giyinip dışarı çıktığını gördüm.

Sobek cinayet zanlısı köylü kadını hatırladı... Demek Serketa, Mehi'nin kirli işlerini yapan bir infazcıydı!

- Bir seferinde, diye devam etti Nübyeli kız, fare suratlı, yapışkan sesli ufak bir kâtiplerle Hakikat Meydanı'ndan ve sizden söz ettiler.

- O kâtibin adını hatırlıyor musun?

- İmuni miydi, neydi?

Demek hain gerçekten de İmuni'ydi! Lonca ondan kurtulmuştu, ama Sobek'in kaybedecek tek bir dakikası bile yoktu. O korkunç çiftin loncaya yeni bir kötülük yapmasını önlemek gerekiyordu.

- Karnını doyurup, kalacak bir yer vereceğiz sana. Burada, güvendesin.

Nübyeli kız polis şefinin yanağını öptü. Görüldüğünden de çok heyecanlanan Sobek köyün kapısına seğirtti.

Kenhir'i görür görmez, küçük hizmetçinin açıklamalarını tekrarladı.

- Bu kez, generalin işi bitik, dedi mezar kâtibi. Yazık ki Uputi başkente hareket etti, yoksa bu küçüğün suçlamalarını raporuma eklerdim... Neyse, gelecek sefere.

- Gitti mi... Öyleyse ölüme koşuyor! Bir köylü kadından asla kuşkulananmayacak! Postacı Uputi en güzel elbiselerini giymiş, mesleğinin sembolü ağır Tot esasını kendi eliyle parlamış, sonra da mezar kâtibinin kalın raporunu beyaz deri torbasına koymuştu.

Rıhtıma giden yolun üzerinde, kendisini saygıyla selamlayan iki genç kâtiplerle karşılaştı.

Yaşlı bir ılgın ağacının dibinde, yüzünün yansı kaba bir peruk altına gizlenmiş bir köylü kadın acıyla kıvranıyordu.

Görevi icabı, Uputi'nin durmaması gerekirdi, yine de kadını acılar içinde bırakacak hali yoktu. Sonra, gemi de onu almadan gidemezdi ya.

- Neyin var?

- Galiba bacağımı kırdım, dedi Serketa inleyerek.

- Gidip yardım çağırayım.

- Hayır, hayır, burada yalnız kalmaktan çok korkuyorum... Yardım et de ayağa kalkayım!

- Bu akıllıca bir fikir değil, kırığınızı daha da zorlayabilirsiniz.

- Yalvarırım, yardım et bana.

Serketa'nın stratejisi basit olduğu kadar etkiliydi de. Postacı elini uzattığında, gömleğinin altına sakladığı hançeri alacak ve Uputi'nin kalbine saplayacaktı. Ne var ki doğrulup iyi bir saldırı açısı alabilmek için, Tot esasından destek almak zorunda kaldı.

- Sakın dokunma! diye haykırarak gerildi Uputi. Serketa ayağa kalkmış, elinde hançer,

öldürücü darbeyi vurma fırsatını kaçırmıştı.

- Ama... Çıldırılmışsın sen!

Mehi'nin karısı öfkeli bir çılgılık attı, kurbanının üzerine atıldı.

Postanın tehlikede olduğunu düşünen Uputi tereddüt etmedi. Tot asısından bir gürz gibi yararlandı ve isterik kadının kafasını nişanladı.

Serketa yüzü kan içinde, gözleri yuvalarından uğramış, parmakları hançerinin sapının üzerine kenetlenmiş, önce sendeledi, sonra yere yığıldı. Öldü.

- Bilimin ve kutsal sözlerin tanrısı Tot, postacılara saldırılmasına izin vermez, dedi Uputi, cenaze duası yerine.

Hathor vardı, içinden kırmızı siyah bir kobranın fırladığı kırmızı güneşin taçlandığı mavi peruğuyla; Ptah vardı, Maat'ın kanatlarıyla sardığı, parlak beyaz ve dar gömleğiyle; dört oğlunun durduğu büyük nilüferin karşısında tahtına kurulmuş, kırmızı pelerinin giyip boynuna altın gerdanlığını takmış Osiris vardı; bir de Paneb'in benzersiz dehasıyla çizdiği öteki ilahlar.

Ne var ki en dikkat çekici şaheseri, son ayrıntılarını tamamlamaya çalıştığı eser, zarif şekillerle süslü sütunların taşıdığı lahit salonundaki çeşitli cenaze eşyası ve simyasal değişimle yeni güneşin hazırlanışını gösteren dev duvardı. Yeşil ve kırmızı kanatlı dev boyutlu bir koçun üzerinde, ruh-kuşların eşlik ettiği iki insan, siyah bir çöl böceğinin yaptığı güneş çemberini taşıyordu; öte yanda da evrenin kucağında tohumlanmış, gök tanrısınca korunup, şafağın ışığında ortaya çıkarılacak bir çocuk güneşin oluşumu da gösteriliyordu.

Dev adam eserini tamamlamak için inanılmaz sayıda kandil kullanmış, Kenhir yine de sesini çıkarmamıştı; Lekesiz Uabet de fitillerin hazırlanışı sırasında özellikle faal görünmüştü. Çalışma gücü ile uygulama zarafetini birleştiren Paneb, bir taraftan mezarı canlı renklerle aydınlatırken, Tausert'in ruhunu sonsuzluğun yüreğinde tutacak sembollerin manevî gücünü de artırmıştı. Arada sırada sadece bir saat uyuyarak, firavun kraliçenin çevresinde kol gezen ölüme karşı zafer kazanmak istiyordu Paneb. Ölümü sadece resim sayesinde yenebileceğinin bilincinde olarak, kendine soluk alma fırsatı bile tanımamıştı. Kenhir'in bastonunun basamaklardaki tanıdık sesi duyuldu. Yaşlı kâtibin gözleri kamaştı, lahit salonunun kapısında durarak çevresine baktı hayranlıkla.

- Sen kimsin Paneb, böylesine şaheserler çizebildiğine göre, gerçekten kimsin?

- Hakikat Meydanı'nın bir hizmetkârı, ne bir eksik ne bir fazla.

- Uzun hayatım boyunca, hayranlık duyacağım fazla insana rastlamadım. Aslında bunu sana söylememem gerekirdi ama... bu resimleri görebildiğim için, tanrılara şükran borçluyum.

- Ölümü yine yeneceğiz!

- Sobek bizi vadinin girişinde bekliyor. Önemli gelişmeler varmış.

- Postacı Uputi Serketa'yı, General Mehi'nin karısı Serketa'yı öldürmüş, diye açıkladı

Nübyeli polis. Serketa köylü kadın kıyafetine bürünmüş, postacıyı hançerleyip mezar kâtibinin Firavun Setnaht'a gönderdiği raporu almak, yerine de Mehi'nin imzasını taşıyan ve loncayı firavuna karşı komplo kurmakla suçlayan bir mektup bırakmak niyetindeymiş. Generalin villasına, batı yakası yönetim binasına gittim, ama, Mehi'yi bulamadım.

- Doğu yakasında, Teb'in merkez kışlasına sığınmış olmalı, dedi Kenhir.

- Bu kesin, ne yazık ki Mehi'yi tutuklama yetkim yok.

- Hemen bu bilgileri raporuma ekleyeyim, sen de yazdıklarımı Uputi'ye verirsin.

- Postacı polisin koruması altında, yola çıkmak için emrinizi bekliyor. İyi bir haberim var; Mehi'nin kötü davrandığı hizmetçi kızın sayesinde, hainin adını da biliyoruz artık: eski Kâtip Yardımcısı İmuni.

- İmuni, Suskun Nefer'in katili... diye kekeleydi Kenhir. Böylesine iğrenç bir cinayeti nasıl işleyebildi?

Paneb etkilenmemişe benziyordu.

- Köye dönüp silahlarınızı hazır tutmanızı öneriyorum, dedi Sobek ciddiyetle. Generalin, yakalanmak üzere olduğunu anlayan her vahşi hayvan gibi, şiddetini artıracığından şüpheleniyorum.

Yetmiş birinci bölüm

- Hakikat Meydanı, doğrudan firavunun otoritesi altında, diye hatırlattı piyade birliğinin komutanı. Haşmetmeapları'nın açık ve yazılı emri olmadıkça Tebli hiçbir asker köye saldırıp lonca üyelerinin kanını dökmeye razı olmaz.

Bu tavır Mehi'yi hiç şaşırtmadı. Üstelik böyle bir emri Setnaht'tan alamayacağını da biliyordu.

- Adamlarımızın yasaseverliğiyle gurur duyalım, diye haykırdı Mehi. Mısır bu yasa kavramı sayesinde büyük bir güç olarak kalacak. Yakında, yeni üretilen silahlarla manevraya çıkacağız. Yeni silahlan ilk depoya aldırın.

Komutan eğildi ve odadan çıktı.

Mehi Serketa'nın ölümünü öğrenir öğrenmez, Nü Nehri'ni geçip en azından bir süre için kimsenin erişemeyeceği doğu Teb kışlasına sığınmıştı. Ne var ki Setnaht'm imzaladığı kraliyet kararnamesi Karnak'a ulaştığında, polisler Mehi'yi tutuklamasını önleyecek hiçbir şey kalmayacaktı.

Hakikat Meydanı henüz zaferi kazanmamıştı. Zaferi, şiddet kazanacaktı. Dakter tüm programa göre sadece bir gün gecikmişti. Uzun yürüyüşün bitkin bıraktığı emir subayı ve beş hizmetkâr kadar perişan görünüyordu.

- Gerekenleri alabildin mi?

- Evet, General, istediğiniz kadar taşıyağı!

- Özelliklerini denetledin mi?

- Düş kırıklığına uğramayacaksınız.

- Demek silahları birinci depodan çıkarıp, yıkık tabyada saklanan Libyalılarla buluşmaya gitmekten başka yapacağımız bir şey kalmadı.

Mehi'nin, emir subayının ve sivillerin bir sürü kılıcı, mızrağı, yay ve okları eşeklere yükleyip, aceleyle kışladan ayrıldığını görünce, depo nöbetçisi çok şaşırdı. Ne var ki basit bir erin söyleyebileceği bir şey yoktu böylesi durumlarda.

Altı Parmak kılıçların keskinliğini bir uzman gibi inceledi, mızrakların hafifliğine, okların sertliğine hayran kaldı.

- En iyi silahlarımız, dedi Mehi. Üstelik sadece bu değil! Köyü korumak için boşuna çabalayacak Nübyeli polisleri öldürdükten sonra, Hakikat Meydanı'nı yerle bir etmek için kullanacağımız, hiç görülmemiş bir silahımız daha var.

- Nerede?

- Şu kaplarda.

Libyalı kaplardan birini açtı.

- İyi ama, bu yapışkan ve kötü kokulu bir yağ!

- Dostumuz Dakter'in göstereceği gibi, çok önemli bir özelliği var o kokulu yağın.

Kimyager, silahları getirdikleri sandıklardan birinin üzerine biraz yağ döktü, çakmaktaşını sürterek ateşe verdi.

Alevlerin yoğunluğu ve yayılma hızı Altı Parmak ile adamlarını şaşırtdı.

- Elinizde bu yağ varken, dedi Mehi, istediğinizi yakabilirsiniz. Taşı bile! Kaplardan birini aldı, Dakter'in üzerine boşalttı.

- General... Ne yapıyorsunuz?

- Bir bilgin, deneylerden hoşlanmak, öyle değil mi? Bakalım bu deney başarılı olacak mı?

Mehi yanık sandığın bir parçasını Daktair'in üzerine fırlattı, zavallı adam hemen alev aldı. Koşarak, çığlıklar atarak çöle daldı, acı dolu feryatları Libyalıların kanını dondurdu, sonra da kapkara, kömür gibi bir ceset halinde, kumların üzerine yığıldı.

- İşte Hakikat Meydanı hizmetkârlarının sonu da böyle olacak, dedi Mehi. Şimdi, Altı Parmak beni emir subayından ve şu salak hizmetkârlardan da kurtar. Geçmişin tüm izlerini silmek istiyorum. İçlerinde sadece emir subayı direnmeye çalıştı; ne var ki keskin bir hançer zavallının gırtlığını yarıdı.

- Elimize geçireceğimiz inanılmaz hazinenin yanında, bu yanan yağın hiçbir değeri yok, diye açıkladı general. O hazine sayesinde, Libya'yı son ve nihaî zafere taşıyacağım.

Her şey sakın göinürken, dev kedi Büyücü'nün siyah, beyaz ve pas renkli tüyleri dikildi, Kapkara homurdanmaya koyuldu, Çirkin Hayvan kanat çırparak köyün ana yolunda koşuşturmaya başladı.

- Gözcülerimden biri, otuz kadar silahlı adamın yaklaştığını bildirdi, dedi Sobek. Genelkurmay'a haber verdim, ama Mehi'nin yokluğunda hiçbir subay sorumluluk almak istemeyecektir.

- Biz asker değiliz, dövüşmeyi de bilmeyiz, diye sızlandı Pişkin Somun Pay.

- Kutsal yerler tehlikeye düşerse, sessizler şiddetli olsun, çünkü tanrı tapmağa karşı ayaklananın istediğini yapmasını engeller, dedi Işık bir bilgeden alıntı yaparak. Eğer gerekirse ve gerektiği zaman, dağdaki müttefiklerimin yardımını isteyeceğim.

Kenhir kilitli odadan Demirci Obed'in ürettiği kılıçları, mızrakları ve hançerleri çıkardı.

- Durumun ciddiyetini göz önünde bulundurarak, dedi zanaatkarlara, bu silahları kullanmanıza izin veriyorum.

- Sol ekip benimle gelecek, dedi Paneb. Sağ ekip de köyde kalıp kadınlar ile çocukların güvenliğini sağlayacak.

Sobek bu kararın nedenini anladı; ustabaşı eski Kâtip Yardımcısı İmuni'nin aradıkları hain olduğuna inanmamıştı. Gerçek haine bir silah vermiş olsa, kavganın en tehlikeli anında, sırtından bıçaklanacaktı. Paneb sol ekip şefini bir kenara çekti.

- Sana güveniyorum, Hay. Bilge kadının yanından ayrılmayacak, onu koruyup, ne isterse istesin, emirlerine uyacaksın.

- Söz veriyorum, Paneb.

Hain köyün içinde bir zarar vermeye kalkarsa, Işık zama-nında farkına varabilecek, Hay da sağ ekip zanaatkârlarının yardımıyla onun hakkından gelebilecek miydi?

- Peşimden gelin, dedi Sobek. Size ne yapmanız gerektiğini anlatacağım. Paneb'in elinde tek bir silah vardı: tanrısal ateşin kazındığı büyük kazma. Ona fırtınanın efendisi Set'ten daha fazla güç katacak kim vardı?

Mehi her zamanki yoldan ayrılmış, Sobek'in hiç gözcü bulundurmadığı dolambaçlı bir patika seçmişti. Libyalılar Nübyeli polislerin defterini dürecek, general de kılıcını önderlerinin karnına saplayarak ağır ağır can çekişmesini izleyecekti. Sonra da katliam başlayacaktı. Köy halkından hiçbiri kurtulamayacaktı. Libyalılar simya altınını, Mehi de Işık Taşı'nı alacak, sonra da her yeri taşıyağma bulayarak Hakikat Meydanı'ndan geriye hiçbir iz kalmamasını sağlayacaktı.

Libyalılar tarlaların sınırı boyunca ilerlerken, içlerinden biri, gırtlığında bir okla yere yıkıldı.

Mehi daha okun nereden geldiğini anlayamadan, çöl farelerinden dördü daha yere serildi. - Orada, tepeciğin ardında! diye haykırdı Altı Parmak. Sonra da tepeciğe doğru koştu. Mehi yıkıldığını sandı.

Köyden bunca uzakta, polislerin hiç de gözetlemedikleri bir yerde, bu saldırı, neden? Öteki Libyalılardan çoğunun devrildiğini görünce, saldırının felakete dönüşmek üzere olduğunu anladı. Bu yüzden hemen kaçmaya karar verdi.

Ne var ki sol ekipten üç zanaatkar kaçış yolunu kesmişti. Mehi peşindekilerden daha hızlı tırmanabilmeyi umarak, tepelere doğru çekildi.

Şiddetle vuruşan, durumu lehlerine çevirmeye çalışan Altı Parmak ve adamlarının yanına vardı. Nübyelülerden ikisi ölmüş, birçoğu da yaralanmıştı.

Zanaatkarlardan ikisi düşmanın darbeleriyle devrilmek üzereyken, sanki topraktan fıskırıyormuşçasına çıkan kobralar Libyalıların bacaklarını soktu.

- Bilge kadının müttelikleri! diye haykırdı Paneb. Yanımızda onlar varken, hiçbir şeyden korkmayın!

Altı Parmak inatla saldıran Sobek'e direnmeye çalıştı. Zenciye böğründen vurmaya çalıştı, ne var ki Sobek çevik bir hareketle kılıcını Libyalının göğsüne sapladı.

Zanaatkarlar dövüşü kesti, son Libyalıların hakkından gelme işini kobralara bıraktılar.

- Yaralıları köye götürün, dedi Paneb sol ekip zanaatkarlarına. Işık onları iyileştirir.

Çarpışma kısa, kısa olduğu kadar şiddetli de olmuştu, güneşin yıkadığı tepeler yeniden sessizliğe büründü. Libyalılardan hiçbiri ölümden kurtulamamıştı.

- Şef, Mehi'nin cesedini bulamadık, diye yakındı polislerden biri.

- O alçak dağa kaçmış olmalı... Elimizden kurtulamayacak!

Libyalı katilleri püskürterek birçok zanaatkarın hayatını kurtaran ustabaşı bir kayaya dayanmış, soluklanmaya çalışıyordu.

- Paneb, dikkat! diye haykırdı Sobek.

Mehi saklandığı yerden fırlamış, dev adamın sırtına keskin hançerini saplamıştı. Paneb, sanki bir sinek sokmuş gibi, ses bile çıkarmadan döndü.

Mehi'nin yüzü bembeyazdı.

- İmkânsız... Ölmüş olman gerekirdi!

- Tüm lanetli hayatın boyunca, arkadan vurmaktan başka bir şey bilmedin... Oysa ben aydınlıkta vururum, karşımdakinin gözlerinin içine bakarak.

Işık'a verdiği sözü hatırladı, tüm gücünü büyük kazmada toplayarak aletin ucunu General Mehi'nin kafatasına sapladı.

Yetmiş ikinci bölüm

Işık sonunda muayene odasından çıktı.

- Ee? dedi Kenhir. Tüm köy halkı yaşlı kâtibin çevresin-deydi.

- Yarasının çok derin ve tehlikeli olmasına rağmen, Paneb yaşıyor. Yine de uzun bir istirahata ihtiyacı olacak.

Dev adam belden yukarısı sargılar içinde, yüzü bembeyaz, eşikte görüldü.

- Daha sonra dinlenirim... Duyduklarımızı düşünürsek, acilen yapmam gereken son bir şey var. Zaman geçirmeden lahti vadiye götüreceğiz.

- Çılgınlık bu! diye itiraz etti Hay. Bilge kadını dinle. -Yola! Postacı Uputi Hakikat Meydanı'na iki haber ulaştırmıştı. Bunlardan biri Tausert'in, diğeri de Setnaht'ın ölümüyle ilgiliydi. İki firavun aynı ebedî istirahatgâha gömülecek, yas başlayacak, Mısır yeni firavununu seçecekti. Hain sevinçten uçacaktı neredeyse.

Tepelerin eteğindeki çarpışmalar sırasında, hiçbir girişimde bulunmamıştı. Serketa ve Mehi'nin ölümünden sonra, hesap vereceği kimse kalmamıştı. Şimdi başlayacak karışık dönemde, Işık Taşı'nı ele geçirmenin yolunu bulacak ve köyü terk edecekti. Işık Taşı onun olacaktı, sadece onun!

Artık onu ele verecek kimse yoktu, Suskun Nefer'in ölümü de cezasız kalmaya mahkûmdu.

Tausert'in mezarında Işık'la baş başa kaldığında, Paneb çizmek istediği son tanrıçanın, Tanrıça Maat'ın, başına son maviyi sürdü. Paneb'in ellerinden, tanrıçanın inananlarına yaydığı yaşam sıvısını betimleyen iki kırık çizgi doğdu. Hakikat Meydanı tanrıçasının akıllara durgunluk verici yüzüne bakarken, ustabaşının nihayet yürek dinginliğine ve biçimdeki kesin güzelliğe ulaşüğünü anladı Işık. Meslek hayatı boyunca, yedi değişik ebedî istirahatgâhta çalışarak, Maat'ın en olağanüstü hizmetkârlarından biri olmuştu Paneb.

- Lahte hayat vermeye geçelim, dedi tümüyle altınlar giymiş gibi görünen bilge kadın.

Tausert'in gök cennetlerinde gezeceği granit kayığın baş tarafında, Işık Taşı. Işık diz çöktü, kollarını saygıyla uzatı, eski güç cümlelerini okudu.

- Burada, dulun Osiris'i dirilttiği Altın Evi'nde değişimin gizemli faaliyeti gerçekleşir. Gök ana ışıktan vücudun üzerine uzanır ve ruhu ölmeyecek yıldızların arasına yerleştirir. Sen ki kraliçemizi öte tarafın güzel patikalarına götüreceksin, sana gözlerini veriyorum ve sen görüyorsun!

Taştan yayılan, hem tatlı hem yoğun ışık lahti sardı. Artık lahit sadece anıtsal bir eser değil, aynı zamanda da "hayatın dağıtıcısı" olmuştu.

- Taşın enerjisi tükendi, dedi bilge kadın. Onu al ve büyük duvarın yanına koy. Dev adam, kendini hiç ağırlığı olmayan bir blok kaldırıyormuş gibi hissetti.

- Böceği yerleştir, Paneb. Bakışının tüm gücüyle yerleştir. Ustabaşı tüm gücünü bakışlarına vermeye çalıştı. Birden, simya malzemesiyle renklendirdiği tüm güneşlerden,

taşın içine kadar ulaşan ışık demetleri yayıldı.

Taş yeniden doldu.

- Eserin seni yaratıyor ve bizim en büyük sırrımız, diye açıkladı Işık, ateşlerin değişimidir. Biz canlı güneşler çizmeyi başardıkça, taş ışık saçmaya devam edecek.

Kenhir'in içi içini yiyordu. Her şeyden önce, Krallar Vadi-si'ne dönmekle tehlikelerin en büyüğüne atılan Paneb'in sağlığı için endişeleniyordu; sonra, merakını gemleyemiyordu ar-tık; yıllar boyu ölüm saçan, ihanet eden, loncanın kardeşliğine zarar veren zanaatkar kimdi?

Bazen kinci ve şikâyetçi olan Halat Kasa; gereğinden fazla sessiz, boşanmanın etkisinden kurtulamamış Burun Fe-ned; adını hak eden Somurtkan Karo; aşın tepkileriyle ünlü Güçlü Naht; gururu bazen kendini beğenmişliğe vardırın Aslan Userhat; ayrıntı düşkününü, sinirli Araştırmacı İpuy; rahatına gereğinden fazla düşkün Neşeli Renupe; kendini beğenmiş ve mesafeli Kurtancı Şed; kaü ve şakadan anlamayan Kararlı Gau; ürkütücü tavırlı, sorgulayıcı Çakal Unes; saflığı belki de sahte Pişkin Somun Pay; yavaş ve anlaşılmaz Cömert Didya; hem narin, hem dirençli Âlim Tuti... Hayır, hatalan ne olursa olsun, bu adamlardan hiçbiri Mehi cinsinden bir canavar olamazdı!

Ne var ki, haini ortaya çıkarmak için bilge kadın ile ustabaşının önerdiği planı kabul etmişti Kenhir.

Zanaatkar kafilesi Maat ve Hathor Tapınağı'nın önünde durdu.

- Elimizdeki eser tamamlandı, dedi ağnsıyla mücadele etmekten bitkin düşen Paneb. Bugün, artık bizi tehdit eden hiçbir tehlike yok.

- Ya yeni firavun bize düşman ise?

- Setnaht'ın büyük oğlu yakında firavun ilan edilecek, diye açıkladı Kenhir, daha şimdiden tutumunu belli etti. Babasının ve Tausert'in cenaze törenine katılacak; üstelik bana Hakikat Meydanı'nı ülkenin temel kurumlarından biri olarak gördüğünü söyledi.

Bu güzel haber neşeli çılgınlarla karşılandı. Paneb'in sendelediğini gören Güçlü Naht ustabaşının koluna girdi.

- Hepinizin dinlenmeye hakkı var, dedi ustabaşı giderek zayıflayan bir sesle.

- Başta sen, dedi Araştırmacı İpuy. Zanaatkarlar dağıldı; hain evine gitmedi. Tapınağın köşesine saklanmış, Paneb'in beze sanlı bir bloku kaldırdığını, omzuna yerleştirdiğini gördü. Sık sık dönüp arkasına bakan Kenhir'le birlikte köyün ana gömütlüğüne giden patikaya saptı Paneb.

Gerçekten de taşı götürüyorlardı, hain sonunda taşı sakladıkları yeri öğreneceğinden emindi artık!

Paneb ve Kenhir, yaşlı kâtibin mezarının önündeki avluya girdiklerinde, hain yeni bir düş kırıklığına uğrayacağını sandı; sonra Paneb'in, üzerinde sivri tepeli küçük bir piramit bulunan platforma tırmandığını gördü. Ustabaşı bezi kaldırdı, taşın ışığı karanlıkları bir an için aydınlattı, sonra da anıtın dibindeki delikte kayboldu.

Evreni yaratan temel ışının sembolü piramit... Ne kusursuz bir yer! Işık Taşı şafakta yeni güneşin aydınlığıyla besleniyordu. Tıpkı öteki zanaatkarlar gibi, hiçbir şeyden kuşulanmadan Kenhir'in mezarına kaç kez baktığını hatırladı. İki adam köye döndüler. Hain artık biliyordu.

- Yataktan çıkmaman gerek, dedi Işık Paneb'e.

- İmkânsız olduğunu biliyorsun... İşim daha bitmedi.

Bilge kadın, Paneb'i dikkatli olması gerektiğine inandıramamıştı. Bu yüzden derin yarayı merhemlerle tedavi etmek, ballı sargılarını değiştirmek, topak biçiminde ağır kesiciler yutturmakla yetindi.

Yaralarının derinliği görüldüğünde, dev adamdan başka hiç kimsenin bir adım bile atamayacağı açıkça anlaşılıyordu.

Ayağa kalkarken, sahibinin hasta olduğunu anlayıp yatağın yanına uzanan Büyücü'yü uyandırmamaya çalıştı.

- Sana yardım etmeme izin veriyor musun? Bu ses... Firuze'nin sesi değil miydi bu?

- Sen misin... Gerçekten de sen misin?

- Sana iyi bir kahvaltı hazırladım. Gücünü toparlaman gerek.

Nübyeli polislerin ağızları kulaklarındaydı. Sonunda kaldırılmıştı işte, olağanüstü durum! Eski güzel günlerdeki gibi, sıralı nöbetlere, izin günlerine geri dönmüştü. Üstüne üstlük, mezar kâtibi de kahramanca savaştıkları için yiyecek, elbise ve merhem göndermişti.

Geriye yeni firavunun adını öğrenmek kalıyordu, ama başkentten gelen haberler ürkütücüydü doğrusu. Setnaht'ın büyük oğlunun büyük konseyin olduğu kadar halkın da gözdesi olduğu doğrudu; yine de hizipleri yenmeyi başardığında, nasıl bir program izleyeceğini açıklamak amacıyla hangi firavunun adını alacaktı?

- Bugün, su sevkıyatından sonra, düşük yoğunluklu hizmet düzeni, diye açıkladı Sobek. Zanaatkarlar ile yardımcılar tatilde. Siz de öyle.

Eşekler de gittikten sonra, köy her zamanki gibi uyanmadı. Lekesiz Uabet ile iki Hathor rahibesi tüm köylüler adına atalara saygılarını sunarken, yıkımla bitebilecek bir savaştan sonra, tembellik etmeye karar vermişti herkes. Hain için, harekete geçme zamanı gelmişti.

Yetmiş üçüncü bölüm

Ölümlerle kalım arasında gidip geldiği sancı dolu saatler boyunca ayak ucundan ayrılmayan Firuze'nin büyümesi olmasa, kesinlikle hayatta kalamazdı Paneb. Şimdi artık rahatlamıştı bilge kadim, teşhisini güvenle koydu: "Bildiğim ve tedavi edebileceğim bir rahatsızlık."

- Firuze... Neden burada benimle kalmıyorsun? Bugün artık özgür bir erkeğim.

- Yeminimi unutuyor musun? O yemine ihanet edersem, sevgine layık olamam ki.

- Ben, dedi Işık, yeminini çözmeye yetkiliyim. Paneb Firuze'nin eline sıkıca sarıldı.

- Kimse bilge kadının kararına karşı gelemez, hele bir Hathor rahibesi, asla! dedi ustabaşı heyecanla.

Firuze'nin tebessümünden, bakışını aydınlatan yeni ışıltıdan, sonunda her geceyi hayatının kadınıyla geçireceğini anladı. Odaya giren Kenhir, yıllarca gençleşmiş gibiydi.

- İki harika haberim var! Birincisi, "Düşler Anahtarı"nı tamamladım, Niut kopyalarını çıkaracak. Bazı ukalaların eserimi eleştireceğinden eminim tabii, ama bana sorarsanız, "Düşler Anahtarı" ölümsüz olacak - Ya ikinci haber? diye sordu Işık.

- Ha, ikinci haber! Birincisinden daha önemsiz olmadığını itiraf edeyim; resmî bir duyuru, yeni firavunun adını ilettiler az önce.

Hepsi gözlerini mezar kâtibine dikti.

- Ramses, III. Ramses. Paneb hemen ayağa kalktı.

- Ramses... Ramses yeniden iktidarda!

Alışılmadık bir havlamayla irkildiler. Gözleri pırl pırl Kapkara eşikte duruyor, kuyruğunu sallıyordu.

- Halletmemiz gereken ciddi bir sorun kaldı, dedi ustabaşı.

Hain tehlikeyi göze almıştı kuşkusuz. Ne var ki polis denetimi gevşekti, köy uyukluyordu, IşıkTaşı'na ulaşmak için bundan uygun fırsat bulamazdı. Batıdaki küçük kapının yanında nöbet tutan karısı onunla birlikte gelecek, Kraliçeler Vadisi boyunca uzanan küçük patikadan kaçarak kurtulacaklardı.

Gömütlüğe varınca, mezarların arasından süzüldü ve Ken-hir'in son makamına hâkim piramidin dikildiği platformun dibine geldi.

Bir pençe darbesi elini kanattı.

- Büyücü... Defol git, pis hayvan! Dev kedi tısladı, sırtını kamburlaştırdı, istemeyerek de olsa gerilemek zorunda kaldı. Kalleşçe bir tekmeden korunmak için, alçak bir duvarın üzerine sıçradı. Hain yarasına aldırmadı, küp şeklindeki taşı gizlendiği yerden çıkardı. Ağır taş ağır olmasına; ne var ki onu en yakın çiftliğe kadar taşıyabileceğinden emindi hain. Ondandır da bir eşek kiralardı artık. Hazinesini keten bir beze sardı, sevinçten neredeyse sarhoş, köye döndü. Paneb bütün olanları izlemişti.

Demek, oydu... Bir gün, lonca odasında, "Timsahın, yılanın ve kötü insanın zehrini

alamazsınız" diyen sağ ekip zanaatkarı; Aperti'yi durmadan kötülüğe iten, ustabaşının suçlanması, meslektaşlarının lekelenmesi için sahte belgeler hazırlayan çizimci; bilge kadının tedavi ettiği, kardeşlerinin sevgiyle yaklaştığı; Suskun Nefer'i öldüren çirkin yüzlü, iri ama yumuşak vücutlu, şeytanca bir oyun oynarken çevresine gülücükler saçan oydu, demek. O, Kararlı Gau.

Batıdaki küçük kapının önünde, haini bekleyen karısı değil, bizzat ustabaşıydı.

- İşbirlikçin tutuklandı, Gau. Elinde bu kadar özenle taşıdığın ne?

- Ki... kişisel eşyalarım.

- Sakın Işık Taşı olmasın?

- Sayıklıyorsun!

- Manevî babamı neden öldürdün? Gau küçümsercesine sırttı.

- Çünkü benim kadar kimse ustabaşı olmayı hak etmiyordu ! Onun için, yok olması gerekti... General Mehi'yle ittifak kurmakla akıllılık etmişim! Onun sayesinde, zengin ve güçlü olacağım.

- Alçak, ikiyüzlü, hırslı ve cani... Adalet terazisinin dibinde, karanlıkların oğullarını yutan canavar, mutlu olacak.

Gau bir adım geriledi.

- Beni öldürmeye cesaret edemezsin. Maat yasasına karşı gelemezsin!

- Ya sen, ağzına doğruluk tanrıçasının adını almaya nasıl cesaret ediyorsun? Dev adamın öfkesi Gau'yu ürküttü. Birazdan kafasını yaracaktı kuşkusuz! Tek bir kaçış yolu vardı; zirveye tırmanan patika.

Hain Işık Taşı'na sıkıca sarılarak patikaya daldı. Avuçlarında bir yanma duyduğunda, önce bunu kedinin tırmalamasına yordu; ama sancı öylesine arttı ki, taşı yere bırakmak zorunda kaldı. Yanık duygusu, elleri ve ayakları ateşin içinde kalmışçasına arttı.

Birden, gözleri bulandı. Çevresindeki kayalar tüm biçimlerini yitirene dek şişti, yoğun bir sis perdesinin ardında kayboldu, geriye sadece mavi göğün tek efendisi güneş kaldı.

- Bana ne oluyor? diye inledi Kararlı Gau. Ben... kör oluyorum!

Ellerini gözlerine götürünce, kendi gözlerini yaktı, korkunç bir çılgılık kopardı. Acıdan kurtulabilmek umuduyla, olanca hızıyla zirveye doğru koştu. Kral kobra tüm haşmetiyle karşısında duruyordu.

Sessizlik tanrıçasını vücudunda canlandıran sürüngen hainin üzerine atıldı, dişlerini boynuna geçirdi.

Güçlü Naht ile Cömert Didya köyün ana kapısını açtılar, duruşuyla köylüleri etkileyen Firavun Ramses'i içeri aldılar.

Paneb göğsündeki sargılara rağmen köyün efendisinin önünde eğilmeyi başardı.

- Ayrıcalıklarınız değişmeyecek, dedi yeni firavun. Tasarladığım büyük eserler, çağrıyı duyan genç zanaatkarlar yetiştirmenizi gerektirecek. Bu görevi sen üstlen, Ustabaşı.

Ramses'e doğru yaklaşan kadın öylesine kendinden emin, öylesine soyluydu ki, firavun hemen loncanın kraliçesiyle karşı karşıya olduğunu anladı. Işık firavuna, yanlarından hiç ayrılmayan Suskun Nefer'in mezarındaki perseadan kopardığı dalı uzattı.

Bilge kadma bakarken, ışığın yolunun sadece zirvenin koruması altındaki Hakikat Meydanı'nda çizileceğini anladı Ramses.

HAKİKAT MEYDANI

CHRISTIAN JACQ

2. BASKI DOĞAN KİTAP

CHRİSTİAN JACQ IŞIK TAŞI IV HAKİKAT MEYDANI

Hakikat Meydanı yastadır... Ustabaşı Suskun Nefer'in vahşice öldürülmesinden sonra, köyde kötülük dolu bir gölge dolaşmaya başlamıştır. Per Ramessu'da da durum farklı değildir; Kraliçe Tausert barışı korumak için elinden geleni yapsa da, kraliçelik tacı, Mısır'ın başında güçlü bir erkek görmek isteyen askerlerin tehdidi altındadır. Tausert Paneb'den yardım ister. Aralarında sıcak bir dostluk kurulur; ancak bir "ölümlü"nün bir "yıldız"a yaklaşabilmesi mümkün müdür?

Gücü Hakikat Meydanı sakinleri tarafından kabul edilmiş olsa da, büyük bir yalnızlık içindedir Paneb. Bir yandan hayatı tehlikede olan bilge kadını koruyup hainin planlarına engel olurken, diğer yandan firavunların ebedî istirahatgâhlarını birer şahesere dönüştürecek ilhamı yakalamak zorundadır... Ne var ki manevî babası. Suskun Nefer'in ölümü Paneb'i umutsuzluğa itmiştir... Eğer Cesur Paneb de vazgeçerse, Hakikat Meydanı'nın varlığını, onun da ötesinde, Mısır'ın büyüklüğünü ve ölümsüz gücünü kim koruyacaktır?

Mısır bilimci Christian Jacq, sayısız deneme ve romanın yazarıdır. Dünya çapında on bir milyon satan Ramses ve Mısır Yargıcı dizilerinden sonra, elli ülkede yirmi üç dile çevrilerek başanya ulaşmış Işık Taşı dizisini tamamlamıştır. Işık Taşı dizisi, Suskun Nefer, Bilge Kadın ve Cesur Paneb ardından, merakla beklenen Hakikat Meydanı sona eriyor.

HAKİ KATMEYDANI ISBN 975-6612-20-7

Christian Jacq (Işık Taşı) Cilt4 Hakikat Meydanı

Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.

Notes

[←1]

Bu tanımlama, ünlü "Louvre kâtibinin" gözleri üzerinde yapılan bilimsel araştırmayla doğrulanmaktadır. Bu araştırmadan, eski Mısır tabiplerinin göz konusunda dikkate değer bilgileri olduğu sonucu çıkmaktadır.

[←2]

52,50 metre.

[←3]

Karnak'ta yıkıntıları görülen Ah-menu.

[←4]

Son zamanlarda yapılan araştırmalar, Mısırlıların kobalt mavisini Batı'dan üç bin yıl önce pigment olarak kullanmaya başladıklarını ortaya koymaktadır.

[←5]

Satranç oyununun atası.